

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Dvo Priores Decretalivm Libri Continentvr

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

20. De testibus, & attestationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95263](#)

Ad nostram presentiam remittatis.] Ergo acta processus, & attestations habita apud unum indicem, fidem faciunt apud alium successorem, qui de eadem causa cognoscit, ut hic notant omnes, text. vbi gloss. & communis in cap. causam, que 11. de testib. 1. mortua 6c. vbi gloss. & communis, ff. de indic. post alias Menoch. de arbitr. q. 33. à n. 8. Decif. Pedem. 1. num. vlt. Mafcard. de probat. concl. 33. à princ.

Vtrum autem attestations recepta in iudicio incompetenti alijs competenti in quo ab eisdem partibus litigatur, remittantur, & faciant fidem, dubium est non contensendum. Partem affirmativam sustinere videtur Bald. in l. 1. col. fin. ff. de foris, Decian. n. 9. & 10. & in cap. at si clerici, de indic. refert alios Mafcard. de probat. conclus. 43. num. 24. Pro quibus facit primò, quia iudicium sacerdotiale respectu clerici dicitur iudicium incompentens, probat text. in cap. 2. & in cap. si diligenter, de foro comp. & tamen a attestations in iudicio sacerdotiale contra clericum, recepta contra eundem in iudicio Ecclesiastico admittuntur, & faciunt fidem, ut videtur probare text. in cap. multi 2. quæst. 1. vers. nos vero, ipsi, sine sacerdotiali, &c. Facit secundò, quia si prædictæ attestations in iudicio competenti non admitterentur, non fieret aliquo modo condemnatio, arg. text. in cap. at si clerici, in princip. de indic. constat autem per tales attestations fieri condemnationem per iudicem competentem, ut videtur probare text. vbi DD. communiter in cap. ultim. de res. foliat. & in cap. 1. de accusation. in 6. ergo, &c.

Contrariam tamen sententiam obseruat communis, vt per Clar. §. fin. quæst. 36. num. 49. Mafcard. vbi supra num. 2. Pro qua facit, quia vbi index incompetens est, statim redditum nullum iudicium illius, ex reg. l. 1. & 2. C. si à non competenti iudice, constat autem attestations, & acta gesta nulliter in iudicio nullo nullam fidem efficere, iuxta resoluta per DD. in d. cap. at si clerici, facit decisio text. in l. pen. ff. si certum per.

Ego vero resoluendum puto attestations eatus fidem facere & probationem in alio iudicio, quatenus in iudicio omnino, vel ex partium consensu competenti recipiuntur, quæ vero apud iudicem omnino incompetente & prohibitum recipiuntur, non illam fidem efficere, nec esse admittenda in alio iudicio competenti, constat namque prædictas attestations eatus fidem facere, quatenus valida sunt, arg. text. in l. 4 §. condemnatum, ff. de re indic. Unde cùm valeant attestations, quæ recipiuntur in iudicio competenti, vel ex se, vel ex partium prorogatione, minimè vero illæ, quæ sunt recepta in iudicio omnino incompetenti, & improrogabili, iuxta text. in d. cap. at si clerici, merito effectum est ut illæ faciant fidem, minimè vero istæ, quæ in tali iudicio recipiuntur. Accedit quid testes ad faciendam fidem, oportet ut indiciales sint, qui quidem tales efficiunt si respectu illius iudicij recipiens propriè & verè index sit in illa causa, de qua agitur, iuxta text. in cap. forus, de verbis. signis. ac proinde chm solum dato iudice competenti simpliciter, vel ex partium prorogatione propriè, & verè index esse dicatur, & iudicium sufficiens existat, minimè vero si incompetens omnino proponatur, merito dicendum est respectu illius attestations receptas fidem facere, non vero respectu istius si in hoc fuerint recepta.

Qua retenta explicatione non obstant suprà adducta pro prima sententia. Ad primum enim de text. in d. cap. multi, respondeatur text. illum esse reducendum ad terminos habiles, itavt loquatur de clericis.

co convicto in iudicio sacerdotiale competenti, & legitimo respectu ipsius clericis, convicti; sic alia sententia prolatà à iudice sacerdotiali, vbi ad illum spectat cognitio, parit exceptionem rei iudicatae, si opponatur apud Ecclesiasticum iudicem, iuxta text. in cap. fin. de exceptione, in sexto. Ad secundum satisfit si dicta ita illa in d. cap. fin. & in d. cap. 1. procedere in illis casibus, in quibus iudicium non est nullum ex defectu competentiæ, sed ex alio longè diverso, qui totaliter non annulari attestations receptas, provit eleganter considerat Valafæ. consil. 65. n. 3. vers. illud.

Cum non recueretur in dubium, &c.] Ergo in probans do contestationem præcessisse admittitur litigantium confessio, ut notant Abb. num. 4. Bald. Aretin. Felin. Dec. & omnes h[ab]it[er] idem Felin. in cap. de causis, n. 6. & in cap. cum causam, n. 19. sup. hoc tit. Boët. decisi. 15. n. 5. Roman. sing. 2.

Recipiat pars probaciones.] Quæ etiam post receperas, & publicatas semel attestations iterum recipi possunt, vbi priores non extant, & diligenter quæstæ non inueniuntur, ut satis probat hic text. ex quo ita notant Doctores sic intelligentes gloss. 3. hic, resoluta post multos Gabr. lib. comm. tit. de testib. concl. 11. num. 7. 5.

Tractatum.] Quamvis tractare, & tractatus in iure multiplicantur dicuntur, ut latè Rebuff. in l. Marcellus, ff. de verb. signis. nihilominus hic, & passim alibi, proprio loquendo tractatus importat colloquium, vel discussionem, per quam de re aliqua ante ultimam illius conclusionem agitur, ut notant Felin. & Dec. vbi in fine, Tiraq. de retract. lig. ad fin. tit. n. 31. Menoch. de arbitr. casu 470. à princ. Rebuff. d. loco.

In gloss. De compositione, fin. ibi, ad quam iudicet primò dare debens operam. Intellige ex honestate suadendo, & exhortando non vero cogendo, cap. ult. ibi, poteris, vbi gloss. & Doctores, de translat. aut. ut litigantes iurant, & vlt. ibi, cogere, &c. Duen. reg. 30. Padil. in rubr. C. de translat. a n. 9. Molin. de primog. lib. 4. 8. n. 30. limitantes non tantum in supremo Principe, iuxta cap. cum inter 16 in primis de elect. ibi, ad comprehendendam cogit, quem ad id notant multi, ut per Padil. d. loco à n. 11. verum etiam in inferiore, vbi partes du litigant, siquidem eas ad comprehendendum potest index compellere, obseruant plerique, ut per Felin. Padil. n. 14. Molin. d. loco, Perez l. 1. gloss. 2. tit. 8. lib. 1. Ordinari.

De Testibus, & attestations.

TIT. XX.

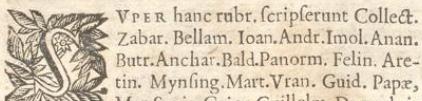
S V M M A R I V M.

- 1 Doctores referuntur super hanc rubr. scribentes.
- 2 Testis materialis qui Doctores tractent, citantur.
- 3 Testis duplex est, alias interior, alias exterior.
- 4 Testis interior dicitur ille, qui de rebus interioribus deponere potest.
- 5 Testis exterior appellatur ille, qui de rebus exterioribus per aliquem sensum corporeum depositit.
- 6 Testis definitur ut sit legitimus probator super statuta causa alterius adductus.
- 7 Attestatio definitur ut sit legitima probatio facta per vocem illius, qui super statutum causæ alterius adducitur.

8 Attestatio

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 495

3 *Ait, stationes vocantur depositiones, & dicta testimonia, que parte præsente, vel vocata facta probant.*

VPER hanc rubr. scripserunt Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Butr. Anch. Bald. Panorm. Felin. Aretin. Mynsing. Mart. Vran. Guid. Papa, Mat. Socin. Cujac. Guillerm. Durand. in breuiario aureo iuris Canon. fol. 63. verso, Ioan. de Londris in breuiario sanctorum Canon. fol. 168. Petr. de Rauen. in compend. iur. Can. Martin. Mefnart. in epitoma. Decret. fol. 66. Dan. Venat. in analysi methodi iuris Pont. a pag. 246. Goffred. & Host. in summ. buis tit. Alex. Caffan. & Anafal. Germom. in paratilis ad quinque libros Decret. Barthol. Carthag. in expost. tit. Decret. Zypa. in analytica postremi iuris Ecclesiast. enarrat. pag. 134. nonissime Ioan. Honor. lib. 2. summ. in Decret. omnes sub hoc tit. & part. 4. repet. in iure Canon. ad secundum Decret. lib. Paul. de Eleazaris.

2 De testibus peculiares tractatus in lucem ediderrunt Albert. de Malettis tom. 4. tract. Doctorum, fol. 164. Andr. Barbat. eod. tom. 4. fol. 130. Angel. de Vbaldis eod. tom. 4. fol. 76. Bald. Pernf. tom. 4. fol. 71. Barthol. de Saxoferrato eod. tom. 4. fol. 63. Federic. Schena eod. tom. 4. fol. 72. Franc. Curt. eod. tom. 4. fol. 125. Iacob. Egid. fol. 73. Iacob. Butrig. fol. 88. Ioan. Crot. fol. 199. cum apostilla Petri de Moncada. Lanfranc. de Oriano fol. 179. cum addit. Bened. de Vadis. Cell. Vgo. Pett. Rebuff. Socin. d. tom. 4. fol. 139. Nell. a S. Germin. fol. 79. Nep. de Monte Albano fol. 52. Steph. Aufret. fol. 100. Tyndar. fol. 147. Hortens. Caualcan. Iacob. Damhaudetus. Bened. de Vadis. Angel. de Perus. Egid. Bossius. Ludou. Vitalis. Robertus Maranta. Nicol. Perenottus. De materia tituli vltre citatos in suis particularibus tractatis, agunt apud Lusitanos Ordin. Regia lib. 3. tit. 5. cum seqq. vbi parens meus. & apud Castellanos tit. 16. p. 3. vbi Gregor. Lopez. & tit. 11. lib. 3. Ordin. vbi Perez. & 1. 4. tit. 17. lib. 8. nona recop. vbi Azeued. Soar. Kirchou. & alij tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. Anton. Gabr. tom. 3. commun. opin. sub hoc tit. pag. 32. & Ioseph. Ludou. ibid. pag. 571. Brunor. à Sole in locis communib. verbo, testis. Cardol. in praxi iudicium eod. verbo. Morl. in emporio iuris Civilis. p. 1. tit. 11. Fr. Ludou. Miranda de ordine indic. q. 23. & 24. Cut. Philip. p. 1. §. 17. Sigism. Scac. de indic. lib. 2. c. 8. & 9. Galgan. de iure publico. lib. 2. tit. 32. Alex. Trentacind. var. refut. lib. 2. sub hoc tit. Amat. Rodex in tract. de modo. & forma uidendi. seu examinandi processum. cap. 7. de forma probat. latè & eleganter Farin. in praxi crimin. p. 2. tract. de opposit. contra personas testium. 9. 53. cum seqq. De testimonio numero Petr. Domin. Magdalen. De examinatione testimonii Nicol. Lefeu. tom. 4. tractatum Doct. fol. 231. De reprobatione testimonii Bagarot. eod. tom. 4. fol. 298. Barthol. fol. 73. Iacob. Egid. fol. 73. Angel. de Perus. fol. 75.

3 *Testibus.*] Duplex est testis, alius interior, alius exterior testis appellatur: prior est ille, qui de rebus interioribus depone potest, & sic consideratus alius superior dicitur prout est Deus Opt. Max. iuxta illud Iob. 16. *Ecce in celo testis,* &c. refertur in cap. inter verba 11. q. 3. & in cap. si peccatum, ibi, aut testis est mihi Deus, 25. q. 1. & illud Pauli 3. ad Cor. 10. ibi: *Tetem Deum in uoco in animam meam,* & illud Ioan. 1. Canonica. c. 5. ibi: *Si testimonium omnium hominum accipimus, testimonium Dei maius est,* docet Aug. in serm. 50. de verbis Apost. Iacob. tom. 10. ibi: *Quid est iurare nisi testis est Deus,* notat Bald. in l. falsam, n. 10. ff. de his, qui sunt sui, tradit D. Th. 2. 2. q. 89. art. 6. facit illud Psalmi: *Scruas corda, & renes Dei;* & alius inferior, & hic est propria conscientia, & probat text. in d. cap. inter ver-

Tom. I.

ba, ibi: *Gloria nostra haec est, testimonium conscientia nostra, & in custodi, ea de causa & quaest.*

Exterior vero testis dicitur ille, qui de rebus exterioribus per aliquem sensum corporeum deponit, de quo agit text. in cap. nolo. 12. q. 2. & in c. iubemus, de conser. dist. 2. & de illius testimonio in hac rubr. tractatur.

Testis autem iste exterior de quo hic agitur, dictus quasi à testatione, nullibi apud Doctores, quos vide-
runt, definitur, licet vna testimonij scriptio reperitur
tradita per Archid. in c. testes 3. q. 9. n. 1. quem ibid. se-
quuntur Bellam. Nobis tamen videtur accommodata
illa definitio, vt testis sit legitimus probator super
statuum causa alterius adductus; quæ definitio colligi-
tur ex text. in c. forus 10. de verb. signif. vers. testes il. 1.
ibi: *Quod super causa statum preferabantur;* sic sane at-
testatio, de qua in hac rubr. rectè definitur, vt sit le-
gitima probatio facta per vocem illius, qui super sta-
tum causæ alterius adducitur. Dicitur, probatio, & tale
verbū loco generis ponitur in definitione, utpote
quia probatio genus est ad instrumentum, præsum-
ptionem continere dicuntur, suo enim modo ostendere,
seu manifestare solent, in qua ostensione, ma-
nifestatione essentia probacionis consistit, iuxta l. si
filius 8. & in l. quoties 18 ff. de probat. & in l. 1. cum seqq.
& in l. si de possessione, C illo tit. aduertit Abb. n. 2. in hac
rubr. & in cap. licet, n. 20. de probat. Relique particulae
loco differentiarum constituantur.

Attestationibus.] *Depositiones, & dicta testimonia* vocantur, quæ parte præsente, vel vocata facta probant, vt per Rebuff. ad l. 39. §. attestari, ff. de verborum signif. pag. 226.

S V M M A R I V M.

- 1 *Testis pretio conduci non debet, sed idoneus, ac fidelis & ieiunus.*
- 2 *Testis corruptius promissione, pecunia, vel alia re non probat.*
- 3 *Ieiunus testimonium dicere debet.*
- 4 *Ebrini non potest esse idoneus testis.*
- 5 *Edictum de testibus prohibitorum est.*

C A P. Placuit. I. Ex Conc. Matico.

Testis pretio non est conducendum, sed idoneus, fidelis, & ieiunus assumendum. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Holt. Butr. Henric. Bald. Panorm. Anan. Felin. Dec. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cuiac. Vnu. in ratione secundi libri iuris Pontif. pag. 146. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 257. remissiu Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. referunt ab Anton. August. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. c. 1.

Collige ex text. testes, qui ad ferendum testimonium producuntur, pretium recipere non posse, idem probant text. in cap. placitis 4. q. 4. & in c. nos fane, vers. sed non ideo 14. q. 1. tradit glof. verbo pretio, Abb. n. 2. in fin. Felin. & Imol. n. 1. Dec. n. 3. Anan. in prim. Bald. & alij in presenti, resoluunt DD. in c. licet causam de probat. & in c. sicut, infra hoc tit. Bart. in l. 1. §. 1. vbi Hippol. n. 5. ff. de falsis, Anan. in cap. 3. num. 15. de crimine falsi, Albert. de testib. p. 2. n. 1. Aufret. eod. tract. n. 30. & 76. D. Thon. 2. 2. q. 71. art. 4. in corpore. Cou. in reg. peccatum p. 2. §. 3. num. 2. & in cap. quamvis paclum, p. 1. §. 7. num. 5. Menoch. de arbitrar. casti 310. Ratio est, quia per receptionem pretij violatur integritas, & veritas, que in iudicio necessaria est, siquidem testis pretium accipies non tam liberè testificatur, nec pra-

T. 2. fumatus

496 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

sunt dicere veritatem, eo quod numerus exte-
cant prudentes, & subvertunt verba iustorum, ne
veritatem intelligent, ut legitur *Deuter. cap. 17.*
qua quidem ratio concludit etiam quando ab vtra-
que parte pretium recipitur; licet enim testis in di-
cendo testimonium veritatem de necessitate dicat,
& quoties id oportuerit ad dicendum testimonium
teneatur, ex Doctrina D. Thom. d. quæst. 70 art. 1.
Nanar. in cap. inter verba. corol. 6. non tamen po-
test tacere, vel facere illud in quo falsitas, vel alio-
quo modo violatio integritatis reperiatur, ac proinde
nil mirum si receptione ab vtraque parte similiter re-
probetur.

Non obstat textus in *I. quoniam. C de testib. & in cap.*
staunum, § proferendo, de rescript. lib. 6. quia responde-
re in his iuribus receptionem, de qua ibi, non fieri
pro ipso testimonio, sed pro expensis, quas fa-
ciunt testes in ferendo testimonio, quas quidem non
solùm testes recipere possunt, sed etiam de necessi-
tate illis persoluenda sunt. Nec etiam obstat quod
Aduocato licet pecuniam, seu pretium recipere ab
illo, cuius causam defendit, *d. cap. no. 1. l. sum-
pnum. ff. de pœn. 2.* quia satisfit si dicas Aduocati patro-
cinium, eo quod continet hominis ministerium, esse
pretio estimabile, sicut etiam consilium Iurisperiti,
cum sint actus scientiae acquisitione, ac proinde nil mi-
rum si pro illis pretium licite recipiatur, D. Thom.
d. art. 4. Sot. de *Instit. lib. 5. q. 8. art. 4.* Nau. in man. c. 25.
num. 30.

2. *Vt testes non conducantur prelio.* Notatur ad hoc
quod testis corruptus promissione, pecunia, vel
alia re non probat, & de facto accusari potest, vt
per Rebuff. in tract. de reprob. testimon. n. 403. cum
seqg. Mafcard. de probat. concl. 1358 n. 1. & concl. 1358 n. 1.
Cardos. in praxi iudicium, verbo, testis, n. 57 late Farin.
in praxi crimin. p. 2. q. 67. à n. 236. vbi multipliciter
ampliat, & limitat, Amat. Roderic. de forma videndi,
seu examinandi processum, cap. 9. n. 3. versio. ceterum, &
n. 9. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. c. 13. à
num. 2.

3. *At nullus testimoniorum dicat, nisi ieiunus.* Notatur
ad hoc quod ieiunus testimonium dicere debet, alias
non valet sua attestatio; de coniunctudine tamen te-
stimoniū sive ieiunis, sive non ieiunis dicere pos-
terit, vt per Rebuff. de reprob. testimon. n. 230. Maf-
card. de probat. concl. 1358 n. 5. vbi etiam adiurit quod
hic non ponitur prohibito, sed quedam bona per-
suasio, quae est quoddam quasi consilium.

Dum text. ite dicit in ieiunio esse testimonium
fereandum, varie à DD. explicatur, nonnulli enim
intelligunt procedere in illis locis tantum vbi ho-
mines qui testificantur post potum aliquantulum
indiscreti censentur remanere, ex quorum numero
sunt Ioan. Andr. & alij in presenti. Alij vero existi-
mant text. procedere de honestate, & consilio, iuxta
cap. honestum 2. 2. q. 5. ita gloss. Innoc. Bellam. Bald. &
Anan. vtrque n. 4. Imol. & n. 2. & communis sententia
ex Mynsing. n. 29. in presenti. Sed verius est predictam
ieiunij solemnitatem in testimonio ex praepcepto de-
siderari, itavt alter attento iure idoneus testis non
censeretur, quemadmodum aliae solemnitates etiam
in testimonio requirebantur, prud. vt iuramenta in
Eccllesia propè Altare à testibus præstarentur, provt
tradit D. Thom. 2. 1. q. 89. art. 10. refert Sot. lib. 8. de
Instit. q. 1. art. 10. col. 2. Covat. in cap. *gnawis. p. 1. in §. 1.*
qua quidem solemnitates per defunctionem antiqua-
te sunt, vt in specie faterur Felin. in presenti, n. 3. &
iam in aliquibus constituerat text. in cap. *decreuit. 22.*
quæst. 5.

4. *Vnde ebrium non esse idoneum testem, tenent*

Donat. à Fina tom. 1. *communium opinion. lib. 4. tit. 10.*
num. 154. pag. 520. Mafcard. *conclus. 1358. num. 9.* &
d. *conclus. 1358.* Rebuff. d. *tract. de reprob. testimon.*
num. 20. Amat. Roderic. in *præt. de modo, & forma*
videndi, seu examinandi processum, cap. 9. n. 17. Farin.
in *praxi crimin. part. 2. quæst. 56.* à num. 434. & n. 438.
dicit procedere in penitus ebrio, vt non intelligat
quid agat, seu dicat; modica enim ebrietas à testifi-
cando testem non repellit, Mafcard. *conclus. 1358.* à
num. 8. Multa incommoda. qua ebrietas gignere so-
let, aliaque in detestationem huius vitij reuli in
truct. de offici. & potest. Episcopi, part. 1. tit. 2. gloss. 11. à
num. 5.

In gloss. *Idonei, ibi, & editum de testibus prohibi-*
torum est, vt quislibet admittatur, qui non repellitur. Vi-
de Ordin. Regiam Lusitan. lib. 3. tit. 56. in princ. Hech.
Æmil. in *tract. bus. tit. in rubric. testis locus generalis,*
n. 10 fol. 80. Rebuff. in *tract. de reprob. testimon.* n. 7. Maf-
card. de probat. *concl. 1358. n. 1.* Menoch. *conf. 2. 31. n. 6.*
Cur. Phillp. p. 1. §. 17. n. 3. Farin. d. p. 2. q. 53. n. 8. Amat.
Roder. de *præctica, c. 9. n. 24.* Rota *decis. 147. n. 8.* apud
Farin. p. 1. in recent.

S V M M A R I V M.

- 1 *Testium receptio facta contra non citatum nulla est.*
- 2 *Citanda est pars in receptione testimonii.*
- 3 *Adulteri,*
- 4 *Bannitus,*
- 5 *Blasphemus,*
- 6 *Calumniator condemnatus,*
- 7 *Carceratus de crimen, quod per sententiam infama-
ret,*
- 8 *Concubinarius manifestus,*
- 9 *Criminosus condemnatus,*
- 10 *Decolti,*
- 11 *Ebrius punitus,*
- 12 *Fustigatus, & ad trivemes transmissus,*
- 13 *Hereticus,*
- 14 *Histriones,*
- 15 *Lenones,*
- 16 *Lusores,*
- 17 *Maleficius,*
- 18 *Mererix,*
- 19 *Sodomita,*
- 20 *Vjurarius,*

tarquam viles, & in-
fames à testimonio re-
pellantur.

C A P. In nomine. II. Gregor.

Pars, vel eius defensor citari debet antequam re-
cipiantur testes; si vero noluerit venire, nec est
excusatus aliqua inevitabili necessitate, tunc recipi
debet ac si venisset, si fecus sit, receptione non valet.
Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect.
Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Hostiens.
Panorm. Bald. Butr. Henric. Felin. Anch. Barbat.
Dec. Guid. Papæ, Martin. Vran. Mynsing. Aretin.
Cujac. Vlrian. in ration. secundi libri iuri Pontificis,
pag. 147. Alagona in compend. iuri Canon. pag. 258. re-
missiunc. Cafal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.
referunt ab Ant. August. collect. 1. *Decretal. lib. 2. tit. 13.*
cap. 3.

Collige ex text. in receptione testimonii esse par-
tem citandam, consonat apud Lusitanos Ordin. Reg.
lib. 3. tit. 1. §. 13. vbi parens meus, & apud Castellanos
l. 1. tit. 16. part. 3. vbi Gregor. Lop. & tenent Covat.
lib. 2.

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 497

lib. 2. var. cap. 8. num. 5. Marian. de citat. art. 7. Maranta de ordine iudic. part. 6. cap. de citat. à num. 26. Bajard. ad Clar. in §. fin. quest. 46. à num. 14. Vant. de nullit. tit. ex defclu citat. num. 54. Kirchou. tom. I. commun. opinion. lib. 4. tit. 10. n. 36. pag. 514. Cupataquen. decis. 4. n. 2. part. 3. Buratt. decis. 543. num. 14. Azeuedo l. 10. à num. 48. tit. 17. lib. 4. nonne recopil. Mafcard. de probat. in proem. q. 5. à num. 36. & concl. 431. n. . & concl. 682. num. 1. & concl. 1366. num. 2. Tiraquel. in tract. res inter alios, à num. 29. Arzin. in praxi Florent. §. 7. cap. 12. Afflit. Neapol. decis. 39. n. 3. Cacheran. Pedem. decis. 79. sub num. 19. Flam. Chartar. Germens. decis. 21. num. 30. 34. & 36. Verall. decis. 275. n. 3. lib. 3. Stephan. Gratian. Marchis. decis. 231. n. 5. Rebuff. de reprob. testimoniū, à num. 70. Menoch. conf. 322. num. 46. Anton. Corrèa Lusitan. in fragmentis ad Ordin. Regiam Lusitan. lib. 5. fol. 28. num. 10. Farin. noniss. Rota decis. 38. Cott. noniss. Rom. decis. 64. num. 1. lib. 1. vol. 1. Blanchet. etiam decis. 311. num. 1. lib. 1. vol. 1. Ceull. communum contra communes. quest. 417. à n. 1. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 9. §. 1. in annot. num. 48. cum seqq. Bernard. Græta. ad tract. Camera Imper. lib. 1. concl. 101. confid. 1. lacifimē eum ampliationibus, & limitationibus, Farinac. in praxi crimin. p. 2. tract. de oppositione contra personas testium. q. 7. 2. Rota decis. 2. 59. n. 2. & decis. 120. n. 1. apud Farin. pari. 1. recent. Alberic. de test. p. 3. n. 1. Simanch. de catholic. institut. cap. 64. num. 28. Card. Mantic. de coniect. vltim. volunt. lib. 3. tit. 1. num. 16. Paris. cons. 83. num. 14. vol. 1. & cons. 83. num. 9. & cors. 145. n. 10. vol. 4. nonissimē Hieron. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia, & crimin. differ. 101. à princ. vbi num. 8. post Menoch. conf. 366. num. 25. Honed. conf. 101. & seq lib. 1. ac Farin. q. 72. num. 7. quaretn nunquid stylo, statuto, vel confutetudine introduci possit, quod testes examinentur parte non citata? Quae quidem ex text. defumpta conclusio exceptis aliquibus casibus recte procedit ex eo, quia facta tali citatione melius extorquetur veritas ablique partis praeditio, vt sententia iusti proferatur: accedit quod pars citata tempore, quo testimonium recipitur contra testem, quem non approbat, talem exceptionem potest opponere, per quam omnino illius testimonium audiari, aut scribi impeditatur, iuxta text. in cap. ex parte, & in cap. testimonium 54. infr. hoc tit. Nec obstat quod absens, ad quem citatio non pertinet, nec potuit peruenire, dictum inauditus, & non citatus, fatentur omnes in cap. 1. per text. ibi, de caus. possess. & in 1. de unoquoque, ff. de re iudic. & tamen constat contra talem absentem possile recipi testimonium, itavt receptum validum sit, vt est text. in cap. perlatum 8. qui filii sint leg. & in cap. 1. qui matrimon. accus. poss. & in cap. quoniam frequenter, vt lite non contest, quia respondet iura illa in d. cap. 1. & in d. cap. perlatum, agere de partibus per consumaciam absentibus, contra quas procedi potest sine citatione, maximè existentes in locis, in quibus ad illas citatio peruenire nequit.

Nullius momenti. Ergo testis parte non citata examinatus, sed adhuc viuus, & non repetitus, nullum facit indicium, de quo tamen an verum sit vide Felin. n. 3. & Dec. n. 54. in presenti, Anton. Gabr. comm. lib. 2. tit. de citat. concl. 1. n. 141. & 243. Mafcard. de probat. lib. 1. q. 5. n. 37. Farin. d. q. 72. n. 89. latè Buccaron. d. differ. 101. ex n. 4.

Etiam vilissimi sunt testes. Notatur ad hoc quod vilissimi testes reprobantur, vt per Rebuff. de reprob. testimoniū, n. 68. in subfidiū tamen admitti scribit Bart. in auth. testes, n. 2. C. hoc tit. quem refert Ioan. Baptista Costa de remed. subfid. remed. 70. n. 9. & adverte quod testis inhabilitas inspicitur habito re-

Tom. I.

specū ad tempus depositionis, Rota decis. 147. n. 22. apud Farinac. p. 1. recent. Vnde huiusmodi hominum genera, quæ sequuntur, tanquam viles, & infames à testimonio repelluntur.

Adulteri, vt in cap. constitutimus, & cap. similiter 3. 3. 9. 5. l. 3. lege Iulia, ff. hoc tit. Rebuff. d. tract. de reprob. testimoniū, n. 32. vbi tenet hoc intelligendum, quando essent condemnati, alioquin maior pars hominum à testimonio repelletur, Farin. in praxi crimin. q. 56. n. 28. cum seqq.

Bannitus, vt per Mafcard. concl. 1356. n. 38. Hect. 4. Ämil. de testib. p. 1. verbo, Bannitu. fol. 323. Rebuff. d. tract. n. 54. Farin. q. 56. à n. 328.

Blasphemus, Mafcard. concl. 136. n. 39. Hect. Ämil. 5 p. 1. verbo, Testis blasphemator, fol. 339. Rebuff. d. tract. n. 55. Farin. q. 56. n. 44. cum seqg. Steph. Gratian. discept. forens. c. 93. à n. 16.

Calumniator de calunnia condemnatus, Menoch. 6 de arbit. caſu 322. n. 4. Mafcard. concl. 1356. n. 47. Farin. q. 56. n. 45. Rebuff. d. tract. n. 62. Farin. q. 56. n. 180.

Concubinarius manifestus, Rebuff. d. tract. n. 93. 8. Farin. quest. 56. à num. 84. & p. 4. decis. 40. num. 2. & decis. 125.

Criminosus condemnatus, l. 3. §. lege Iulia, & l. 9. questum, ff. hoc tit. Rebuff. d. tract. n. 175. Farin. d. q. 56. n. 126. Nam testes non repelluntur ex eo quod fuerint de criminibus accusati, nisi fuerint confessi, vel condemnati, vel infamia ex eis irrogetur eiusdem, vt per Hieron. Fernandez de Ottero Roman. lucubrat. discept. 18. n. 9.

Decocti, Mafcard. de probat. concl. 733. num. 1. & 2. 10. Farinac. d. quest. 56. num. 446. vbi n. 447. afferit hoc procedere in causis criminalibus secus in ciuilibus, & num. 448. intelligit dummodo ultra fallimentum non interneriā celsio bonorum, quia eo caſu, id. est, si fallitus etiam bonis cesserit, tanquam infamis infamia irris à testificando repellitur ne dum in criminalibus, verum etiam in ciuilibus causis, refert Buccar. de differ. inter iudicia ciuil. & crimin. differ. 94. num. 9.

Ebrius, Donat. à Fina tom. I. commun. opin. lib. 4. tit. 10. num. 154. pag. 510. Mafcard. de probat. conclus. 1358. num. 9. Amat Roderic. in prælie. cap. 9. num. 37. Farinac. quest. 56. à numero 434. & numer. 438. dicit procedere in penitus ebrio, vt non intelligat quid agat, seu dicat, modica enim ebrietas à testificando testem non repellit, Mafcard. conclus. 579. à num. 8.

Fustigatus, l. fustibus, C. ex quibus causis infamia irrogetur, Mafcard. conclus. 1356. num. 38. Farinac. quest. 56. n. 456. Rebuff. d. tract. de reprob. testimoniū, numer. 224. vnde Rota decis. 664. n. 4. apud Farin. pari. 1. in recent. censuit testem fustigatum, & ad tricemes transmissum tanquam infamē esse inhabilem ad testificandum.

Hæreticus, Rebuff. d. tract. n. 226. Menoch. conf. 149. 13 n. 28. Farin. d. q. 56. n. 206.

Histriones, Rebuff. d. tract. n. 225. Mafcard. conclus. 1356. Farin. d. q. 56. n. 439.

Lenones, l. athletas, s. 1. ff. de his, qui notantur infam. Cresc. de testib. decis. 1. Rebuff. d. tract. num. 329. Menoch. conf. 199. num. 22. Farinac. d. quest. 56. num. 365. Mantic. decis. 142. num. 6. Mat. Anton. d. refolut. 28. num. 9.

Lusores, Grammat. decis. 116. num. 6. Azeued. de 16

T. 3 sequen

498 Colle^{ct}anea Doct. in lib II Decretal.

- ^{re}cequendis mand. p. 2. c. 9. n. 12. Rebuff. d. tract. n. 3. 31.
Mascard. concl. 9. 9. & concl. 13. 6. n. 29. Mat. Anton. var.
lib. 1. resol. 28. Bobadil. in sua polonica, lib. 5. c. 2. num. 50.
Farin. d. q. 56. n. 51. & 427. vbi n. 4. 9. assert non re-
quiri quod is aliquando liserit, sed quod solitus sit
Indere.
- 17 Maleficus, cap. consituimus 3. q. 5. Rebuff. d. tract.
num. 3. 2.
- 18 Meretrix, Hyppol. conf. 88. n. 14. & conf. 101. n. 8.
Bonacol. p. 1. commun. crimin. verbo, meretrix, fol. 1. 13.
& p. 2. verbo, testis, fol. 78. & tom. 1. commun. opin. lib. 4.
tit. 10. n. 77. vbi Viuan. n. 74. pag. 5. 21. Rebuff. d. tract.
n. 3. 46. Clar. §. fin. q. 24. n. 14. Hieron. Magon. Lucensi
decis. 89. n. 4. Mascard. concl. 106. 3. n. 40. & concl. 13. 6.
n. 20. & 66. Menoch. conf. 149. n. 19. & 20. Morla in
emporio iuris, p. 1. tit. 1. in pralud. n. 78. Farin. 1. var. 4.
conf. 58. n. 15. Nam testis mulier vilis, & in honesta
nihil probat, Rota decis. 207. n. 1. & 3. apud Farin. p. 1.
recent.
- 19 Sodomita, Nouel. reg. 2. 16. n. 2. 8. Mascard. concl. 1. 313.
num. 6.
- 20 Vlaurius, Gemin. de Osuris commento 4. in prefat.
n. 4. Seraphin. de priuili iuram. priuili. 3. n. 46. Mascard.
concl. 13. 56. n. 25. Rebuff. d. tract. n. 587. Farin. d. quest. 60.
num. 77.

S V M M A R I V M .

- 1 Mulier testificatur contra clericum cum de crimine
agitur.
- 2 Femina in causis criminalibus criminaliter intentatis
testis esse non potest.
- 3 Laici sunt idonei testes in causis criminalibus contra
clericos ubi ex natura negotij veritas actu, & ha-
bitu sciri non potest.
- 4 Femina in criminali causa in defectum probationis
admitti potest.
- 5 Testes inhabiles recipiuntur, quando ex facti, seu ne-
gotiis natura alij testes haberi non possunt.

C A P . Quoniam. III.

Mulier ad deponendum contra clericum admittitur quando agitur de crimine. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anchiar. Imol. Anan. Host. Butr. Panormit. Bald. Innoc. Felin. Henric. Decian. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuan. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 14. 8. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 2. 58. remissione Catal. in annotat. & Ximen. in concordant. part. 1. desumitur ex B. Gregor. lib. 2. epist. 16. indic. 1. 1. & refertur ab Anton. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 1. c. 4.

Collige ex text. mulieres non obstante foeminoe
defectu posse admitti ad testificandum, idem probat
text. à contrario sensu in l. 3. §. lege, ibi, que ut palam
questum faciat, ff. hoc tit. text. opt. in l. ex eo 19. ff. eod.
& in cap ex eo 15. quest 3. & in cap super eo il 2. in princ.
hoc tit. tradunt gloss. verbo mulieres, Innoc. Bald. Abb.
& Felin. num. 1. Dec. num. 5. Imol. num. 3. Mynsing. à
num. 2. & alij DD. communiter in prafensis, gloss. ver-
bo feminas, in cap. forus, de verbis. signif. & verbo mu-
lier, in §. testes, Inffit. de testam. & verbo feminas, in
cap tam literis, infi. hoc tit. gloss in sum. 15. q. 3. resolunt
Alber. & alij in d. §. mulier, Sylvest. verbo testis, num. 1.
Aupfer. de reprobatione testium, num. 69. Gor. tom. 3. variar.
cap. 2. num. 1. 3. Duen. reg. 3. 15. Roland. cors. 7. n. 1. 2.
lib. 1. & conf. 2. 4. num. 1. 3. eod. lib. ... Mascard. concl. 764.

à princip. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 56. vbi pa-
rens meus. Licet enim antiquissimo iure nullius te-
stimonij ius mulieribus concederetur, nisi tantum
virgini Vestali, vt scribit Aul. Gell. nocturnum Anti-
carum lib. 6. cap. 7. tamen ex postfacto à iure habili-
tate fuerunt ad dicendum testimonium. Nec obstat
text. in cap. mulierum 32. quest 5. vbi dicit simpliciter
mulierem non posse dicere testimonium, sati-
fit enim si aduertas text. illum esse S. Ambrosij, qui
principaliter intendit subiunctionem mulieris, quam
marito sue exhibere tenetur, ad quod ostendendum
enarrat plura, que licet mulier facere possit, ta-
men sine obedientia nequaquam eidem licere con-
stituit.

Mulieres.] Notatur ad hoc quod foemina in causis
criminalibus testis esse non potest, vt per Clar. in §.
vlt. q. 14. n. 4. Alciat. reg. 1. prel. unpr. 47. n. 4. Mench.
quest. frequenc. 30. n. 23. Mascard. de probat. concl. 762.
Soar. in thesauro recept. lit. M. n. 14. Menoch. de pra-
sumpt. lib. 6. q. 47. n. 46. cum egg. Rebuff. in tract. de re-
probatione. testium, n. 354. Morla in emporio iuris, p. 1.
tit. 1. in pralud. n. 78. Martin. Delr. d. quisit. magis. lib. 5.
quest. 12. pag. 45. Farin. in praxi rimini. p. 2. quest. 9.
a num. 1. & pár. 4. conf. 36. num. 14. & 16. Buccaron. de
different. inter iudicia ciuilia & criminis. differ. 78. num. 6.
nisi sit causa criminalis ciuiliter mota, Duen. reg.
3. 15. vers. limita primò. Mascard. de probat. concl. 962.
num. vlt.

Quod de causa scire, &c.] Notatur ad hoc quod li-
cet in criminalibus mulieres, & laici non sint idonei
testes contra clericos, vbi tamen ex natura negotij
veritas actu, & habitu sciri non potest, quām per
laicos, tunc sunt idonei testes, vt per Viu. tom. 1. com-
mun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 131. vers. in mō sublimatur, pag.
§. 25 Tiraq. in tract. le mort, p. 6. declar. 1. num. 1. 4. Nam
mulier in criminali causa in defectum probationis
admitte potest, vt per Alex. Trentacing. var. resolut.
lib. 1. sit de testibus, resol. 1. 1. num. 3. Et testes inhabiles
recipiuntur quando ex facti, seu negotiis natura alij
testes haberi non possunt, vt per Hyppol. sing. 73. &
conf. 4. 1. num. 6. Rebuff. de reprobatione testium, n. 354.
& 4. 5.

S V M M A R I V M .

- 1 Principalis persona admittitur in testem, vbi agitur de
correctione, & de peccato impediendo.
- 2 Testes duo sufficiunt ad perfectam probationem indu-
cendas in qualibet causa tam prophana, quam
Ecclesiastica.
- 3 Testi unico ut plena fides adhibeatur an à statuto, vel
à Principe fieri possit, ostendatur.
- 4 Testi unico consentientibus partibus plena fides adhi-
beri potest.
- 5 Testi unico de sua, vel contra producentem testifi-
candi plena fides adhibetur.
- 6 Testi unico credatur quando non agitur de aliquius
praeindicio.
- 7 Clericatus probatur per unum testem quando tracta-
tur de nemini praedictum inferendo.
- 8 Causa parva quantitatis, & breuiores probantur per
unum testem.
- 9 Testis unus probat, quando agitur de impediendo ma-
trimonium antequam contrahatur.
- 10 Testis unicus in ciuilibus concurrentibus aliquibus
presumptionibus plene probat.
- 11 Officials dicunt se muniasse, vel citasse creditur.
- 12 Testis unicus probat, quando sumus in probatione actus,
in quo impossibile, vel saltem difficile est habere
plures testes.

13 Con-

De Testibus, & attestationibus, Tit. X X. 499

- 13 Confessio paenitentialis,
 14 Ignorantia verisimilis cause,
 15 Qualitas alicuius rei,
 16 Innocentia,
 17 Appellatio à sententia,
 18 Possesso in iudicio manutentionis,
 19 Bona fides,
 20 Absolution ab excommunicatione,
 21 Mala fides,
 22 Mendacium , vel maleficium,
 23 Excusatio querelantis ab expensis,
 24 Baptismus,
 25 Consecratio Ecclesie,
 26 Deponens de facto , quod ipse tractauit tanguam mediatoris,
 28 Scientia,
 30 Beneficij valor,
 31 Testes singulares non probant,nec ad probationem faciendam coniunguntur.
 32 Heresis crimen,
 33 Sodomitria delictum,
 34 Tempus, quod non est de substantia negotij,
 35 Officium, statutus, & qualitas personae, si sint singulares singularitate administrata,
 36 Origo una , & causa una proveniens ex pluribus artibus,
 37 Totum unum,
 38 Possesso in genere articulata,
 39 Iurisdictio in genere,
 40 Dominium,
 41 Consuetudo,
 42 Virtus,
 43 Inbonitia , & meretricia vita, vel diffamatio in genere,
 44 Fama,
 45 Infamia facti,
 46 Furo,
 47 Dementia,
 48 Mala fides,
 49 Mina dummodo testes sint concordes in illarum qualitate, licet discordes in loco , & tempore.
 50 Dolus,
 51 Simonia,
 52 Simulatio,
 53 Consanguinitas,
 54 Etas,
 55 Elecio sepultura,
 56 Praeindicium modicum,
 57 Filiationis possesso,
 58 Mens,
 59 Hereditatis aditio,
 60 Confines,
 61 Sacerdotium,
 62 Irregularitas,
 63 Voluntatis declaratio,
 64 Habitatio,
 65 Animus alicuius,
 66 Societas,
 67 Dotis causa,
 68 Paenitentiali in foro,
 70 Adulterium,
 74 Voluntas presumpta hominis,
 75 Scientia alicuius,
 76 Decimorum perceptio,

per unicum testem probatur.

- 71 Testes singulares probant iniustis administris.
 72 Testes singulares probant si sint nobiles , probatae fidei, & verisimilita deponant.
 77 Testes in dubio non presumuntur singulares , sed contestes.

C A P. In omni negotio. IV.

Paschal.

Principalis persona dicens verum habetur pro uno teste , & si alium secum ducit sunt duo testes , si duos erunt tres testes , iuxta denuntiationem post correctionem fraternalis *Mattib.18. & Luca 17.* Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Anan. Holtiens. Bald. Panorm. Felin. Henric. Anchur. Butr. Dec. Myrsing. Martin. Vran. Aretin. Guid. Papa, Cuiac. Viian. in ratione secundi libri iuris Pontif. pag. 148. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 258. remissione Casal. in annot. & Ximen. in concord p. 1. & 2. referuntur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. cap. 4.

Collige ex text. quod in qualibet causa tam profana quam etiam Ecclesiastica , vel spirituali duo testes sufficiunt ad perfectam probationem inducendam , virus vero non probat , vide Crot. de testibus. n. 208. Gabr. commun. tri. de testib. comel. 1. Menoch. de arbitr. cau 99. n. 19. Magdal. in tract. de rum. testimoniis in testam. requisito, c. 1. n. 1. cum segg. Mascard. de probat. in probat. lib. 1. q. 5. n. 117. plures refert Doctores Cened. ad Decretum collect. 9. n. 3 quibus addit Aldouin. conf. 14. n. 27. & conf. 22. n. 12. & conf. 26. a. n. 37. Pereg. conf. 2. n. 38. vers. ad condemnationem , lib. 1. Ceuall. commun. contra commun. q. 494. n. 1. Fr. Ludou. Miranda de ordine iudic. q. 2. 3. art. 1. Valaf. conf. 7. 3. Cald. Pereira q. forens. conf. 2. 6. n. 1. Farin. in praxi crimin. p. 2. de opposit. contra personas testimoniis , q. 6. 3. n. 1. & a. n. 2. 3. 2. cum segg. Curia Philip p. 1. §. 17. a. n. 23. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 140. n. 4. Amat. Roder. in probat. & modo videndi. seu examinandi processum , c. 7. de forma probat. a. n. 8. Aldrete de religiosa disciplina tuenda , lib. 2. c. 3. Rota decis. 343. n. 5. apud Farin. p. 1. recent. & decis. 253. n. 1. ead. p. 1. & decis. 677. n. 3. p. 2. & decis. 691. n. 4. ead. p. 2. recent.

Amplia vt nec statuto , nec constitutione , nec etiam à Principe . vel à Papa fieri posset , ut unico testi plena adhibeat fides , vide Tiraquel. in tract. de iudicio in rebus exiguis , in princ. ver. secunda ratio est. Mascard. de probat. in probat. q. 11. n. 10. ver. primum ignor. Rodolphin. de supra , & absoluta Principiis probestate. 5. 6. n. 2. 4. cum segg. Aldouin. conf. 26. n. 38. Farin. d. q. 6. 3. n. 8. vbi n. 3. ampliat etiam in teste Senatoria , aut praefidial dignitate constituto , & n. 14. resolutio quod nec fauore pia causae virus testis probat. Intellige hanc ampliationem procedere in arduis , & sic in criminalibus , & vbi agitur de poena corporis afflitiona , vt tenet Scacc. in tract. de iudic. casu. civil. lib. 2. c. 9. dub. 9. sub n. 4. 3. 2. 4. 3. 8. & 440. Buccaron. de different. inter indicia civilia & crimin. differ. 8. 2. n. 3. & ex n. 8. & hinc pronenit ut nec testimonium ipsum Papae , seu Regis sufficeret ad infingendam poenam ultimi supplicij Mohedan. decis. 271. Seraphin. decis. 972. In leuisibus vero , & in causis modici praedictis poterit Papa interpretando limitare ius diuinum ex causa , & sic facere constitutionem , ut vni dimitat testi plena fides adhibeatur , ut adhucit Scacc. d. c. 9. dub. 9. n. 396. & Buccaron. d. differ. 8. 2. n. 2.

Tt 4 Limita

500 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

1. Limita primo, ut non procedat de consensu partium, quia illis consentientibus unico testi plena fiducia adhiberi potest, Mynsing. cent. 5. obseruac. 26. Tutzan. tom. I. commun. opin. lib. 4. rit. 1. de rebus creditiss. num. 104. pag. 445 Soat. in thesauro sentent. I. 7. num. 108. Mench. frequent. cap. 29. num. 4. Menoch. conf. 3. 15. num. 11. Guttier. in l. nemo potest, num. 38 ff. de legatis 1. Mafcard. d. q. 11. n. 11. & concl. 3. 6. num. 5. Ranchin. p. 4. concl. 11. o. Cald. Pereira in l. si curatorem, verbo, vel aduersarij dolo, num. 2. Farinac. d. quest. 6. 3. a num. 18.

2. Secundum limita quando ipse de re sua testatur, vel testis testificatur contra producentem, Crot. de testibus, num. 209 Ioseph Ludou. concl. 70. vers. fallit primò, Gabr. d. ut. de testibus, concl. 1. num. 28. Menoch. de arbitri. cau. 99. ann. 13. Vivian. decif. 172. Mafcard. d. quest. 11. num. 15. Menoch. conf. 1. n. 2. 55. & conf. 21. num. 14. & conf. 2. num. 4. & conf. 23. num. 1. cum seq. & conf. 60. num. 17. & conf. 30. n. 1. Mat. Antonin. var. lib. 2. resol. 7. num. 4. Farinac. d. quest. 6. 3. num. 207. cum seqq. & parti. 4. conf. 6. num. 27. 5. & 10. Surd. decif. 28. 4. n. 18. Stephan. Gratian. discept. forens. c. I. 1. n. 23. cum seqq. & c. 1. 2. & n. 22. & c. 9. 50. n. 28. At vero secundum obseruantiam Rotæ Romanae testis unus de facto proprio non probat, plenè Rot. decif. 8. 10. n. 1. p. 4. divers. decif. 2. 4. n. 1. apud Farin. p. 2 recent. & decif. 28. 6. num. 1. part. 1. censuit testem unicum non probare plenè contra producentem, quia producens testem censem illius personam solum approbare, non autem dicere. Greg. decif. 2. 5. num. 5. vbi adden. num. 9. Caualer. decif. 5. 4. num. 2. & decif. 3. 6. num. 5. & fuit dictum in Tullen. iurisdictionis 3. Iulij 1628. coram Card. Virili. Si autem postea eius depositionem in iudicio reproduceret, plene contra ipsum probaret, quia reproducendo censeretur illam approbare, ut distinguendo tradunt Honded. conf. 8. 1. num. 50. & 5. lib. 2. Farin. d. q. 6. 2. num. 24. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 6. 99. num. 21. & cap. 3. 5. 3. num. 1. 5.

3. Tertiò limita quando non agitur de aliquo præiudicio, Nell. de testibus, n. 8. cau. 9 & n. 87. in fine, Campes. eod. tral. reg. 93. falent. 3. Crot. num. 21. 3. & seq. Mafcard. d. q. 11. num. 14. Farinac. d. quest. 6. 3. num. 26.

4. Quartò limita in probando clericū, quando tractatur de nemini præiudicium inferendo, Crant. conf. 6. 13. num. 13. & conf. 6. 6. num. 18. vol. 4. Conar. pract. cap. 3. num. 3. Gerard. sing. 19. Rebuff. in tract. nominat. q. 12. num. 14. Mafcard. concl. 30. numero 4. Camill. Borrell. in summa omnium decif. iii. 7. de Clericis, & Sacerd. à num. 12. Bellet. disquisit. clerical. parti. 1. tit. de favore clerical. canonis. §. 14. numero 17. vbi etiam securus dicit vbi ageretur de præiudicio terii.

5. Quintò limita quando agitur de causis modicis, parue quantitatibus, breuitoribus, & quæ summarie expeliuntur, Hyppol. sing. 43. ad finem, Maranta de ordine iudic. part. 2. dist. 9. num. 75. Gabr. d. tit. de testibus, concl. 1. n. 45. Mafcard. d. quest. 11. n. 1. 9. Farinac. d. q. 6. 3. n. 30. Cardoso in praxi iudicium, & aduocat. verbo, testis, num. 45.

6. Sextò limita quando agitur de impediendo matrimonium antequam contrahatur, Cardos. d. verbo, testis, n. 43. Farinac. d. quest. 6. 3. n. 48. Fusc. lit. C. sing. 20. in fine.

7. Septimò limita quando in civilibus cum unico teste concurrent presumptiones aliquæ, tunc enim videtur induci plena probatio, Decian. conf. 9. 2. n. 8. lib. 1. Farin. d. quest. 6. 3. à num. 35. Cardos. d. verbo testis, n. 44. Caputaq. decif. 27. 1. & 296. pars. Achil.

decif. 3. n. 6. de testib. Verall. decif. 2. 71. n. 2. p. 3. Mantici. decif. 3. 2. 6. n. 4. Beltramini. in amot. ad decif. 170. Gregorij n. 9. Rot. decif. 2. 4. n. 4. p. 1. & decif. 1. 9. n. 3. & 4. p. 2. recent. & coram R. D. meo Coccino Decano decif. 4. 62. inter eius impressas, & in Romana fide commissi 12. Lamarij 1625. coram bona mem. Vbaldo, & in Vrileveian. dotti 3. Martij 1617. coram bona mem. Buratto.

Ottaud. limita in officiali, cui solum dicenti se 11 nuntiass, vel citasse creditur, Nell. de testib. n. 85. cau. 1. 8. Farin. d. q. 6. 3. n. 40. & 41.

Decimè limita quando sumus in probatione actus, 12 in quo imponeble, vel saltē difficile est habere plures testes, per text. in l. 1. & fin. ff. de verbis obligat. Hypol. in l. si quis ne q. n. 184. ff. de quest. Mafcard. d. q. 11. n. 18. Farin. d. q. 6. 3. n. 8. Veluti quotiescumque Sacerdoti data fuisset a tali confidente facultas, ut confessionem manifestaret, & huinsmodi sacerdos esset fide dignus, tunc crederetur dicto illius sacerdotis, & sic dictum vnius testis in hoc casu plenè probat, Felin. in cap. memo, in princ. de fine. Antonin. Gabr. comm. tit. de testib. com. l. 1. n. 28. Mafcard. de probat. concl. 1. 7. n. 9. Cened. ad Decretum collect. c. 1. n. 10. proprie fin.

Vndecimo limita in probatione confessionis pœnitentialis, Farin. d. q. 6. 3. n. 37.

Duodecimè limita in probanda ignorantia verisimilis causa. Farin. d. q. 6. 3. n. 9.

Decimotertio limita in probanda qualitate aliquid 15 rei, Surd. decif. 6. 6. n. 18.

Decimoquartò limita in probanda innocentia, 16 Mafcard. concl. 9. 04. num. 10 & conclus. 4. 9. 1. num. 17. & 18. Farinac. d. quest. 6. 3. num. 4. 3. & parti. 4. conf. 6. 0. num. 102.

Decimoquintò limita in probatione appellationis 17 à sententia, Mafcard. concl. 1. 4. in fine.

Decimosexto limita in probando possessorio, Ca. 18 rot. de. 12. 6. Stephan. Gratian. Marchie de. 19. 2. Farin. d. quest. 6. 3. n. 0. qui a testis vnicus bene probat possessionem in iudicio manutentionis, Grat. cors. 110. num. 8. lib. 2. Rota decif. 5. 11. n. 8. part. 1. apud Farin. in recent. & sic in interdicto retinenda summarissimo, Neuiz. conf. 8. num. 1. Menoch. remed. vlt. retin. n. 3. 4. Buratt. decif. 5. 22. num. 6. Caualer. decif. 4. 4. num. 1. & decif. 2. 23. num. 1. in que sufficiunt leuiores probations, Dec. conf. 5. 6. num. 1. Alexand. conf. 10. 3. num. 3. lib. 7. Caualer. decif. 2. 8. num. 1. Et quod testis vnicus sufficiat in iudicio manutentionis ad probandum quod possessio fuerit capitularis, tenuit Rot. Iadren. Cauroticus 5. Iulij 1621. coram bona memorie Vbaldo sen.

Decimo septimè limita in probanda bona fide, 19 Mafcard. concl. 2. 3. 2. Surd. dec. 1. 49. n. 2. Burgos de Pace conf. 4. 0. n. 16.

Decimo octavo limita in probanda absolutione ab excommunicatione, Mafcard. concl. 1. 2. n. 3.

Decimononè limita in probanda mala fide, Burgos de Pace conf. 4. 0. n. 16. Gama dec. 2. 90. n. 2. Mafcard. concl. 2. 3. 1.

Vigesimali limita in probando mendacio, vel maleficio, Hortensi. Caualcan. in præl. de testibus, p. 2. n. 12. 6. & 12. 7.

Vigesimali primi limita quando agitur de excusando querelantem ab expensis, Carot. decif. 6. 7. quem refert Aloys. Ricc. in collect. dec. p. 2. collect. 2. 2. 4. in med.

Vigesimali secundi limita quando probatur aliquem 24 fuisse baptizatum, gloss. fin. in fin. cap. super 5. 1. de testib. Farin. d. q. 6. 3. num. 2. 4. optimè P. Paul. Comitol. resp. moral. lib. 1. q. 1. num. 5. Bajard, ad Clar. §. aff. 5. num. 17.

Vigesimali

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 501

- 25 Vigesimotertio limita in probanda consecratione Ecclesia, d. gloss. fin. in d. cap. nuper, Mascard. concl. 41.5. num. 4. Azot. instit. moral. part. 1. lib. 10 cap. 26. quest. 11. Ioan. Baptista Costa de remed. subfidiar. remed. 11. n. 6. fine.
- 26 Vigesimoquarto limita in teste, qui deponit de facto, quod ipse tractauit tanquam mediator, quia planè probat, Caputaq. decis. 367.
- 27 Vigesimoquinto limita quando unus testis aduersus suum commodum testificatur, quia plenè ei ceterditur, Anton. Faber in suo Codice, sub tit. de testibus, diffinit. 10.
- 28 Vigesimosexto limita in probanda scientia, ut per Surd. decis. 221. num. 11. Anton. Monach. Florem. dec. 41. num. 6.
- 29 Vigesimosettimo limita in Episcopis, cum unius testimonio creditur in foro laeculari, ex privilegio ab Imperatore Episcopis obo reverentiam concessio, ut habetur in cap. quicunque 11. q. 1. tenet Mar. Anton. Genuen. in præl. Ecclesiast. q. 678.
- 30 Vigesimoocaudo limita in probando valore beneficij, Egid. decis. 113. Crot. decis. 197. Cæf. de Graffis decis. 91. alias 2. de except. quos refert Mantic. dec. 193. num. 4. Et quod ad probandum valorem obtentorum sufficiat dictum unius testis tradunt Caputaq. decis. 173. num. 7. p. 1. Rota decis. 11. num. 4. p. 2. recent. Cavalier. dec. 517. num. 5. Et quod testi vniico in sua arte creditur in subfidiu, tradit Ioan. Baptista Cost. de remed. subfidi. remed. 70. n. 17.
- 31 Vnde testes singulares non probare, nec ad probationem faciendum coniungi, tenent Lanfranc. de testibus, num. 26. Crot. eod. tract. p. 7. num. 317. & 319. Monticelli in repet. testimoniis, rub. testes singulares, Cotta in memor. verbo, testes singulares, Rebuff. de reprobatis testimoniis, à num. 512. Hippol. sing. 114. Menoch. conf. 175. num. 13. & conf. 186. n. 24. cum seqq. Mascard. de prob. concl. 347. num. 56. Sayro in clavi Regia, lib. 12. cap. 21. n. 15. Surd. conf. 30. num. 31. Flores var. lib. 3. quest. 22. à n. 37. Fr. Ludou. Mirand. de ordine iud. quest. 23. art. 4. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 144. à num. 24. Amat. Roderic. in præl. modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 7. de forma prob. num. 60. Morla in emporio iuris, part. 1. tit. 11. in prælud. num. 50. Ignat. del Villar. in synlla respons. lib. 1. resp. 9. latè Farinac. in præs. crimin. part. 2. de oppositione contra personas testimoniis, quest. 64. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia, & crimin. diff. 68. Flamin. Paris. de confid. benefic. quest. 67. à n. 4. Itavt minus probent mille testes singulares, quam unus, Morla d. ita. 1. in prælud. num. 51. Farinac. quest. 64. num. 39. Aldouin. conf. 53. num. 5. Hortens. Caualcan. in præl. de testibus, part. 2. num. 135. Mendez à Castro in præs. Lusitana, lib. 3. cap. 15. num. 7. Mantic. decis. 211. num. 7. & decis. 285. num. 6. & decis. 280. num. 7. & decis. 373. num. 9. & decis. 47. n. 3. & decis. 162. n. 7. & decis. 220. n. 3.
- 32 Primo limita in causa heresis, quæ probatur per testes singulares. Ita Guid. Papæ quest. 44. Boët. decis. 23. num. 44. Franc. Curt. in tract. de testibus, concl. 37. à num. 77. Anton. Gabr. commun. tit. de testibus, concl. 2. num. 41. Viulan. in suis communib. opinione, verbo, testes singulares, Caccialupi. in repet. l. admonendis, à num. 84. vbi Iason, num. 256. Hippol. conf. 1. num. 41. & 46. & 58. & conf. 39. num. 22. ad finem, Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 12. n. 12. Albert. de agnosc. assertio. c. 1. q. 16. n. 51. Moncel. in rubr. testes in crimen heresis, vers. 1. cum seqq. Zanchini. in præl. de heret. cap. 16. n. 6. Mench. de success. creat. lib. 2. §. 4. num. 45. plures refert Doctores, & sequitur Farinac. d. quest. 64. num. 201. Contraria tamen opinionem sequuntur Nell. de testibus, num. 213. vers. ad probandum certum crimen heresis,
- Palat. in allegat. heresis, §. 12. Simanch. in tract. de heret. tit. 64. rub. de testibus, à num. 69. Brun. eod. tract. lib. 4. cap. 9. Rojas part. 2. affert. 6. num. 134. cum seqq. & sing. 204. num. 2. Emeric. in directorio Inquisit. p. 3. quest. 72. num. 1. vbi Penia comment. 121. col. 1. vers. primum est. Mascard. concl. 856. Menoch. conf. 82. num. 139. & conf. 149. num. 17. & 44. Delr. disquisit. magis. lib. 5. quest. 9. & 10. col. 448. cum seqq. Sayro in clavi Regia, lib. 12. cap. 21. num. 16. Fr. Ludou. Mirand. de ordine iudic. q. 23. art. 4. quest. 72. 1. Morla d. tit. 11. in prælud. num. 51. Ignat. del Villar. d. resp. 9. n. 38. cum seqq. & n. 40. sublimitat, etiam cum testibus singularibus concurrat fama publica.
- Secundū limita in delicto sodomitæ ex pragmatica anni 1598. edita Martii, qua attenta ex testibus singularibus depontibus ex actibus singularibus cum aliis probationibus ibi contentis ad condemnationem peccati ordinariæ deueniri potest, de qua testatur Ignat. del Villar. d. resp. 9. n. 40.
- Tertiū limita in testibus singularibus circa tempus, quando illud non est de substantia negotij, quia si de eo interrogatur, sufficit respondere se de eo non recordari, quod esset secus respectu loci, nam si testis interrogatus de loco delicti respondeat se non recordari, non probaret, ita Ignat. del Villar. d. resp. 9. à n. 42. cum seqq. & per conclusiones latius Farinac. d. q. 64. à num. 95.
- Quartū limita in testibus singularibus singularitate administrativa, quando agitur de probando officio, statu, & qualitate personæ, quæ omnia includunt sub se plures actus particulares, & consciuntur ex diversis actibus, & sunt sicut quolibet integræ, & faciunt plenam fidem. Item Flores de Mena d. q. 22. num. 43.
- Quintū limita quando agitur de probando unam originem, & unam causam prouenientem ex pluribus actibus. Vide Aym. de antiquis. tempor. part. 4. vers. sed enim, num. 14. quem refert Farinac. d. quest. 64. num. 159.
- Sexto limita quando agitur de probando unum totum, nam tunc testes singulares deponentes de diversis partibus bene probant illud totum, Farinac. d. q. 64. n. 160. vbi n. 161. resoluti procedere quando producens testes expresse capitularet de partibus, vel de actibus inferentibus totum. Sic etiam testes deponentes de diversis summis censemur contestes in minori quantitate, & illam probant adeò quod iudex potest ex illorum depositionibus condemnare in minori quantitate, Alex. in l. 1. §. 5. si stipulanti, n. 12. ff. de verbis oblig. & conf. 54. n. 7. lib. 5. Hicron. Gabr. conf. 168. n. 104. lib. 1. Afflict. decis. 240. n. 3. in 2. dub. Rot. in Caetana oles 12. Nonenbris 1627. coram R. P. D. Duran. & in Marsican. beneficior. 20. Martij 1628. coram R. P. D. meo Pironano, refert Ferentil, in annos ad decis. 468. Buratt. lit. A.
- Septimū limita in probanda possessione in genere articulata, Caputaq. decis. 269. part. 3. Gabr. tit. de testibus, concl. 2. n. 32. & 34. Ozalci. Pedem. decis. 99. à n. 23. Aldouin. conf. 45. num. 30. Flores d. quest. 22. num. 42. Farinac. d. quest. 64. à num. 164. Anton. Monach. Licensi. decis. 15. num. 16. Moneta tract. de decimis, cap. 5. num. 80. Castro conf. 15. num. 1. vers. secundo, vol. 1. Rota decis. 511. num. 8. apud Farinac. part. 1. recent. Buratt. decis. 271. num. 6. Flamin. Paris. dict. quest. 67. num. 15.
- Octauo limita in probanda inrisdiictione in gente, vide Hippolyt. conf. 7. num. 27. cum seqg. lib. 1. Gabr. d. concl. 2. num. 22. Malcard. concl. 947. Farinac. d. quest. 22. num. 42. & d. quest. 64. num. 182. Ioseph. de Sella

502 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

- Sesse Arag. dec. 366. n. m. 10. Natt. conf. 672. n. m. 8.
 Arctin. conf. 42. num. 3. vers. secundò principalius, Card.
 Caualer. decis. 161. num. 7. Rota in Marsi. em. iurisdiectoris
 16. Iuniorij 1617. coram bona mem. Buratto inter eius
 impressas decis. 219. n. 1. Flamin. Parif. de confid. benefic.
 9. 67. n. 13.
- 40 Nonò limita probando dominio. Vide Flores d.
 q. 2. n. 42.
- 41 Decimò limita in probanda consuetudine, Mafcard.
 concl. 423. num. 8. & concl. 424. num. 11. & 62. Ozafc.
 Pedem. decis. 99. num. 27. Flamin. d. q. 67. num. 14. Farin.
 d. quæst. 64. numero 690. vbi num. 191. plures citat.
 Doctores contrarium tenentes, Cardin. Tusch. lit.
 C concl. 878. num. 24. Anton. Monach. Fioren. decis. 47.
 num. 33.
- 42 Undecimò limita in probanda usurpa, vide Covar.
 var. lib. 3. cap. 3. num. 5. versi. verum quies, Gabr. d.
 concl. 2. num. 28. Mafcard. concl. 1417. Perez. l. tit. 15.
 lib. 2. Ordin. pag. 360. Auend. ad execundis mand. p. 2.
 cap. 29 num. 2. Gemin. de usurpa, clementio 5. in prefat.
 num. 26. cum seqq. Menoch. de arbit. casu 135. num. 25.
 Cardofo. in praxi indicium verbo, usurpa, num. 19. in med.
 Pradil. in summa legum paral. part. 1. esp. 30. numero 4.
 Farin. d. q. 64. num. 195. Ignat. del Villar. d. resp. 9. n. 18.
 Flores d. q. 22. num. 43. Joseph de Sesse d. decis. 166. n. 9.
 Cardin. Mantic. de tacitis, & ambig. conuent. lib. 8.
 tit. 19. num. 5. Sigism. Scacc. in tract. de indic. causar.
 civil. & crim. lib. 2. dub. 9. esp. 9. num. 471. Buccaron. de
 different. inter iudicia ciuitatis & crimin. different. 133.
 num. 25.
- 43 Duodecimò limita quando agitur de probando in
 honestam, & meretriciam vitæ aliquius mulieris, vel
 diffamationem in genere, Criminat. decis. 107. n. 9.
 Bajar. ad Clar. §. stuprum, numero 9. Joseph London.
 concl. 64. vers. & ad probandum, Mafcard. concl. 1063.
 num. 37. Farin. d. p. 64. num. 223. Flores d. quæst. 22. n.
 43. Bellet. disquisit. cleric. part. 1. tit. de favore cleric. reali.
 § 4. num. 89.
- 44 Decimotertiò limita in probanda fama, Mafcard.
 concl. 2. 36 & concl. 749. num. 23. Flamin. d. quæst. 67. n.
 16. Farin. quæst. 45. à num. 265. & d. quæst. 64. numero
 251.
- 45 Decimoquartò limita in probanda infamia facti,
 Conat. lib. 3. var. cap. 3. num. 5. in princ. Farin. d. q. 60.
 num. 254.
- 46 Decimoquartò limita in probando fauore, Marant.
 in report. lis potest, num. 130. vers. predictis add. ff. de
 aq. hered. Herculian. intract. de negativa, num. 157. ad
 finem. Flamin. d. q. 67. num. 19. Gabr. d. concl. 2. num. 42.
 Mafcard. concl. 827. num. 7. & concl. 1045. num. 33. Farin.
 d. q. 64. num. 259. Cald. Pereira q. forers. conf. 24.
 num. 7.
- 47 Decimosextò limita in probanda dementia, Bur.
 gos de Pace conf. 1. n. 10.
- 48 Decimoseptimò limita in probanda mala fide; &
 intentio, Surd. conf. 373. n. 24. Farin. d. q. 64. n. 257.
 & 294.
- 49 Decimoctauò limita in probatione minarum,
 dummodo sint concordes in illarum qualitate, licet
 discordes in loco, & tempore, Gabr. d. concl. 2. n. 56.
 Farin. quæst. 45. num. 41. & 42. quæst. 50. numero 41.
 & quæst. 64. num. 275. cum seqq. Bajard. ad Clar. §. fin.
 quæst. 21. num. 141. Buratt. decif. 205. num. 11.
- 50 Decimononò limita in probatione dolii, Farinac.
 d. quæst. 64. n. 273. & p. 1. conf. 40. n. 7.
- 51 Vigesimò limita in probatione simoniae, Hippol.
 conf. 1. tom. 27. Farin. d. q. 64. n. 27. & p. 4. conf. 75. n. 9.
 non admittuntur tamen per Rotam, præsertim ad
 effectum priuationis, Pute. decis. 271. num. 11. lib. 2.
 Seraphin. decis. 1029. num. 11. & seqq. Rot. in Tullen.
- simonia coram Orano, relata per Farin. lib. 1. conf. 73.
 num. 106. in vers. aut sunt singulares, & in Aquen. simo.
 nia 19. Ianuar. 1594. coram Card. Blanchetto, apud
 eundem Farin. d. cors. 73. n. 73. qui ibidem sequitur hanc
 conclus. m. m. 9. & 27 in fine, & n. 29. & fuit dictum in
 Leodien. Cantuaria 10. Martij 1619. coram bona
 mem. Vbaldo in vers. non obstant.
- Vigesimoprime limita in probatione simulationis, 52
 Mafcard. concl. 447. l. 2. n. 5. quem refert Farin. d. q. 64.
 n. 271.
- Vigesimosecondò limita in probatione consan- 53
 tia, quando deponunt de diuersis gradibus, &
 lateribus, Farin. d. q. 64. d. n. 262.
- Vigesimotertiò limita in probatione ætatis, Gabr. 54
 d. concl. 4. n. 49. Farin. d. q. 64. n. 268.
- Vigesimoquartò limita in probatione electionis 55
 sepulcrum, Guid. Papa decis. 644. Rol. cors. 8. n. 44.
 lib. 2. Mafcard. concl. 1199. à num. 24. & concl. 1297.
 Flores d. q. 21. à num. 49. Guttier. de iuram. confirmat.
 part. 4. cap. 4. in fine, Flamin. Parif. de confident. 9. 67.
 n. 20.
- Vigesimoquintò limita, vbi agitur de modico 56
 prauidicio, Gabr. concl. 1. num. 74. Farin. d. quæst. 64.
 num. 298. Seraphin. de priuile. iuramenti, priuileg. 27.
 n. 11.
- Vigesimosexto limita in probatione quasi possel- 57
 sionis filiationis, Mafcard. concl. 797. num. 8. Farin. d.
 q. 64. num. 269.
- Vigesimoseptimò limita in probatione metus, 58
 Mafcard. concl. 1053. Menoch. lib. 3. de presump. q. 126.
 num. 31. Flamin. de resignat. lib. 13. q. 1. num. 85. cum
 seqq. Surd. conf. 395. num. 26. Rot. in Tullen. nullitas
 probationis 7. Novembri 1616. coram bona memor.
 Buratto inter eius decisiones impressas dec. 205. n. 17.
- Vigesimoctauò limita in probatione aditionis 59
 hæreditatis, Gabr. d. concl. 2. n. 21. Mafcard. concl. 52. Fa-
 rin. d. q. 64. n. 280.
- Vigesimonond limita in probatione confinium, 60
 Hieron. de Monte in tract. finium regund. cap. 62. n. 1.
 Mafcard. concl. 395. n. 31. & concl. 7. 13. n. 49.
- Trigesimò limita quando agitur de probando 61
 quem Sacerdotem, Farin. d. q. 64. n. 281.
- Trigesimoprime limita in probatione irregulari- 62
 tatis, gl. verbo, simul, in c. nikilominus 3. q. 6. Farin. d. q.
 64. n. 184.
- Trigesimosecondò limita in probatione declara- 63
 tionis voluntatis, vt per Franc. Mar. Delphin. dec. 462.
 p. 1. Mantic. dec. 33. n. 1.
- Trigesimotertiò limita in probanda habitatione, 64
 Gabr. d. tit. de testibus, concl. 2. n. 4. Farin. d. quæst. 64.
 num. 293.
- Trigesimoquartò limita in probatione animi, & 65
 voluntatis alienius, Mafcard. concl. 94. num. 3. Surd.
 de alimentis, tit. 6. q. 1. num. 52. Farin. d. q. 64. n. 290.
 Anton. Monach. Bonor. decis. 16. n. 18. Aym. conf. 73.
 num. 33. Seraph. decis. 55. 9. num. 13. Rota in Tullen. nulli-
 tatis probationis 7. Novembri 1616. coram bona mem.
 Buratto, inter eius decisiones impressas dec. 205. n. 2.
- Trigemoquintò limita in probatione societatis, 66
 Gabr. d. concl. 2. n. 43. Farin. d. q. 64. n. 292. vbi n. 291.
 idem dicit de probatione litis.
- Trigesimoflexò limita in causa dotis, Peregrin. 67
 confil. 196. num. 8. in fine, lib. 3. Aldouin. confil. 53.
 num. 5.
- Trigesimoquintò limita in foro poenitentiali, vt 68
 per Farin. d. q. 69. n. 299.
- Trigesimooctauò limita in probatione repetunda- 69
 rum, vel barattariae, Ignat. del Villar. d. resp. 9. num.
 61.
- Trigesimonond limita in probatione adulterij, 70
 Mafcard.

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 503

- Mascard. *concl.* 65. & *concl.* 1603. *num.* 37. Flamin. d. q. 67. n. 18. Fatin. *in praxi crimin.* *quest.* 1. 36. n. 29. Bellet. d. § 4. n. 88. Sed melius distingue, aut enim ciuiliter de dicto criminis agitur, puta ad dotis priuationem, seu thori separationem, aut criminaliter & ad impo- nendam poenam primo quidem casu adulterium probari poterit per testes singulares, secundo autem casu minime, ita Clar. *in praxi crimin.* q. 23. vers. dixi etiam, Fatin. d. *praxi crimin.* q. 64. num. 2. 24. cum seqq. Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia & crimin. differ. 133. *num.* 19.
- 71 Quadragesimod limita iunctis adminiculis, tunc enim testes singulares plene probant, Ant. Monach. *Luc. dec.* 35. *num.* 15. Menoch. *de presumpt. lib.* 1. q. 86. Fatin. d. q. 64. *num.* 302. vbi afferit in criminalibus non procedere quoad poenam ordinariam, Rot. *in Romana Muni.* 5. *Marij* 1629. coram R. P. D. Duran. Ferentil. *in annot.* & *decif.* 458. *Buratti in fine*, Et testi- vnicos, accedente verisimilitudine, est valde deferendum, Verall. *decif.* 27. p. 3. Cesar de Grassi. *dec.* 3. n. 6. de probat. Rot. *decif.* 119. n. 4 p. 2. *recent.* Buratt. *decif.* 430. *num.* 4.
- 72 Quadragesimoprimo limita si testes singulares sint nobiles probatae fidei, & verosimilia deponant, Anton. Monach. *Luc. dec.* 35. *num.* 15. & Bonon. *decif.* 16. *num.* 16. Menoch. *de arbitr. casu* 29. *in fine*. Fatin. d. q. *num.* 304. vbi *num.* 310. dicit in arbitrio iudicis esse singularibus testibus credere, si ita ex aliqua iusta causa sibi visum fuerit, & *num.* 3. 4. cum seqq. quod licet testes singulares non plene probent, faciunt tamen indicium, & presumptionem, de quo etiam Cacheran. *Pedem. decif.* 99. *num.* 29. Mascard. *concl.* 856. *num.* 24.
- 73 Quadragesimosecondo limita quando agitur de probando rem in genere, de quo, & in quibus casibus probent testes singulares, vide Sylvian. *conf.* 36. n. 10. & 11. Anton. Gom. *ad I. 45. Tauri* *num.* 193. *colum. 2. in fine*, & *tom.* 3. *cap.* 2. *num.* 12. Viuian. *tom.* 1. *commun. opin. lib.* 4. *tit.* 9. *num.* 98. *pag.* 490. vbi Bellacomb. *n.* 174. cum seqq. *pag.* 493. Garc. *de nobilit.* gl. 2. §. 1. n. 35. Guttier. *pract. lib.* 3. *quest.* 1. 2. à *num.* 9. Rebuff. *de reprobata testif. n.* 528. Fr. Eminant. *Regular. tom.* 2. q. 9. *art.* 4.
- 74 Quadragesimotertio limita in probando presumptam hominis voluntatem, Paul. *Castr. conf.* 39. *num.* 1. *vers.* & clavis ad hanc dispositiunem, *lib.* 2. Cray. *conf.* 73. *num.* 33. quos refert, & sequitur Mantic. *decif.* 313.
- 75 Quadragesimoquarto limita in probanda scientia alicius, vt tentum fuit in Rota coram Mantic. *decif.* 179. *num.* vle. & *decif.* 211. *num.* 7. vbi citantur Curt. iun. *conf.* 64. *num.* 8. Paris. 57. n. 19. *lib.* 4. Natt. *conf.* 2. *num.* 2.
- 76 Quadragesimoquinto limita in probanda percepcione decimarum, vt per Mascard. *concl.* 483. *num.* 1. Brunor. à Sole *in lovis commun. verbo*, *decima*, Gabr. *commun. lib.* 1. *tit.* de *testib.* *concl.* 2. *num.* 33. Moneta de *decim.* c. 4. q. 4. n. 179.
- Quadragesimosexto limita in probandis sanctiis, Aldobrand. *conf.* 71. *num.* 5. 30. & 38. cum seqq. Berta- zol. *conf.* 273. *num.* 9. *lib.* 2. *crimin.* Basili. Pont. *de matrim.* *lib.* 9. *cap.* 24. *num.* 6. Greg. *decif.* 374. *num.* 21. Rot. *decif.* 156. *num.* 2. *post* 2. *volum.* *conf.* Fatin. & *in Romana separationis thori* 1. *Marij* 1630. coram R. P. D. Merlino *in Anconitana separationis thori* 9. *Iunij* 1600. coram Cardin. Lancellotto, & in Tullen. & nullitatis professionis 7. *Nouembri* 1616. coram bone mem. Buratto, *inter eius decisiones impressas* *decif.* 205. *num.* 6.
- Quadragesimoseptimo limita in probanda con-
- fessione extraiudiciali quando concurrunt admini- cula, Crauer. *conf.* 35. *n.* 6. & *conf.* 73. *n.* 36. Pute. *dec.* 476. *n.* 3. *lib.* 2. Rot. *in Romana domus* 1. *Decembr.* 1623. co- ram Manzanedo.
- Aduerte quod testes in dubio non presumuntur singulares, sed contestes, vt per Gabr. d. *concl.* 2. *n.* 6. *vers.* *declarata etiam* Cacheran. *Pedem. dec.* 99. *n.* 28. *Rota* *Antenion. dec.* 6. Mascard. d. *concl.* 1215. *n.* 18. Azened. *dec.* 1. 6. *n.* 11. *tit.* 9. *lib.* 3. *nona recip pag.* 338. Fatin. d. q. 64. à *n.* 317. vbi *n.* 322. dicit quod ad hoc ut testes dicantur contestes, & non singulares, omnis interpretatio facienda est, quod testes presumuntur contestes, nisi probent singulares, ultra citatos tradunt Alexand. *conf.* 185. *n.* 2. & 6. *lib.* 7. Surd. *conf.* 12. *n.* 42. & *conf.* 44. *n.* 9. & *conf.* 173. *n.* 43. Rot. *decif.* 191. *num.* 4. *p.* 1. diuers. Greg. X V. *decif.* 390. *n.* 9. Ferentil. *in annot. ad Buratti decif.* 458. *in fine*.
- Habenda est pro teste.]* Collige text. denuntiatorem posse existere testem in illa causa, in qua denuntiator est, vt per *gloss.* 1. Innoc. Abb. *num.* 2. Imol. *in princ.* Bald. *numero* 4. Mynting. *numero* 2. & D. D. *communiter in praesenti*, Nauar. *in cap. inter verba*, *num.* 779. 11. *quest.* 3. & *in man.* *cap.* 25. *num.* 33. Sot. *de ratione regendi secretorum*, *memb.* 2. *quest.* 4. *concl.* 8. *vers.* secundum dubium, Simanch. *de Caibol.* *inflit.* *cap.* 19. *in fine*, & *cap.* 64. *num.* 65. Paul. Berti. *Lucen. in sua praxi crimin.* *tit.* 7. *cap.* 5. Franc. Aretin. *in sua methodo*, *sue practic.* *crimin.* *lib.* 1. *cap.* 9. Thom. à Iefu de *visi*. *Regul. tract.* c. 9. *num.* 8. Intellige procedere generaliter in omni negotio, in quo denuntiator principaliter, & immediate nullam utilitatem, nullumve emolumentum percipit ex denuntiatione, data enim tali denuntiatione, dummodo suspectus non existat denuntiator de re sibi nota, habetur pro uno teste, & in aliorum numero numeratur. Nec obstat text. *in l. ab accusatione* 6. §. *numeratores*, ff. *ad Turpil.* vbi text. videtur dicere non posse eundem hominem esse denuntiatorem, & testem, expendit Bald. d. *num.* 4. quia resp. hunc text. non probare illud ad quod adducitur, licet prober intelligendum esse in denuntiatori, qui ex sua denuntiatione predictum emolumentum recipit. Nec etiam obstat quod in text. *in praesenti*, ibi, *principaliter*, indicatur denuntiatorum personam esse principalem, ac proinde testimonium tanquam in causa propria dicere non posse, iuxta vulgaria iura, quia falsus si dicas in hoc text. non appellari denuntiatorem principalem personam, quia in hoc casu suam propriam causam agat, & prosequatur, sed appellari personam principalem, quia mouet causam alterius, cui scilicet principalis.
- S V M M A R I V M.
- 1 *Consanguinitatis super causa quales esse, & qualiter iurare testes debeant, ostenditur.*
- 2 *Senioribus magis creditur.*
- 3 *Maior in dubio intelligitur aetate.*
- 4 *Maior de domo dicitur, qui aetate est maior, & sic naturaliter, non qui dignitate.*
- 5 *Testes deponentes de audiis, auditis suorum Maiorum in antiquis probant.*
- 6 *Testes de credititate non probant, nec presumptionem faciunt.*
- 7 *Testes de credititate probant in causis in quibus probant testes de audiis.*
- 8 *Innocentia rei,*
- 9 *Eius,*
- 10 *Filiatio,*
- 11 *Valor, vel estimatio.*
- per testes de credititate probatur

504 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

32. In antiquis testes de credulitate probant.
 33. Obstetrices, medici, & similes in relationibus sp̄ecialibus ad eorum officium, de credulitate probant.
 34. Testes de credulitate probant in his, que directe probari non possunt, vel sunt difficultis probationis, ut n. 15. & contra producentem, vi n. 16. & in probando adulterio, & copula carnali, n. 17. & contra confessionem raptae, n. 18.
 35. Testes de credulitate probant si reddiderint sufficientem rationem sua credulitatis.

C A P. Quoties. V.

Eugen. IX.

- Q**vando agitur de separando matrimonio propter consanguinitatem, producendi & examinandi sunt duo, vel tres testes de eadem consanguinitate, qui si non sint totidem, meliores, & seniores eiusdem loci qui iurent se non inductos ad iurandum aliquo commodo vel incommodo, & ita se accepisse a maioribus suis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Holt. Panorm. Bald. Buttr. Felin. Anchur. Dec. Martin. Vran. Myning. Aretin. Cuiac. Vinian. in ratione, secundum libri iuris Pontif. pag. 149. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 259. remissione Cafah in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 20. & est post Conc. Later. p. 8. cap. 17.
 2. Senioribus.] Notatur ad hoc quod senioribus magis creditur, vt per Tiraq. in prafat. primog. n. 148. & seqq. Malcard. de probat. concl. 1295. & concl. 1296. n. 4. Menoch. de presumpt. lib. 6. q. 47. n. 3. Farin. in praxi crimin. p. 1. q. 65. n. 17. Seneatus enim etate fit doctor, vultu tutor, procepsu temporis sapientior, secundum S. Hieronymum, quem refert Melch. Phœbos Lusit. dec. 66. n. 7. & 8. tom. 1.
 3. A maioribus.] Notatur ad hoc quod maior in duobus intelligitur etate, vt per Tiraq. in tract. primog. q. 1. n. 11. Et maior de domo dicitur qui etate est maior, & sic naturaliter, non qui dignitate, scientia, aut alterius, & sic per accidens, seu ciuiliter, vt per Mantic. de connect. vlt. volunt. lib. 8. tit. 10. sub n. 1. quem citat Anton. Monach. Florent. decif. 71. n. 28.
 5. Notatur etiam ad hoc quod testes deponentes de auditu auditus suorum maiorum in antiquis probant, vt per citatos ad cap. licet ex quadam, infra hoc tit. limit. 4.
 6. Et credere.] Notatur ad hoc quod testis de credulitate non probat, gloss. verbo, meninerint, in l. 2. §. pen. ff. de aqua plusia arcenda, & in l. testium, verbo, praefato, C. de testibus, resoluunt. Anton. Gom. tom. 3. var. c. 2. in fine princi. vers. item addit. Tiraq. de retratu lig. §. 2. gloss. 2. n. 10. Ozasc. Pedem. decif. 122. n. 1. Viu. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 9. Malcard. de probat. concl. 458. num. 1. cum seqq. & concl. 1363. Morla in empori iuris p. 1. tit. 11. in pralud. n. 49. Soar. de Pace in praxi, tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 78. Cardoso in praxi iudicium, verbo, testis, n. 84. Fr. Paulin. Bert. in praxi crimin. Regul. tit. 11. c. 1. n. 7. 3. cum seqq. Amat. Roder. in praxi de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 59. late Farin. d. p. 2. q. 68. Mendez à Castro in praxi Lusitana, lib. 3. c. 15. n. 8. Nec etiam presumptionem facit, quamvis dicat se pro certo credere, nisi causam, & originem sua credulitatis adducat, vt per Paril. conf. 67. num. 91. lib. 3. Ruin. conf. 46. num. 12. lib. 4. Malcard. concl. 458. n. 9. & concl. 1363. n. 3. in fine, Mantic. decif. 3. c. n. 1. Rota decif. 502.

n. 11. apud Farin. p. 1. recent. vers. & quod testes, Stephan. Gratian. discept. forens. c. 150. n. 30. Farin. d. q. 68. n. 6. vbi num. 6. 4. resolut quid consuetudine induci non potest, vt testibus de credulitate plenè credatur, de quo etiam Malcard. concl. 458. n. 10. & concl. 163. n. 4. vers. & quod consenserit.

Limita primò in causis in quibus probant testes 7 ut per auditu, probant etiam testes de credulitate, vt per Malcard. concl. 1363. num. 19. Farin. d. quæst. 68. num. 100.

Secundò limita ad rei innocentiam probandam, 8 vt per Crot. de testibus n. 81. & n. 31. vers. secundò falso. Compeg. cod. tract. reg. 209. limit. 9. Herculani de negotiis, n. 309. & n. 314. vers. hacten, Malcard. conclus. 13. Farin. dict. q. 68. n. 77. Bossi. in praxi crimin. de opposit. contra testes, n. 79. lat. Buccaron. de different. inter indicia ciuitatis & crimin. differ. 71. n. 4. vbi post n. 6. citato Farin. d. q. 68. n. 79. subdit testes de credulitate in criminalibus probare ad defensionem reorum, etiamsi nullam reddant causam credulitatis eorum per sensum corporeum concludentem.

Tertiò limita in probatione ætatis, vt per Menoch. 9 de arbitrio, cau. 116. n. 1. cum seqq. Surd. conf. 76. num. 6. Farin. d. q. 68. n. 94.

Quartò limita in probatione filiationis, 10 vt per Malcard. concl. 798. n. 21. Farin. d. q. 68. n. 88.

Quintò limita in probatione valoris, vel æstimationis, ad quam testes de credulitate admittuntur, vt per Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. p. 3. cap. fin. num. 42. Gemin. de iuris commercio 2. 8. 5. n. 126. Malcard. concl. 656. n. 33. & concl. 1363. num. 11. & seqq. Farin. d. q. 68. num. 98.

Sextò limita in antiquis, 11 vt per Tiraq. de retratu lig. §. 2. gloss. 2. num. 10 & 12. Malcard. concl. 104. n. 15. & concl. 1363. n. 20 & 21. Cald. Pereira de empire. 21. n. 15. Farin. d. q. 68. n. 85. vbi n. 86. resolut quid multo magis probant testes de credulitate in factis notorius antiquis.

Septimò limita in his, quæ consistunt in peritia 12 artis, prout sunt medici, obstetrices, & similes, quorum relatio, & testificatio de credulitate admittitur, vt per Malcard. concl. 1363. n. 14. Farin. d. q. 68. n. 95. & quæst. 127. n. 109. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 151. num. 9.

Octauò limita in his, quæ directe probari non 13 possunt, Bursat. conf. 87. num. 50. Farin. d. quæst. 68. num. 81.

Nonò limita in his, quæ sunt difficultis probatio- 14 nis, vide Crot. de testibus, num. 324. lim. 4. Campieg. cod. tractat. reg. 209. limit. 10. Farin. d. quæst. 68. num. 84.

Decimò limita contra producentem, 15 Malcard. concl. 1363. n. 18. Farin. d. q. 68. n. 75.
 Undevicimò limita in probando adulterio, & copula carnali, Farin. in praxi crimin. part. 5. quæst. 136. num. 32. vbi num. 34. id intelligit si suam credulitatem fundent in aliquo actu venereo, & propinquuo.

Duodecimò limita contra confessionem raptae, 16 Ioseph. Seffe Aragonia decif. 94. n. 21.

Decimotertio limita quando testis redderet suffi- 17 ciente suam credulitatem rationem, Crot. de testibus, n. 345. lim. ... Malcard. concl. 458. n. 11. & concl. 1363. n. 7. & concl. 1369. n. 45. Farin. d. q. 68. n. 74. Roland. conf. 57. ex n. 27. vol. 1. Gom. var. tom. 3. sit. de probat. de- lit. n. 12.

SVMMMA

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 505

S V M M A R I V M.

- 1 Prelatus, & clericis qui causam Ecclesie non procurant, testificari possunt in ea.
- 2 Testes de uniuersitate, vel collegio admittuntur ad testificandum pro sua uniuersitate.
- 3 Clericus potest esse testis in causa sua Ecclesie.
- 4 Abbas in causa sui Monasterij testis esse potest.
- 5 Canonicus in fauorem sui Capituli testis esse potest.
- 6 Testes de uniuersitate non probant pro ea in his, que eorum communum tangunt, ut singulos.

C A P. Insuper. VI.

Prælatus, vel clericis alicuius Ecclesie possunt in causa illius esse testes, non tamen procurare. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Dec. Arctin. Mynting. Martin. Vran. Viu. in ratione, secundi libri iuris Portif. pag. 150. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 259. remissione Catal. in amor. & Xithen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 21. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. c. 18.

In supercriptione text. ibi, *Priori*. Ex hac supercriptione, iuncto text. in *presenti*, ibi, *vobis*, colligitur posse superiorum quemcumque dicere testimoniū in causa sua Communitatis, idem probat text. in cap. eti. *Christus 2.6. in fine, vesticet, ibi, vobis, in una supercriptione illius, ibi, *Abbas, de iure in tra-**

dunt glos. in specie in cap. *super prudentia 14.9.2. Abb. à n. 5. Imol. n. 2. Bald. n. 10. Bellam. n. 6. Dec. n. 1. & 11. & alijs communiter in presenti, Anch. n. 1. Domin. 17. in cap. *presentium, hoc tit. lib. 6. refutavit Alberic. de testib. p. 1. tit. quando ratione affectionis, à n. 3.4. Non obstat quod Prae latus quicunque respectu sua Ecclesia procurator est, & habet administrationem illius, vt probat text. in d. cap. 2. & melius in cap. edoceri, de script. non esse intelligendos in proprio procuratore, de quo loquitur text. in *presenti*, sed lato modo, nam Prælati procuratores Ecclesiæ suarum appellantur non propter mandatum, quod habent ad negotia peragenda in iudicio, vel extra, quod requiritur vt propriè quis procurator esse dicatur, sed quia bona Ecclesia, & illius negotia ratione suorum titulorum diligenter curare tenentur, quae quidem cura & diligentia efficiere nequit vt è testimonio repellantur. Nec etiam obstat quod procurator a superiori Communitatis constitutus ad agendum in causa illius testificari non potest, vt probat text. in *presenti*, *verf. dummodo*, vnde a fortiori videbatur constituentem in eadem causa testimonium dicere non posse, arg. text. in *autb. molo thagis C. de sacro. Eccles. Resp. enim objectionem procedere quando solus Prælatus absque Contentum, seu coniugatione ad illam causam peragendam procuratorem constituit, itavt nomine ipsius per eundem negotium traheatur, quia hoc cau huinsmodi Prælatus constituens, veluti per instrumentum, tanquam actus principalis agere videtur, cap. qui per alium, de regulis lib. 6. ac proinde in testimonium eiusdem cauæ nequaquam venit admittendas, vt in***

Tom. I.

specie tradit Archid. in cap. *super prudentia*, n. 2. 14. q.2. Verum fecus dicendum quando idem superior vnà cum Communitate constituit eundem procuratorem, syndicum, vel actorem, qui nomine ipsius Communitatis causam exerceat, iuxta terminos text. in cap. *presentium, hoc tit. lib. 6. in quo cau sine dubio superior testimonium dicere potest eo quod in hac specie respectu talis causæ sicut quilibet alius de Communitate connumeratur, vnde sicut quilibet de Communitate testificari potest, ita quoque superior, qui in hoc cau tanquam quilibet particularis reputatur.*

Collige ex text. testem de uniuersitate, vel collegio, non habentem intereste particulare in causa, admitti ad testificandum pro sua uniuersitate, vt per Aym. de antiquis temp. part. 1. cap. quid in libro à n. 17. Hypoll. in l. 1. §. seruus à num. 1. ff. de quest. Crot. de testib. num. 171. Curt. cod. tract. concl. 3 à n. 11. Aufter. de reprob. testib. à n. 1. & num. 9.1. Conar. pract. c. 18. num. 4. Surd. conf. 2.8. & conf. 6. §. n. 8. Afflict. decif. 400. Nauar. in quest. forens. 270. lib. 1. Octan. Glorit. resp. 12. num. 27. late Canaler. decif. 140. num. 3. & decif. 143. a princip. vbi num. 1. post Afflict. decif. 400. numero 4. & 5. ac alios ampliar etiam est uniuersitas laicorum, Gregor. l. 18. tit. 16. part. 3. verbo, los de consejos Socin. reg. 408. Hieron. de Monte de finibus regnandis, cap. 57. num. 1. & cap. 58. num. 11. Rebuff. de reprobatione testium, num. 571. cum seqq. Menoch. de arbitrat. lib. 2. cau 106. num. 5. vers. affers etiam follet. Cranc. de antiquis tempor. part. 1. §. quid in libro officialis, ex num. 19. Azeued. ad Curiam Pisanam, lib. 2. cap. 19. ex num. 3. Perez l. 22. in gloss. invando cinquo hombres, tit. 11. lib. 4. Ordinam. Viuian. tom. 1. communiam opinion. lib. 4. tit. 9. num. 76. pag. 47. & Donat. à Fina cod. lib. 4. tit. 10. num. 22.4. cum seqq. pag. 536. Mascard. de probation. conclus. 295. num. 14. cum seqq. & conclus. 395. numero 8. cum seqq. & conclus. 1414. Mench. quest. vsus freq. cap. 33. num. 12. cum seqq. late Farinac. in praxi crimin. quest. 60. num. 550. cum multis seqq. nouissimè Sanch. in præcepta Decalogi, tom. 2. lib. 6. cap. 13. num. 102. Cald. Pereira de empione, & vendit. cap. 21. num. 16. & seqq. plures refer Doctores Cened. ad Decretal. collect. 156. Gregor. decif. 340. num. 1. & 8. vbi addent. num. 14. & fuit dictum in Calaguritana erectionis in Parochiale 11. Iuniar. 1619. coram Cardin. Verolpio, & in Clusina beneficio 28. Iunij 1628 coram R. P. D. Dunozetto, & in ciuitatis Beneficij 16. Martij 1619. coram Cardin. Virili, & in Bergomen. Capellania 18. Maij 1629. coram R. P. D. Merlino. Vnde bene infertur clericos posse esse testes in causis sua Ecclesie, vbi non agitur de intereste singularium, sed Ecclesie, Mascard. concl. 306. n. 4. Farin. d. q. 60. n. 459. & fuit late deducendum in Narnien, confinium 10. Decembr. 1623. & 15. Martij 1624. coram R. D. meo Coccino Decano, quæ sunt impressæ post 2. volum. consil. Farin. 204. & 210. sequitur Rota in Maren. Cercatoria 30. Martij 1626. coram bon. inem. Busatto, inter eius impressas dec. 9. 26. n. 6. Infertur etiam testificari non posse Abbatem in causa sui Monasterij, Mascard. concl. 3. & Canonicum in fauorem sui Capituli, Mascard. conclus. 2.61. n. 6. & 9. Rebuff. de reprob. testium, n. 59. Farinac. d. quest. 66. n. 470. Sed quamvis testis de uniuersitate vbi non agitur de intereste singularium admittatur ad eius fauorem, non est tamen omnino integer & omni exceptione maior ob affectionem, quam erga suam uniuersitatem habere præsumitur. Nat. cons. 672. num. 58. Handed, consil. 17. num. 38. lib. 1. Rot. in Senogallien. iuris paseendi 17. Nouemb. 1619. coram Remboldo, suppletur tamen huiusmodi defen-

V. 8. 8. 8.

Eius ex numero Honored. d. cons. 17 n. 4; Gregor. decif. 14. ex n. 6.

6 Limita tamen in his, quae eorum commodum tangent ut singulos, tunc enim testes de vniuersitate non probant pro vniuersitate, vt per Felin. hic n. 6. Cart. in tract. de testib. conclus. 3. n. 1. Conar. pract. c. 18. n. 4. Ioan. Andr. Angel. Bald. Bart. Dec. & alios, quos refert, & sequitur Rota decif. 136. n. 1. apud Farinac. p. 1. recent. & decif. 430. n. 3. & 4. p. 2. etiam recens. Menoch. d. casu 106. num. 1. Rebuff. de reprob. festi. n. 576. Lanfranc. de Oriano in tract. de testib. num. 73. Osafch. decif. 99. f. 39. Roland. cons. 72. ex n. 13. lib. 2. Card. Caualer. d. decif. 141. n. 2. Dicitur autem agi de commode singulorum quando agitur de pacuis, & nemoribus, in quibus singulorum animalia paucuntur, & singulis ligna incidentur, Affl. 4. c. 49. n. 5. Conar. pract. c. 18. n. 4. ver. quarto, Roland. cons. 72. n. 13. & 14. lib. 2. Ceuil. decif. 140. n. 3. vbi dicit securus si vniuerisatis pacena venderet, vel haberet animalia propria quae paucenter. Et ad hoc vt testis de vniueritate non admittatur ad testificandum pro ea, non sufficit medicum eorum interesse. Cas. de Graff. decif. 8. n. 8. de testib. & ideo quale & quantum esse debet, iudicis arbitrio remittitur, Gregor. decif. 140. n. 9. Nam text. in presenti, vt constat ex eius litera, ibi, res domini, &c. procedit tantum vbi causa de qua agitur, direcione, & principaliter spectat ad monasterium, Ecclesiam, collegium, sive vniuersitatem, cui principalis queritur utilitas, aut damnum imminet, & in hac specie procedunt text. in presenti, ibi, causis Ecclesia vestra, & in cap. cum nuntiis, ibi, super negotio Ecclesia vestra, infra hoc tit. & aduentunt Doctores citati.

7 Non debet admitti, &c.] Collige ex text. singulos de Communitate institutos procuratores non posse pro eadem dicere testimonium, idem probat text. in l. fin. ff. hoc tit. & in cap. ali. hoc eod. tit. lib. 6. tradunt gloss. ultim. Bald. & Abb. vterque num. 8. Bellam. n. 2. & 10. Imol. num. 1. Decian. num. 14. & alij in presenti, DD. communiter in cap. ciam a nobis infra hoc tit. vbi Felin. num. 13. Rot. decif. 122. in nouis, Roman. cons. 320. Alexand. cons. 152. num. 7. vol. 7. Rip. in cap. 1. de iudic. Alberic. de testib. parv. 1. in princip. tit. ratione domesticitatis, num. 22. & titratione affectionis, num. 2. Anfrer. a num. 8. Xnat. alleg. 1. num. 1. Ratio autem quare procurator non admittatur ad testimonium secundum gloss. ultim. in presenti, est quia testificando duplex officium exercere censeatur, nempe testis, & procuratoris litigantis, quod quidem inconveniens esse constat ex text. in cap. singula, 86. dist. & in cap. ciam singula, de probab. in 6. Vel secundum Bellam. b. num. 10. quia procurator virtute sui mandati representans Communitatem, seu dominum constituentem, & veluti illius instrumentum eiusdem constituentis vices gerit, arg. text. in cap. sanè, d. officio deleg. & constat ipsam Communitatem, si per se procederet sicut dominum constituentem nequaquam in causa veluti propria ad testimonium admittendam fore, propter text. in l. omnibus, Cod. hoc tit. Sed melius dicendum puto propterea procuratorem in testimonium non admitti, quia attentatio iuris presumptione dicitur habere affectionem maximam ad causam in qua procurator est constitutus, tum quia ex terminatione illius laus aliqua, si victoria comparetur, damnum vero, si condemnatio sequatur, refutabit. Non obstat l. defere, 18. §. idem decreuerunt, ff. de iure scic, quia respondetur illam non loqui de interrogatione facienda procuratori tanquam testi, sed tanquam parti, prout in specie adiuvit gloss. verbo interrogari, Bart. & alij DD. com-

muniter ibidem. Nec etiam obstat text. in c. super prudencia, ver. ceterum, 14. q. 2. quia satis sit, si dicas illum non esse intelligendum de tractu Adnotati, vel procuratoris, prout in d. l. fin. sed de tractatu Capitularium electorum, seu fratum eiusdem Ecclesie, de quo tractatu optimè dicitur testimonium, veluti per illos, qui magis instructi & informati sunt, iuxta text. in c. tertio loco, de probat.

In gloss. Admirti, ibi, quia nemo debet habere duplex officium in causa. Vide Perez l. 2. gloss. 1. pag. 403. col. 1. ver. nono quarto, tit. 19. lib. 2. Ordinari.

S V M M A R I V M.

- 1 Probatio exceptionis opposita contra testem productum, si non admittitur, anequam dictum testis recipiatur in causa in quo admitti debuit, licet appetellarur.
- 2 Titulus in beneficibus non presumitur ex tempore.
- 3 Patronus laicus non potest accusare clericum institutum in Ecclesia, in qua est patronus.
- 4 Dispensatio praesumpta habet locum in illegitimis, qui beneficia obtinent, que eorum parentes obtinuerunt, vel in Ecclesiis, vbi parentes alia de presenti obtinent.
- 5 Exceptiones, que contra testes opponuntur, debet simul index admittere, alias grauaret partem, que posset appellare.

C A P. Ex parte A. VII.

Q Vando impetratis literis à Papa conuenit, reus coram iudice volente accipere testimonia, si reus excipit contra testes quod non sunt idonei, quia vult probare eos esse latrones, raptiores manifestos, & connictos de periurio, & index non obstante appellatione recipit testes, & ferri sententiam contra reum, quem spoliat, v.g. Ecclesia, & alii, tradit, si hoc constiterit, sententia est cassanda, & Ecclesia Presbytero restituenda, non obstantibus Apostolicis literis confirmationis, itavit deinceps non molesteatur; si vero res altera se habebat, causa audiari, & fine debito terminari debet, admonitis testibus, vt verum dicant, Colligunt ex Ordinari. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Panorm. Bald. Butr. Anch. Aretin. Henric. Cujac. Mynsing. Martin. Vran. Vnian. in ratione secundi libri iuris Pontif. pag. 154. Alagona. in compend. iuris Canon. pag. 159. remissiù Calaf. in annos. & Ximenius concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 23. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. l. p. 1. c. 22.

Et eam triginta annis, &c.] Notatur ad hoc quod, ex tempore non presumpitur titulus in beneficibus, vt per Tiraq. de prescript. fol. mihi 96. Maſcard. de probat. concl. 160. n. 10.

Miles quidem, &c.] Notatur ad hoc quod laicus, patronus non potest accusare clericum, institutum in Ecclesia, in qua est patronus, vt per Clar. lib. 5. §. fin. q. 14. n. 22.

Quod si dicitur presbyter filius effet illius, &c.] Hinc 4 colliges presumptam dispensationem non habere locum in illegitimis, qui beneficia obtinent, que eorum parentes habuerunt, vel in Ecclesiis vbi eorum partes beneficia alia habent, ita Cochier. in comment. ad reg. 35. de triennali pessiore, n. 54.

Infames, & notabiles.] Qui sint isti dixi ad c. 2. sup. 5 hoc tit. n. 3. cum seqq.

Nihil

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 507

6 Nibilominus iudices, &c.] Notatur ad hoc quod index debet statim admittere exceptiones, quae contra testes opponuntur, alia grauaret partem, quae posset appellare, ut per Rebiff. in tract. de probat. testium, n. 12. vbi multipliciter limitat, & n. 15. vers. nec obstat, dum ait post publicationem, & conclusionem non posse obici, intelligit quando non fuit appellatum, secus si appellatum fuerit.

S V M M A R I V M .

- 1 Index mittere debet examinatorem discretum ad recipiendos testes, qui ad eum comode venire non possunt.
- 2 Valeudinarij qui sunt, arbitrio judicis relinquuntur.
- 3 Senes non possunt cogi venire ad testificandum.
- 4 Pauperias non est causa sufficiens ad repellendum testimoniū à testimonio, si alias est persona honesta.
- 5 Senes sunt compellendi ferre testimonium iniusti, remissiū.

C A P . Si qui testium. VIII.

1 Vdex mittere debet personas idoneas ac discretas ad recipiendos testes, quando non possunt ad se venire, quia v.g. sunt senes, infirmi, pauperes, &c. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Collect. Innoc. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Anchaz. Panormit. Host. Bald. Butr. Felin. Aretin. Hencit. Mynsing. Mart. Vran. Cujac. Cened. collect. 1. 33. Vitian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 151. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 260. remissione Casal. in annos & Ximen. in concord. p. 1. &c. 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 24. & est post Concil. Lateran. sub Alexander III. p. 8. c. 20.

2 Valerudinarij] Qui sunt arbitrio judicis relinquuntur, ut per Doctores, quos suprà citauit ad cap. quoniam frequenter, in verbo, & valeudinarij, ut lice non contestata.

3 Et senes.] Notatur ad hoc quod senes non possunt cogi venire ad testificandum, sed debet index mittere ad domos illorum, Farinac. in praxi crimin. part. 1. de oppositione contra examentum testimoniū, quæst. 7. n. 7. Nam morbus, & senectus à pari procedunt, Flamin. de resignat. benefic. lib. 5. quæst. 3. n. 47. Et de senibus vide plura per eundem Flamin. lib. 3. q. 17. n. 9. Fr. Emman. quæst. Regul. tom. 2. quæst. 100. art. 2. & tom. 3. q. 2. 4. art. 2. Pinedam in vita D. Ioannis Baptiste, lib. 2. c. 9. q. 139. pag. 97. & per citatos ad Cened. ad Decretum collect. 9. num. 5.

Mittitis personas idoneas, &c.] Collige ex text. posse indicem committere examinationem testimoniū, qui ad illum venire nequeunt, idem probat. c. 1. de testib. cog. c. 2. vers. sed cum de iudic. lib. 6. Clem. 1. de offic. leg. l. ad personas egregias, 15. ff. de inferior. autb. sed index, C. de Episcopis, & cler. Autb. de hæres. & falsis. & hinc nobis, in fin. collat. 1. tradunt Innoc. Abb. & Felin. n. 1. & 14. Bald. in princ. Imol. & Bellam. vterque n. 1. Mynsing. n. 6. & alij in presenti. Bart. in l. indices, C. de fide instrum. Abb. in c. quoniam contra n. 30. de probat. Felin. in c. cum causam, à n. 2. & n. 28. inf. hoc tit. Alberic. de testib. p. 2. à n. 1. Roman. inq. 397. Gom. in d. c. 3. à num. 30. Tirac. de nobilit. c. 20. n. 46. Cou. lib. 2. var. c. 13. n. 10. Clar. in §. ult. q. 26. Cened. ad Decret. collect. 1. 13. Non obstat quod index debet colligere an vera sint quæ dicunt testes ex modo, quo ipsi suam preferunt testimonium, iuxta text. in c. in nostra 32. inf. hoc tit. quod indicium non potest colligere, nec intelligere, per illas personas.

Tom. I.

quas mittit ad recipiendos testes; resp. enim huicmodi obiectiōnē tantummodo euincere quod index debet tales personas mittere ad recipiendos testes, quae veluti discrete bene considerent vultum testimoniū, illorūmque perturbationem, seu titubationem in dicendo testimonio, notantes & scribentes dignitates, qualitatēque, seu alias eorum circumstan- tias, ut in specie aduertit Abb. in d.c. quoniam contra, n. 35. Simanch. de catholic. c. 6. 4. n. 11. Nec etiam obstat quod receptio testimoniū continet in se nudum ministerium ipsius recipientis, quod alteri persona per iudicem committi non potest, vt videtur probare text. in ext. §. ult. de offic. deleg. quia resp. faciendam esse distinctionem inter nudum ministerium, quod competit ex delegatione, inter illud, quod ratione proprij officij ad aliquem spectat, itavt priori cau nequam committi possit, propter text. sic intelligendum in d.c. ult. §. ult. contrā verò in posteriori, in quo commissio & licita & valida reputatur, sic explicatur text. in Clem. 1. §. Janè. de hæres. & incip. inter catena, vers. unde, de officio ordin.

Amplia tex. in praesenti procedere non solū quando mititur persona habens iurisdictionem, sed etiam quando notarius, vel loco illius mittuntur alij carentes omni iurisdictione, ita in specie tradunt Salicet. in autb. sed index, C. de Episcopis, & Cleric. Bald. in l. has consilij, §. si quis autem, n. 1. vbi Alex. n. 4. C. de testimoniū. Hippol. in l. de minore, §. plurimum, n. 16. ff. de quest. Abb. in d.c. cap. quoniam contra, num. 30. Felin. per text. ibi in cap. 2. a num. 30. de iudic. Couar. var. lib. 2. cap. 13. num. 10.

Limita tamen non procedere in causis criminalibus, in quibus index regulariter ad testimoniū examinationem alteram personam mittere non potest, sed ipse per se ire tenetur ad personas taliter impeditas: Autb. apud eloquissimum Cod. de fide instr. d.c. 2. vers. si forte, vbi gloss. verbo ire prohibet, gloss. ult. in cap. 1. de testimoniū. cog. Abb. num. pen. Felin. à num. 21. in cap. cum causam, hoc tit. Gom. d. cap. 2. num. 12. Con. d.c. 13. num. 10. Auend. de exequendis mand. lib. 2. cap. 17. in fine.

Aut paupertate depressi.] Ergo paupertas non est causa sufficiens repellendi testimoniū, si alias est persona honesta, vide Vitian. tom. 1. communium opinionum, lib. 4. tit. 10. n. 1. 6. pag. 527. & n. 417. pag. 63. Soart. recepi. sentent. lit. T. n. 2. 4. Menoch. de arbit. casu 65. n. 12. & cons. 149. n. 45. cum seq. & cons. 199. num. 21. Bonacof. communium crimin p. 2. verbo testimoniū, fol. 172. Cotta in memorab. verbo paupertas, pag. 662. Rebiff. de reprobate testimoniū, n. 387. cum seq. Malcard. de probationib. concl. 1. 15. 5. & concl. 1. 357. n. 37. Stephan. Gratian. discep. for. ren. c. 277. n. 4. Farin. in praxi crimin. q. 57. n. 1. cum seqg. Aldonin. cons. 2. 2. n. 2. 9. Cened. ad Decretal. collect. 1. 33. n. 2. latissimè Buccaron. de different. inter indicia iniuria, & crimin differ. 100. per tot. Seraphin. decis. 1. 279. vbi quod paupertas facit ut quis non sit omni exceptione maior. Rota in Ferentina Bubalarum 4. Iulij 1618. coram bon. mem. Buratto, inter eius decisiones impress. decis. 349. n. 1. & decis. 4. 4. n. 1. apud Farin. p. 1. recensio- rum, Mar. Anton. var. lib. 2. resolut. 3. 4. n. 15. & resolut. 27. num. 8.

In gloss. Valeudinarij, ibi 3 sed miniquid senes sunt compellendi ferre testimonium iniusti? Vide Perez l. 7. gloss. 1. post princip. tit. 11. lib. 3. Ordin. Farinac. d. 9. 78. num. 79.

VII 2 SV 11

508 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

S V M M A R I V M .

1. *Sententia retractanda est si constat fuisse latam ad dictum corruptorem testimoniū.*
2. *Testi dicenti se falsum depositisse de alterius mandato, vel prece, non creditur.*
3. *Testi qui dicit se falsum depositisse fides adhibenda non est, quanvis dicat in articulo mortis.*
4. *Bartolus reprobat.*
5. *Testis corrupti dictum non facit indicium contra corruptum ad inquirendum.*
6. *Testis peritus indicium non facit ad formandam inquisitionem.*

C A P. Sicut nobis. IX.

Alexandr. III.

Tentes quando pecunia corrupti testantur consanguinitatem, & per sententiam factum est diuortium, si deinde priuati dicunt iudicii se corruptos, & falsum dixisse: si separati contraxerunt secundum cum aliis, imponi debet testimonibus pœnitentia pro periuris, & adulterio. Si vero non transierunt ad secundas nuptias, diligenter queratur coram quibus corruptio fuit facta, & si probetur, sententia est reuocanda, qui testimonium periurij non admittatur. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Anan. Host. Batt. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Dec. Arechin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ratione. secundi. libri iuris Pontif. pag. 152. Alagon. in compend. iuris Canon. pag. 160. remissione Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 1. cap. 7.

Postea vero, &c.] Collige ex text. non esse credendum testi deponenti contrarium illius, quod ante in suo testimonio deposituerat, sed priori dicto standum esse, idem probat text. in c. per tuas, de probat. text. melior in c. præterea, in fine, de testib. cog. tradunt gloss. in casu positione, in fine, Abb. Felin. & Imol. n. 1. Bald. n. 4. Anan. n. 2. Mynsing. n. 8. & alij in presenti. Felin. in cap. exhibita, de homicidio. Crot. de testib. n. 340. Boër. decis. 81. Duen. reg. 59. Alciat. reg. 1. pref. 29. in princ. Clar. in §. falsam, à n. 9. & §. fin. 9. 5. à n. 12. Cou. var. lib. 2. c. 13. n. 7. ad fin. refert alios Valaf. conf. 73. à princ. Ratio esse potest, quia per testimonium priori loco datum dicitur ius quæsumum liganti, ut virtute illius à indice proferatur sententia, ex reg. text. in Lillitius, §. verit. ff. de officio. Præsid. explicat D. Thom. 2. 2. q. 67. art. 2. Sot. lib. 5. de iustit. q. 4. art. 2. Cou. lib. 1. var. cap. 1. à princip. quod quidem ius sicut line ipsius consensu nequit auferri, iuxta reg. text. in l. id quod nostrum. ff. de reg. iuris, explicat Mench. illustr. cap. 5. & c. 12. a n. 29. ita quoque tale testimonium in detrimentum eiudem mutari non potest, iuxta reg. text. in l. nemo potest, ff. de reg. iuris.

Amplia text. procedere etiam quando vtrumque testimonium repugnans in diuersis iudicis præstatum fuit, glo. verba purgavit, in cap. literas 14. de præsumpt. vbi addit. Limita non procedere in causa heresis, in qua posteriori testimonio statut. cap. accusatus 8. §. licet, de heret. lib. 6. Villadieg. de heret. præv. q. 1. 5. n. 12. Cou. var. lib. 2. cap. 13. n. 9. vers. ex his, Simanch. de cathol. c. 64. à num. 58. Rojas de heret. p. 2. num. 110. & sing. 206.

Ibid. post n. 6. Est sententia reuocanda. Collige ex tex-

sententiam diuortij in causa matrimonij latam per testes corruptos, probata postea corruptione reuocari, ita in specie tradunt Innoc. Abb. m. 6. Felin. n. 5. Imol. n. 2. Bald. n. 7. Bellam. & Anan. vt erque n. 2. Mynsing. n. 13. & alij in presenti, in effectu glo. verbo, opponi in cliche causam, vbi Abb. n. 24. Dec. n. 30. de probat. subscribit Bart. n. 7. Alex. n. 9. vbi Iaf. n. 17. in l. diuin. ff. de re ind. refert plures Valaf. conf. 51. n. 14. Cuius text. decisionem nonnulli, vt Abb. in presenti. n. 6. & Dec. in d. c. licet causam, n. 20. intelligunt procedere ex eo, quia in specie illius non solum fuit proposita corruptio, & probata, sed eriam falitas ab eisdem testibus in his testimoniorum, relate similiter probata fuit, per qua duo diuortium, de quo in text. pronuntiatum est. Alij vero, vt Felin. Bart. Alex. & Iaf. dictis locis, putant facientiam esse differentiam inter corruptionem simpliciter, & ita in genere, & sic alio quocumque modo factam, & inter illam, que per dationem pecunia fieri solet, ita ut in priori casu probatio illius non sufficiat ad reuocandam sententiam diuortij, prout sic intelligent text. in d. c. licet causam; secus vero in posteriori casu, in quo solum sufficit probatio corruptionis, sicut etiam requiritur.

Ego tamen omisis praedictis explicationibus dicendum puto text. in presenti specialiter procedere in causa matrimoniali, in qua licet de falsitate non constet, probata tantummodo corruptione, interim dum secundum matrimonium non contrahitur, refuta presumptionis falsitatis, propter quam supposito favore matrimonij sententia diuortij reuocanda est ad effectum, ut separati coniuges iterum coniungantur, quorum coniunctione minus praedium perire reducendo illos ad statum antiquum, in quo ante sententiam permanebant. Qui quidem intellectus confirmatur ex finalibus verbis huius text. ibi, in ha. casu, &c. quasi sentiat text. extra hunc casum, id est matrimonij, testimonium esse sufficiendum, & sententiam non esse retractandam ex defectu probacionis circa ipsam falsitatem, licet constaret de corruptione, ex quo cessat difficultas de text. in d. cap. licet causam.

Se corruptos dicunt, &c.] Notatur ad hoc quod testi dicenti se falsum deposituisse de alterius mandato, prece, vel præmio minime credendum est, vide Malcard. de probat. concl. 454. n. 10. & concl. 131. num. 6. & n. 37. Mench. q. vsufreq. c. 32. n. 9. & c. 37. n. 42. Hippol. conf. 78. n. 18. & conf. 101. n. 40. & conf. 102. n. 8. Azeued. 1. 2. n. 44. tit. 3. lib. 4 noua recop. Stephan. Gratian. c. 192. Hortens. Caualcan. d. p. 3. n. 71. latè Farin. in præx. crimin. p. 1. quest. 45. num. 1. cum multis seqq. vbi multipliciter ampliar, & limitat. Et quod subornatio testis non probatur per dictum testis subornati, tenent Dec. conf. 189. n. 6. Roland. conf. 16. n. 7. lib. 1. Rotin in Montis Falcis fideicomissi 24. Nouembri 1604. coram Illutriss. Ludouiso, apud Farin. decis. 141. num. 4. part. 2. recent. Fides enim adhibenda non est testi, qui dicit se falsum deposituisse, Surd. decis. 326. n. 90. Steph. Gratian. d. p. 3. forens. 192. n. 9. cum seqq. quamvis illud dicat in articulo mortis, vt post Malcard. concl. 359. n. 32. resoluti Hortens. Caualcan. in præx. de testibus, part. 5. n. 59.

Pœnitentia iudicatur.] Apertus est hic text. contra 4 Bart. in l. eos. n. 4 ff. de falsis, dicentem testem in indicio, & extra indicium contraria respondentem esse poena falsi punitendum, prout eum reprobat Cou. var. lib. 2. c. 14. n. 7.

Non enim testimonium preditorum, &c.] Notatus ad quod dictum testis corrupti contra corruptum pœnitentem non facit indicium ad inquirendum, vt per Farin. d. q. 45. n. 12.

Cim

De Testibus, & attestationibus, Tit. X X. 509

Cum per iuri sum.] Ergo per iurus testis indicium non facit ad formandam inquisitionem, ut per Menoch. de presumpt. lib. 2. pres. 60. n. 1.

S V M M A R I V M .

- 1 Socius criminis, & muneris non testificatur etiam in crimen simoniae, & unius testimonium non sufficit ad condemnandum.
- 2 Socius criminis, & muneris non probat, nec indicium facit ad torturam alii indicis non concurrentibus.
- 3 Socius criminis admittitur in his criminibus, que solent perpetrari occulte.
- 4 Socii criminis, & muneris non probant contra simoniacum.
- 5 Simonia sicut in datione committitur, ita in remissione debiti liquidari.
- 6 Probationes in crimen debent esse aperiſſime.

C A P . Veniens. j. X .

Simoniae in materia qui de se confitetur crimen, non potest testificari contra suum socium negantem idem crimen, nec sufficit unus ad condemnandum, v. g. si duo dicunt aliquod debitum fuisse remissum vrisque ab obtinente beneficium, & alter dicit praeſiſſe paſtum, nihil probant. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Hoff. Panormit. Bald. Butr. Felin. Henric. Boich. Anchār. Dec. Martin. Vran. Mynting. Arctin. Cujac. Viutian. in rationali ſecundi libri iuris Pontif. pag. 152. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 260. remiſſione Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 9.

Probat hic text. ſocium criminis contra aliud ſocium eiusdem non esse interrogandum, nec illius testimonium recipiendum, idem probat text. in l. Dium Seuerus, & in l. repeti, § 12 qui, ff. de quæſt. text. opt. in l. vlt. ad fin. ver. nemo iugit. C. de accusat. & in cap. ſe teſtib. vers. item liberi 4. q. 3. & in cap. vlt. 15 q. 3. tradunt gloss. verbo, confiſſio, Innoc. in princ. Bald. n. 1. & 4. Abb. & Bellam. n. 7. Imol. n. 3. Anan. n. 1. & alij in preſenti, resoluunt Alberic. de teſtib. p. 1. tit. quando ratione affectionis, n. 32. Curt. eod. traſl. concl. 1. à n. 1. & 5. Gom. tom. 3. var. c. 12. n. 16. Duen. reg. 300. & ſeqq. Socin. reg. 425. Boer. decif. 319. à primo. & decif. 117. n. 4. Sot. de ratione tegendi, memb. 2. q. 9. Simanch. de catholicis. inſtit. c. 6. n. 26. & c. 51. n. 10. Clar. § fin. q. 21. à num. 4. Tiraq. de pœnis temper. cap. 40. numero 15. Corral. lib. 1. miſc. c. 20. Alciat. de pref. lib. 1. pref. 9. n. 5. Ratio est ſecundum Ignat. in l. eti. cerius, n. 3. & 10. ff. ad Syllan. quia ſeſilicet delinquentes in tormentis de ſe confiſſi, & de aliis interrogati ſapè mentiuntur, iuxta text. in l. 1. §. quæſtione, ff. de quæſt. Vel ſecundum Menoch. de arbitr. caſu 474. n. 18. delinquentes conſiſtentes de ſe crimen eo ipſo declarantur infames, quia aduersus alios interrogari non poſſunt, nec illorum dicta fidem faciunt, iuxta text. in cap. teſtimoniū inſtr. hoc iiii. Vel denique melius ne ſeclaratus homo in ſummo diſcrimine conſtituit alicui, vel aliquibus falſo afferat nocenſum, quorum fauore aut primilio ſperet debitam evadere vltionem, aut ne inimicos ſuos connoceat in ſummo diſcrimen, propterea colligitur ex d. l. vlt.

Sed obſtat maximè text. in l. Diuīs Adriani, ff. de eufodia reorū, & in e. quoniam 3. ſopra hoc tit. ibi, muſierē cum quibus peregiſſe dicitur, &c. Quapropter

Tom. I.

nonnulli Doctores quos referit Abb. in cap. 1. n. 6. de confiſſi, existimant faciendam eſſe diſferentiam inter delinqüentem, qui prius de ſe quam de aliis loquitur, & inter illum, qui prius de aliis interrogatur, itavt in priori caſu audiendus non fit, ſecus in posteriori, in quo reſpectu ſociorum auditur, & recipiunt teſtimoniū illius. Salicet, verò in d. l. vlt. num. 5. de accusat. existimat eſſe faciendam diſferentiam inter ſeros, & homines ingenuos, itavt priores de ſe confiſſi ſemper interrogantur de ſociis, eo quod ſerui, cū abieciſſi ſint animo, non ſolent fine locis criminis committere. Tertio loco Bart. in d. l. repeti, §. 1. Abb. in d. cap. 1. num. 7. Alex. conf. 69. num. 8. lib. 2. Hyppol. in l. 1. §. diuīs Seuerus, n. 5. ff. de quæſt. Angel. de maſſic. verbo fama publica, num. 75. Clar. d. 9. 2. 1. num. 4. Roland. conf. 51. num. 26. lib. 1. existimant aliam eſſe faciendam diſferentiam inter criminis, qua ad utilitatem perpetrantis principaliter committuntur, propterea eſt furcum, adulterium, falſa moneta, & alia ſimilia, & inter illa, qua principaliter hunc in odīm offendit, propterea eſt homicidium, incendium, & alia huimodi, itavt in prioribus teſtimoniū ſocii contra alios ſocios admittantur, ſic intelligentes text. in l. prouinciarum pen. C. de feriis, & in l. 1. C. de falſa moneta, contra verò in posterioribus, in quibus exiftimant ſocium criminis non eſſe interrogandum, propterea intelligi potest text. in preſenti, & in l. fin. C. de accusat. Ad text. verò in d. l. diuīs, & in d. cap. quoniam reſpondebis iuxta ea, qua dicta ſunt in addit. ad c. 1. de confiſſi, & qua infra dicentur.

Amplia text. procedere, etiam in infamia, aut alia probatio aduerſus aliquem exiftat, & etiam deficien- tibus teſtibus, & in criminibus ſua natura diſſiſilis probationis gloss. verbo iuramentum ad fin. Abb. num. 2. & alij in preſenti, tradunt Bald. in l. quando liberi, n. 3. C. de teſtib. Arctin. conf. 61. num. 5. Alex. conf. 64. lib. 4. Roland. conf. 73. num. 2. 6. lib. 1. Limita non procedere in crime laſe maiestatis, & in aliis, qua à lege aliqua particuliari ad prædictum effectum excipiuntur, resoluunt omnes in l. fin. C. de accusat. & in cap. fin. de teſtib. cog. tradunt Alberic. de teſtib. tit. quando ratione affectionis, num. 32. Gom. tom. 3. var. cap. 12. num. 16. Duen. reg. 300. & ſeq. Simanch. d. cap. 5. num. 10. Clar. d. quæſt. 21. num. 5. Menoch. d. caſu 4. 4. n. 27. Maſcard. concl. 1. 317. num. 21. Limita etiam non procedere quando confeſſas de crime conueniuntur non criminaliter, ſed ciuiliter, propterea dictum eſt in addit. ad c. per tuas, de ſimoni.

Collige ex text. ſocium criminis, & muneris non probat, vide Lanfranc. in repeſ. cap. quoniam contra verbo, teſtib. depositiones, n. 120. ſup. de probat. Menoch. de arbitr. caſu 474. num. 13. & conf. 378. num. 4. Ozasc. Pedem. dec. 1. 79. n. 19. in fine, Perez. l. 1. tit. 3. lib. 1. Ordin. pag. 60. Maſcard. de probat. concl. 1. 311. Moz. de contratiſtit. de ſocietate, cap. de diuīſione ſocietatis, num. 12. Ceull. commun. contra commun. quæſt. 2. 80. Christoph. de Pace ad leges ſtyli, l. 5. 4. ſchol. 5. à num. 13. Morla in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in preſud. num. 79. Surd. de ali- ment. tit. 1. q. 60. num. 9. Fr. Ludou. Miranda de ordine iudic. quæſt. 2. art. 7. concl. 1. Fr. Emman. quæſt. Regular. tom. 2. quæſt. 126. artic. 2. Flamin. de resignat. benefic. tom. 2. lib. 1. 4. q. 10. Cardos. in praxi iudicium, & Advo- catorum, verbo, teſtib. num. 2. 8. Paulin. Bert. Luceſti. in praxi crimin. Regularium, tit. 1. cap. II. num. 35. itavt aliis concurrentibus indicis minime faciat pre- sumptionem aliquam, indiciumve ad torturam, vel ad inquisitionem formandam, ut per Bonacof. commun. crimin. part. 2. verbo, ſocius, fol. 70. in fin. Gregor. Lopez. l. 2. 1. verbo, alguerro, tit. 16. part. 3. Menoch. de arbitr. caſu 474. num. 13. cum ſeqq. Kirchou. tom. 1.

V u 3 commun.

§ 10 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

commun. opin. lib. 4. tit. 10. num. 107. pag. 534. Rebuff. de reprob. testium, num. 483. Mafcard. concl. 1311. n. 9. & conclus. 1359. num. 19. Morla d. tit. 11. in prælud. n. 80. vñs præterea, Christoph. de Pace d. 1. 54. sebol. 5. num. 15.

3 Adiuertere tamen quod in his criminibus, quæ solent perpetrari occulte, & veritas aliunde haberit non potest admittitur particeps, & socius criminis, Dec. conf. 189. n. 10. Aym. conf. 178 post n. 3. Alex. de Neu conf. 37. sub n. 2. n. 2. iuris consilia matrimonialia, Caputq. decis. 277. num. 8. & seqq. p. 3. quos refert, & sequitur Rota decis. 147. num. 5. apud Farin. p. 1. in recente, adde Mafcard. concl. 1311. num. 34. Morl. d. num. 79. Mozz. vbi proximè, versic. limita secundò, Flamin. d. quest. 10. a n. 2. 3. Delr. disquisit. magis. lib. 5. c. 17. pag. mibi 455.

4 Quod eodem erat infectus criminis.] Licet socii criminis in crimine simoniæ probent ipsam simoniæ, vt dicit text. in cap. 1. hoc tit. lib. 6. & fuit dictum in Balneoregion. simonia 17. Maij 1624. coram R. D. Coccino, vbi assertur hoc verum esse quando agitur contra illum, qui simoniæ committit, scetus verò si agatur contra tertium, socii tamen criminis, & muneras non probant contra simoniacum, vt per hunc text. tenent Mafcard. concl. 1311. num. 26. Flamin. d. q. 10. n. 28. Marc. Anton. var. lib. 3. resol. 3. n. 4. 16. & 17. Rota in d. Balneoregion. simonia, Canaler. decis. 352. n. 6. vlt.

5 Remittere.] Notatur ad hoc quod sicut in datione committitur simonia, ita in remissione debiti liquidi, vt per Rebuff. d. 1. 76. vers. postremo, ff. de verborum signif. pag. 356. Soar. de religione, lib. 4. de simonia, c. 38. num. 4.

6 In gloss. Illorum 2. ibi, quia in crimine aperissime debent esse probationes. Vide Alciat. de presump. reg. 2. pref. 3. n. 3. Cou. var. lib. 2. c. 13. n. 1. & lib. 1. c. 3. n. 4. vers. quario, post med. Duen. reg. 300. Crot. de testib. n. 140. cum seqq. Hippol. singul. 47. Clari. lib. 1. fin. q. 2. n. 1. & q. 6. n. 10. Menoch. de presump. lib. 1. pref. 98. n. 1. Mafcard. de probat. conclus. 459. Farinac. confil. 75. num. 43. & 53. & 205. & conf. 55. num. 68. D. Barbosa in l. 2. ff. soluto matrimon. in princ. p. 1. n. 81. Azened. conf. 30. n. 2. 9.

Notatur ad hoc quod cum agitur ad priuationem beneficij ob simoniæ, vel alterius criminis priuationem inducentis, etiam si ciuiliter agatur, debet illua plenè, & concludenter probari, vt per Abb. num. 4. Dec. num. 8. in presenti, Alciat. conf. 2. 1. num. 41. lib. 1. Natt. confil. 299. num. 13. in fin. lib. 1. Seraphin. decis. 1029. num. 1. & decis. 1359. n. 3. Flamin. Paris. de confident. benefic. quest. 64. num. 14. Farin. confil. 75. num. 1. lib. 1. vbi num. 40. 3. 65. & 106. plures refert Rotæ decisiones, & inter recentiores est etiam decis. 108. num. 8. part. 1. recent. & decis. 166. num. 8. part. 2. recent. & fuit dictum in Vercellen. parochialia 13. Ianuar. 1617. coram bonæ mem. Andrea, & in Leonidien. Canoniticus S. Joannis 10. Martij 1619. coram bona mem. Vbaldo, Seraphin. decis. 1029. n. 1. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disp. 10. q. 5. num. 10. & ideo non admittuntur testes de fama deponentes, secundum Anton. Gabr. commun. tit. de probat. concl. 1. n. 12. Seraphin. d. decis. 1029. n. 6. Tamburin. vbi suprà num. 1. 4.

S V M M A R I V M .

- 1 Attestationes in uno iudicio recepta fidem faciunt in eadem causa, & inter easdem personas coram eadem iudice.
- 2 Testes examinati, & publicati in uno iudicio faciunt fidem in alio inter easdem personas.

- 3 Acta in uno iudicio probant in alio inter easdem personas.
- 4 Probationes factæ in iudicio summario, fidem non faciunt in plenario.
- 5 Acta facta coram indice seculari an faciant fidem coram iudice Ecclesiastico inter easdem personas, remissio.

C A P . Causam, quæ. XI.

*I*udex unus potest uti attestationibus suscepitis ab alio indice in eadem causa, & inter easdem personas. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Colle& Innoc. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Anan. Anch. Panor. Host. Bald. Butr. Felin. Dec. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iur. Pontif. pag. 151. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 261. refertur ab Ant. Ang. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 1. 3. c. 10.

Collige ex text. quod testes examinati, & publicati in uno iudicio faciunt fidem in alio inter easdem personas, idem probat text. in c. praesentata 50. infra. hoc iii. & in l. fin. C. cod. O in l. pen. in fin. C. de arbitr. & in auth. de test. §. quoniam collat. 7. tradunt gl. verb. iudicibus. Innoc. n. 1. Bald. n. 3. Abb. & Bellam. n. 2. Dec. n. 4. Mynsing. num. 3. & alij in praesenti, resolutum Bart. in l. un. C. quando ait. cml. & in l. 2. §. 1. ff. vii bonorum rep. Aret. conf. 136. n. 1. Afflit. decis. 396. n. 3. & 7. Bossi. in præf. de violent. n. 24. Mafcard. concl. 33. à princ. & alij plures. Bern. reg. 760. Hippol. sing. 257. & 280. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 33. n. 9. Unde acta in uno iudicio probate in alio inter easdem personas, resolutum Menoch. remed. 1. recip. n. 228. & de arbitr. cas. 111. Farin. fragment. criminal. p. 1. verbo, alia, n. 2. 5. Mafcard. de probat. concl. 33. à princ. vbi à n. 3. ampliat etiam in 4 actis factis coram arbitrio, vt probent inter easdem personas, etiam in alio iudicio coram Ordinario. Regulariter tamen probationes factæ in iudicio summario fidem non faciunt in plenario, vt per But. hic n. 7. Panor. n. 6. & Felin. n. 5. Bart. in l. 2. §. hoc editio, n. 5. ff. vi bonorum rapt. Rendin. in prompt. recept. sentent. tom. 1. tit. 2. 1. n. 1. in fin. vbi à n. 2. quod confessio, ex qua probatio inducitur facta in iudicio summario, fidem facit in plenario. An autem acta facta coram iudice seculari faciunt fidem coram iudice Ecclesiastico inter easdem personas, vide Menoch. conf. 3. 67. & n. 22. Mafcard. d. concl. 33. n. 2. 4. & concl. 149. Farin. d. verbo, alia, n. 2. 3. Aloys. Ricc. in præz. fori Ecclesiast. decis. 448. n. 1. in 1. edit. & resol. 400. in 2. edit. vbi citat Ruin. Baird. Henr. & alios. Et aut testes examinati à iudice seculari probent coram Ecclesiastico; vide Boët. decis. 90. num. 1. Clari. fin. q. 36. vers. ultimò quero. Decian. træst. crimin. tom. 1. lib. 4. c. 3. 4. quos refert Mar. Anton. var. lib. 3. resol. 37. n. 19. Cætera autem quæ ad principalem conclusionem faciunt, vel contra illam obicii possunt, vide ad cap. dilectos, de fide infra.

S V M M A R I V M .

- 1 Clerici non sunt à ferendo testimonio in causa Ecclesiastica sine rationabili causa repellendi.
- 2 Clerici possunt ferre testimonium in causa sua Ecclesiastica quando commodum non tangit frugios, sed uniuersitatem.
- 3 Testificari qui compelli non possunt, ostenditur.
- 4 Clericus, seu Monachus potest compelli ad testificandum contra Ecclesiastam, vel Monasterium.

CAP.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 511

CAP. Cùm nuntius. XII.

Clerici non sunt repellendi à ferendo testimonio in causa Ecclesiae, nisi impedita causa rationabilis. Colligunt ex Ordinat. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Felin. Hostiens. Bald. Panorm. Butr. Anchar. Aretin. Mynsing. Vran. Cened. collect. 157. Viñian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 154. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 261. & tom. 4. repet. iure Canonico ad secundum Decretalium librum Paul. de Eleazaris, remissiuè Ximen. in concord. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 11. & est post Concil. Lateranen. sub Alex. III. p. 8. c. 3.

2. Probat hic text. quod clerici possunt ferre testimonium in causa sua Ecclesiae, intellige quando commodum non tangit singulos, sed vniuersitatem, vt per Specul. in tit. de teste, §. 1. n. 23. vers. sed nunquid Rector. & n. 4. Roman. conf. 420. n. 7. Bald. conf. 445. n. 9. Ferret. conf. 150. n. 8. Guid. Pap. decisi. 193. Affl. decisi. 400. n. 2. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de clero, teste, §. 2. n. 14. Mafcard. de probat. consil. 3. n. 1. & 1. & consil. 20. n. 4. Farin. in praxi crimin. q. 60. n. 459. & 544. vide supra ad cap. insuper 6. hoc tit.

3. In gloss. Repellendi. 1. ibi. & filius contra patrem non compelliur. Nec frater contra fratrem, focus contra generum, vxor contra maritum, vitricus contra priuignum; & è contra, latè Farin. in praxi crimin. q. 7. 8. n. 82. 83. 84. & 88.

4. In ead. gloss. ibi. Alij dicunt quod verius, &c. Collige ex gloss. clericum, seu monachum, vel similem posse compelli ad testificandum contra eandem Ecclesiam, monasterium, vel aliam similem Communiam, idem tenet gloss. ols. in cap. veniens il 2. infra hoc titul. Bald. & Imol. num. 2. ac alij in praesenti. Pro quibus facit, quia in indicio debet esse litigantium æqualis conditio, iuxta cap. in indicis 12. de regulis iuris lib. 6. constat autem licitum esse Ecclesia, seu monasterio adducere pro se clericum, seu monachum ad testificandum in causa sua, vt dixi ad cap. insuper, sup. hoc iur. igitur similiter alteri litiganti licitum erit contra eandem Ecclesiam pro se adducere eundem clericum ad testimonium dicendum, iuxta cap. non licet, 32. de regulis iuris, in 6. Non obstat cap. fin. vers. clericus, de postulando, quia responsum illius prohibitionis procedere in clero tale officium postulationis exercente, eo quod illud voluntarium est, & nulla coactione à volente suscipitur, propter quod clericus illud suscipiens culpam committere censetur, vnde nil mirum si in illo pena incurritur; secus vero in testimonio dicendo, quod quidem non volunt, sed aliquo modo iniuitus testis præstare solet, & propterea cessat in illo aliqua culpa; prout in specie fatetur gloss. ols. in d. cap. veniens, vers. & hac est causa. Nec etiam obstat quod filius non potest compelli contra patrem dicere testimonium, l. 4. ff. hoc tit. c. si teste, vers. lege Iulia 24. q. 2. & 3. quia in illo reperitur particularis prohibitio, de qua in illis iuribus, quæ iustificatur ex eo, quod ille similiter pro eodem patre testificari nequit, quod secus est in clero respectu sua Ecclesiae, & in monacho respectu sui monasterii, qui quidem recte possunt in favorem Ecclesiae, seu monasterii suum proferre testimonium, per dicta ad præfatum cap. insuper.

S U M M A R I V M.

- 1 Crimen nunc probatum repellit testimoniū alias de illo criminē non damnatum.
- 2 Criminosus testimoniū à testimonio repellitur si crimen contra eum oppositum probetur.

CAP. Supereo. j. XIII.

TEstes etiam si de crimine non sunt conuicti, vel confessi, si deinde conuincantur, repelluntur à testimonio tam in causa civili, quam in criminali. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Zabar. Collect. Bellam. Joan. Andr. Anchar. Imol. Anan. Host. Butr. Panormitan. Bald. Innoc. Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viñian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 154. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 261. remissiuè Calaf. in annos, & Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. cap. 12. & est post Concil. Lateran. part. 8. cap. 4. sub Alex. III. p. 8. c. 3.

Collige ex text. criminis testimoniū à testimonio repelliri si crimen contra eum oppositum probetur, etiam si sententia condemnatus iniunctus sit, vt per Campeg. de test. b. reg. 27. fallent. 8. Rebuff. de reprobatione testimoniū, n. 175. Farin. in praxi crimin. p. 2. tit. de oppositione contra personas testimoniū, q. 56. n. 12. 8.

S U M M A R I V M.

- 1 Laicus in criminali causa non testificatur contra clericum accusat tamen pro sua, vel suorum iniuria.
- 2 Laicus contra clericum in causa criminali testimoniū ferre non potest, etiam si clericus sit primus torsare, vt n. 3.
- 3 Laicus contra clericum in criminali causa testificari potest quando agitur civiliter, vel in defectum Ecclesiasticorum testimoniū, vel in criminalibus exceptis, vt n. 6. aut in probatione fame.
- 5 Corpore vitiati non possunt testificari contra clericos in causa criminali.

CAP. De cætero. XIV.

Laicus contra clericum in causa criminali non admittitur, nisi prosequatur suam, vel suorum iniuriā, & tunc admittitur ad accusationem, & non ad testimonium. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imola. Innoc. Anan. Hostiens. Bald. Panorm. Felin. Henric. Anch. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. Butr. Cujac. Viñian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 55. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 261. remissiuè Calaf. in annos, & Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 13. c. 14. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. c. 8.

Collige ex text. laicum contra clericum in causa criminali testimoniū ferre non posse, vt per omnes in praesenti, videlicet Abb. n. 1. Anch. n. 1. Felin. in princeps & Henric. n. 4. Campeg. de testib. reg. 98. in principe Boff. in tit. de opposit. contra teste, n. 91. Roland. conf. 24. n. 15. vol. 1. Viñian. comm. verbo, testificari possunt contra clericos laici, Duen. reg. 31. Clari. fin. q. 14. num. 22. & q. 24. n. 20. Cou. pract. c. 18. num. 2. Socin. reg. 409. Hippol. conf. 41. n. 2. cum seqq. Mafcard. de probat. consil. 962. &

VII 4 consil.

512 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

concl. i. 358. num. 44. cum seqq. Marant. de ordine indic. p. 4. à n. 44 in fine, Pérez l. 1. ver. laicus præterea contra clericum, tit. 3. lib. 3. Ordinam. Azémed. l. 6. n. 3. tit. 9. lib. 3. noua recop. Rebuff. de reprobat. testimoniis, n. 32. 1. cum seqq. Fr. Emman. quest. Régul. som. 2. q. 10. art. 1. Paul. Comitol. responso. moralium, lib. 4. q. 45. Aldrete. de religiosa disciplina suenda, lib. 2. c. 3. n. 14. latè Fatin. in præxi criminis, p. 1. q. 61. n. 98. cum multis seq. Buccaron. de differ. inter iudicium ciuil. & criminis, differ. 96. n. 5. Cened. ad Decretum collect. 54. Mar. Ant. var. refol. lib. 3. refol. 37. n. 16. Bellet. disquisit. clerici, p. 1. tit. de clericis teste, §. 5. per totum. ex quorum mente fatio assignatur, quia laici valde Ecclesiasticis sunt infetti, ut dicit text. in cap. laicos 2. q. 7. Non obstar text. in cap. tam literis, ibi, sive laicos, infra hoc tit. quia respondeatur non agere de causa criminali clerici, sed solùm de causa ciuilis, siquidem ibidem solummodo agebatur de electione eiusdem clerici in Praelatum, pateribi, contra Julianum electum, &c. insuper agebatur de probanda irregularitate, non ex crimen, sed ex acta lictio resultante, puta de bigamia contracta ex matrimonio celebrato cum viuda, patet ibi, super matrimonio, quod idem electus dicitur contraxisse cum viuda, inuncto text. in cap. si quis viduam 54. dist. Sic similiiter procedere videatur text. & poteris intelligere in cap. veniens 10. super hoc tit. propter verba, quibus vtitur, ibi, obiectum fuit quod in Ecclesia, &c. Nec etiam obstat cap. quantum 3. ibi, mulieres, sup. hoc tit. quia nonnulli respondent illum similiiter agere de criminis ciuiliter intentato, prout in specie refert, & sequitur Mascard. concl. 96. 5. n. 13. Sed melius respondeatur quod licet in illo text. agatur de crimen criminaliter intentato, nihilominus tamen testimonium illarum mulierum à Pontifice non approbari, sed tantummodo constituisse vocandas esse cum aliis, vt melius index instrueretur, & veritas inquireretur, patet ex eodem text. in finalibus verbis, ibi, possint, que vera sunt, aperiri. Vtrum autem text. iste procedat data consuetudine in contrarium dicendum est quod non, propter reg. c. fin. de coniug. Vtrum etiam est conuerso testimoniorum clerici contra laicum recipiatur, vide gloss. per text. ibi in cap. testimoniorum 11. q. 1. Abb. n. 1. & Felin. 3. in praesenti, Crot. de testib. n. 69.

³ *Contra Clericum.*] Etiam primæ tonsuræ, vt per Bernard. in practica canonica, cap. 131. num. 1. vers. quod procedit etiam, in noniss. edit. Mascard. concl. 96. 2. num. 1. & conclus. 1358. num. 45. Farinac. d. quest. 6. 1. num. 101.

⁴ *In criminali causa.*] Limita quando de crimine agitur ciuiliter, quia tunc potest laicus contra clericum testificari, Salzed. ad Bernard. in pract. d. cap. 131. lit. A. proprie. Bellet. d. §. 5. num. 4. vers. limitatur 6. Clar. a. q. 24. vers. præterea quaro, in fine, Ferret. conf. 183. & conf. 366. num. 20. lib. 2. Decian. conf. 63. num. 35. Mascard. concl. 96. 2. num. 13. & concl. 1358. num. 54. Farin. d. quest. 6. 1. num. 120. Buccaron. d. differ. 96. n. 4. Item limita in defecutione testimiorum Ecclesiasticorum, vt quia crimen clerici non possit probari nisi per laicum, Abb. b. c. n. 3. Crot. de testib. num. 61. Decian. conf. 63. num. 35. Mascard. d. concl. 1358. num. 46. Farin. d. q. 61. num. 108. Bellet. d. §. 5. num. 4. vers. 4. Limita quoque in criminibus exceptis, vt dixi ad gloss. 1. in cap. cum P. de accusat. Limita etiam ad defensam clericorum, Felin. b. c. num. 8. & Aretin. n. 11. Mascard. d. concl. 1358. num. 53. Bellet. d. num. 6. vers. limitatur 7. Limita etiam in probatione famæ, in qua contra clericum admittuntur laici, Dec. conf. 63. num. 35. Hypol. sing. 98. vers. item scilicet, Mascard. d. concl. 1358. num. 49. Bellet. d. §. 5. num. 6. Limita etiam in criminis notorio, vt per Bernard. d. c. 131. n. 3. vers. quod etiam

fallit, Crot. de testib. n. 67. Mascard. concl. 96. 2. n. 8. & concl. 1358. à n. 48. Farin. d. q. 61. n. 118. Limita denique si delictum, de quo clericus accusatur, effet commissum in loco in quo non essent clerici, quia tunc cum veritas aliter haberi non possit, laicus, eti inhabilis, efficitur habilis, & in subsidium est idoneus testis, Bernard. d. c. 131. n. 2. & ibi Salzed. lib. B. vbi citat Imol. conf. 64. n. 5. vol. 1. Hypol. sing. 73. & conf. 41. n. 5. vol. 2. Thom. Grammat. conf. 58. n. 4. & alios plures, adde Alex. Trentacing. var. refol. lib. 2. tit. de testib. refol. 11. n. 4.

Illiud hic aduertendum duxi mutilatos membris, vel corpore vitiosos non posse testificari contra clericum in causa criminali, vt per Hypol. in sua pract. criminis. nunc videndum, col. pen. n. 52. Bernard. d. c. 131. n. 4. Perez d. 1. & esse communem opinionem dicit Conar. pract. q. 8. n. 2.

In gloss. Suam, ibi, & in exceptis criminibus admittiuntur laici contra clericos. Vide Socin. reg. 409. fallent. 1. Bernard. d. cap. 131. num. 3. Mascard. concl. 96. 2. n. 10. & concl. 1358. num. 58. Farin. d. q. 61. n. 104. & fragm. criminis. p. 1. lit. C. n. 398. Ceull. q. 649 & alios supracitatos num. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes in causis Ecclesiasticis vel ciuilibus infra tres productiones, idest, dilationes produci possunt, non vero post tertiam; nisi cum quadam legum solemnitate.
- 2 Pars amplius non admittitur ad testes producendos post tertiam productionem.
- 3 Productio quid sit ostenditur.
- 4 Index finita prima dilatione iusta causa allegata secundam dilationem dare debet.

C A P . In causis. X V .

¹ N causis Ecclesiasticis, vel ciuilibus infra tres productiones, idest, dilationes possunt testes produci, non vero post tertiam, nisi cum quadam legum solemnitate. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellarn. Ioan. Andr. Imola. Anania, Panormitan. Ancharan. Hostiens. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cajac. Viuian. in rationali secundi libri iuriis Pontificij, pag. 156. Alagona in compendio iuriis Canonici, pag. 162. remissiu Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. Augustin. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. cap. 15. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. cap. 9.

Probat hic text. post tertiam productionem amplius partem non admittit ad testes producendos, idem probant text. in cap. de testib. 29. & in c. significauerunt 36. vers. mandamus, & in cap. penult. hoc tit. ant. ut qui semel, C. de probat. auth. de testib. 5. quia vero, collat. 8. tradunt gloss. verbo productione, Innoc. & Bald. in princ. Abb. Felin. & Bellam. n. 2. Mynsing. n. 5. & alij in praesenti, DD. in cap. fraternitatis, & in cap. cum venient, infra. hoc tit. & in Clem. 2. eod. tit. resolvunt Crot. de testib. à n. 362. Socin. reg. 498. Conar. pract. cap. 18. num. 9. Perez l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. Gabr. commun. sub hoc tit. de testib. concl. 2 o. à princip. Mascard. de probat. q. 5. à num. 4. Cened. ad Decretal. collect. 27. In explicatione vero quid sit productio, & quid importet in hoc text. variant DD. & in primis gloss. verbo productionem, Innoc. num. 2. Bald num. 1. Zabar. & alij in praesenti, item & gloss. verbo productionem in d. cap.

De Testibus, & attestationibus, Tit. X X. 513

d. cap. pen. & alibi existimant productionem idem esse ac dilationem, quasi sit sensus huius text. quod finita prima dilatione iusta causa allegata index dabit secundam, & iterum tertiam, quartam vero non nisi interuenientur iuris solemnitate, iuxta quam declarationem putant esse explicanda iura sup. relata. Sed ego brevius dicendum puto text. in presenti non procedere in dilatione, sed in actu producendi testes, sive inter unam, sive inter aliam temporis dilationem, tria, separata tamen productione, & legitimè facta præcedat, prout in effectu colligitur ex Abb. in presenti, n. 1. & antea ex Bart. in d. auth. at qui semel n. 8. vbi Bald. in princ. qua explicatio confirmatur ex hoc text. ibi, debent testes produci, que verba non possunt intelligi de dilatione, qua diversa est, sed de actu producendi ipsos testes, sive in nominatione, sive in presentatione illorum consistat.

In gloss. Productionem, ibi, finita prima dilatione iusta causa allegata index secundam dilationem dabit. Vide Bellacomb. tom. 1. comm. opin. lib. 3. tit. 9. n. 6. prope finem, Parlad. rerum quotid. lib. 2. cap. fin p. 5. §. 10. n. 18. Mendez à Castro in praxi Lufit. lib. 3. c. 12. n. 2. Illi tamen non est concedenda secunda dilatio, qui in prima nullam probationem fecit, Malcard. de probat. concl. § 16. n. 1. nisi se impeditum fuisse probauit aduersarij facto, Bened. Capr. tom. 1. comm. opin. lib. 4. tit. 9. n. 27. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 3. procm. n. 40. cum seqq. vel facto iudicis, Ma'card. com. l. 12. n. 8. 9. & concl. l. 13. n. 40. Vel si steterunt in compromissu partes, Boér. decis. 294. n. 27. Lancelot. de utent. p. 2. c. 15. à n. 34. Et adverte quod secunda dilatione assignata intra primam non currit tempus secundam, nisi fixita prima, vide Tiraq. de retractu conuent. §. 2. gloss. 1. n. 23. & n. 97 ad finem, Greg. Lop. l. 1. verbo, cosa, tit. 15. p. 3. Franc. Mar. q. 34. Capyc. decis. 13. n. 3. cum seqq. Mench. quest. usus freq. c. 14. n. 10.

S V M M A R I V M .

- 1 Actum gestum post appellationem si quis probet, & aduersarij probat quod ante, praesertim prima probatio.
- 2 Interpretatio facienda est in depositionibus testium ut inter illos contrarietas evitetur, & quantum fieri potest ad concordiam sunt reducendi.
- 3 Testium dicta sunt inuanda, & non canillanda.
- 4 Contrarietas modica non nocet.

C A P. Cùm tu. X VI.

Excommunicationis sententia quando quis probat latam post appellationem, & pars contraria probat quod fuit lata ante, creditur dicenti fuisse post appellationem, & sic excommunicatio. Colligunt ex Ordinat. Abb. antiq. Collecc. Zabarell. Bellan. Joan. Andr. Imola. Innocent. Henric. Anania. Hostiens. Bald. Panormitan. Felin. Butr. Ancharen. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 157. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 162. remissiù Cafal. in annos. & Ximen. in concordanti. part. 1. & 2. refertur ab Anton. Augustin. collectt. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. cap. 16. & est post Concil. Lateran. sub Alex. II. I. p. 8. cap. 11.

Nos dicta testium benignè interpretari, &c.] Notatur ad hoc quod interpretatio facienda est de positionibus testium, ut inter illos contrarietas evitetur, quia quantum fieri potest ad concordiam sunt reducendi,

idem probant text. in cap. periculose, de pariū dist. 1. & in cap. nihil 7. de verbis. sign. traducti gloss. verbo benigno, Innoc. Bald. & Abb. n. 5. Bellam. Imol. & Mynsing. omnes n. 1. in presenti, gloss. verbo simul. in cap. nihilominus 3. q. 9. gloss. 1. in cap. cum contingat, de offic. deleg. gloss. verbo nec iure communis in cap. cum dilectus, de consuet. Bart. in l. 1. n. 3. ff. de noui operis nuntiat. & in l. Gallus §. illi causis n. 3. ff. de liberis & postib. Alex. in l. inter stipulantes, §. Stichum n. 11. ff. de verb. obligat. Dec. in l. 2. §. creditum n. 9. vbi Iason. n. 12. ff. si certum pet Roman. sing. 576. & cons. 39. 1. Crot. de testib. n. 337. Paris. conf. 169. n. 17. vol. 4. Alex. conf. 70. col. 1. volum. 1. Ruin. conf. 1. 4. n. 3. vol. 5. Octau. Glorit. resp. 1. p. 1. n. 57. Hieronym. Buccaron. de different. inter indicia ciuitatis, & criminal. differ. 111. Mantu. lib. 3. dialog. 59. Gregor. l. 28. tit. 16. p. 3. Hyppol. sin 57. Courar. in car. alma mater, p. 1. §. 2. n. 4. col. 2. Clar. §. falsum, vers. scia. tamen, Virian. & Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 38. 4. & seqq. pag. 559. Rebuff. de probat. testium, n. 98. cum multis sequentibus, Petri. Surd. conf. 430. n. 13. cum seqq. Mantic. decis. 179. n. 5. Mench. quest. usus freq. 30. Stephan. Gratian. discept. forens. tom. 4. c. 525. n. 10. Mascard. de probat. concl. 136. n. 10. Menoch. de presump. lib. 6. praf. 15. n. 5. Sanchi. in præcepta Decalogi, lib. 1. c. 10. n. 1. o latè Farin. in praxi crimin. p. 9. 65. num. 17. Rota deci. 321. n. 4. apud Farin. p. 2. in recent. Imo iudices huiusmodi interpretationem debent facere etiam praefumendo pluralitatem factorum, & personarum ad evitandam falsitatem, secundum Butr. Abb. Felin. & alios in presenti, Bertazol. conf. 15. n. 20. Grammat. conf. 3. n. 1. Ioseph. Lud. Perut. decis. 9. n. 13. p. 1. Menoch. de præsumpt. lib. 5. praf. 20. n. 2. & 4. cum aliis citatis per Farin. q. 65. num. 38. Et sic iudices summa ope nisi debent vt testes contrarij reducantur ad concordiam etiam per improprietatem verborum, ex Menoch. d. lib. 5. praf. 24. n. 11. nam testium dicta sunt inuanda, & non canillanda, Paris. conf. 87. n. 41. vol. 3. Rebuff. d. præst. de reprobatione. testium, n. 9. Menoch. d. tract. de presumpcione. lib. 5. quest. 23. num. 12. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. gloss. 9. §. 1. in annos. num. 96. Farin. d. q. 65. num. 74. & quest. 68. n. 43. Rota d. decis. 321. num. 4. & in dubio interpretatio fieri debet pro concordia testium ad excludendum perirurium. Gregor. decis. 33. 1. num. 37. & 38. & decis. 472. num. 7. & decis. 487. n. 7. Buratt. decis. 450. in fine, & decis. 662. num. 6. & fuit refolutum in Tiburtina confitum 4. Marij. 1611. coram Cardin. Sacratu, & in Elboren. pensionis 7. Junij 1627. coram R. P. D. Vbaldo iun. Et testis generaliter loquentis depositio declaratur per alium in specie deponentem Cæl. de Graff. decis. 8. n. 11. de causa posse. de prop. Socin. iuni. conf. 69. n. 16. lib. 1. Rot. in d. Elboren. pensionis, coram R. P. D. Vbaldo prout regulariter vnius testis depositio declaratur a depositione alterius. Grammat. conf. cœili 79. n. 6. Petr. de fideicom. q. 12. n. 768. Rot. in d. Elboren. pensionis.

Verum quia vbi testes inter se aduersantur, illorum testimonio non valent, sicut canjam, vers. quamquam, de probat. gloss. verbo sed aduersa, post princ. vers. si vero, in cap. in nostra 31. inf. hoc tit. & quia vbi testes inter se sunt contrarij, maiori numero, seu digniori inæquali standum est, d. c. in nostra, cap. si testes, princip. 4. q. 3. o in Canonici 2. 9. dist. & quia quando testes inter se sibi contradicunt, oportet vt in suis errent testimoniis, qui quidem error facit vt in iudicio fidem non faciant, cap. præterea, de testib. cog. Ideo Doctores mirè variant in intellectu prestaendo ad hunc text. In primis Host. in presenti intelligi hunc text contra iuris regulas de novo statuisse vt testes sibi adiuvarem repugnantes ad concordiam redirentur, mo-

tus verbis huins text. ibi benignè interpretari, quæ quidem verba aperte videntur iudicare hoc esse factum ex indulgentia contra regulas iuris, prout in specie considerat Ioan. Andr. in c. 2. ut lite pend. lib. 6. Secundo loco gloss. i. in cap. cum contingat, de offic. deleg. intelligit text. in presenti, tantummodo procedere quando testes sunt æquales numero, vel qualitate; secus verò si inæquales proponantur, receptam sententiam testantur Dec. in l. 2. §. creditum, vbi Bart. n. 9 ff. si certum petat. idem Bart. in l. G. illu. §. ille, n. 3 ff. de libera & post. Tertio loco alij in hoc text. vbi Imol. dicit communem Legislatorum, & Felin. num. 6. in d. cap. cum contingat, assertur text. in presenti procedere etiam testes numero sint disparés, interim tamen prædictam concordiam esse faciendam ad effectum, vt idem testes per iurium possint euitare.

Ego verò omisssis prædictis intelligendi modis dicendum puto hunc text. procedere non solum ad vi- tandam periuiri suspicione, verum etiam ad facien- dam probationem, sine testes numero sint æquales, siue inæquales, ad quem effectum datum iuris præsumptio, quæ in specie huins text. bis fuisse appellatum, que quidem præsumptio resultavit ex dictis ipsorum testium, ex quibus aperte constabat Cano- nicos, de quibus hic excommunicatos fuisse ante ap- pellationem, & post appellationem, non connotan- do eandem numero appellationem, siquidem hoc dato non erat locus concordia, sed simpliciter & ab- solutè de appellatione deponendo, iuxta doctrinam Bart. in l. 1. §. n. 2. ff. secundum tab. quo dato necessariò erat præsumendum bis fuisse ab illis appellatum, ac subinde nil mirum, si testes reducunt ad concordiam alteri de prima, alij verò de secunda appellatione in- telligantur; quia facta reductione ad concordiam oportebat iudicare excommunicationem esse nullam iuxta text. in d. cap. cum contingat, & in cap. cum dilec- tit, § 5. de appellat. & ita hic intellectus est de mente Bald. Felin. n. 1. & 6. in presenti, Mench. usq. cap. 30. n. 13. & confirmatur ex verbis huins text. ibi, ne periuiri reatu noventur, quibus verbis text. supponit facta testimonia reductione ad concordiam manere eosdem testes de periuiro excusat, quo periuiro cessante necessariò videtur probatio ex illis resultare, argum. text. in cap. testimonium, infra. hoc tit.

Amplia primò text. sic explicatum, etiam testes ab uno, codémque litigante producantur, vt per gl. verbo simul, vers. sed si apius, in cap. nibilominus 3. q. 9. gloss. verbo sed aduersa, in cap. in nostra, hoc tū sequuntur Abb. n. 4. Felin. n. 8. & alij in presenti, Mench. d. 2. 30. n. 16. Secundò amplia procedere etiam in instru- mento, quæ in iudicio producuntur, de quo vide addita ad cap. inter dilectos de fide instrum. Tertiò amplia producere etiam quando testes cum patris asser- tione contrariantur, de quo vide addita ad cap. cum Joannes, de fide instrum. Quartò amplia procedere non solum in causis ciuilibus, verum etiam in criminali- bus, de quo vide addita ad gloss. in cap. in nostra, inf. hoc tit.

In text. ibi, Quia virumque esse potuit, &c.] Notatur ad hoc quid identitas actuum non præsumitur, sed pluralitas, quando sic præsumendo testes à contrarie- tate, & falsitate exculan- tur, vt per Mascard. de probat. concl. 1. 174. n. 5. 1. 5. & 56. Menoch. de arbitr. casu 2. 3. n. 40. & de pref. lib. 6. pref. 1. 5. à n. 5. Farin. in praxi crim. q. 65. à n. 38. & fragm. crimin. p. 2. lit. I. n. 8.

Periuiri reatu.] Notatur ad hoc quid modica con- trarietas non nocet, vt per Tiraq. de iudicio, in rebus exiguis, vers. 28. fol. 37.

- 1 Testis noni, & veteri super nouis articulis tantum in causa appellationis produci possunt iuramento secundum morem prius recepto.
- 2 Testis in causa appellationis super nouis capitulis produci possunt, non autem super eisdem, vel directò contrariis, qui in prima producti sunt instantia, ut nam 3.
- 3 Testes de novo reperti possunt produci in causa appellationis super eisdem capitulis, vel directò contra- riis, qui in prima producti sunt instantia.
- 4 Probatio facienda per instrumenta in causa appella- tionis super eisdem, vel contrariis articulis admittitur.
- 5 Juramentum in principio examinis præstandum.
- 6 Juramento desideratus radicus Evangeliorum.
- 7 Testimoniū dicere non potest, qui non habet ma- nus.
- 8 Notario dicens in instrumento testes iuratos an cre- dasur, remissiū.

C A P . Fraternitatis. X V I I .

P Oftquam utrumque est renuntiarum testibus, & conclusa est causa & sententia late si appellantur, & offeruntur nona capitula super quibus pars petit testes recipi, possunt de novo produci super capitulis nouis tantum, non super aliis iam probatis. Col- ligunt ex Ordinat. Abb. antiq. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Anan. Hof. Bald. Panormit. Felin. Henric. Anch. Mynting. Marian. Socin. Martin. Vran. Aretin. Butr. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 1. 5. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 1. 6. 2. & tom. 4. repe. in iure Canon. ad secundum De- cretalium librum, Petri. Paul. Paris. remissiū Casal. in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 17. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 8. c. 12.

Probat hic text. post renuntiationem partium seu aperturam testium amplius non posse testes produci, idem probat text. in cap. intimauit. 8. vers. ideoque, & in c. cum venisset 2. 5. & in c. de testib. 2. 9. & in cap. per tuas 48. infra. hoc tit. & in Clem. 2. eod. tradum. gloss. verbo nouis, Innoc. in princ. Abb. n. 1. & 3. Bald. n. 4. & 5. Felin. n. 3. Imol. n. 1. & 6. Bellam. à n. 1. Mynting. & alij in presenti. Crot. de testib. à n. 2. 62. Alberic. eod. tract. p. 3. à n. 4. 1. Marant. de ordine iudic. p. 6. tit. de testium product. n. 2. 2. Duen. reg. 48. Socin. reg. 49. 8. Cou. præf. c. 13. n. 6. n. 18. n. 6. Menoch. de arbitr. q. 34. Clar. s. fin. q. 6. 1. n. 2. Perez ad 1. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. Rojas sing. 2. 0. 3. Gabr. comm. sub tit. de testib. concl. 2. 1. à princip. Mascard. de probat. concl. 1. 2. 3. n. 3. 4. Cened. ad Decret. collect. 2. 7. In- tellige quando testes producuntur super eisdem articulis, vel directò contrariis, super quibus iam te- stes fuerunt legitimè recepti, eo quod in illis ratio, & timor subornationis magis consideretur, vt ma- nifestè probat hic text ibi, si noua contigerit emerger, & ibi, super nouis dumtaxat capitulis, quibus verbis text. solum concedit posse testes recipi super nouis articulis, idem probat text. in c. cansans, que 1. 9. sic in- telligendus, hoc tit. vnde necessariò dicendum est ne- gare receptionem testium super antiquos articulos, super quibus testes iam legitimè recepti sunt.

Non obstat o. confititius 46. inf. hoc tit. quia respon- detur illud agere de causa matrimoniali, ibi, diuini sententiam promulgauit, in qua non obstante attestatio- num publicatione testes super eisdem articulis, vel directò

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 515

directo contrariis recipiuntur. Vel rursus responderetur publicationem attestationum, de qua ibi, nulliter fuisse factam, putata inaudita parte, qua quidem non potuit obligare, vel probare propter impedimentum eidem oppositum, patet ex eod. text. ibi, iffa volente ad iustum accedere, ut suas coram eo proponeret actiones, iunctis verbis finalibus, ibi, cum non renuntiaveris, &c. adiunxit in specie Card. C. em. 2. hoc tit. quinimum licet ritore facta esset publicatione, constabat tamen, ut text. refert, partem non didicisse testificata, quo dato atento irre non prohibentur testes produci, non obstante publicatione, iuxta supra resoluta. Nec etiam obstat, presentata so. inf hoc tit. quia respondetur agebre de iudicio arbitrorum in quo licet testimoniis attestationes publicentur, non usque adeo ille sustinentur quoniam extincto illo iudicio, & alio superueniente prout ibidem contingit, aduersarius possit a iudice postulare, vt non obstante publicatione iidem testes, vel alij iterum in iudicio examinentur, eo quod propter defecutum iurisdictionis, qui praecedit per talem publicationem depositiones testimoniis, non in publica monitione transferuntur, sed priuata scripturae appellantur, vt probat text. sic intelligendus in l. 2. fin. C. hoc tit.

Amplia primò procedere in causa appellationis, in qua non possunt testes produci super eisdem articulis, vel directo contrariis, Clem. 2. ibi, sic non debent, &c. hoc tit. Couar. prael. c. 18. n. 6 Marant. de ordine iud. p. 6. cap. de testimoniis produci n. 22. Perez l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. late Roland. cons. 45. n. 14. lib. 2. Mafcard. q. 7. à n. 45. Secundò amplia procedere in causa criminali, cap. placuit, vers. item in criminali 4. q. 3. Hypoll. in l. 1. q. si quis viderit, n. 7. ff. de quaest. & sing. 90. Perez ad l. 4. tit. 11. lib. 3. Ordin. Couar. d. c. 18. n. 6. Clar. s. fin. q. 6. 1. num. 1. Gabr. sub hoc tit. de testimoniis. concl. 2. 1. Non obstat regula huius text. quia illa indistinctè procedit, nulla constituta differentia inter causam criminalem, & ciuillem ac subinde ab ista non videtur recedendum, nisi particularis decisio in causa criminali inveniatur ex reg. text. in l. in fraudem 15. fin. in fine, ff. de mil. t. testimoniis. Non obstat text. in c. 2. de purg. caror. nam omis- sis illis quae tradunt glos. Abb. n. 4 & communis ibid. resp. in illo text. recipi testes vel probations post sententiam, non quidē ex natura, aut privilegio causa criminalis, sed secundūm iuris regulas, siquidem sententia de qua ibi, nullitatē in se continebat, eo quod prolatā fuit contra solitum iudiciorum ordinē, nempe per modum illicitum, & reprobatum a iure, qualis erat illa purgatio vulgaris facta per duellum, ferrum candens, vel aquam feruēt, iuxta c. 1. & fin. de purgat. vulg. ac subinde cū taliter prolatā sententia perinde cesseret, ac si non diceretur, iuxta text. in l. 4. §. condemnatum, ff. de re iudic. non erit mitum si non obstante illa testes recuperentur, sine causa criminalis esset, sive ciuilis. Tertiō amplia procedere in causa summaria, ex additis ad cap. vemens 38. infra hoc tit.

Limita primò text. non procedere in causa matrimoniali, iuxta addita ad cap. iurante de probat. Secundò limita non procedere in causa hereticae prauitatis, cap. fin. vers. iubemus, de heret. lib. 6. Felin. in presenti n. o Simanch. de caol. c. 64. n. 50. Rojas sing. 20. Tertiō limita non procedere quando de falsitate opponitur super dictis testimoniis, de quo vide addita ad cap. series 2. 6. hoc tit. Quarò limita non procedere quando petitur restitutio ad producendos testes pro Ecclesia, vel minore, de quo vide addita ad c. audiuis de in integr. restit.

² Quod in appellationis causa, &c.] Notarii ad hoc quid in causa appellationis super novis capitulis testes produci possunt, Ordin. Regia Lusitan. lib. 3.

tit. 8; in princip. vbi parens mens, Marant. de ordine indic. p. 6. cap. de appellat. à n. 147. Soar. tom. 1. commun. opinio. lib. 4. tit. 10. num. 308. pag. 549. Mafcard. de prob. concl. 118. Perez l. 4. tit. 11. 3. Ordin. pag. 67. Azeued. l. 4. tit. 9. lib. 4. noua recip. Ceual. communium contra communes, q. 50. n. 3. D. Barbosa in l. diuinit. §. fin. p. 2. num. 65 ff. suo matrim. Bernard. Graen. ad praticam Camera Imper. lib. 1. concl. 128. Steph. Gratian. discept. forens. cap. 1. 8. Joan. Garc. de nobilit. gloss. 4. num. 6. vbi tenet quid si in eadem causa allegetur noua circumstantia, vel qualitas respectu loci, temporis, vel persona, articulum nouum, ac nequam probationem facit, Mendez de Castro in praxi Lusit. lib. 3. c. 19. n. 11. vbi adiunxit noua capitula, super quibus testes in causa appellationis produci possunt, debere dependere ab illis, que in articulis veteribus continentur, ad causam facientia, & primam actionem recipientia, de quo etiam Amat. Roder. in prax. de forma, & modo videndi, seu examinandi processum, c. 8. n. 7. vers. nec etiam.

Super novis dumtaxat capitulis.] Ergo super eisdem capitulis, vel eis directo contrariis, qui in prima producuntur sunt instantia, testes in causa appellationis produci non possunt, vt per Viu. d. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 10. n. 307. pag. 549. Graff. tom. 2. commun. opinion. lib. 7. tit. 21. n. 15. pag. 318. Guttier. prael. lib. 1. q. 7. Azeu. l. 4. à princ. tit. 9. lib. 5. noua recip. plures per Cened. ad Decret. collect. 27. n. 3. Limita quando testes erant absentes dum processus fuit prima instantia, aut de novo alij reperti fuerint, de quibus pars recordata non fuit, quando alios produxit, Greg. Lop. l. 2. 9. tit. 16. p. 3. Xnar. alleg. 5. n. 9. & 11. Amat. Roder. d. c. 8. n. 7. vers. veruntamen. Limita etiam si probatio efficit facienda per instrumenta, haec enim in causa appellationis super eisdem, vel contrariis articulis admittuntur, Azeued. d. l. 4. n. 2. D. Barbos. d. l. diuinit. §. fin. p. 2. n. 6.

Receptis prius ab ipsis, &c.] Ergo iuramentum in principio examini præstandum, concordat text. in l. iuris iurandi, ibi, prius quam perhibeant testimonium, de testimoniis. vide Ordin. Regia Lusitan. lib. 1. tit. 8. 5. in princip. vbi parens mens, Guttier. in l. nemo potest, n. 12. 1. ff. de legatis 1. Mafcard. de probat. concl. 1. 3. 2. n. 11. Cou. var. lib. 1. c. 1. n. 2. Tiraq. de retratu conuent. s. 1. gloss. 5. n. 1. Ruthger. Ruland. de commiss. p. 2. c. 12. n. 4. Soar. de Pace in prax. tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 10. 5. Morla in empiria iuris Civilis, p. 1. tit. 11. in prelud. n. 30. Farin. in praxi crimin. q. 7. 4. n. 31. Ludon. Miranda de ordine iudic. q. 3. art. 5. concl. 2. Mendez à Castro in praxi Lusit. p. 1. c. 2. n. 37. Et testimoniis non præsumuntur iuratus, Mafcard. concl. 1. 3. 16. n. 8. & concl. 1. 3. 6. 2. n. 3. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 60. à n. 11.

In gloss. Iuramenti, vlt. in addit. marginali, ibi, vbi patet quid iurare debet tactus Euangeliorum. Nota quid in iuramento desideratur tactus Euangeliorum, vide Veral. decif. 12. 3. lib. 2. & decif. 14. 6. n. 1. etiam lib. Franc. Marc. decif. 3. 77. sub n. 1. vol. 1. Christoph. de Pace in scholis ad leges Syli, l. 2. 40 à n. 1. Nicol. Garc. de benefic. p. 5. c. 4. m. 1. 71. Sanch. in præcepta Decalogi, lib. 3. c. 1. n. 3. Camil. Borrel. in unum omnium decisus 60. de Inram. n. 39. 4. Valer. Reginald. in praxi fori pœni. lib. 18. c. 1. n. 10. Vnde qui non habet manus, testimonium dicere non potest, Mafcard. concl. 1. 3. 18. n. 52. refert Illustr. D. meus Roder. à Cunha lib. comment. ad c. 1. n. 6. dicit 8. 1.

In ead. addit. ibi, an vero præsumatur tetigisse. Aduerte testem præsumi quid medio iuramento examinatus fuit corporaliter, tactis Scripturis, quando notarius non enuntiativus, sed dispositivus per verbum denotans actum, de quo ipse rogatus fuit cum designatione

dicit

516 Collectanea Doct. in lib II. Decretal.

dici, & horæ attestatur de iuramento, etia nisi non dicat tactis Scripturis, quando enim notarius attestatur, ut supra de iuramento, presumitur illud interuenisse eo modo quo debuit, Imol. conf. 8. num 12. & 3. & in his terminis Rota decisi 393. n. 8. & 9. apud Farin. p. 1. in recent. Et latius de hoc articulo vtrum & quando creditur notario dicenti in instrumento testes iuratos, vide Hypoll. in l. 1. §. si quis dicat, n. 1. 3. & §. Diuine, n. 2. & §. fin. n. 4. q. ff. de fidei. Crot. de testibus, n. 2. 7. Caputq. decisi 123. n. 1. Vbi. tom. 1. conf. n. opin. lib. 4. tit. 10. n. 113. vers. & licet, pag. 5. 1. Rebuff. de reprobare. testium, n. 20. Malcard. conel. 5. n. 113. Bohac. comm. crimin. p. 1. verbo, notario, fol. 53. in fine, & p. 2. verbo, testis, fol. 84. Aloyl. Ricc. in collect. decisi. collect. 263. Illud verum est iuramentum testi delatum fuisse, probari per verba notarii, testis iurant in forma, quia tunc perinde est ac si dixisset, iurauit tactis scripturis, Rot. in Casanien. antiqua illegitimitas 29. Maij 1598. coram Orano, & in Cordubene, liquidans omnes finium 6. Februario 1626. coram R.P.D. Metlino fecus antem est quando notarius dixisset, testis iurauit, Greg. decisi 39. n. 3. & ibi adden. 6. 4. & 5. decisi 368. n. 6. Canaller. decisi 32. n. 3. & decisi 334. sub n. 2. & decisi 415. n. 3. & in Neritonio, habitu 2. 4. Ianuar. 1618. coram Card. Verospio, referunt Ferent, in annot ad decisi. 148. Buratt. lit. A.

In gloss. Receptos, ibi, qui semel tulerit testimoniorum contra aliquem, presumitur inimicus eius si iurauit velis contra ipsum testificari. Intellige in causa criminali, Seraphin. decisi 1377. n. 4. Farin. in praxi crimin. q. 49. n. 7. 6. & q. 10. art. 8. m. 2. 5. Sigism. Scacc. de iudic. canarum civil. & crimin. lib. 2. v. 1. c. n. 8. o. Hieron. Buccar. de differenti inter iudicia canilia, & crimin. differ. 98. n. 2. cum seqq. & vide ad cap. cum P. n. 2. & 3. de accusat.

S V M M A R I V M .

1. Testimonium non dicere qui iurauit, testificari compellitur, si testificationes publicatae non sunt.
2. Testis liberè, & non requisitus testimonium dicere debet ad proximum liberandum.
3. Testis an & quando post publicatas attestations possint iterum examinari, vel de novo produci, remis- sive.
4. Probationes subtrahens aduersario an causam amittat, remissive.

C A P . Intimauit. X VIII .

I Vrans non testificari contra aliquem si opus est, potest cogi ad iurandum si testificationes non sunt publicatae, nec fuit renuntiatum testibus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Zabarel. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Imol. Anan. Host. Butr. Panorm. Bald. Innoc. Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iuris Pontif. pag. 158. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 263. Cened. collect. 27. remissione Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 1. c. 18. & est post Concil. Later. sub Alex. III. p. 8. o. 13.

2. Iuramento confirvit, &c. Notatur ad hoc quod testis liberè, & non requisitus testimonium dicere debet ad proximum liberandum, vt per Menoch. de arbitrio casu 310. Vnde in Ordin. Regia Lustian. lib. 3. tit. 57. canetur ne partes per se, vel interpositam personam alloquantur testes, postquam fuerint nominatae, vt ita omnis subornationis suspicio repellatur, quia si testis in dicto suo confiteatur partis Adrogatus se-

tum clam fuisse alloquatum, ab eo presumitur subornatus, Bonacol. comm. crimin. p. 2. verbo, testis fol. milles 79. verso, nisi constet illum fuisse ab ipsomet Adrogato instruatum in his tantum, quia iuris sunt, vel in ratione reddenda, Malcard. de probat. concl. 1. 3. 8. n. 4.

Publicarium non est. An, & quando post publicatas attestations possint testes iterum examinari, vel de novo produci, videndi sunt Doctores, quos plena manu citat Cened. ad Decretal. collect. 27. n. 1. quibus adde Donat. à Fina tom. 1. comm. opin. lib. 4. sub hoc tit. n. 69. pag. 520. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 46. n. 2. Morl. in emporio iuris Civilis, p. 1. tit. 1. in prelud. n. 7. 1. cum seqq. D. Marta in notis nouissimarum decisi. voto 24. 5.

In gloss. Iuramento. Notatur ad hoc quod probatio- nes subtrahens aduerterio amissionis causa pena non mulctatur. Butr. in cap. peruenit, n. 6. de testib. cog. vbi Imola n. 3. & Felin in fine, Panorm. in cap. iam cau- sa, n. 18. vers. ego dicere, hoc tit. Anch. conf. 388. n. 1. 3. Contrarium tamen, quod scilicet causam amittat, te- nent Innoc. hic in verbo, recipere, Host. in d. cap. peruenit, n. 1. vbi Zabar. n. 2. & seqq. Guid. Pap. sing. 9. & alij, quo resert Rendin. in prompt. recept. sent. tom. 1. tit. 93. n. 35. distinguit Boët. decisi. 292. n. 9. quem vide.

S V M M A R I V M .

1. Publicatio, vel renuntiatio testimoni in certis capitulis non praedita volunti testes producere in aliis.
2. Publicatis attestacionibus non sunt vterius testes alii recipiendi super eisdem articulis.
3. Rescriptum imperatum contra consuetudinem & stylum Principis suspectum est de falso.
4. Privilegia concedi non debent contra solitam formam.

C A P . Causam, quæ. y. XIX .

P Ublicatio, & renuntiatio testimoni in certis capitulis non praedita parti volenti producere testes in aliis capitulis, & litera imprestatæ à Sede Apost. postquam causa fuit commissa, non faciunt praedictum parti super nonis capitulis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Anan. Host. Henric. Anch. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontificis, pag. 159. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 26. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. tit. 1. c. 19. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 1. c. 15.

Collige ex text. quod attestacionibus publicatis non sunt vterius testes alii recipiendi super eisdem capitulis, sed de hoc in præsenti, nihil dicendum, cum late dictum sit ad cap. ex tenore 3. in fr. hoc tit. vbi multipliciter ampliatur, & limitatur hæc conclusio.

In gloss. Rationi. Notatur ad hoc quod rescriptum imperatum contra consuetudinem, & stylum Principis suspectum est de falso, vt per Malcard. de probat. concl. 1269. n. ... Nam priuilegia concedi non debent, contra solitam formam, Perez l. 28. gloss. 1. tit. 4. lib. 1. Ord. & 1. 6. gloss. 1. pag. 694. col. 1. vers. quod estiam, tit. 11. lib. 3. Ordin.

C A P . Personas. X X .

A D testificandum non admittitur qui certè, vel legitimè conuinci potest quod laborat confi- mili

De Testibus, & attestationibus, Tit. X X. 517

mili morbo. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Innoc. Henric. Anan. Host. Bald. Panorm. Felin. Butr. Anch. Mynsing. Aret. Martin. Vran. Cujac. Viulan. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 159. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 263. remissione Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 2. sub tit 20. de appellat. c. 4. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 10. c. 3.

2 Collige ex text. quod consumilem causam habens tanquam fulpctus repellitur à testimonio, vt per Rebiff. de reprob. testium, num. 431. Cald. Pereira de empione, & vendit. cap. 21. n. 17. in fine, Bonacol. commun. crimin. p. 1. verbo, similiter, fol 152. Malcard. de probat. concl. 1357. n. 54. Bobadil. in sua politica, lib. 5. cap. 2. n. 53.

S V M M A R I V M.

- 1 Christianus contra Iudeum in testem admittitur.
- 2 Iudeus, vel Maurus testis esse non potest in causis Christianorum.
- 3 Iudei testes in causis Christianorum coadiuantur ab aliis integris testibus Christianis, praesertim in materia difficultis probationis.
- 4 Christianus nouiter conversus potest esse testis in causis veterum Christianorum.
- 5 Iudeus potest esse testis contra Christianum, ubi agitur de eo convincendo reuersum esse ad infidelitatem.
- 6 Iudeus potest esse testis contra Christianum interueniente partium consensu.

C A P. Iudæi. X X I.

1 Hristiani in qualibet causa possunt esse testes contra Iudeos cum ipsi semper præsumant contra Christianos vti suis testibus, & in hac parte qui præferunt Iudeos Christianis sunt excommunicandi, quia Iudei debent subiacere Christianis, & ab eis pro sola humanitate foneri. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsinger. Aret. Martin. Vran. Cujac. Cened. collect. 8.3. Viulan. in ration. 2. libri iuris Pontif. pag. 260. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 263. remissione Catal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. desumitur ex Concil. Lateranen. sub Alex. III. cap. 16.

2 Collige ex text. Iudæum, vel Maurum testem esse non posse in causis Christianorum, Ordin. Regia Lufitan. lib. 3. tit. 56. § 4. vbi parentes meus, Simanch. de Catholicis. c. 64. a n. 41. Crot. de test. b. n. 16. Nep. de Monte Albano cod. tract. n. 100. Marquard. de Sufannis de infidelibus, p. 2. c. 5. à num. 9. Ripa in cap. eam te, à n. 29. de re script. Donat. à Fina tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 10. n. 74. vbi Viulan. n. 134 pag. 525. cum seq. Perez l. 7. gloss. en todos los pleitos, & l. 32. gloss. testimonio, tit. 3. l. 8. Ordin. Seraph. de privilegiis iuramenti, primil. 123. n. 4. Rebiff. de reprob. testium, num. 265. Malcard. de probation. concl. 944. & concl. 1356. n. 41. Surd. conf. 19. n. 15. & 17. Farinac. in praxi crimin. q. 56. à n. 105. refut. plures Doctores Cened. ad Decretal. collect. 8.3. add. optimam Rotæ decisionem 233. apud Farin. p. 2. recent. in qua n. 4. fuit dictum testes Hebreos in causis Christianorum coadiuant ab aliis integris testibus Christianis, praesertim in materia difficultis probationis, & n. 8. quod testes Hebrei

Tom. I.

contra Christianum faciunt aliquam probationem quando eorum dispositiones sunt adminiculatae, quamvis alter nullam fidem faciant, vt per Afflict. decis. 211. quem refert Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 2. collect. 434. vers. sed n. . . .

Limita text. conclusionem non procedere in eo, 4 qui nouiter Christianus factus est, cap. confitit 17. quæst. 4. Roman. sing. 669. Hypol. sing. 107. Felin. in d. cap. eam te, num. 12. Dec. num. 6. & Ripa. 30. Secundò 5 limita non procedere quando agitur de conuincendo fidei reueretur esse ac infidelitatem, cap. contra Christianos, de heret. lib. 6. vbi gloss. verbo Iudeos, & alij, Felin. n. 2 Mynsing. num. 3. & alij in presenti, Simanch. d. cap. 64. n. 42. Tertiò limita non procedere interueniente partium renuntiatione, gloss. verbo contra, ibi, respondere utique, in cap. quoniam fieri, de hereticis. lib. 6. Specul. tit. de teste, §. 1. vers. item, Aretin in cap. praesentium col. 2. hoc ist. Virtùm vero fustineatur infidelis testimonium extra iudicium, veluti in contraet. vel testamento, vide text. in l. quoniam pen. in fin. C. de heret. Felin. & Mynsing. n. . . in presenti. Limita denique in criminibus exceptis, in quibus Iudeus admittitur in testem contra Christianum, Lancell. Conrad in pract. lib. 1. c. 9. §. 2. de offic. prat. in causis ciuilibus rubr. personas testium aggrediendo, in verbo infidelis in fine, Bucar. de different. inter indicia ciuilia, & crimin. differ. 157. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Matris testimonium est suspectum, ubi filia petit in virum aliquem se maiorem. Et ad dictum solius maris de impedimento deponentis impeditur matrimonium, sed contractum non dissoluitur.
- 2 Femina testimonium admittitur in causis matrimonialibus, saltem quando de matrimonio ipso probando agitur.
- 3 Commodum, & incommodum, que testis sentit, quando sunt indissimilibilia, poterit ille testificari.
- 4 Parentes in testes admitti possunt ubi filia petit in virum aliquem sibi aqualem, secus si dimitis, vel nobilitate esset superior.
- 5 Dinitia nobilitant.
- 6 Familiarum nobilitas, & honestas dinitis conservantur.
- 7 Verba, aliquatenus admittendum, omnem negant potestiam etiam in minimo.
- 8 Parentes in probanda co-sanguinitate filiorum testes esse possunt.
- 9 Testis unus plene probat ad impedientium matrimonium.
- 10 Pater, & mater non possunt ferre testimonium in causa filij, etiam si sit naturalis, spurius, incestus, vel adoptivus si sit in potestate.
- 11 Hæresis in crimen,
- 12 Majestatis læsa in crimen,
- 13 Proficiendi in religione si dubitetur an filius habuerit animum.
- 14 Status in causa,
- 15 Lis ubi est inter duos filios, parentes pro filiis,
- 16 Quæstio ubi versiū super vel è contra testis etate, esse possunt.
- 17 Etias filiorum sufficienter probatur per librum parentis,
- 18 Partis de consensu tacito, vel expresso,
- 19 Instrumentis celebratis inter patrem, vel alium extrahentem,

XV 20 Serv.

20 Soror pro fratre admittitur in causa matrimonij, praesertim quando non est disparitas inter coniuges.

C A P. Super eo. q. XXII.

Testimonium matris est suspectum vbi filia petit in virum aliquem se maiorem. Et ad dictum solius matris de impedimento deponens impedit matrimonium, sed contractum non dissoluitur. Colligant ex Ordin. Abb. antiqu. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Anan. Host. Bald. Panormit. But. Felin. Henric. Anch. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. But. Cujac. Viulan. in ratione secundi libri iuris Ponif. pag. 160. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 164. remissio Ximen. in concord. part. 1. refertur ab Anton. August. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 2.

Ecce altera mulier.] Ergo scemina testimonium admittitur in causis matrimonialibus, saltem quando de matrimonio ipso probando agitur, ut per Tiraquell. l. 9. coniug. gloss. p. 9. n. 64. Viulan. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 165. pag. 531. & tom. 2. lib. 6. tit. 13. n. 95. vers. claudicat etiam, pag. 48. Mascard. de probat. concl. 762. n. 7. & concl. 1919. n. 6 Menoch. concl. 380. n. 15. quicquid dicat Franc. Molin. textum hunc aliter interpretans, de ritu nupt. lib. 1. comp. 8. à n. 14. Et quod due mulieres plenè probent matrimonium tradunt Dec. conf. 342. n. 1. Farinac. in praxi crimin. q. 59. n. 35. & 36. Buratt. decis. 530. n. 1.

Incrementum, & honorem, &c.] Notatur ad hoc quod quando commodum, & incommodum, quæ testis sentit, sunt indubios, poterit testificari, ut per Rebuff. de reprob. testim. n. 424.

Vbi vir superior est.] Ergo vbi filia petit in virum aliquem sibi aequali, possunt pater, & mater in testes admitti, vide Crot. de testib. n. 105. Albert. ead. tract. p. 1. in princip. à n. 3. Viulan. tom. 1. communum opinion. lib. 4. tit. 16. n. 239. pag. 538. Turzan. lib. 5. tit. 2. n. 601 pag. 707. Mascard. de probation. concl. 908. n. 3. & 10. & concl. 1019. & concl. 1148. num. 23. Farinac. in praxi crimin. q. 64. n. 191. Cardos. in praxi iudicium, verbo, pater, n. 40. & verbo, testis, n. 9. Amat. Roder. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. n. 47. Sanch. de maritim. lib. 1. dif. 71. Vbi vero alter alterum diutius, vel nobilitate superaret, tunc parentes, aut conniuncti in testes non recipiuntur, ut per Socin. reg. 427 fall. 6. Menoch. casu 102. n. 4. Gabr. Alex. Felin. Aufrer. Viu. Lanfr. & alios Franc. Molin. de ritu nupt. lib. 1. comp. 8. n. 31. & n. 28. etiam resolutum parentes, & coniunctos in testes non recipi, quoties supra modum de matrimonio solliciti illius exitum percepere, & n. 30. idem locum habere affirmat vbi mulier, quæ de matrimonio contendit, cognita a viro fuisse, cum enim de iniuria familia illata agatur, parentum, & coniunctorum testimonium suspeccum est.

Diutius, & nobilitate.] Sufficit si in alterutro nominatorum vir mulieri superior sit, ut per Menoch. de arbitrio. casu 162. n. 5 in fine. Et notatur ad hoc quod diutia nobilitate, Tiraq. de nobilit. c. 3. n. 3. nobilitas enim fine diutius fordeficit, Guillem. in cap. Raymuntius, de testam. verbo, duas habens filias, à n. 1. 11. Menoch. conf. 1. 16. n. 3 & conf. 126. n. 28. Flamin. de resign. benefic. lib. 12. q. 1. à n. 150. Et familiarum nobilitas, & honestas diutius conferuantur, & ob inopiam pereunt. Rota decis. 682. num. 5. apud Farin. part. 2. recent.

Aliquatenus admittendum.] Omnem negat poten-

tiam, etiam in minimo, Menoch. d. casu 102. num. 5. iunctis traditis per me de dictio. vsi frequenter. dif. 20. pag. 198.

Matre affluente ipsos esse consanguineos, &c.] Notatur ad hoc quod parentes in probanda consanguinitate filiorum testes esse possunt, quia melius sciare debent consanguinitatem quam alij extra-nei, ut per Rebuff. de reprob. testim. num. 338. & 380.

Notatur etiam ad hoc quod unus testis plene probat & sufficiens est ad impediendum matrimonium, ne contrahatur, ut peccatum evitetur, ut per Cardos. in praxi iudicium, verbo, testis, num. 43. Farinac. in praxi crimin. quest. 6. 3. n. 48. Guttier. in tract. de matrimon. cap. 6. num. 16... & ita credendum esse unico testimonio plenari ad impediendum matrimonium, probat etiam similis text. in cap. iam in tua 27. vers. ad quod, vbi gloss. verbo persona, de sponf. gloss. ultim. Abb. num. 7. & alij in praesenti, Nauar. in cap. Sacerdos, de paenit. dif. 6. num. 27. Couar. de sponf. part. 2. cap. 6. §. 10. num. 21. Fusc. litera C. sing. 20. in fin. Gabr. commun. sub t. 1. de testib. concl. 1. n. 16. Guttier. canon. lib. 1. c. 11. n. 26 & 31. Non obstat cap. præterea, de sponf. quia resp. propterea ibid. in sponf. libus in-ratis non credi vnius testimonio, quia testis de quo ibi, consanguineus erat partis, & insuper criminosus, à quo quidem, ut ipse dicebat, impedi-mentum propositum emanabat, ut in specie aduerit gloss. d. verbo persona. Nec obstat text. in c. 1. de cons. long. quia satifis si dicas in eo non agi de impediendo matrimonio nondum facto, sed de dirimendo iam contracto.

In gloss. Cum mater, ibi, & ita videtur quod pa-ter, & mater non possunt ferre testimonium in causa filii. Vide apud Lusitan. Ordin. Regiam lib. 3. tit. 5. 6. §. 1. vbi parentis meus, & apud Catellanos l. 14. tit. 16. part. 3. vbi Gregor. Lopez, Nelli. de testib. numer. 7. Mascard. concl. 1148. & concl. 1357. num. 45. Cnr. Philip. p. 1. §. 17. num. 15. in fine, Cardos. d. verbo, testis, num. 9 Farinac. in praxi crimin. quest. 54. n. 145. cum seqq. & conclus. 29. n. 4. Morl. in emporio iuris, part. 1. tit. 11. in prælud. n. 40. Ludou. Miranda de ordine iudic. quest. 22. art. 4. conclus. 2. Amat. Roderic. d. cap. 7. n. 47. procedit etiam si filius sit naturalis, spurius, acque incestuosus, Mascard. concl. 1148. n. 8. Farinac. q. 54. num. 157. Molina de iustit. tract. 2. dif. 170. vers. in quibus. Et etiam si sit emancipatus, Campeg. de testib. reg. 2. versio. secundo quando, Anton. Gabr. sub hac tit. conclus. 17. n. 7. Mascard. conclus. 1148. n. 5. Farinac. d. q. 154. n. 154. Ac etiam si sit filius adoptivus, si sit in potestate patris, He. & Amil. de testib. p. 1. verbo, adoptanti, num. 1. Mascard. conclus. 1148. num. 18. Farinac. d. quest. 54. num. 160.

In ead. gloss. ibi, In aliis vero causis pater pro filio, vel è connesso non recipiatur. Limita primò in criminis heretis, in quo admittitur testimonium parentum contra filios, & è contra, vide Simanch. de catholicis institut. cap. 64. numero 67. Ludovic. Miranda d. quest. 22. artic. 4. conclus. 2. Mascard. conclus. 857. numer. 18. cum seqq. Farinac. d. quest. 54. num. 172.

Secundò limita in criminis læse maiestatis, vide 12. Mascard. conclus. 461. n. 9. & conclus. 857. n. 20. & 23. Farinac. d. q. 64. n. 17. 3.

Tertiò limita si dubitetur an filius habuerit ani-mum profundi in religione, quia tunc super eo pater admittitur in testem, cap. sicut 2. quest. 3. cap. prælens 20. quest. 3. Menoch. de arbitrio. casu 102. n. 11. Mascard. conclus. 1148. num. 15. Farinac. d. quest. 54. num. 185.

Quartd

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 519

- 14 Quartò limita in causa status, Anton. Gabr. d. concl. i. 7. n. 13. Mafcard. concl. 1148. n. 30. Farin. d. q. 54. n. 186.
- 15 Quintò limita quando lis est inter duos filios, quia tunc pater est idoneus testis propter parentem affectionem, vide Anton. Gom. tom. 3. var. c. 12. n. 14. col. 4. Menoch. de arbitr. casu 106. n. 19. & casu 152. num. 8. & conf. 45. n. 27. Mafcard. conf. 408. n. 21. & concl. 532. n. 36. & concl. 1148. n. 29. Farin. d. q. 54. n. 205. Et de filio testificante inter patrem, & matrem, idem resolut. Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. num. 273. vers. unde filius, pag. 543.
- 16 Sexto limita quando quaestio vertitur super aetatem, nam in ea probanda parentes admittuntur, & sunt idonei testes pro filiis, vide Sfort. in tract. de integr. refut. p. 1. q. 37. art. 5. n. 57. Menoch. de pref. lib. 2. pref. 55. num. 1. cum efigg. Mafcard. concl. 668. a. n. 7. & concl. 1148. n. 14. Cald. Pereira in l. s. curat. C. de in integr. refut. verbo, minorib. v. 13. Guttier. alleg. 11. sum. 10. Morl. in emporio iuris, p. 1. tit. 11. in prelud. n. 80. vers. ult. Cardof. in praxi indicum, verbo, refut. n. 10. Farinac. d. q. 54. n. 177. Sufficenter etiam probatur filiorum aetas per librum parentis, Caualcan. de rute, & curat. n. 296. Menoch. conf. 32. n. 44. Morl. d. p. 1. tit. 5. in prelud. num. 24. Farin. fragment. ominus p. 1. lit. A. num. 168. cum sequentib.
- 17 Septimò limita de consensu partis tacito, vel expresso, Mafcard. concl. 342. n. 25. & concl. 1148. num. 17. Menoch. conf. 342. n. 25. Cald. Pereira de extint. emphyt. cap. 17. num. 10. vers. inferno quinto, Farinac. d. quest. 54. n. 189.
- 18 Octauo limita in testibus instrumentariis, est enim filius idoneus testis in instrumento celebrato inter patrem, & alium extraneum, vide Hypoll. in l. 1. §. ad questionem, n. 27 ff. de quest. Duen. reg. 384. vers. limita 2. Menoch. de arbitr. casu 105. num. 6. Mafcard. concl. 408. num. 17. & concl. 533. num. 29. & concl. 105. num. 21. & concl. 1148. n. 25. & concl. 1360. n. 3. Rebus. de reprobatis. testibus, n. 81. Farinac. d. q. 54. n. 187.
- Nonò limita in recognitione manus patris, quia tunc assertioni filii statur. Caualcan. decis. 122. n. 1c.
- 20 In ead. gloss. ibi, [Et cateri consanguinei.] Notatur ad hoc quod testis foror pro forore admittitur in causa matrimonij, præsertim quando non est disparitas inter coniuges, vt per Abb. in cap. videtur, n. 2. & sub n. 6. infr. qui matrimonij accusare possunt. Dec. consil. 163. num. 26. Parif. conf. 8. sub n. 24. lib. 4. quos refert, & sequitur Rota decis. 147. n. 23. apud Farinac. p. 1. q. 10. t.
- 1 Testes idonei non sunt, quos actor de familia sua produxit.
- 2 Domestici, & de familia producentis non sunt idonei testes.
- 3 Domestici, seu familiares Episcopi, vel aliquam magni domini,
- 4 Domestici, seu familiares iam expulsi,
- 5 Famulus non habens salarium, seu expensas,
- 6 Domestici magna autoritatis, & vita honestioris,
- 7 Domestici viri, que partis,
- 8 Domestici domesticorum,
- 9 Domestici testificantes contra producentem,
- 10 Domestici produci ad defensionem rei inquisiti, & ad illius innocentiam,
- 11 Domestici testes instrumentarii,
- 12 Hæresis in criminis,
- 13 Ecclesiæ fauore in ciuilibus,
- 14 Consanguinitatem,
- 15 Etiamem,
- 16 Furorem,
- 17 Facta antiqua,
- 18 Parte non opponente,
- 19 Veritas ubi alter haberet non potest,
- 20 Declaratur text. in praesenti,
- 21 Preferri debent illi, de quibus verosimile est, quod pro aliquo non peccare.
- 22 Domestici appellantur propriæ, quibus imperari potest ratione patriæ, vel dominica potestate.
- 23 Colonus in testem pro domino suo admittendus non est, & quid in coloni ad gripissimæ, n. 2. 5. & de colono parario, n. 26.
- 24 Ancilla testis esse non potest pro domino suo, nisi in his, quo domi sunt, vel iam desisset esse ancilla.
- 25 Amatus pro amata depovere non potest.
- 26 Discipulus in causa magistri testis esse non potest, quando sub eius feraula est.

CAP. Licet vniuersis. XXIII.

- 1 Ausa qualibet, & maximè inter Christianos & Iudeos terminanda est ad minus duorum testimoniorum, vel trium bona vite, & laudabilis conuersationis. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Innoc. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Host. Bald. Butr. Felin. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viu. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 161. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 164. remissiu. Cafal. in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. August. collect. 2. Decretal. lib. 2. tit. 2. de foro compet. cap. 1.
- 2 Probat hic text. ad perfectam inducendam probationem duos testes sufficere, unum verò non probare, de quo dixi ad cap. in annos negotio 4. supr. hoc sit. vbi multipliciter limitatur, & ampliatur hæc conclusio.
- 3 Non meritis quam duorum, &c.] An hoc præceptum Tom. I.

CAP. In literis. XXIV.

Voxem sibi fuisse affinem si quis probare voluerit, non potest producere testes sua familia, sed alios probata vita, & opinionis, de quibus non est dubium peccare. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Cened. collect. 5. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 162. Alagon. in compend. iur. Canon. pag. 264. remissiu. Cafal. in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 2. Decretal. lib. 2. tit. 2. cap. 5.

Testes de familia.] Notatur ad hoc quod domestici, & de familia producentis non sunt testes idonei, nec ad testificandum admittuntur, idem probat c. si testi vers. etiam iur. ciuil. & vers. test. 4. q. 3. l. pen. ff. hoc tit. l. 2. C. cod. tradunt gl. verbo de familia, Bald. n. 1. Abb. n. 3. Felin. & Imol. n. 2. Bellam. 6. Mynsing. & alij in praesenti, gl. verb.

XII. 2. familia

520 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

Quatuor in cap. insinuante, de offic. deleg. Cur. de testib. concl. 1 n. 1. Alber. cod. tract. p. 1. in princ. iis qui testes repellentur ratione domesticitatis, à priu. Aufrer. de reprob. testimoniū, à n. 33. Afflct. decis. 309. Alciat. de presumpt. reg. 1 pref. 39. & 47. Cas. Contard. in l. diffamari. C. de ingen. in ampl. num. 143. Rojas sing. 198. & 202. ex num. 2. Alphan. collect. 679. Anton. Gabr. commun. lib. 1. z. de testib. concl. 10. Corset. sing. testis 20. Hipp. sing. 5. Rojas sing. 197. & 198. Bernard. reg. 746. Dueh. reg. 383. Cou. praf. c. 8. num. 4. Tiraq. de pānis temper. cap. 51. n. 93. & in f. 6. vñquam, C. de renocandis donat. verbo, suscepit, n. 44. & in tract. cessante causa, p. 1, num. 104 cum seqq. Rebuff. de reprob. testimoniū, n. 184. cum seqq. & num. 215. Donat. à Fina. rom. 1. commun. opus. lib. 4. tit. 10. num. 112. pag. 523. Mascal. de probat. concl. 533. & concl. 758. & concl. 1357. n. 46. & 51. & concl. 1358. n. 46. Mod. in emporio iuris, p. 1. it. 11. in prelud. num. 41. Farin. in praxi crimin. part. 2. q. 5. Valaf. consil. 45. Cald. Pereira quest. forens. conf. 5. num. 23. Alexand. Trentacinq. var. resolut. lib. 2. sub hoc tit. resolut. 1. Amar. Roder. in praf. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 7. num. 49. Rota decis. 238. n. 6. apud. Farin. in 1. compil. p. 4. diuers. Rota etiam decis. 147. à n. 23. apud eundem Farin. in recentiorib. p. 1. & decis. 772. apud eundem p. 2. Marc. Anton. var. resolut. lib. 2. nonissimè Hieron. Buccaron. de differ. inter iudicia ciuitatis, & crimin. d. ffor. 93. Nota procedere in testibus, quia familia non solum illis, qui sub patria, vel dominica potestate existunt, sed etiam qui in eodem seruicio existentes in eadem habitant domo, vel ab illa habent dependentiam. Non obstat quod Religiosi in causa sui monasteriorum, vel collegij testes esse possunt cap. insuper sup. hoc tit. qui tamen familiaries dicuntur, l. 1. s. familia ff. de publican. quia resp. Religiosos, vel collegiales non esse propriæ familiaries, seu domesticos testes respectu sui monasterij, & quanvis propriæ esse dicantur respectu sui superioris, non tamen possunt testificari in causa illius, cui subiiciuntur, vel à quo imperantur. Nec etiam obstat, quod in causa matrimoniorum admittuntur familiaries ad testificandum, e. 3. qui matrimon. accus. pos. o. præterea 12. de sposal. de qua agit hic text. quia respondetur predicta iura, & similia procedere in familiaribus lato modo consideratis, prout sunt consanguinei, qui licet alia per alias leges à testimonio repellantur, fauore tamen matrimonij in causa illius recte testimonium dicunt.

3 Primo limita in domesticis, seu familiaribus Episcopi, seu aliqui magni domini, aut illustrissima perlona: Lanfranc. da testib. n. 63. Aufrer. de reprob. testimoniū sub n. 43. vers. fallit si sit famulus, Mascal. conc. 757. n. 2. Farin. d. q. 55. n. 127. Rota d. decis. 147. n. 25. apud Farin. p. 1. in recent. Gregor. decis. 351. n. 36. Buratt. decis. 777. n. 11.

4 Secundo limita in domesticis, seu familiaribus iam expulsi, ypotē qui tempore depositionis non erant in leuitate producentis, Specul. de testib. §. 1. p. 13. vers. quid si olim. Abb. h̄c n. 6. & Felin. n. 8. Alexand. conf. 5. n. 9. lib. 1. Tiraquell. in tract. cessante causa, part. 1. num. 101. Gabr. commun. sub hoc tit. concl. 10. num. 9. & 10. Mascal. concl. 533. n. 11. & concl. 26. n. 5. vers. quarto, Menoch. conf. 31. n. 29. & conf. 199. n. 48. Rebuff. de reprob. testimoniū, n. 191. & n. 215. vers. 4. Anton. Monach. Lucensi. decis. 28. num. 2. Surd. decis. 219. num. 4. Morl. d. tit. 11. in prelud. n. 41. in fine, Farin. d. q. 55. n. 32. vbi n. 33. sublimitat in eo, qui per fraudem exiūset ē domo domini, Rota d. decis. 147. n. 24.

5 Tertiū limita in famulo non habente salarium, aut expensas, vide Mascal. concl. 58. n. 7. Alex.

Trentacinq. d. resol. 1. num. 28. Farin. d. quest. 5. n. 138. & seqq.

Quartū limita in domesticis magnæ auctoritatis, & vita honestioris, vide Gabr. d. concl. 10. num. 10. Mascal. conclus. 26. num. 5. vers. & illud, & concl. 533. num. 2. & concl. 1398. n. 7. & 8. Farin. d. quest. 55. n. 82. Alexand. Trentacinq. d. resol. 1. n. 22. Mantic. decis. 112. n. 3. & 4.

Quintū limita in domestico utrinque partis, vide 7 Gabr. d. concl. 10. m. 6. Mascal. conclus. 533. n. 26. Farin. d. 9. 55. n. 92.

Sextū limita in domesticis domesticorum, Mascal. card. conclus. 747. num. 4. & concl. 533. n. 26. Farin. d. quest. 55. à num. 29. Alexand. Trentacinq. d. resol. 1. num. 15. Rota decis. 147. num. 16. apud Farin. part. 1. recent.

Septimū limita in domestico testificante contra producentem, Campag. de testib. reg. 11. limit. 5. Farin. d. 9. 55. n. 97 & seqq.

Octauum limita in domesticis productis ad defensionem rei inquisit., & ad illius innocentiam, Anton. Gom. var. tom. 3. cap. 12. n. 9. lit. D. Gabr. d. concl. 10. n. 42. vers. contrarium, Mascal. concl. 26. num. 6. & concl. 533. n. 26. Farin. d. q. 55. à num. 70. Trentacinq. d. resol. 1. num. 8.

Nono limita in domesticis testibus instrumentaris, Mascal. conclus. 533. num. 29. & 30. Trentacinq. d. resol. 1. num. 17. Farin. d. quest. 55. num. 8. & 84. vbi numero 85. idem resolut in testamentariis.

Dicimū limita in causis difficilis probationis, 12 Rota decis. 772. n. 3. apud Farin. pars. 2. recent. Mascal. conclus. 124. num. 48. & concl. 533. num. 15. Farin. d. quest. 55. num. 35. Trentacinq. d. resol. 1. num. 9. & ad testificandum de rebus in domo factis, Hieron. Fernand. de Otreto Roman. Insubrationum, d. ffor. 22. num. 2.

Vndeclimū limita in crimine heresis, vide Peniam 13 in director. Inquisit. p. 3. schol. 12. 5. Mascal. concl. 8. 8. n. 22. Farin. d. q. 55. n. 94.

Duodecimū limita fauore Ecclesie in ciuilibus, 14 cap. 1. 14. quest. 2. Mascal. conclus. 533. num. 35. Farin. d. 9. 55. n. 91.

Decimoteriū limita in probatione consanguinitatis, 15 tatis, e. 1. 3. 5. q. 6. Farin. d. quest. 55. n. 108. Trentacinq. d. resol. 1. n. 24.

Dicimoquartū limita in probatione etatis, vide 16 Farin. d. q. 55. n. 116.

Dicimosextū limita in factis antiquis, vide Gabr. 18 d. concl. 10. n. 6. Campeg. de testib. reg. 11. limit. 9. Trentacinq. d. resol. 1. n. 18.

Dicimoseptimū limita parte non opponente, 19 Campeg. d. ffor. 11. limit. 13. 21. & 24. Gabr. d. ffor. conclus. 10. num. 51. in princip. Farin. d. ffor. quest. 55. num. 104.

Decimoctauum limita quando ex natura rei veritas alter haberi non possit, vt in iis, que non nisi occulte sunt, vt per Butr. in cap. tertio loca, n. 14. vers. item nota, sup. de probation. Alexand. conf. 152. num. 11. vol. 5. Paris. conf. 53. num. 34. & conf. 55. num. 44. vol. 4. quos refert, & sequitur Rota d. decis. 772. num. 2. apud Farin. part. 2. recent. Ioan. Baptista Costa de remed. subdiari. remed. 70. num. 6. Vel quæ in domo peraguntur, l. prius 17 ff. ad Syll. l. confessu, & sin autem, & s. si plagiis, C. de repud. l. quoties 3. C. de manusfrag. lib. 10. cap. super prudencia 14. q. 2. c. veniens 38. in fin. hoc iit. c. cum I. & A. de

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 521

re iudic. Alberic. de testib. p. 1. itit. quando ratione defectus persone, à princip. à n. 8. Alciat. de præf. reg. 1. præf. 47. Rojas in fidei, sing. 167. in princip. & sing. 202. n. 2. Burat. decif. 77 n. 10. Intellige quando alias talis res per alios probari non potest, patet ex hoc text. in vers. fin. autem, in fin. tradunt Rojas d. sing. 202. n. 4. quicquid dicant Felin. & Dec. quos referunt Gabr. commun. sub hoc tit. concl. 10. n. 33. & 38. Non obstat text. in præsenti, vbi agitur de copula, & sic de re, quæ occulte in domo peragitur, fatetur hic Abb. n. 2. & Felin. n. 6. & tamen dicit testes de familia producentis, & domesticos non admitti ad testimoniū dicendum, quia resp. negationē receptionis testimoniū, de quibus hic, procedere & esse intelligentiam ex eo, quia ex illa cohabitatione sep̄ennij, intra quod vir cum uxore permanens omnino tacuit, maxima insurgebat præsumptio contra ipsum maritum, & illius testes, ad quam præsumptionem text. habuit respectum ne domestici ibidem recipentur, prout in effectu videtur considerare gloss. fin. in sum. 14. q. 2. quod manifeste colligitur ex verbis huius text. ibi, si res ita se haberet, iuncto princ. ibi, cùm eam in domo sua per septenium, &c. quæ quidem verba Pontifex in præsenti non retulisset, si ad decisionem causæ non conducerent.

21 *Nisi probata effet vita, &c.]* Adverte ideo in præsenti repullos fuisse testes de familia actoris, quia non erant honesti, dicebant enim se interuenisse factō in honeste perpetrato per dominum; vel fortè quia text. agit de illo, qui ad dissoluendum matrimonium allegavit impedimentum affinitatis causatum ab ipso opponente ex copula illicita, & contra quem vrgebant alia præsumptiones calumniæ, ita Gutier. de marim. c. 44. n. 85.

22 *Vero simile non effet, &c.]* Notatur ad hoc quod illi præferri debent, de quibus verosimile est quod pro aliquo non peierarent, vt per Rebuff. de reprobac. testimoniū, n. 128.

23 In glof. *De familia.* ibi, *domestici appellantur proprie-*, *quibus intermixari potest ratione patriæ, vel dominica potestas-* *tis.* Vide Mascard. concl. 755. Card. Tusch. tom. 3. lit. F. concl. 72. Gonzal. ad reg. 8. *Cancel. gloss.* 31. à n. 16. Christop. de Pace ad leges stylis. 31. à n. 26. Vin. decif. 349. n. 1. Matien. l. 2. gloss. 7. tit. 5. lib. 1. noua recop. & alios plures, quos ego ipse refero de officio, & potestate Episcopi, p. 2. alleg. 5. à n. 2.

24 In ead. gloss. ibi, *familiares appellantur consanguinei,* *colonii.* Et ideo colonum in testem pro domino suo admittendum non esse tenent Gabr. P. concl. 10. n. 58. & 60. Mascard. concl. 320. & concl. 535. n. 5. Rebuff. de reprobac. testimoniū, n. 90. Viu. tom. 1. commun. opinor. lib. 4. tit. 10. n. 12. pag. 525. Mench. vñf. reg. c. 83. n. 1. Farin. d. quest. 55. à n. 21. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 293. n. 4. cum seqq. Et ex eadem ratione non admitti colonum ad scriptitium, vel alios, quibus impetrari potest, assertur Mascard. concl. 320. n. 2. & concl. 135. n. 8. Farin. d. g. 55. n. 214. Partiaris tamen colonis credi de confutidine, quando non disputatur de portione fructuum ad colones pertinente, resoluunt Gabr. d. concl. 10. n. 58. in fin. Soc. iun. conf. 1. 6. num. 17. & conf. 135. n. 8. vol. 1. Valafac. de iure emphyt. q. 30. n. 1. col. 3. Marc. Antonin. var. resolut. lib. 3. ref. 21. n. 12. Farin. d. g. 54. n. 217. Mascard. concl. 320. n. 17. Stephan. Gratian. d. cap. 293. n. 5. Alex. Trentacinq. d. resolut. 1. n. 31. Idem in colono rei exiguae tradunt Tiraq. in tract. de iudicio in rebus exig. ver. 88. Mascard. concl. 320. n. 3.

27 In ead. gloss. ibi, & omnes habitantes in domo. Vnde ancillam testem esse non posse pro domino suo, testuerunt Hect. Aemil. de testib. p. 1. verbo, ancilla, Mas-

Tom. I.

card. concl. 90. n. 4. Farin. d. g. 55. n. 161. vbi n. 162. limitat parte non opponente, & c. n. 163. limitat etiam ad testificandum in his, quæ domi sunt, & n. 164. limitat quoque in ancilla, quæ desit iam esse ancilla. Ex 28 eadem ratione amanum pro amanis deponere non posse resolvunt Rebuff. de reprobac. testimoniū, n. 42. Farin. g. 54. n. 217. nec concubinam in causa amanis, Rebuff. d. tract. n. 92. Hortens. Caualcan. in tract. de testib. p. 4. n. 61. Farin. g. 54. n. 216. nec discipulum in causa magistri testem esse posse, quando sub eius ferula est, asserit Rebuff. d. tract. n. 181. & seqq.

S V M M A R I V M.

- 1 *Attestationes donec fuerint publicatae, & eis renun-*
tiationum, produci possunt testes, postea vero non su-
per eodem capitulo, sed super aliis.
- 2 *Dilationis assignata renuntiare non potest una pars in*
alterius praediūcīum.
- 3 *Minor etiam renuntiatum sit testibus, vel post fa-*
ctam eorum publicationem, ad examinandos testes
restituitur.
- 4 *Maior ex generali clausula, si quia mihi, &c. re-*
stituitur ad examinandos testes post publicatio-
nem.
- 5 *Ecclesia ad testes post publicationem examinandos re-*
stituitur.

C A P. Cùm venisset. XXV.

Urbanus III.

26 *Estes, qui post appellationem producit, vel stat iuri, tacite renuntiat appellationi, & sententia postea lata valet.* Item quæstio super qua fuerunt testes produci, & publicate depositiones, vel fuit testibus utriusque renuntiatum, est terminanda secundum tenorem depositionum, nec alij testes sunt admittendi. Si vero testes non sunt produci, nec renuntiatum est testibus, possunt nomi audiiri, & res terminari. Item delegatus mortuo mandatore, & re integra, non potest procedere etiam de consensu partium. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabat. Bellam. Io. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Pald. Butri. Felin. Henric. Boich. Anch. Martin. Vran. Myrsing. Aret. Cujac. Viu. in ratione libri iuris Pontif. pag. 162. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 265. remissiū Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertus ab Ant. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 13. c. 25.

Vel renuntiatum fuit testibus.] Adverte quod una pars in alterius initia prædictum dilationis assignata renuntiare non potest, Guttier. tract. lib. 2. q. 32. n. 3. Perez. l. vlt. in fine, s. t. 5. lib. 3. Ordin. pag. 578. Valafac. consult. 2. 5. n. 11. Soar. commun. lit. D. n. 7. In glof. Renuntiatum in addit. marginali ibi, nisi effet talis, cui competenter restitutio beneficium, ut minor. Notatur ad hoc quod minor, eti renuntiatum sit testibus, vel post factam eorum publicationem, ad examinandos testes restituitur, de quo vide Sfort. Ord. de restit. in integrum, q. 65. art. 1. n. 6. 1. ver. sed contra. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 34. n. 11. Mench. qu. vñf. reg. c. 31. Farin. in præf. crimin. q. 75. à n. 44. Steph. Grat. discept. forens. c. 158. n. 3. Amat. Roder. in tract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 8. n. 20. vbi n. 22. restituit quod sufficit constare de minore aetate, & priuilegio personæ ad petendum restitutio beneficium, licet de damno ex omissa probatione per informationem non constet. An autem maior ex generali 4

XII clausula

522 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

clausula, si qua mibi, &c. restitutatur ad examinandum testes post publicationem, vide Gabr. commun. tit. de testib. concl. 1. n. 51. Campeg. eod. tract. reg. 268. fallent. 68. Soc. reg. 403. limit. 35. Menoch. d. q. 34. sub. n. 11. Sfort. d. art. 11. n. 73. & 77. Farin. d. q. 75. à n. 43. Mendez à Calfro in praxi Lusitan. 1. 3. c. 14. a. n. 6.

In ead. addit. ibi, vel Ecclesia. Notatur ad hoc quod Ecclesia ad testes post publicationem examinandos restitutur, vt per Ozalc. Pedem. decal. 86. n. 3. Gabr. d. concl. 1. n. 47. Menoch. d. q. 34. n. 11. Sfort. d. art. 11. num. 47. Mench. q. c. 31. num. 9. Farin. d. q. 35. n. 455. vbi n. 470 idem resolut in Republica, & Fisco, Amat. Roder. d. c. 8. n. 20. De iure Castellanorum per l. 3. tit. 8. lib. 4. noua recipil. & l. 5. tit. 9. cod. lib. 4. Minor, Vniver- sitas, Ecclesia, & alii primi legiatae personae in integrum restituuntur aduersus omisiam allegationem, & probationem, & lapsum termini probatorij, si intra quindecim dies post factam attestationum publicationem restitutionem beneficium à indice postulauerint, quibus elapsis amplius non admittuntur, qui quidem terminus ita est concessus ad probandum non debet continere maiorem dilationem, quam medietatem termini probatorij concessu in principali negotio, refert Amat. Roder. d. c. 8. n. 20.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes producere potest reus in causa matrimoniali ad probandum contrarium eius, quod alicor probavit, etiam si publicatio attestationum sit facta, consuetudine contraria obstante.
- 2 Testes in causa matrimoniali post testificatorum apertione, publicationemque produci possunt.
- 3 Consanguinitas probatur, & reprobatur per instrumentum.
- 4 Testes producunt ad probandum consanguinitatem postquam testificarunt, possunt denou produci super eisdem, vel directo contrariis articulis.
- 5 Instrumentum produci potest post aperturam testimoniū.

C A P. Series. X X VI.

Clem. III.

1 Oniux ad probandum matrimonium non valere, si producunt testes pro consanguinitate, qui fuerint recepti & publicati, potest pars contraria per alios testes probare quod illi primi falso dixerint, non obstante consuetudine in contrarium. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Collect. Innocent. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Anch. Panorm. Hoff. Bald. Butr. Felin. Aret. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Ctiac. Viu. in ratione 2. libri iur. Pontif. pag. 163. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 265. remissiue Calaf. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. referunt ab Anton. Aug. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 3.

2 Collige ex text. quod testes in causa matrimoniali, post testificatorum apertione, publicationemque produci possunt, vt per Hippol. sing. 128. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 34. num. 7. Thefaur. Pedem. deci. 8. num. 2. Aloys. Ricc. in collect. decisi. part. 5. collect. 1769. Farinac. in praxi crimin. part. 2. quæst. 7. 5. n. 383. cum seqq. Et procedere in separatione matrimonij propter peccati periculum, non verò quando agitur principaliter de legitimitate filiorum, asserit Menoch. conf. 188. num. 16.

3 Publicum instrumentum.] Notatur ad hoc quod

consanguinitas probatur, & reprobatur per instrumentum, vt per Malcard. de probat. concl. 411. n. 19. Surd. deci. 145. n. 8. vt.

4 Vi post receptus testes, &c.] Notatur ad hoc quod testes producti ad probandum consanguinitatem, vt dimitur, vel conferetur matrimonium, postquam testificarunt, possunt denou produci super eisdem, vel directo contrariis articulis, vt per Malcard. d. concl. 412. n. 26.

In glof. Instrumentum ibi, & instrumentum bene posse rat produci post aperturam testimoniū. Vide Perez 16. gloss. 1. ad finem. tit. 11. lib. 3. Ordin. Vin. Neapol. deci. 135. Menoch. de arbitr. casu 241. Azeud. l. 4. n. 12. verbo, salvo per escripturas, tit. 9. lib. 4. noua recipil. Malcard. concl. 925. Bernard. Gravus ad practicam Camerae Imper. lib. 1. concl. 107. confid. 3. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 5. 4. 5. 16.

In glof. iuri contraria. Collige ex glof. iuncto text. post publicationem testimoniū posse eosdem, vel alios testes recipi super eisdem articulis, vel directo contrariis, quando super dictis illorum de falsitate opponitur, eandem sententiam sequuntur Innoc. Abb. n. 5. Felin. n. 12. Imol. in fine, & alij in presenti, Couar. præl. c. 18. n. 7. pro quibus facit hic text. dum in fine, dicit recipiendos esse prædictos testes, non obstante consuetudine iuri contraria, vnde videtur sentire attento iure recipiendos esse super falsitate, de qua hic agebatur. Non obstat quod prædicta consuetudo erat potius consona iuri prohibenti recipi testes publicatis attestationibus, ac proinde videbatur non bene text. dicere illam esse iuri contrariam, quia respondetur cum communi text. procedere in causa matrimoniali, in qua agebatur de consanguinitate, & licet attenta reg. c. fraternitatis, supra hoc ist. speciale videatur per hunc text. recipi testes post publicationem, nihilominus tam propter materiam peccati, & ita propter vitium irremissibile, quod in illa reperitur, non inconvenit, vt post publicationem testimoniū, & etiam post sententiam testes recipiantur, idque non ex speciali lege, sed attento iure, cui conuenit, de qua hic, repugnat, & esse contraria intelligitur, quantumcumque in specie cortice, & forma regulæ supradictæ eidem iuri ex regula resultanti consona videbatur.

S V M M A R I V M.

- 1 Copula carnalis quomodo probetur.
- 2 Coitus presumitur quando vir à cubauerit vir, & mulier, & in eodem lecto quo cum puerla iacuerit.
- 3 Probationes ex se imperfette ad plenam probationem coniunguntur in delictis, quæ occulto committuntur.
- 4 Copula carnalis probatur per auditum proprium.
- 5 Copula carnalis ad probacionem que presumptione, & conjectura sufficiente arbitrio circumspecti indicis statut.

C A P. Præterea. X X VII.

Cœlest. III.

C opula carnalis probatur per conueniens testimoniū de viu, vel de auditu, si fama consentiens faciat violentam præsumptionem, ac sive alia legitima adminicula, tunc standum est testimonio in iurorum, & index discretus se regere debet testimonis & argumentis aptioribus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabarell. Bellam.

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 523

Bellam.Ioan.Andr.Imol.Anan.Host.Henric.Boich,
Anchar.Bur.Panorm.Felin.Bald.Aretin.Mynsing.
Martin.Vran.Guid.Pape,Cujac.Vituan.in ration. fe-
cundi libri iuris Pontif. pag. 165. Alagona in compend.
iuris Canon. pag. 265 remissiuē Casal.in ann. & Ximen.
in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Ang.collect. 2.
Decret.lib.2 tit.12.c.4.

2. Qui se carnalis copulae, &c.] Notatur ad hoc quod
coitus præsumitur quando vna cubauerint vir, &
mulier, & in eodem thoro quis cum puella iacererit,
vt per Malcard.concl. 412. & concl. 452 n.1. Menoch.de
præf.lib.5. præf.41.n.12. cum seqg.

3. Et præsumptionem violentiam fama, &c.] Notatur ad
hoc quod in delictis, qua occulto committuntur,
probationes ex se imperfectæ coniunguntur ad plena-
nam probationem si adfinit alia iudicia, & adminicula-
ria, vt per D. Barbos. in l.2. in pr. ne. p.1. n.8 s. ff. soluto
matrimonio. Declara propterea dixi ad cap. iuris can. 13.
in fine de probation.

4. Fama contentiosa.] Dum hic text. probat famam
per se non probare copulam, de qua boc, procedit ex
eo, quia agebat de graui præindicio, quod ex proba-
tione copulae resultabat illi, qui propter illam ac-
cusabatur, patet ex illis verbis, ibi, cum quis accusatur
se aliquem cognoscere, &c. ac subinde nil mirum si fine
lege, qua in tali caufo sola fama contentata sit, non
possit illa plenam probationem efficiere, vt etiam probat
cap. tam literis, in princ. sup. hoc t. t. Caffad. decr. 1. 2.
& 3. de probat.

4. Vel etiam de auditu.] Intellige proprio, quia carna-
lis copula probatur per auditum proprium, vide
Menoch.de arbitrio casu 475. Malcard.de probat.conclus.
452. n.9. Farinac.in praxi criminali, q.136.n.40. cum
seqg. & n.64. & 67. Vnde per auditum copulae, vel
commixtioneis ex tenui pariete, cortina vel pallio
de nocte probari adulterium resoluunt Malcard.
conclus. 62. Farinac.in praxi crimin. quest. 69. num. 197.
cum seqg.

5. Etenim circumspectus index, &c.] Notatur ad hoc
quod arbitrio circumspecti in iuris statut, que præ-
sumptiones, & conjectura sufficient ad probatio-
nem copulae carnalis, Farinac.d. q.136.n.6 vbi n.13.
dicit quod illa est magna præsumptio adulterij, &
copulae carnalis, que oritur ex alloquitione viris,
& mulieris in loco, & horis ad fornicationem com-
modis.

S V M M A R I V M.

1. Iudicis unius verbo non creditur, scriptura vero eius
per testes reprobatur potest.
2. Index non potest esse testis.
3. Episcoporum literis sigillatis sine testibus, & sub-
scriptione notarii non creditur in prædicium
Apostolicorum impetrantium.
4. Pape, Regis, & Imper. assertioris, & testimonio plenè
creduntur.

C A P. Cùm à nobis. XXVIII.

Innoc. III.

1. Videlicet unius, v. g. Episcopi verbo, vel dicto in
causis non creditur, quantæcumque sit auctorita-
tis, licet agatur de quocunque contrafacto, seu testi-
monio. Item scripto Episcopi, seu iudicis, nisi sit
firmatum testimonio aliorum, non ita creditur,
sed potest reprobari per duos, vel tres bonos testes,

tamen hoc non intelligitur de delicto, vel scripto
Pape. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect.
Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host.
Bald. Panorm. Butr. Anchar. Aretin. Henr. Mynsing.
Martin. Vran. Cujac. Vituan. in ration. secundi libri iuris
Pontif. pag. 164. Alagona in compend. iuris Canonici,
pag. 166. remissiuē Casal. in annot. & Ximen. in concord.
p.1. & 2. refertur ab Ant. Ang. collect. 3. Decret. lib. 2.
tit. 12. c. 4.

2. Ne unius indicis, &c.] Notatur ad hoc quod index
non potest esse testis, vt per Traq. celime causa,
p. 1. n. 240. Socin. reg. 247 Rebuff. de reprobatur testis.
n. 267 cum seqg. Menoch. de arbitrio, lib. 1. q. 7. Farinac.
in praxi crimin. q. 60. n. 89. cum seqg. Cald. Pereira quest.
forens. q. 9. n. 15.

3. Nee scriptum eorum nisi testimoniū administrabile, &c.]
Notatur ad hoc quod non creditur literis Episcoporum
sigillatis sine testibus, & subscriptione notarii,
circa prouisiones factas de beneficiis ad eorum col-
lationem spectantibus in prædictum Apostolicorum
impetrantium, vt per Rebuff. de nomin. q. 10.
n. 22. latè Nicol. Garc. de benef. p. 8.c. 4. n. 14. cum multis
seqg. vbi n. 27. afferit iuxta stylum Curia, seu Rotar.
literas, & titulum Ordinarij etiam cum sigillo ipsius
non probare contra prouisum Apost. quando agitur
de anterioritate propter timorem antidate, etiam si
sunt nominati testes, nisi subscripti erint, vel postmo-
dum examinati deponant interfuisse, vel nisi posses-
sio capta vigore illius prouisionis praecedat prouisio-
nem, seu reservationem Apost. antequam prouisio
Ordinarij facta pretendatur.

4. Sed in omnibus Sediis Apost. auctoritate, &c.] No-
tatur ad hoc quod assertio, & testimonio Summi
Pont. plenè creditur, vt per Roman. sing. 126. vbi ex-
tendit etiam ea, que videt Papa ante promotionem
ad Papatum, Crot. de testib. n. 217. Clar. in §. fin.
q. 53. n. 21. Menoch. conf. 100. n. 16. cum seqg. Crot. in
memorab. verbo, beneficia, Malcard. de probat.concl. 1143.
à n. 1. & concl. 1227. n. 1. cum seqg. Conrad. in templō
omnium iudicium, lib. 1. c. 1. §. 4. vers. 9. in princip. Nauar.
conf. 1. n. 8. de testam. in antiqu. latè Farinac. in praxi crimin.
p. 2. q. 63. à. n. 79. vbi n. 80. resolut quod assertio
Summi Pontif. creditur sive fiat in scriptis, & per
literas, sive etiam verbo. Amplia non solum in Pa-
pa, sed etiam Imperatore, & Rege, per Gabr. com-
muniunum, tit. de probat.concl. 2. n. 12. cum seqg. Malcard.
conclus. 139. n. 10. & n. 35. & concl. 1227. à. n. 10. Gregor.
l. 32. verbo, Emperador, iii. 1. p. 3. Farinac. d. q. 63. à.
num. 28. Cened. ad Decretum collect. 9. num. 3. vers. am
autem.

S V M M A R I V M.

1. Testis super dilatoria inducto non creditur super prin-
cipali, nec cogitur deponere, sicut si super perem-
ptoria, tunc enim cogi potest ut iure deponere su-
per totu.
2. Testis respondens ultra interrogata, vel ultrò se exa-
minari offerens non probat, idem si nimis arimos
deponat, vel in testimonio se indicem constituat.
3. Testes iurare debent antequam deponant.

C A P. De testibus. XXIX.

Testes inducti ad probandam solum dilatoriam
exceptionem, & hoc tantum iurarent, non po-
sunt cogi, imo si velint, non possunt de penere su-
per principali. Si vero sunt ab una parte introducti

524 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

^{ad probandum exceptionem peremptoriam, possunt principali negotio cum iuramento, sicut quando probatio testimoniū super principali causa facta fuit sufficiens, vel fuit renuntiatum testimoniis, vel deposiciones publicatae. Colligunt ex Ordinar. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Buttr. Felin. Bald. Panorm. Henric. Boich. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontificij, pag. 165. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 266. remissiū Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. c. 9.}

^{Super principali non debent audiiri.] Conducunt hæc verba ad probandum Bartoli dictum afferentes testimoniū illius minimè valere, qui examinatus super aliquo vltra interrogationem sibi factam aliqua dicit penitus extranea, & ad causam non facientia, tunc enim tale eius dictum non valet vltra interrogationem, quæ tamen faciunt ad causam valent, si ipse iuravit dicere veritatem super tota causa, refert Hypoll. in l. 1. § Diuina Adriani, n. 1. ff. de quest. facit bona decisio Rota 360. n. 5. apud Farinac. p. 1. recent. & que Greg. Lopez l. 3. tit. 16. p. 3. Mafcard. concl. 1365. Cardol. verbo, testis, n. 68. Mantic. decis. 352. n. 5. Nam testis respondens vltra interrogata videtur suspectus, argum. I. que omnia, §. 1. fide procurat. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vend. p. 3. cap. vlt. n. 41. Provt & ille, qui se vlt. d. offert examini. Hypoll. in l. uniu. §. seruo, n. 1. ff. de quest. & conf. 12. num. 9. & conf. 18. n. 30. & 31. & conf. 28. n. 11. & 12. & conf. 29. n. 2. & conf. 65. n. 38. Tiraq. de pia causa, priuilegio, 3. Menoch. de arbitrio casu 474. n. 57. & de presumpt. lib. 2. pref. 55. n. 2. Mafcard. de probat. concl. 1311. n. 44. & concl. 1. 58. n. 63. cum seqq. & concl. 1. 58. n. 4. Pertz ad tit. 11. lib. 3. Ordin. pag. 668. Spin. in speculo testament. p. 12. rubric. n. 3. Bobadil. in sua politica, lib. 1. c. 3. n. 68. Farin. in praxi crimin. q. 80. num. 1. cum seqq. Vel nimis animosè deposit, & de illo, quod sciri non potest, Menoch. conf. 3. n. 27. & de presumpt. lib. 2. pref. 55. num. 3. Mafcard. concl. 1365. num. 1. & concl. 1368. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 8. num. 33. vel tractat de se exonerando, vide Sylvan. conf. 51. numero 9. & conf. 91. num. 22. Bart. in l. deferre, num. 2. ff. de iure fisci, Viuian. tom. 1. communium opinion. lib. 4. tit. 9. num. 106. pag. 491. Rot. Genueni. decis. 84. Menoch. conf. 23. num. 14. Bobadil. in sua politica, lib. 5. cap. 2. n. 52. Farin. part. 4. conf. 60. num. 83. Aut in testimonio se indicem constituit, Menoch. d. conf. 31. num. 28. & conf. 45. num. 25. & conf. 114. num. 4. & conf. 149. n. 21. & 22. Bonacol. commu. crimin. part. 1. verbo, testis, fol. 171. in fine, & p. 2. eod. verbo, fol. 81. Mafcard. concl. 656. n. 50. & concl. 1200. n. 14. Farin. p. 4. conf. 40. n. 32. Vel dicit quod vellet quod pars pro qua testificatur obtineret, Menoch. conf. 199. n. 48. Mafcard. concl. 1356. num. 27.}

^{3 Sacramento eos postulauerit obligari.] Notatur ad hoc quod testes iurare debent antequam deponant, vide Doctores citatos ad cap. fraternitatis 17. sup. hoc tit. n. 6. Collige ex text. in supradictis verbis testes adductos super exceptione dilatoria non admitti, nec compelli posse ad testimoniū dicendum super causa principali, idem probat text. in c. exhibita 19. de indic. Innoc. Abb. n. 3. Felin. & Imol. n. 1. ac Mynsing. à n. 6 in presenti. Intellige procedere in exceptione merè dilatoria, vel in peremptoria, quæ in vim dilatoria opponi potest, & opponitur, vt patet ex text. ibi, deponebant non iurati, quibus verbis Pont. fateri videtur maximam dari contrarietatem inter exceptionem merè dilatoriā, & causam principalem, quasi nullo modo contingatur aliqua in iuramenta alterius. In-}

tellige etiam, quamvis dilatoria exceptio post item contestatam opponatur, adhuc enim testes super illa deponentes non admittuntur super causa principali, Mynsing. n. 9. in presenti, quicquid contrarium teneat gloss. in presenti, verbo non iurati.

S V M M A R I V M.

1. Testimoniū dicta non sunt ad petitionem tertij publicanda, & is, qui produxit testes coram certis iudicibus, non potest ad eundem effectum coram iudicibus aliis illos producere, sed illorum attestacionibus debet esse contentus.
2. Titulus pluribus eiusdem beneficij nisi quis potest non solum in defendendo, sed etiam in agendo.
3. Delictum à famulo perpetratum domini consensu factum presumitur, quando habuius causam continuam, & successivam, cui dominus potuit verosimiliter occurrere.
4. Actus presumitur factus de voluntate, & ad instantiam illius, ad cuius favorem, & utilitatem versatur.
5. Dicitio, alioquin, facit conditionem.

C A P. Constitutus. X X X.

^Testimoniū dicta ad petitionem tertij non sunt publicanda, & is, qui produxit testes coram certis iudicibus, non potest ad eundem effectum coram iudicibus aliis illos producere, sed illorum attestacionibus debet esse contentus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiqu. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Buttr. Felin. Anch. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Cujac. Viuian. in ration. 2. libri iuris Pontificij. pag. 166. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 266. remissiū Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 3.

^Tum auctoritate Lateran. Concilij, tum priuilegiis, &c.] Notatur ad hoc quod titulus pluribus eiusdem beneficij nisi quis potest non solum in defendendo, sed etiam in agendo, vt per Nanar. in cap. accepta, opposit. 3. n. 3. de restit. spoliat. Nam titulorum multiplicatio datur in beneficibus, Calder. conf. 7. de elect. Rota decis. 1. 17. n. 2. & decis. 333. n. 6. p. 1. apud Farin. in recent. & decis. 7. 4. 2. n. 3. p. 2.

^{Alioquin eo non obstante, &c.] Notatur ad hoc quod delictum à famulo perpetratum consensu domini factum presumitur quando habuius causam continuam, & successivam, cui dominus potuit verosimiliter occurrere, vt per Menoch. de pref. lib. 5. pref. 27. n. 12. vbi n. 13. cum Abb. quem citat, resolutum testimoniū examinationem impeditam à consanguineo illius contra quem testes fuerant produciti, presumi factam volente ipso consanguineo, si modò fuit impedimentum successuum. Actus enim presumitur factus de voluntate, & ad instantiam illius ad cuius favorem, & utilitatem versatur, Menoch. de pref. lib. 2. pref. 3. n. 7. quem refert, & sequitur Flamin. de resign. benef. lib. 10. q. 8. n. 52.}

^{In gloss. Alioquin. Notatur ad hoc quod dictio, alioquin, facit conditionem, vt per Tiraq. de retratu lig. §. 8. gloss. 6. n. 1. de qua ego ipse de dictionibus, & claus. dict. 10.}

S V M

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 525

S V M M A R I V M.

- 1 *Publicatis attestationibus quando opponatur in personas testium, ostenditur.*
- 2 *Iuramentum in probando animo succedit in vim plena & concludentis probationis.*
- 3 *Testium dicta in meliorem partem sunt interpretanda.*
- 4 *Publicatione testium expectanda non est, ut illis obiciatur.*
- 5 *Objectiones aduersus testes regulariter proponi debent ante publicationem, non vero postea.*
- 6 *Litigatur non consentiens testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobando, potest postmodum eis vti.*
- 7 *Testibus non creditur in fauorem eius, qui contra personas eorum protestatus est.*
- 8 *Testes producens contra eorum personas dicere non potest.*
- 9 *Scriptura licet minus solemnis probat contra productionem.*

C A P. Fraternitatis XXXI.

Volens obiciere contra personas testium post publicationas attestationes, debet de malitia iurare, vel ante publicationem protestationem præmittere debebat, vel debet ostendere quod post publicationem illa fecerit, quia obiciit in personas testium. Item qui protestatur velle repellere personas testium, si aliquid pro ipso dicunt, non est facile credendum. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabac. Bellam. Ioan. Andr. Iuol. Anan. Host. Hentic. Anch. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynting. Martin. Vran. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Ponif. pag. 166. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 267. remissiuè Calaf. in concord. part. 1. & 2. refutab. in Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 1. c. 4.

2 *Cum iuramento firmauerit quod ad hoc, &c.] Notatur ad hoc quod testibus non creditur in fauorem eius, quia contra personas eorum protestatus est, ut per Rebust. in tract. de reprobatis. testium, n. 555. cum seqq. vbi n. 556. limitat quando protestans tantum protestatus fuisset, & processus ad actum reprobationis, sed protestationi renuntiasset ante testium reprobatoriorum depositionem; tum quia locus est penitentiae in habentibus causam successiuam, tum quia cessat causa, & n. 557. hoc intelligi re integra.*

In gloss. Si quis, 1. ibi, qui enim producit testes, contra personam eorum dicere non potest. Notatur ad hoc quod producens testem pro se, non potest illum reprobare, cum per eius productionem censeatur personam illius approbare. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 55. §. v. t. vbi patens meus, Guttier. in Lenmo potest. ff. de legatis. 1. a. n. 127. Azeued. l. 1. n. 46 tit. 8. lib. 4. nona recop. Amat. Roder. in prat. c. 9. n. 6. ver. 1. Menoch. de prat. lib. 2. pref. 4. 5. n. 3. & cons. 6. n. 17. Soar. de Pace in prat. tom. 1. p. 1 temp. 9. n. 26. Ludou. Miranda de ordine ind. 9. 24. art. 7. Steph. Grat. discept. forensi. c. 151. n. 23. cum seqq. Sic etiam producens instrumentum videtur approbare notarium, qui illud scriptis, Macard. consil. 1235 n. 16. Azeued. l. 1. à num. 5. tit. 8. lib. 4. recop. Vnde scriptura licet minus solemnis, probat contra producentem, vt tenuit Bald. in l. alia num. 3. & seqq. C. de his quibus ut indigni. Alex. consil. 186. n. 2. lib. 7. Beroi. consil. 90. num. 10. vol. 3. cum aliis per Crauet. de aniq. tempor. p. 1. §. Visio de verbis, n. 36. & consil. 275. num. 2. vers. rufus Ozasc. Pedem. decis. 39. numero 23. & 24. Bart. in qub. si quis in aliquo num. i. 4. & ibi Alex.

esse licitum obiciere in personas testium; idem probare videatur text. in cap. licet 9. ver. porrò, de probat. tradunt gloss. verbo, si quis, Innoc. Felin. & Bald. omnes in princ. Abb. n. 2 Mynting. n. 5. & alij hic, Alber. de testib. p. 1. tit. quando ratione criminis n. 2. 3. Cou. prat. c. 17. n. 4. ver. 7. & c. 18. n. 5. & 6. Marant. de ordine iudiciorum, p. 6. cap. de test. repulsa à princ. Non obstat quod oppositio in personas testium contineat defensionem, quia nihilominus illa potest auferri à lege ex iusta causa, maximè quando in substantia totalis defensio non auferitur, sed nodus defensionis ab eadem lege datus manente alio, prout videre est in cap. 1. de rescript. & in cap. pastoralis, in princip. de appellat.

Limita primò text. non procedere quando pars proprio iuramento firmauerit se non malitiè obiciere contra testes, tradunt gloss. verbo iuramento, Innocent. in princ. Abb. a. n. 5. & 1. Imol. n. 2. Bellam. num. 39. Mynting. num 6. & alij in praesenti. Secundo limita non procedere quando pars probare voluerit se non habuisse notitiam exceptionis ante publicationem testium, sed postea de novo cognovisse, vt probat text. in praesenti, verific. vel ostendere posverit, & in cap. pastoralis 4. ver. ita quod, de except. Abb. num. 3. & 5. Farin. num. 2. & alij in praesenti. Marant. d. cap. de testium repulsa num. 1. Couar. d. locv. Tertiò limita non procedere quando pars super probanda exceptione ante protestationem fecisset, text. in praesensi, verf. nisi forsitan, & in cap. 2. de testib. lib. 6. tradunt Innoc. num. 1. & Abb. num. 4. & 11. Bald. num. 3. Felin. num. 1. & 5. Imol. num. 5. Bellam. num. 3. Mynting. num. 8. & alij hic, Roman. sing. 688. Marant. d. n. 2. Couar. d. c. 18. n. 5.

Caterum cùm quis, &c.] Notatur ad hoc quod liti. 5 g. tor non consentiens testibus productis per suum aduersarium generaliter eos reprobando, potest postmodum eis vti, vt per Boër. decis. 2. 4. n. 6. Vimian. tom. 1. communis opinio. lib. 4. titul. 10. numero 62. pag. 520.

De facili non creditur.] Notatur ad hoc quod testibus non creditur in fauorem eius, quia contra personas eorum protestatus est, ut per Rebust. in tract. de reprobatis. testium, n. 555. cum seqq. vbi n. 556. limitat quando protestans tantum protestatus fuisset, & processus ad actum reprobationis, sed protestationi renuntiasset ante testium reprobatoriorum depositionem; tum quia locus est penitentiae in habentibus causam successiuam, tum quia cessat causa, & n. 557. hoc intelligi re integra.

In gloss. Si quis, 1. ibi, qui enim producit testes, contra personam eorum dicere non potest. Notatur ad hoc quod producens testem pro se, non potest illum reprobare, cum per eius productionem censeatur personam illius approbare. Ordin. Regia Lusitan. lib. 3. tit. 55. §. v. t. vbi patens meus, Guttier. in Lenmo potest. ff. de legatis. 1. a. n. 127. Azeued. l. 1. n. 46 tit. 8. lib. 4. nona recop. Amat. Roder. in prat. c. 9. n. 6. ver. 1. Menoch. de prat. lib. 2. pref. 4. 5. n. 3. & consil. 6. n. 17. Soar. de Pace in prat. tom. 1. p. 1 temp. 9. n. 26. Ludou. Miranda de ordine ind. 9. 24. art. 7. Steph. Grat. discept. forensi. c. 151. n. 23. cum seqq. Sic etiam producens instrumentum videtur approbare notarium, qui illud scriptis, Macard. consil. 1235 n. 16. Azeued. l. 1. à num. 5. tit. 8. lib. 4. recop. Vnde scriptura licet minus solemnis, probat contra producentem, vt tenuit Bald. in l. alia num. 3. & seqq. C. de his quibus ut indigni. Alex. consil. 186. n. 2. lib. 7. Beroi. consil. 90. num. 10. vol. 3. cum aliis per Crauet. de aniq. tempor. p. 1. §. Visio de verbis, n. 36. & consil. 275. num. 2. vers. rufus Ozasc. Pedem. decis. 39. numero 23. & 24. Bart. in qub. si quis in aliquo num. i. 4. & ibi Alex.

Collige ex text. post publicationas attestationes non

526 Collectanea Doct. in lib II. Decretal.

n.2. C. de edendo, adden. ad Alexand. conf. 108. lib. 5. sub lit. D. vbi quod hæc opinio sit verior, & magis communis, Iafon. conf. 181. n. 12. ad fin. & seq. lib. 2. Paris. conf. 125. n. 20. vbi de communi lib. 1. Surd. decis. 268. n. 1. Coccin. decis. 450. n. 2. Greg. X V. decis. 452. in fine, quæ in recent. est decis. 274. p. 2. & fuit refolutum in Monopolitana hebdomade 5. Decembri 1614. coram Card. Verospio, & in alia Monopolitana beneficii seu capella 6. Junii, & 14. Novembris 1622. coram R. P. D. Merlino, in quibus habetur quod producens instrumentum, vel aliam scripturam, non potest illam impugnare sub praetextu quod non sit in forma probanti, refert Ferentil. in annot. ad decisionem 381. Buratt.

9. Quamvis contrarium, nempe quod producens instrumentum, vel aliam scripturam, quæ non est in forma probanti, ibi non præjudicet, quin possit illam impugnare, ex quo producio etenim noeatur, quatenus scriptura probat, tenuerint Bart. in l. post legatum, n. 2. ver. responde, ff. de his quibus vi indig. Alexand. fibi contrarius cors. 108. n. 1. ver. & idem lib. 5. Affl. decis. 25. n. 5. & 6. Capitaq. decis. 199. p. 1. Greg. dec. 431. n. 4. Rot. decis. 159. n. 1. p. 2. divers. Marscot. var. resol. lib. 1. c. 82. n. 17. & seqq. Beltram. in annot ad decis. 238. Greg. X V. sub n. 15. limit. i. eadem Rot. in Illeiden. Canonicius 19. Aprilis 1624. coram R. P. D. meo Pi-rouano.

S V M M A R I V M.

1. Testes actoris & rei quando contraria deponunt, fidem sibi non derogant, sed prævalent digniores, & verisimiliora deponentes. & si in ceteris est disparitas, præfertur numerus.
2. Dignioribus testibus magis creditur quam minus dignis.
3. Clericorum testimonium laicis prævaleat.
4. Sacerdotis præsentia excludit præsumptionem falsitatis.
5. Nobilit plus creditur, quam ignobilis.
6. Senioribus testibus magis creditur, quam iunioribus.
7. Senectus estate fit doctior, vsu tutior, processu temporis sapientior.
8. Perioribus maior fides adhibetur.
9. Distoribus plus creditur quam pauperibus.
10. Masculis plus creditur quam foeminis.
11. Testes numero plures paucioribus preferuntur.
12. Testis in parte falsus omnino & in totum falsus reputatur.
13. Verosimilia deponentibus magis creditur, quam deponentibus inversosimilia.
14. Testes quantum fieri potest concordari debent.
15. Testes si contradicunt dicto partis non probant, sed statut assertioni ipsius partis, quando tendit in eius praesudicium.
16. Testibus binis inde contraris plures vincuntur pauciores.
17. Scripture productæ si indirecta contrariantur an & quando probent, ostenditur.
18. Testibus ad fauorem rei deponentibus magis creditur, quam deponentibus ad fauorem actoris, nisi actor causam favorabilem treaur, ut n. 19.

C A P. In nostra. XXXII.

T Estes contrarium deponentes vbi vtraque pars producit, non est illorum numerus confide-

randus sed dicta, & qualitas personarum: si enim viuis partis testes sine magna auctoritatibus, & præminentia, multitudini præferendi sunt; si vero vtriusque auctoritas est æqualis, tunc multitudo vincet. Colligunt ex Ordinat. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Bellam. Joan. Andr. Anch. Imol. Anan. Host. Butr. Panorm. Bald. Innoc. Henric. Boich. Felin. Mysing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viu. in ratione secundi libri iuris Pontif. pag. 162. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 267. remissiuè Calal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 2. Decret. lib. 1. tit. 12. c. 5.

Sed ad testimoniū qualitatem, &c.] Notatur ad hoc quod dignioribus testibus magis creditur quam minores digni, ut per Gabr. commun. tit. de testim. concl. 4. n. 34. Farin. in præxi crimin. q. 65. n. 114. cum seqq. Cened. ad Decretal. collect. 172. n. 5. Rota decis. 238. n. 1. & n. 5. apud Farin. p. 2. recent & in Hispan. præminentia rum 13. Februario 1626. coram bono mem. Burat. inter eius impressis decis. 912. n. 3. Vnde clericorum testimonium laicis prævalere tenuit Menoch. de arbitr. casu 98. n. 5. & censuit Rota decis. 147. n. 6. apud Farin. p. 1. recent & resoluunt Rebuff. de reprobatione testimoniū, n. 123. Farin. d. q. 66. n. 17. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. ii. de clericis teste, §. 1. n. 1. ob præsumptionem majoris bonitatis, & integritatis, quæ est in clericis. Iafon. in arb. ingressi, col. 2. C. de sacros. Eccles. Mantu. conf. 208. n. 52. vol. 1. Crauet. conf. 267. n. 2. vol. 1. Menoch. conf. 221. n. 3. Sic etiam Sacerdotis præsentiam excludere præsumptionem falitatis, tenet Gemin. conf. 49. n. 7. Et nobili plus credi quam ignobili resoluunt Tiraq. de nobilit. c. 20. n. 30. cum seqq. Rebuff. d. tract. de reprobatione testimoniū, n. 123. Menoch. de præf. lib. 6. prof. 59. n. 9. Farin. d. q. 6. n. 1. Melch. Phœbos Lusit. decis. 67. n. 8. dummodo tamen virtus nobilitati anteponatur, ex Tiraq. de nobilit. c. 4. n. 16.

Senioribus testibus magis credi quam iunioribus, & affirunt Tiraq. in præf. primog. n. 148. cum seqg. Mancard. de probat. concl. 1295. & 1. 96. num. 4. Mantic. decis. 117. n. 6. Menoch. lib. 6. prof. 47. num. 3. Rebuff. d. tract. num. 125. Cardof. in præxi crimin. iudicium, verbo, testi, n. 79. Farin. d. q. 65. num. 175. Nam senex 7 debet preferri iuniori. Tiraq. in d. præf. numero 3. Illustr. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. miramur 5. num. 3. dist. 6. 1. & ad cap. statutum 8. num. 3. ead. dist. vbi Guillerm. in cap. Raynatus, verbo in extremis num. 6. de testim. & Menoch. conf. 116. num. 22. & 2. 6. & multa de senum præstantia & quam vtili sunt Reipub. moderandæ, tradit Mendoza tom. 2. in lib. 1. Regum cap. 4. num. 15 in expedit. litera, quia se neclus atate fit doctior, vsu tutior processu temporis sapientior, secundum D. Hieron. quem refert Melch. Phœbos Lusit. decis. 66. n. 7. & Illustr. D. meus Roderic. à Cunha post primam huius libri impressionem à me visus in comment. ad c. 1. num. 15. dist. 8.

Distoribus plus creditur quam pauperibus, Menoch. conf. 380. num. 6. Mancard. conclus. 1169. numero 14. Farinac. d. quæst. 65. numer. 118. & 181. Mantic. decis. 60. q. 65. n. 117.

Masculis, plus creditur quam foeminis, Rebuff. 10. d. tract. num. 123. Menoch. quæst. vsu freq. cap. 30. num. 8. & 2. 1. Farin. d. q. 65. num. 179. mortuis testibus magis creditur, quam viuis, Neui. conf. 36. numero 14. Farin. quæst. 65. num. 190. Hinc est quod non defunt qui teneant quod testes mortui probant, licet viui non probarent, loquentes de testibus mortuis recepti partes

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 527

- parte non citata, Paul.de Castro in fin.C.de testibus, Folio.in præl verbo, & demum repetantur testes, n. 6. qui hoc pro indubitate habere videtur in civilibus. Burat.loquens in criminalibus conf. 7 n. 1. vol. I. relatus à Farin. q. 72. c. 2. n. 192. qui subdit quod contra tertium non citatum testes mortui probant saltem semiplenè.
- 11 *[Numero pauciores, &c.]* Notatur ad hoc quod testes numero plures paucioribus preferuntur, ad quod citauit Doctores sup. in cap. licet causam 9. n. 21. de probatione. Buratt. d. decif. 912. n. 2.
- 12 In gloss. *Aduersa*, ibi, idem videtur si testis pro parte dicit falsum ut in nullo valeat dictum suum. Notatur ad hoc quod testis in parte falsus omnino falsus reputatur, eiisque testimonium non solum in ea parte refutatur, sed & in cetera quoque etiam separatis, ut per Tiraquel. de pœna tempor. cap. 44. n. 42. Marsil. in leos C. de falsis, Gabr. commun. tit. de malefic. concl. 4. Vincent. de Anna alleg. 52. n. 37. Surd. conf. 61. n. 35. Octau. Glorit. ref. 12. n. 97. plures per Cened. ad Decretal. collect. 172. n. 4. Testis enim in parte falsus, vel mendax, in totum reputatur falsus, Clar. in præl. § fin. 9. 53 vers. sed quaro, Soar. in thesauro recept. sentent. lit. I. num. 135. Magon. Lucensi decif. 46. n. 21. & decif. 79. n. 10. Mafcard. concl. 74. 3. & concl. 103. 9. num. 9. Viu. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. num. 224. pag. 502. Donat. à Fina ibid. lib. 4. tit. 10. n. 356. p. 557. Menoch. de presumpt. lib. 5. presumpt. 22. Bobadil. in sua politica lib. 5. cap. 2. num. 57. Farinac. in præl. crimin. quest. 67. num. IIII. cum seqq. & part. 4. conf. 3. 9. num. 12.
- 13 In ead. gloss. ibi, vel nisi verisimilia Notatur ad hoc quod testibus deponentibus verisimilia magis creditur, quam deponentibus inerisimilia, vt per Tiraq. in prefat. l. si unquam. C. de reuocandis donat. n. 42. Manc. decif. 2. 44. n. 12. Menoch. remed. 3. retin. n. 72. Mafcard. conc. 1364. n. 8. Farin. d. q. 65. n. 128. cum seqq. Menoch. q. 71. freq. cap. 30. num. 10. nam testi non idoneo creditur cum verisimilia deponit, Menoch. conf. 24. num. 11. illi vero, qui non verisimilia testificatur, standum non est, Menoch. de arbitr. casu 47. 4. n. 59. & conf. 1. à n. 417. Mafcard. concl. 350. num. 19. & concl. 74. 5. n. 14. & concl. 131. n. 46. & concl. 135. 8. & 136. 4. & 140. n. 8. Martin. Delr. disquisit. magic. lib. 5. q. 16. Farin. d. q. 65. n. 144. & p. 4. conf. 39. n. 13. Brunor. à Sole in locis communibus, verbo, testis 21. Burat. d. dec. 912. n. 5.
- 14 In ead. gloss. ibi, primò concordabit index contrarieationem illam. Notatur ad hoc quod concordari debent testes quantum fieri potest, Rebuff. d. tract. de probat. testium, num. 98. Farinac. d. quest. 6. à num. 92. ubi num. 9. 5. dicit quod in testibus hinc inde productis ab vtraque parte sit concordia, & num. 96. secus resolut in testibus ab vna, & eadem parte productis, & n. 99. assertur quod ad hoc ut testes exent falso, concordia sit tam in testibus examinatis ab vna parte, quam etiam ab vtraque, & depositio vnius testis declaratur à depositione alterius. Grammat. conf. ciuili 79. num. 9. Petra de fidicom. q. 12. num. 78. & testis generaliter loquens suppletur per alium in specie deponentem, Socin. iun. conf. 69. num. 16. lib. I. Cæs. de Graff. dec. 8. num. 10. de causa posses. & fuit dictum in Elboren. pensionis 7 iunij 1627. coram Reuerendiss. P. D. Vbaldo. Quando vero testes contradicunt dicto, & confessioni partis, tunc nihil probant, sed statim assertione ipsius partis quando tenet in eius preiudicium, vide Mich. Graff. tom. I. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 115. pag. 491. & Vezin. cod. lib. 4. tit. 10. n. 377. pag. 558. in fine, Syluan. conf. 9. n. 25. Mafcard. concl. 1361. n. 3. Rebuff. d. tract. n. 112.
412. & 443. Surd. decif. 326. num. 97. Farinac. d. quest. 6. 5. num. 101. cum seqq. Amat. Roderic. in præl. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 72.
- In eadem gloss. ibi, Si vero unus testis contradicit pluribus, &c. Notatur ad hoc quod testibus hinc inde contrarii plures numero vincunt pauciores, magisque standum est depositionibus plurium testimoniū, quam pauciorum, vt per Farinac. dict. quest. 6. 5. num. 107. Quando duæ scripturæ producuntur sunt ab eadem parte, & indirecēt contrariantur, neutri statut: quando vero producuntur sunt à diuersis partibus, puta una ab auctore, & altera à reo, praferunt illa scriptura, que continet actum favorabilem, & prius, & que confessā fuit à notario digniori, & que iuratur maioribus administris, vt tenet Alex. Trenacing. var. refol. lib. 2. tit. 2. de fide instrum. refol. 5. n. 6. cum seqq.
- In ead. gloss. ibi, Si vero testes ex vtrâque parte omni- no sint pauci, &c. Notatur ad hoc quod testibus ad favorem rei deponentibus magis creditur, quam depositionibus ad fauorem actoris, ideo data paritate testimoniū hinc inde contradicentium, reus tunc absoluendus est, vt per Crot. de testib. p. 5. n. 369. Gabr. lib. I. commun. tit. de testibus, concl. 4. n. 44. Farin. d. 9. 6. 5. n. 152. & in concursu probationum praferenda est probatio pro puritate, vt per Hojed. de incompatibili beneſ p. 1. c. 23. n. 143. & 146. Perez de Lara de capellan. & annivers. lib. 4. c. 4. ex n. 35. Rot. decif. 167. n. 27. & dec. 182. num. 9. p. 1. recent. & in Legionen. puritatis sanguinis 26. Maij 1631. coram R. P. D. Queipo in fine.
- In ead. gloss. ibi, Nisi in quatuor casibus, &c.] Notatur ad hoc quod quando actor causam favorabilem tuerit puta matrimonij, dotis, testamenti, aut liberalemente tunc magis creditur testibus actoris, quam rei, vt per Farin. d. q. 65. n. 162.
- In ead. gloss. ibi, Dicas, &c.] Sentit hæc gloss. testes adin eadem repugnantes redicentes esse ad concordiam, etiam in causa criminali, eadem sententiam in effectu sequuntur Host. in c. dudum il. 2. n. 15. de elect. Bart. in l. 1. §. 1 n. 2. ff. de bonor. posses. contra tab. Capel. Tholos. vbi addit. q. 11.

S V M M A R I V M . *

- 1 Laici & famina admittuntur ad probanda impedimenta electi.
 - 2 Testes de auditu alieno non probant.
 - 3 Testes testificantes de auditu proprio probant cum audiunt notas voces contradicentium.
 - 4 Adulterium;
 - 5 Vniu. beneficiorum;
 - 6 Antiqua;
 - 7 Confusa quando sumus in antiquis;
 - 8 Iusfauoratus in tempore antiquis;
 - 9 Dominum in antiquis;
 - 10 Consanguinitas, & affinitas;
 - 11 Nobilitas auctorum,
 - 12 Denuntiationis causa,
 - 13 Contra producentem;
 - 14 Filiatio;
 - 15 Matrimonium;
 - 16 Meritus in causa matrimoniali;
 - 17 Fraus per heredem in hereditate commissa;
 - 18 Possessorum;
- per testes de auditu probari posse.

19 Memo

528 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

- 19 *Amenoriam hominum existentia,*
 21 *Subornatio testimoniis,*
 22 *Innocentia in probatione admittuntur minus idonei.*
 23 *Suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, nisi id declaratur.*
 24 *Verba, denuntiatio esse suspensos, latam sententiam constituant.*
 25 *Accusatori agenti etiam cimiliter de causa alijs criminali semiplenè probanti non defertur iuramentum supplementorum, nisi quando plusquam semiplena probatio ad sit, & accusator honesta est persona, & legalis.*
 26 *Singularitas idem est quod unitas.*
 27 *Femina non admittitur in testimoniis in criminalibus.*

C A P. Tam literis. XXXIII.

- I** Aici & feminae admittuntur ad probandam irregularitatem natam ex eo quia contraxit cum vidua quoad cassandam electionem, & qui hos testes impediunt, sunt excommunicandi solemniter, & si non probatur haec irregularitas, electus debet esse canonice purgare per septem Canonicos Cathedralis, vel Piores Ecclesiasticos bonae famae intra terminum. Si vero probatur irregularitas, vel canonice non se purgat, eligi debet aliis. Item qui subreptiti obtinuit literas contra electum est suspensus ab officio, & beneficio arbitrio Papæ. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andri. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Cujac. Viulan. in ration. 2. libri iuris Pontificis pag. 168. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 267. remissione Cafal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. refutatu ab Anton. August. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 13. cap. 12.
 2 *Nisi de auditu.*] Notatur ad hoc quod testimoniis de auditu alieno non probat, l. 2. tit. 16. p. 3. Marant. de ordine iudic. rub. de testimoniis productione, num. 10. Nep. de Monte Albano de testimoniis, n. 154. Mantic. decis. 307. n. 3. & decis. 16. n. 1. 4. 5. & 6. & decis. 7. i. n. 9. & decis. 280. n. 3. Curt. de testimoniis, concl. 3. n. 6. 8. in princ. Montiel. in repet. rub. ratio testimoniis de auditu, Bonacof. p. verbo, testimoniis de auditu, fol. 170. Menoch. de arbitrii causa, 475. à n. 10. & conf. 98. à n. 5. 3. & conf. 199. n. 6. Rebuff. de reprobus testimoniis, à n. 5. 1. cum seqq. Hieron. de Monte iur. finium regund. cap. 5. num. 7. Gabr. tit. de testimoniis, concl. 3. num. 1. Menoch. de arbitrii causa, 475. n. 10. cum seqq. & cors. 2. 41. n. 2. 3. Hect. Emil. in tract. de testimoniis, in materia testimoniis de auditu, num. 10. cum seqq. Mascard. de probat. conclus. 10. 4. num. 1. & 2. conclus. 3. 95. n. 5. Fulu. Pacian. eod. tract. lib. 1. cap. 9. n. 45. Surd. conf. 410. n. 73. Garc. de nobilit. glori. 18. §. 1. Alexand. Trentacing. dicta resolut. 6. num. 2. Amat. Roder. d. cap. 7. num. 57. Soar. de Pace in præl. com. 1. part. 1. temp. 9. num. 18. Fr. Ludon. Miranda d. quest. 2. 8. art. 3. concl. 3. Perez de Lara de capellan. lib. 2. cap. 4. à num. 11. & à num. 12. Nicol. Garc. de benefic. pari. 3. cap. 1. num. 35. Farinac. d. q. 69. n. 12. 5. cum seqq. & n. 14. 1. quod debet dicere sic se audiuisse ab antiquioribus, & maioribus suis, & num. 142. quod dicitur antiquum, quod est centum annorum.

dictum in Leodi. n. Canoniciatus 10. Marij 1619. coram bona memor. Vbaldo. Illud tamen aduertere oportet, quod licet testes de auditu non probent, faciunt tamen presumptionem ob quam transferunt onus probandi contrarium in partem aduerfam, iuxta doctrinam Archid. in cap. hoc videtur 22. q. 5. quem sequunt sunt plures citati per Farinac. q. 69. n. 33. quia bus add. Surd. decis. 145. num. 10. Adrian. Negulani. q. 298. n. 6. & tenuit Rot. apud Pute. decis. 12. lib. 2. in correli. & in Posnaniar. deciminarum 11. Iannarij 1594. coram Gipso, quam citat Beltramin. in annot. ad decis. 572. Greg. XP. lit. A.

Limita primò quando testificantur de auditu propriis, cùm audiunt notas voces contrahentium, vel loquentium, vide Cott. in memorab. verbo, testimoniis fol. 872. Sylvan. conf. 9. 1. num. 2. o. Rebuff. in tract. de reprob. testimoniis, num. 51. & 63. Viulan. tom. 1. communum opin. lib. 4. tit. 9. de probat. n. 7. 1. pag. 48. Soar. tom. 2. lib. 4. tit. 13. de testimoniis, n. 6. 7. pag. 44. Card. Mantic. de tacitis. & ambiguis conuent. lib. 1. tit. 10. n. 2. Trentacing. d. resolut. 6. n. 4. Amat. Roderic. d. c. 7. n. 57. verbo, Farinac. in præcli criminis, q. 69. num. 168. vbi ait quod in criminalibus testes deponentes hominem cognoscunt ad vocem, licet probent, tamen non sunt omni exceptione maiores, & quod ideo unus solus non faciet indicium ad torturam, sicut nec duo sufficerent ad condemnandum, nisi alia concurrent, refert Buccaton. de differ. inter iudicia ciuilia & criminis. differ. 104. n. 5.

Limita secundò in adulterio, quod per auditum 4 copula, vel commissionis ex tenui patiere, cortina, vel pallio in nocte probatur, vide Mascard. com. 62. Farinac. d. q. 69. n. 197. cum seqq. Penia in direct. inquis. p. 3. q. 7. 2. vers. postremo.

Limita tertio in probanda unione beneficiorum, 5 vide Capitaq. decis. 3. 44. p. 3. quem refert Aloys. Ricc. d. collect. 3. 27.

Limita quartò in antiquis, vide Hieron. de Monte 6 in tract. finium regund. cap. 5. num. 7. Gabr. tit. de testimoniis, concl. 3. num. 1. Menoch. de arbitrii causa, 475. n. 10. cum seqq. & cors. 2. 41. n. 2. 3. Hect. Emil. in tract. de testimoniis, in materia testimoniis de auditu, num. 10. cum seqq. Mascard. de probat. conclus. 1. 10. 4. num. 1. & 2. conclus. 3. 95. n. 5. Fulu. Pacian. eod. tract. lib. 1. cap. 9. n. 45. Surd. conf. 410. n. 73. Garc. de nobilit. glori. 18. §. 1. Alexand. Trentacing. dicta resolut. 6. num. 2. Amat. Roder. d. cap. 7. num. 57. Soar. de Pace in præl. com. 1. part. 1. temp. 9. num. 18. Fr. Ludon. Miranda d. quest. 2. 8. art. 3. concl. 3. Perez de Lara de capellan. lib. 2. cap. 4. à num. 11. & à num. 12. Nicol. Garc. de benefic. pari. 3. cap. 1. num. 35. Farinac. d. q. 69. n. 12. 5. cum seqq. & n. 14. 1. quod debet dicere sic se audiuisse ab antiquioribus, & maioribus suis, & num. 142. quod dicitur antiquum, quod est centum annorum.

Limita in probandis confinibus, quando sumuntur in antiquis, Hieron. de Monte cap. 5. 2. per totum, Mascard. conclus. 3. 95. n. 4. Farinac. q. 69. n. 130. Mantic. decis. 143. num. 1. 2.

Limita sextò in probando iurepatronatus in tempore antiquissimo, Lambert. de iurepat. p. 2. lib. 2. art. 4. q. 10. n. 1. 4. Menoch. conf. 2. 41. n. 2. 3. Farinac. d. q. 66. n. 1. 2.

Limita septimò in probando dominio in antiquis, Mascard. conclus. 5. 47. n. 8. & 9.

Limita octaua in probanda consanguinitate, affinitate, vel parentela, p. 1. c. 1. ex quadam, h. c. tis. Mynsing. cent. 6. obseruat. 5. 8. Fulu. Pacian. d. cap. 9. num. 43. Surd. decis. 1. 45. Farinac. d. quest. 6. 9. à n. 10. 3. Mascard. com. 1. 04. n. 19. debent esse plures, ex Farinac. n. 114. & debent specificare singulos consanguinitatis gradus, excepto stipite, n. 117. dicto loco.

Limita

De Testibus, & attestationibus, Tit. X X. 529

- 11 Limita non in nobilitate anorum, qua probatur per testes de auditu, & de fama, iuxta gloss. int. 1. ff. de probat. Alphons. à Castro de *insta hereticis*, p. 10. lib. 1. cap. 7. Guttier. lib. 3. pract. cap. 1. 4. num. 17. Hojed. de *incomp. benef.* p. 1. cap. 2. 5. num. 140. Perez de Lara de *capellan.* lib. 2. cap. 4. num. 14. pricipem si sint vicini, & propinquui. Cabed. *Lusit. decif. 7. 3. num. 16. p. 2.* quia isti presumunt plene informati, l. 1. §. ibi, aut ex estimatione circumscensionum, ff. de fluminib. l. 5. vicini, c. de mpt. cap. postquam, de elect. Hojed. de *incomp. benef.* p. 1. cap. 2. 3. num. 148. Perez de Lara d. cap. 4. num. 25. & 26. optimè Rot. in *Legionen. puritatis sanguinis* 26. Marij 1631. coram R. P. D. Queipo.
- 12 Limita decimò in causa denuntiationis, vel alia in qua modica scientia fidem facit, Farin. d. quest. 69. num. 54.
- 13 Limita vndeclim contra producentem, aduersus quem testes de auditu plene probant, Gabr. de *testib.* concl. 1. n. 1. 4. & 1. 5. Farin. d. q. 69. n. 57.
- 14 Limita duodecimò in probatione filiationis, Mal- card. concl. 797. n. 19. vers. verum opinio, Farin. d. q. 69. num. 63.
- 15 Limita decimotertiò in causa matrimonij, Mal- card. concl. 797. n. 19. Farin. d. q. 69. n. 72.
- 16 Limita decimoquartò in probatione metus causa matrimoniali, Hect. Ämil. tract. de *testib. in materia testis auditu*, n. 71. Farin. d. q. 69. n. 67.
- 17 Limita decimoquintò in probatione fraudis per heredem in hereditate commissæ, Hect. Ämil. vbi *suprà*, n. 78. Fulu. Pacian. d. c. 9. n. 44. Farin. d. quest. 69. num. 68.
- 18 Limita decimosextò in causa possessoria, Hect. Ämil. vbi *suprà*, n. 79. Pacian. d. c. 9. n. 50 Farin. d. q. 69. num. 69.
- 19 Limita decimoseptimò quando agitur de probando memoriam hominum extare, Hect. Ämil. vbi *suprà*, n. 20. Mafcard. concl. 104. n. 9. & 10. Farinac. d. quest. 69. num. 44.
- 20 Limita decimoctauo quando testimonium de auditu esset administratum ex aliis administriculis, & coniecurtis, Hect. Ämil. vbi *suprà*, num. 10. Menoch. de arbitri *cafu* 475. n. 9. Fulu. Pacian. d. c. 9. n. 33. Farin. d. q. 69. n. 44. cum seqq.
- 21 Limita decimononùm, in probanda subornatione testimoniū, vt per Matt. decis. 1117. quem refert Aloys. Riccius in *praxi Ecclesiast.* Neapol. decis. 445. num. 1.
- 22 Limita vigesimò in probando valore obtentorum Caualer. decis. 33. n. 3. & quod in huiusmodi probatione sufficient testes de fama tradunt Pur. decis. 26. lib. 1. in *correct.* Seraphin. decis. 962. num. 23. Rot. decis. 613. n. 2. p. 1. *recent.* & coram Gregor. XV. decis. 78. num. 4. & coram Burrat. decis. 493. in *fines* & fuit dictum in Illerden. Canoniciatu 4. Decembri 1623. coram Reuerendiss. P.D. meo Pirouano, & in Leodien. *Canoniciatu S. Crucis* 19. *Iannarij* 1628. coram Reuerend. P. D. Dunozetto iun. & lic. Rota in hoc contentum etiam quali probatione, vt pet Gregor. decis. 78. n. 4. & decis. 89. num. 6. & decis. 490. num. 2. & apud Caualer. decis. 517. num. 5. & in *Hydruntine Capellaria* 6. *Aprilis* 1615. coram bona mem. Vbaldo sen. & in Leodien. *Capellaria* 1. *Iulij* 1619. coram eodem, quamvis sit minor semiplena, Rot. decis. 572. num. 4. part. 1. *recent.* & in d. Leodien. *Capellaria* coram Vbaldo, dummodo sit perfecta & concludens Greg. X V. decis. 13. n. 6. & fuit dictum in Gerunden. beneficij 18. Marij 1615. coram Martino Andrea, quem citat Beltramin. in *annos. ad decis. 89. Gregor.* num. 7.
- 23 Sive laicos, sive feminas. Ergo ad probandam innocentiam admittuntur minus idonei, vt per Menoch. de *preflib. 5. pref. 48. n. 7.*
- 24 Ab officio, & beneficio. Ergo suspensus ab officio non est suspensus à beneficio, nisi expresse id declaretur, vt per Nau. cons. 41. num. 2. sub tit. de homicid. in *nous*, Perez l. 1. vers. in *oppositionum*, tit. 1. lib. 5. Ordin. Sanch de *marrimon.* lib. 3. disput. 52. num. 12. Valer. Reginald. in *praxi fori penit.* lib. 32. tract. 2. num. 10. cum seqq. Vide ad cap. 4. num. 3. de cleric. excom. Unde si Episcopus dicat, *Ego te suspendo ab officio, vel beneficio*, propter dubium à neutro manebit suspensus, Tiraq. de *iuve primog.* quest. 17. opin. 6. numero 10. Henr. in *summ. lib. 13. cap. 22. §. 4. in commendo lit.* E. Valer. Reginald. d. tractat. 2. num. 21. An autem suspensus ab officio possint beneficia conferri? respondeo negatiè, & addo prouisionem illis factam esse omnino nullam, Nauar. in man. cap. 25. numero 133. & consil. 10. de temp. ordinat. Viuald. candel. tit. de suspensi. numero 139. Vgolin. de *censur. tab. 5. de suspen.* cap. 6. §. 7. num. 4. Azor. *instans. moral. part. 2. lib. 6. cap. 7. quest. 2.* Lefl. de *infib.* lib. 2. cap. 34. n. 116. quicquid dicat Soar. de *censur. disputat.* 26. sett. 3. num. 8.
- 25 Denuntietis esse suspensor. Aduerte huiusmodi verba latam sententiam constitutere, quia non pricipiant iudicibus, vt eos suspendant, sed vt denuntient eos esse suspensor, vt per Sayr. in *clasi Regia*, lib. 3. c. 8. n. 25.
- 26 Denuntietis esse suspensor. Notatur ad hoc quod accusatori agenti etiam ciuiliter de causa alias criminali semiplenè probanti non defertur iramentum in supplementum, vt per Menoch. de *arbitry. casu* 464. n. 6. quamvis in hoc istam glossam reprehendant Bart. in *l. maritus*, n. 4 ff de *quest.* & Roman. relatus à Iason. in *repet. d. l. admonendi*, n. 85. in *med.* nisi quando plusquam semiplena quando adsit, & accusator honesta persona sit & legalis, vt per Roman. in *d. l. admonendi. ff. de iure patr. n. 104.* & ibi Alex. n. 50 Ias. n. 238. Curt. inn. n. 67. Boér. decis. 86. n. 4. Mafcard. concl. 1030. n. 5. Decian. tract. *crimin. lib. 2. c. 21. n. 23.* Fulu. Pacian. de *probatis lib. 1. 39. n. 18.*
- 27 In gloss. *Soli.* Notatur ad hoc quod singularitas idem est quod vnitatis, & sic idem est dicere aliquem esse singularem, vel dicere aliquem esse solum, vt per Petr. de Petra, qui hanc glossam communiter recipi testatur in *tract. de fideicom.* q. 12. n. 572. Farin. in *praxi crimin. p. 1. q. 64. n. 2.*
- 28 In gloss. *Femina.* ibi, alias mulier non admittitur in criminalibus. Vide Tiraquel. l. 9. *conntab. gloss. 1. part. 9. n. 51.* Morla in *emporio iuriis*, p. 1. tit. 11. n. 78. Soar. in *thebauro recept. sentent. lit. M. n. 143.* Bonacof. part. 1. *commun. crimin. verbo*, mulier, fol. 117. & p. 2. *ed. verbo*, fol. 52. Mafcard. conclus. 762. num. 1. & conclus. 1358. num. 30. Menoch. de *präsumpt.* lib. 6. *präsumpt.* 37. & num. 45. Armat. Rodetic. in *practic. cap. 9. num. 27.* Rebuff. de *reprobar. testimoniū*, num. 354. Martin. Delr. *disquisit. magie.* lib. 5. quest. 12. pag. 559. à n. 1. & p. 4. consil. 36. num. 13. & 16.
- 29 *
- 30 * *
- 31 * *
- 32 * *
- 33 * *
- 34 * *
- 35 * *
- 36 * *
- 37 * *
- 38 * *
- 39 * *
- 40 * *
- 41 * *
- 42 * *
- 43 * *
- 44 * *
- 45 * *
- 46 * *
- 47 * *
- 48 * *
- 49 * *
- 50 * *
- 51 * *
- 52 * *
- 53 * *
- 54 * *
- 55 * *
- 56 * *
- 57 * *
- 58 * *
- 59 * *
- 60 * *
- 61 * *
- 62 * *
- 63 * *
- 64 * *
- 65 * *
- 66 * *
- 67 * *
- 68 * *
- 69 * *
- 70 * *
- 71 * *
- 72 * *
- 73 * *
- 74 * *
- 75 * *
- 76 * *
- 77 * *
- 78 * *
- 79 * *
- 80 * *
- 81 * *
- 82 * *
- 83 * *
- 84 * *
- 85 * *
- 86 * *
- 87 * *
- 88 * *
- 89 * *
- 90 * *
- 91 * *
- 92 * *
- 93 * *
- 94 * *
- 95 * *
- 96 * *
- 97 * *
- 98 * *
- 99 * *
- 100 * *
- 101 * *
- 102 * *
- 103 * *
- 104 * *
- 105 * *
- 106 * *
- 107 * *
- 108 * *
- 109 * *
- 110 * *
- 111 * *
- 112 * *
- 113 * *
- 114 * *
- 115 * *
- 116 * *
- 117 * *
- 118 * *
- 119 * *
- 120 * *
- 121 * *
- 122 * *
- 123 * *
- 124 * *
- 125 * *
- 126 * *
- 127 * *
- 128 * *
- 129 * *
- 130 * *
- 131 * *
- 132 * *
- 133 * *
- 134 * *
- 135 * *
- 136 * *
- 137 * *
- 138 * *
- 139 * *
- 140 * *
- 141 * *
- 142 * *
- 143 * *
- 144 * *
- 145 * *
- 146 * *
- 147 * *
- 148 * *
- 149 * *
- 150 * *
- 151 * *
- 152 * *
- 153 * *
- 154 * *
- 155 * *
- 156 * *
- 157 * *
- 158 * *
- 159 * *
- 160 * *
- 161 * *
- 162 * *
- 163 * *
- 164 * *
- 165 * *
- 166 * *
- 167 * *
- 168 * *
- 169 * *
- 170 * *
- 171 * *
- 172 * *
- 173 * *
- 174 * *
- 175 * *
- 176 * *
- 177 * *
- 178 * *
- 179 * *
- 180 * *
- 181 * *
- 182 * *
- 183 * *
- 184 * *
- 185 * *
- 186 * *
- 187 * *
- 188 * *
- 189 * *
- 190 * *
- 191 * *
- 192 * *
- 193 * *
- 194 * *
- 195 * *
- 196 * *
- 197 * *
- 198 * *
- 199 * *
- 200 * *
- 201 * *
- 202 * *
- 203 * *
- 204 * *
- 205 * *
- 206 * *
- 207 * *
- 208 * *
- 209 * *
- 210 * *
- 211 * *
- 212 * *
- 213 * *
- 214 * *
- 215 * *
- 216 * *
- 217 * *
- 218 * *
- 219 * *
- 220 * *
- 221 * *
- 222 * *
- 223 * *
- 224 * *
- 225 * *
- 226 * *
- 227 * *
- 228 * *
- 229 * *
- 230 * *
- 231 * *
- 232 * *
- 233 * *
- 234 * *
- 235 * *
- 236 * *
- 237 * *
- 238 * *
- 239 * *
- 240 * *
- 241 * *
- 242 * *
- 243 * *
- 244 * *
- 245 * *
- 246 * *
- 247 * *
- 248 * *
- 249 * *
- 250 * *
- 251 * *
- 252 * *
- 253 * *
- 254 * *
- 255 * *
- 256 * *
- 257 * *
- 258 * *
- 259 * *
- 260 * *
- 261 * *
- 262 * *
- 263 * *
- 264 * *
- 265 * *
- 266 * *
- 267 * *
- 268 * *
- 269 * *
- 270 * *
- 271 * *
- 272 * *
- 273 * *
- 274 * *
- 275 * *
- 276 * *
- 277 * *
- 278 * *
- 279 * *
- 280 * *
- 281 * *
- 282 * *
- 283 * *
- 284 * *
- 285 * *
- 286 * *
- 287 * *
- 288 * *
- 289 * *
- 290 * *
- 291 * *
- 292 * *
- 293 * *
- 294 * *
- 295 * *
- 296 * *
- 297 * *
- 298 * *
- 299 * *
- 300 * *
- 301 * *
- 302 * *
- 303 * *
- 304 * *
- 305 * *
- 306 * *
- 307 * *
- 308 * *
- 309 * *
- 310 * *
- 311 * *
- 312 * *
- 313 * *
- 314 * *
- 315 * *
- 316 * *
- 317 * *
- 318 * *
- 319 * *
- 320 * *
- 321 * *
- 322 * *
- 323 * *
- 324 * *
- 325 * *
- 326 * *
- 327 * *
- 328 * *
- 329 * *
- 330 * *
- 331 * *
- 332 * *
- 333 * *
- 334 * *
- 335 * *
- 336 * *
- 337 * *
- 338 * *
- 339 * *
- 340 * *
- 341 * *
- 342 * *
- 343 * *
- 344 * *
- 345 * *
- 346 * *
- 347 * *
- 348 * *
- 349 * *
- 350 * *
- 351 * *
- 352 * *
- 353 * *
- 354 * *
- 355 * *
- 356 * *
- 357 * *
- 358 * *
- 359 * *
- 360 * *
- 361 * *
- 362 * *
- 363 * *
- 364 * *
- 365 * *
- 366 * *
- 367 * *
- 368 * *
- 369 * *
- 370 * *
- 371 * *
- 372 * *
- 373 * *
- 374 * *
- 375 * *
- 376 * *
- 377 * *
- 378 * *
- 379 * *
- 380 * *
- 381 * *
- 382 * *
- 383 * *
- 384 * *
- 385 * *
- 386 * *
- 387 * *
- 388 * *
- 389 * *
- 390 * *
- 391 * *
- 392 * *
- 393 * *
- 394 * *
- 395 * *
- 396 * *
- 397 * *
- 398 * *
- 399 * *
- 400 * *
- 401 * *
- 402 * *
- 403 * *
- 404 * *
- 405 * *
- 406 * *
- 407 * *
- 408 * *
- 409 * *
- 410 * *
- 411 * *
- 412 * *
- 413 * *
- 414 * *
- 415 * *
- 416 * *
- 417 * *
- 418 * *
- 419 * *
- 420 * *
- 421 * *
- 422 * *
- 423 * *
- 424 * *
- 425 * *
- 426 * *
- 427 * *
- 428 * *
- 429 * *
- 430 * *
- 431 * *
- 432 * *
- 433 * *
- 434 * *
- 435 * *
- 436 * *
- 437 * *
- 438 * *
- 439 * *
- 440 * *
- 441 * *
- 442 * *
- 443 * *
- 444 * *
- 445 * *
- 446 * *
- 447 * *
- 448 * *
- 449 * *
- 450 * *
- 451 * *
- 452 * *
- 453 * *
- 454 * *
- 455 * *
- 456 * *
- 457 * *
- 458 * *
- 459 * *
- 460 * *
- 461 * *
- 462 * *
- 463 * *
- 464 * *
- 465 * *
- 466 * *
- 467 * *
- 468 * *
- 469 * *
- 470 * *
- 471 * *
- 472 * *
- 473 * *
- 474 * *
- 475 * *
- 476 * *
- 477 * *
- 478 * *
- 479 * *
- 480 * *
- 481 * *
- 482 * *
- 483 * *
- 484 * *
- 485 * *
- 486 * *
- 487 * *
- 488 * *
- 489 * *
- 490 * *
- 491 * *
- 492 * *
- 493 * *
- 494 * *
- 495 * *
- 496 * *
- 497 * *
- 498 * *
- 499 * *
- 500 * *
- 501 * *
- 502 * *
- 503 * *
- 504 * *
- 505 * *
- 506 * *
- 507 * *
- 508 * *
- 509 * *
- 510 * *
- 511 * *
- 512 * *
- 513 * *
- 514 * *
- 515 * *
- 516 * *
- 517 * *
- 518 * *
- 519 * *
- 520 * *
- 521 * *
- 522 * *
- 523 * *
- 524 * *
- 525 * *
- 526 * *
- 527 * *
- 528 * *
- 529 * *
- 530 * *
- 531 * *
- 532 * *
- 533 * *
- 534 * *
- 535 * *
- 536 * *
- 537 * *
- 538 * *
- 539 * *
- 540 * *
- 541 * *
- 542 * *
- 543 * *
- 544 * *
- 545 * *
- 546 * *
- 547 * *
- 548 * *
- 549 * *
- 550 * *
- 551 * *
- 552 * *
- 553 * *
- 554 * *
- 555 * *
- 556 * *
- 557 * *
- 558 * *
- 559 * *
- 560 * *
- 561 * *
- 562 * *
- 563 * *
- 564 * *
- 565 * *
- 566 * *
- 567 * *
- 568 * *
- 569 * *
- 570 * *
- 571 * *
- 572 * *
- 573 * *
- 574 * *
- 575 * *
- 576 * *
- 577 * *
- 578 * *
- 579 * *
- 580 * *
- 581 * *
- 582 * *
- 583 * *
- 584 * *
- 585 * *
- 586 * *
- 587 * *
- 588 * *
- 589 * *
- 590 * *
- 591 * *
- 592 * *
- 593 * *
- 594 * *
- 595 * *
- 596 * *
- 597 * *
- 598 * *
- 599 * *
- 600 * *
- 601 * *
- 602 * *
- 603 * *
- 604 * *
- 605 * *
- 606 * *
- 607 * *
- 608 * *
- 609 * *
- 610 * *
- 611 * *
- 612 * *
- 613 * *
- 614 * *
- 615 * *
- 616 * *
- 617 * *
- 618 * *
- 619 * *
- 620 * *
- 621 * *
- 622 * *
- 623 * *
- 624 * *
- 625 * *
- 626 * *
- 627 * *
- 628 * *
- 629 * *
- 630 * *
- 631 * *
- 632 * *
- 633 * *
- 634 * *
- 635 * *
- 636 * *
- 637 * *
- 638 * *
- 639 * *
- 640 * *
- 641 * *
- 642 * *
- 643 * *
- 644 * *
- 645 * *
- 646 * *
- 647 * *
- 648 * *
- 649 * *
- 650 * *
- 651 * *
- 652 * *
- 653 * *
- 654 * *
- 655 * *
- 656 * *
- 657 * *
- 658 * *
- 659 * *
- 660 * *
- 661 * *
- 662 * *
- 663 * *
- 664 * *
- 665 * *
- 666 * *
- 667 * *
- 668 * *
- 669 * *
- 670 * *
- 671 * *
- 672 * *
- 673 * *
- 674 * *
- 675 * *
- 676 * *
- 677 * *
- 678 * *
- 679 * *
- 680 * *
- 681 * *
- 682 * *
- 683 * *
- 684 * *
- 685 * *
- 686 * *
- 687 * *
- 688 * *
- 689 * *
- 690 * *
- 691 * *
- 692 * *
- 693 * *
- 694 * *
- 695 * *
- 696 * *
- 697 * *
- 698 * *
- 699 * *
- 700 * *
- 701 * *
- 702 * *
- 703 * *
- 704 * *
- 705 * *
- 706 * *
- 707 * *
- 708 * *
- 709 * *
- 710 * *
- 711 * *
- 712 * *
- 713 * *
- 714 * *
- 715 * *
- 716 * *
- 717 * *
- 718 * *
- 719 * *
- 720 * *
- 721 * *
- 722 * *
- 723 * *
- 724 * *
- 725 * *
- 726 * *
- 727 * *
- 728 * *
- 729 * *
- 730 * *
- 731 * *
- 732 * *
- 733 * *
- 734 * *
- 735 * *
- 736 * *
- 737 * *
- 738 * *
- 739 * *
- 740 * *
- 741 * *
- 742 * *
- 743 * *
- 744 * *
- 745 * *
- 746 * *
- 747 * *
- 748 * *
- 749 * *
- 750 * *
- 751 * *
- 752 * *
- 753 * *
- 754 * *
- 755 * *
- 756 * *
- 757 * *
- 758 * *
- 759 * *
- 760 * *
- 761 * *
- 762 * *
- 763 * *
- 764 * *
- 765 * *
- 766 * *
- 767 * *
- 768 * *
- 769 * *
- 770 * *
- 771 * *
- 772 * *
- 773 * *
- 774 * *
- 775 * *
- 776 * *
- 777 * *
- 778 * *
- 779 * *
- 780 * *
- 781 * *
- 782 * *
- 783 * *
- 784 * *
- 785 * *
- 786 * *
- 787 * *
- 788 * *
- 789 * *
- 790 * *
- 791 * *
- 792 * *
- 793 * *
- 794 * *
- 795 * *
- 796 * *
- 797 * *
- 798 * *
- 799 * *
- 800 * *
- 801 * *
- 802 * *
- 803 * *
- 804 * *
- 805 * *
- 806 * *
- 807 * *
- 808 * *
- 809 * *
- 810 * *
- 811 * *
- 812 * *
- 813 * *
- 814 * *
- 815 * *
- 816 * *
- 817 * *
- 818 * *
- 819 * *
- 820 * *
- 821 * *
- 822 * *
- 823 * *
- 824 * *
- 825 * *
- 826 * *
- 827 * *
- 828 * *
- 829 * *
- 830 * *
- 831 * *
- 832 * *
- 833 * *
- 834 * *
- 835 * *
- 836 * *
- 837 * *
- 838 * *
- 839 * *
- 840 * *
- 841 * *
- 842 * *
- 843 * *
- 844 * *
- 845 * *
- 846 * *
- 847 * *
- 848 * *
- 849 * *
- 850 * *
- 851 * *
- 852 * *
- 853 * *
- 854 * *
- 855 * *
- 856 * *
- 857 * *
- 858 * *
- 859 * *
- 860 * *
- 861 * *
- 862 * *
- 863 * *
- 864 * *
- 865 * *
- 866 * *
- 867 * *
- 868 * *
- 869 * *
- 870 * *
- 871 * *
- 872 * *
- 873 * *
- 874 * *
- 875 * *
- 876 * *
- 877 * *
- 878 * *
- 879 * *
- 880 * *
- 881 * *
- 882 * *
- 883 * *
- 884 * *
- 885 * *
- 886 * *
- 887 * *
- 888 * *
- 889 * *
- 890 * *
- 891 * *
- 892 * *
- 893 * *
- 894 * *
- 895 * *
- 896 * *
- 897 * *
- 898 * *
- 899 * *
- 900 * *
- 901 * *
- 902 * *
- 903 * *
- 904 * *
- 905 * *
- 906 * *
- 907 * *
-

CAP. Cum olim. XXXIV.

QVANDO agitur de libertate Ecclesiae contra contumacem etiam lite non contestata possunt recipi testes, & sententia ferri. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Anan. Host. Henric. Anch. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viunian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 169. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 268. remissiuè Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 8.

in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 169. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 268. remissiuè Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 8.

Determinantes tempus, & locum, &c.] Advertit Surd. decif. 196. n. 3. ex Imola in praenti, textum hunc procedere quando pars ex capituli aduersis non potuit instrui de loco & tempore; quando vero potuit instrui, assert quod text. vult testes non admitti ad probandum contrarium post publicatas attestations aduerterias.

Cum attestations iam essent hinc inde solemniter publicatae.] Notatur ad hoc quod publicatis, seu editis attestationsibus ulterior testimoni productio non datur, vt per Ordinat. Regiam Lufitan. lib. 3. tit. 62. in princip. vbi parentis meus, & apud Castellanos l. 5. tit. 6. & l. 4. & 5. tit. 9. lib. 4. nona resol. vbi Azeued. Mascard. de probat. q. 5. n. 45. plures Doctores plena manu refert Cened. ad Decret. collect. 27. n. 2. quibus addit. Mench. quist. v. usq. c. 31. Donat. à Fina tom. 1. comm. opin. lib. 4. tit. de testib. n. 69. pag. 520. Ioan. Gare de nobilit. gloss. 46. n. 2. Bernard. Graue. ad practic. Camera Imper. lib. 1. concl. 105. n. 2. Morl. in emporia iuri, p. 1. tit. 11. in pralud. n. 7. cum seqq. Mantic. decif. 24. n. 2. Marta in votis nouiss. decif. voto 245. à princ. Amat. Roderic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 8. n. 5. latè Surd. conf. 176. n. 3. cum seqq. Farin. in praxi crimin. quist. 75. n. 68. & hoc procedit etiam pars, qua vult nouos testes examinare, testificata non didicerit, vbi ea petente, & volente facta est attestations publicatio, tunc enim non impeditur nouos testes producere, quando ea absente, vel invita fit publicatio, iuxta distinctionem Bart. in auct. at qui semel, num. 17. C. de probat. comprobat Surd. d. confil. 176. n. 4. & seqq. vbi num. 8. subit quod ex publicatione oritur presumptio partem attestations didicisse, & quod ideo iura Canonica ponderant solum publicationem, non autem per confirmationem, & hanc distinctionem probant Rot. in Alban. confinum 22. Aprilis 1622. coram R.P.D. meo Pirotanio, vbi etiam fuit dictum prædicta procedere, licet pars petens publicari depositiones testimoni protestetur in ipsa publicatione nolle pronunc testificata didicere, quia huiusmodi protestatio tanquam facta contraria non relevat, petendo enim publicationem faceri, videtur se habere notas depositiones, & scire testificata, Surd. d. confil. 176. num. 4. refert Ferentil. ad decif. 228. Buratti litera B.

Primo limita in probatione, qua sit per inspectionem oculorum, qua nunquam videtur exclusa, Iason. in l. eum, qui §. in popularibus, n. 6. & 7. ff. de iure. Socin. reg. 384. limit. 7. & reg. 498. limit. 19. Casal. in confut. Burgund. rubr. 1. §. 6. verbo, Parl. n. 7. fol. 70. Tiraq. de retract. lig. 8. 4. gloss. 1. n. 56. & 37. Afflict. decif. 117. 3. col. 2. Pinel. in l. 2. C. de rescind. vendit. p. 3. c. 4. n. 7. Mascard. de probat. in præm. q. 8. n. 7. Card. Pereira in l. si curarozem, verbo, minoribus, n. 14. & 18. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 277. num. 7.

Secundum limita in confessione, qua post terminum, conclusionem in causa, ac contra presumptiōnem iuris, & de iure admittitur, Card. Pereira de potest. elig. c. 7. n. 2. 1. Azeued. l. 7. n. 12. 2. tit. 10. lib. 4. nona recop.

Tertiū limita quando instrumentum facta attestations publicatione testibus esset probandum, Mench. d. c. 3. n. 19. Mascard. de probat. concl. 1236. n. 24. Surd. decif. 153. n. 22.

Quarto

CAP. Ex tenore. XXXV.

PUBLICATIS attestationsibus pars succubens potest producere testes ad probandum contrarium super novo articulo nato ex attestationsibus publicatis, de quo prius instrui non potuit. Colligunt ex Ordinat. Abb. antiq. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Anan. Host. Henric. Anch. Butr. Panormitan. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viunian.

De Testibus, & attestationibus, Tit.XX. 53.1

- 7 Quartò limita in causa matrimoniali, in qua possunt testes post publicationem examinari, ut probat cap. series, de testibus, Menoch. de arbitrat. quest. 4. num. 7. Thesaur. Pedem. decif. 8. num. 2. latifim. Farin. in praxi crimin. part. 2. quest. 75. num. 383. sum seq. nouissime Aloyl. Ricc. in collect. decif. p. 5. collect. 1760.
- 8 Quintò limita, si publicatio sit indiscreta, facta scilicet à indice festinante, odio, vel gratia ad impediri ne pars faciat suas probations, Socin. reg. 403. limit. 5. Nell. de testib. n. 123. causa 15. Farin. d. 9. 75. à n. 375.
- 9 Sexto limita quando ad saorum testimoniū dicta sustinenda, & confirmanda testes alios producere vellet aduersus testimoniū reprobatoriorum dicta, quibus probatoriorum attestations evanescantur, Affl. decif. 216. sub num. 10. & decif. 296. sub n. 1. Farin. sub n. 5. Capyc. decif. 62. n. 1. Surd. decif. 153. d. quest. 75. num. 152.
- 10 Septimō limita in criminalibus & ad defensionem, quia tunc nedum ex officio, verū etiam ad instantiam partis, siue accusati, testes poterunt recipi, & examinari post publicatas attestations, etiam vlique ad sententiam, vt per Angel. de malefic. in verbo comparuerunt dicti inquisiti, & negaverunt totum, versic. quarto an post publicationem, num. 19. vbi reddit rationem, quia scilicet tractatur de vita hominis, cunctis rebus praferenda, latè Buccaron. de differ. inter iudicia ciuilia, & crimin. different. 178. num. 2. cum seqg. Anton. Thesaur. Pedem. decif. 262. num. 1. Farinac. d. quest. 75. à num. 407. nouissime Aloyl. Ricc. in praxi Eccles. Neapol. decif. 689. num. 1. & part. 5. collect. 678. Sublimitatur deinde hæc limitatio, vt non obtineat in causa criminali, in qua de pena pecuniaria agitur, vel in qua pena pecuniaria venit infingenda; fecis si cum pena pecuniaria concurseret etiam infamie nota, ex Thesaur. d. decif. 262. num. 3. Surd. consil. 118. sub numer. 11.
- 11 Octauo limita quando ex officio publicatis attestationsibus adhuc testes examinare index vellet, nam hoc sibi permisum erit, Vbi. Neapol. decif. 525. n. 1. Farin. d. 9. 75. n. 42.
- 12 Nonō limita in tertio pro suo interesse principaliter interueniente, nam hic publicatis inter litigantes attestationsibus non prohibetur sui iuris probandi causa adhuc testes producere ante conclusionem in causa, Gabr. lib. 1. sentent. tit. de testibus, collect. 21. n. 99. & 101. Cesar. de Uxil. in addit. ad Affl. decif. 335. num. 1. Farin. d. 9. 75. n. 135. Azeued. l. 4. q. 1. tit. 9. lib. 4. nona recop. Bernatd. Graue. lib. 1. concil. 105. num. 44.
- 13 Decimō limita, quando priores testes nulliter, seu non legitimè ante examinati essent, Vide Farinac. d. 9. 75. à n. 38. nisi ipsem pro secundo examine instans in culpa fuisse, ex Surd. consil. 8. n. 26. Azeued. l. 4. n. 12. tit. 9. lib. 4. nona recop. Menoch. consil. 22. n. 1. Bernard. Graue. ad præst. Camera Imper. lib. 1. concil. 105. consil. 1. n. 31.
- 14 Undecimō limita, vbi dictæ priores attestations essent deperdita, Mynsing. incap. fraternitatis, n. 17. vers. octava, de testibus, Farin. in praxi crimin. quest. 6. num. 295. vbi refoluit quod tunc testes semel examinati possunt etiam ad instantiam partis iterum repeti.
- 15 Duodecimō limita, consentientibus partibus, Mench. v. usq. c. 31. n. 20. ad finem, Farin. d. 9. 75. n. 179. vbi plures referunt.
- 16 Decimotertiō limita ad declarandum testimoniū dicta obscura, vel si fuissent male interrogati. Antoni. Tom. I.
- Fabri. in suo Cod. sub tit. de testib. diffin. 2. & 47. Surd. decif. 126.
- Decimoquartō limita, ad repellendam infamiam, 17 vide Surd. decif. 59.
- Decimoquintō limita, instrumentis, quæ vsque 18 ad conclusionem in causa produci possunt, vt per Amatorem Roderic. in pract. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, cap. 8. numer. 16. Perez ig. 1. 6. titul. 11. lib. 3. Ordinam. pag. 675. Graff. tom. 1. communium opinion. lib. 4. titul. 11. num. 169. pag. 577.
- Decimosexto limita, vbi dati essent articuli, & 19 testes prodacti nulli essent, tunc publicatis testibus super eisdem articulis possunt examinari, vt per Gabr. tom. 3. commun. opinon. lib. 1. tit. de testib. concl. 21. num. 111.

S V M M A R I V M.

- 1 Productio quarta testimoniū dari debet cum solemnitate legali causa legitima non refragante, alias legiū me appellatur.
- 2 Spoliati heres, & quilibet vniuersalis successor intra annum poterit agere interdicto. Vnde vi, contra occupantem vi possessionem, quam defunctus habebat.
- 3 Appellatio an locum habeat in iudicio merè possessorio.
- 4 Productionem quartam negare poterit index si ei videtur sufficere testes receptos.
- 5 Expensarum condemnatio debet fieri in sententia interlocutoria, quam vijus statim soluet etiam non exceptata sententia diffinitiva.
- 6 Creditor petere, & cogere potest vt fiat instrumentum debiti per eius debitorem, quando soluere tenetur ad tempus.
- 7 Notorium dicitur quod ex actis constat post conclusum in causa.

CAP. Significauerunt. XXXVI.

Productio quarta testimoniū cum solemnitate legali dari debet, quā index non potest denegare nisi ad fugiendam effrenatam multitudinem testimoniū, vel ex alia honesta causa; si vero illam indebitē dene-gauerit, pars poterit appellare infra decem dies, & si pars deficit in probatione appellationis, condemnatur in expensis legitimis. Item indices prius determinare debent possessori, sed si petitorum ferè ex probationibus liquebat, vtramque causam simul terminare debent. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Anch. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Cujac. Viuijan. in rationali secundā libri iuri Pontif. pag. 168. Alagona in compendio iuriis Canon. pag. 68. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Antou. August. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 12. cap. 9.

Quibus ipsa successerant.] Notatur ad hoc quod spoliati heres, & quilibet vniuersalis successor intra annum poterit agere interdicto. Vnde vi, contra occupantem vi possessionem, quam defunctus habebat, vt per Tiraq. in tract. le mort, part. 6. declar. 4. n. 8. Benintend. decif. 12. num. 1. Menoch. remed. 1. recuper. num. 42.

Notatur etiam ad hoc quod remedium spoliū datu hæredi, & contra hæredes ad quos bona prouenient, vt per Rip. in cap. seqv. num. 8. de restitu.

Xy 2. Spoliati

532 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

spoliat. Roland. *conf. 50. n. 6.* & *15. lib. 2.* & *confil. 6. n. 14.*
lib. 3. Cagnol. *in l. baredem,* num. *16.* & *17. ff. de regul.*
iuris, Anton. Gabr. *commun. tit. de restitut. spoliat. concil. 5.*
num. 29. *cum seqq.* Menoch. *remed 1.* *recup. num. 157.*
Crescent. *decis. 3.* *de restitut. spoliat.* Gregor. XV. *decis. 542.* & *ib.* *adden. num. 11.* *quos referit & sequitur*
Rot. *in Bononiens. censu 23.* *Nonembr. 1627.* *coram*
R. P. D. Duran.

Post interlocutoriam sententiam appellare.] Ergo in iudicio merè possessorio locum habet appellatio de iure Canonico, vt per Doctores *incap. cum ad eadem 15. de restitut. spol. num. 11.* sed illam non admitti de iure ciuilis per text. *in l. vnic. C. de mom. possess.* iuxta illius verum intellectum testantur Paris. *confil. 108. num. 13. lib. 1.* Conar. *præf. cap. 27. n. 8.* Cagnol. *in l. in pari causa, n. 7. ff. de reg. iuris*, Anton. Gom. *l. 45. Tauri, num. ultim. in fine, Ioseph. Ludovic. Pers. decis. 20. num. 9.* & *17.* Rot. *decis. 150. num. 2. part. 2.* *recent.*

4. N. si forte iudices quartam productionem, &c.] Ergo si iudici videatur sufficere testes receptos, poterit quartam productionem denegare, vide *gloss. 3. in med. in l. 15. tit. 8. lib. 2. forileg. Azeued. l. 7. n. 1. per sex. ibi, tit. 6. lib. 4. noue recop.*

5. In expensis legitimis condemnantes.] Notatur ad hoc quod in sententia interlocutoria debet fieri expensaria condemnatio, quam vietus statim solvet, etiam non expectata sententia diffinitiva, vt per D. Barbos. *in L. eum, qui temere, n. 152. ff. de iudic.*

6. Ut plene possit de proprietate liquere.] Ex his verbis colligunt Doctores *in præfenti*, quod creditor petere, & cogere potest vt sibi fiat instrumentum debiti per eius debitorem, quando solvere teneretur ad tempus, & ipse debitor per instrumentum non reperitur obligatus, vt per Viuian. *tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 2. n. 169. pag. 463.* Anton. Gom. *l. 40. Tauri, n. 79. vers. secundo.*

7. In gloss. liquere. Notatur ad hoc quod notorium dicitur quod ex eis constat post conclusionem in causa, vt per Put. *lib. 2. decis. 184. in antiqu.* Mafcard. *de probat. conclus. 1102. num. 24.* Surd. *confil. 8. num. 12.* Farinac. *in præxi crimin. part. 1. quest. 21. num. 15.* Acta enim faciunt rem notoriam, Rec. *confil. 40. num. 3. volum. 1.* Roland. *confil. 41. num. 30. volum. 1.* Farinac. *quest. 21. num. 14.* Surd. *confil. 154. num. 25.* & *confil. 188. num. 38.*

S V M M A R I V M .

- 1. Testes diligenter examinandi sunt, & puniendi, qui eos impediunt, & ipsorum testimoniū multitudo est per indicem resigundā.*
- 2. Testimoniū examinatio, quando sunt absentes in longinquis partibus, alteri committi potest.*
- 3. Testes interrogari debent non solum super contentis principaliiter in articulis, sed etiam super illorum circumstantiis.*
- 4. Testis impeditus quominus suum proferat testimoniū, habetur pro producō contra litigantem.*
- 5. Testes interrogari possunt de loco, & tempore.*
- 6. Testes possunt interrogari de sua credititate.*
- 7. Testimoniū numerus effrenatus à iudice est cobidens.*
- 8. Testes quo in qualibet causa examinari possint de iure communi, statutorum Vibis, Ordinar. Regia Lusitanorum, & Castellanorum, ostendit.*
- 9. Atestationes testimoniū licet sint inuidae, de consensu tamen partium convalidari possunt.*
- 10. Testes si impedianter de facto deponere contra inquisitum habentur pro productis contra ipsum.*

11. Citatio parisi in repetitione testimoniū est necessaria, non ita in declaratione.

12. Testes nulliter recipi per indicem possunt, & debent iterum examinari etiam post publicationem.

13. Testis solemniter iterum examinatus an sufficiat si referat se ad primum dictum inutiliter examinatum, ostenditur.

14. Testis si dicat aliquid extra indicium, & postea invatas in iudicio contrarium respondeat, posteriori assertioni stabilitur.

C A P. Cūm causam. X X X V I I .

Testes sunt diligenter examinandi tum super negotiis principali, tum super ipsorum perlonis, querendo de singulis circumstantiis, seu de causis scientiar, perlonis, loco, tempore, calu, anditu, credulitate, fama, certitudine, & qui praefundit impedire testes, debet excommunicatione compelli ad confessandum. Item numerus testimoniū virtutis partis quadruplicata non excedat. Item si pars habuerit ratis depositiones testimoniū acceptas sub alio iudice, & adhuc clausas, numerari debent in numero quadruplicata: si voluerit habere ratis idem indices testificentur. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiqu. Zabarel. Collect. Bellam. Joan. Andr. Anch. Imol. Anan. Hof. Butt. Panorm. Bald. Innoc. Henric. Boich. Felin. Myngsing. Aretin. Martin. Vran. Guid. Papa. Cujac. Vitian. in rationali secundi libri iuris Ponificiū, pag. 170. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 268. remissiū Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. referrunt ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 10.

Mandamus quatenus, &c.] Notatur ad hoc quod testimoniū examinatio, quando sunt in longinquis partibus absentes, alteri committi potest, vt per Socin. *reg. 5. 24. Menoch. remed 15. recup. n. 346.*

Et de singulis circumstantiis.] Notatur ad hoc quod testes interrogari debent non solum super contentis principaliiter in articulis, sed etiam super illorum circumstantiis, vt per gloss. verbo circumstantis, Bald. *n. 3. Abb. n. 13. Felin. à n. 10. Imol. n. 6.* & alij in præfenti, Dec. *confil. 448. n. 27.* Gram. *decis. 34 n. 49.* Farinac. *in præxi crimin. p. 2. de oppositione contra examen testimoniū, 9. 73. n. 26.* Intellige non procedere regulariter in circumstantiis perlona testis resipientibus, si modo occulte sunt, licet in aliis omnibus, quæ considerabiles sunt, locum habeat, quamvis enim in articulis factis à parte non continentur expressè circumstantiae, de quibus testis interrogatur, continent tamen implicitè, quinimo respectu iudicis non requiruntur quod exprimantur in articulis illis, quæ possunt efficere, & inferunt ad maiorem illius informationem, vt probat text. *in l. 3. in princip. hoc sit.*

Quod si forte, &c.] Notatur ad hoc quod testis impeditus quominus suum proferat testimonium, habetur pro producō contra litigantem, ita gloss. verbo convallis, Abb. *n. 18. Felin. n. 16.* & alij in præfenti. Intellige quando impedimentum factum est à litigante, vel de consentu illius expresso, vel tacito, & hoc appareat in causa criminali per legitimam probationem; in causa verò ciuilis per sufficientem præsumptionem.

Loco, & tempore.] Notatur ad hoc quod testes interrogari possunt de loco, & tempore, vt per Farin. *d. 9. 73. n. 28 & n. 29.* resoluit quod non sunt refringendi respondere ad angulum temporis, & *n. 30.* quod nec

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 533

nec ad qualitate in temporis, an scilicet fuerit nubilosum, vel serenum.

Credulitate.] Notatur ad hoc quod testes possunt interrogari de sua credulitate, nedum de certitudine, ut per Farinac. d. quest. 73. num. 31. vbi num. 4. tenet quod potest interrogari an sit pauper, vel dives, & num. 36. de causis scientiarum. Vnde testibus potius indicantibus, quam testimonium ferentibus, nulla adhibenda est fides, Menoch. consil. 115. num. 4. cum aliis citatis ad cap. de testib. 29. supra hoc tit.

Prudenter inquirens de causis, &c.] Ergo testis non interrogatus minimè tenetur reddere rationem dicti sui, de quo vide Gam. Lusit. decis. 37. num. 4. & decis. 178. num. 8. & decis. 291. num. 3. & 4. Mascal. de probat. lib. 1. in prefat. quest. 5. num. 120. Farinac. in praxi crimin. part. 2. de opposit. contra dicta testimoniū quest. 170. Amat. Roderic. in præl. de modo & forma videndi seu examinandi processum, c. 7. de forma probat. n. 5.

Verum quia aliqui casus reperiuntur, in quibus testis si non reddat rationem sui dicti, non solum minimè probat, sed nec etiam facit presumptiōnem, aut indicium, secundum Cott. in memorab. verbo testis, pag. mibi 86. s. Mascal. de probat. consil. 1369. n. 54. Farin. d. 970. n. 8. ideo eos in presenti recensere opera p. tui duxi.

Primus igitur casus est in criminalibus, in quibus testis tenetur reddere rationem suæ depositionis, etiam non interrogatus, alias non probat, ita Dec. consil. 429. num. 11. Hyppol. de Marsil. sing. 621. verf. tertio scias, & in præl. crimin. §. diligenter, n. 31. Iason. in l. cum bi. §. vult igitur, num. 3. ff. de translat. & in rep. l. admonendi, num. 186. ff. de iure iuri. Fichard. & Viuan. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 14. & seqq. pag. 495. Clar. lib. 5. §. fin. q. 53. num. 22. Rebuff. de reprob. testimoniū, num. 462. Mascal. de probat. lib. 1. in proem. q. 5 n. 120. & concl. 459. n. 5. & concl. 1. 169. n. 47. Farinac. d. 970. n. 14. late Buccaron. de different. inter iudicia ciuilia, & crimin. differ. 87. num. 4. quod adeo verum est, ut nec faciant indicium, ex Mascal. card. d. 970. n. 123. Hondoned. consil. 30. n. 33. lib. 1. Farin. d. 970. n. 15.

Secundus casus est in his, que non cadunt sub sensu corporis, sed indicio intellectus percipiuntur, quia tunc nisi reddant rationem dicti sui, etiam non interrogati nihil probant, Rota decis. 134. n. 10. apud Farinac. p. 1. recent. Farin. d. quest. 70. num. 6. Buccaron. d. differ. 87. num. 4. Antop. Gom. tom. 1. var. cap. 12. num. 10. vers. quod idem subintellige, Abb. in presenti, num. 3. Aretin. num. 6. & Felin. num. 1. Marant. de ordine iudic. part. 6. tit. de testimoniū product. n. 13. Mascal. d. conclus. 1369. ex num. 2. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collectan. 155. Buratt. decis. 538. num. 16.

Tertius casus est in testibus deponentibus super publica voce, & fama, qui tenentur etiam non interrogari nominare eos, à quibus audierint, de quo Tirauell. de nobilit. cap. 37. num. 99. & seqg. Rebuff. de reprob. testimoniū, num. 450. Viuan. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 72. vers. idemque videamus. pag. 485. Mascal. de probat. concl. 749. num. 11. Sanch. de matrim. lib. 2. disq. 46. num. 16. vers. 5. Menoch. consil. 140. num. 41. & consil. 191. num. 4. Clar. §. fin. quest. 6. num. 12. & 14. vers. sed quid si non sint, vbi subiicit quod de communi practica obsernatur ut testes interrogentur de illis, à quibus fama oratum habuisse dicitur, & si non fuerint interrogatis, ac eos non nominanterint, quod communis vobis & practica reddit validas testimoniū depositiones, sub-

Tom. I.

ditque: idem Clar. hoc non habere locum in causis criminalibus, in quibus ob carum grauitatem credit quod testes teneantur nominare eos à quibus audiuerint id, de quo deponunt esse publicam vocem & famam, etiam quod non sint interrogatis, alias quod eorum dictum non probat, sequuntur Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 3. tit. de scripto. & illar. probat. cap. 74. Farinac. consil. 182. numero 9. lib. 2. Rot. in Legionen. puritatis sanguinis 26. Maij 1631. coram Reuerend. P. D. Queipo versic. eadem ratione.

Quartus casus est de testibus deponentibus se aliquid vidisse de nocte, quia debent reddere causam scientia, & vobis, eo quia videlicet luna lucebat, aut lumen erat accensum, vt per Alexand. consil. 4. num. 7. in fin. lib. 6. Cott. in memorab. verbo testis deponens de nocte in 2. fallens. Farin. in praxi crimin. part. 2. de opposit. contra person. testimoniū 9. 62. n. 37. vbi n. 38. ait quod si testes simpliciter de vobis deponerent, non redditia ratione praedita, minimè probarent, & sub n. 39 subdit hoc casu testes, anquam ratione naturali de falso suspectos posse paniri, Buccaron. de differ. inter iudicia ciuilia, & crimin. & different. 104. n. 1. & 2. vbi num. 3. post Roland. consil. 3. num. 43. volum. 3. & alios subiicit quod licet probent huiusmodi testes deponentes se vidisse de nocte cum ratione praedita, quia scilicet luna lucebat, vel lumen erat accensum, non tamen sunt omni exceptione maiores, quia cum luna habeat radios lugubres, testis potest de facilis decipi, & n. 4. post Farin. consil. 166. num. 15. lib. 2. concludit quod in criminalibus probatio illa, videlicet se vidisse ad lumen luna, non concludit, nec quoad condemnandum, nec quoad torquendum.

Quintus casus est quando testis deponit super negativa, quia tunc etiam non interrogatus tenetur reddere rationem dicti sui, de quo vide Crott. de testib. n. 310. vers. & ultra supradictos casus, Curt. eod. tract. concl. 28. n. 59. Hercul. de negativa, n. 322. Mascal. de probationib. concl. 1369. n. 22. & 23. Rebuff. de reprob. testimoniū, num. 452. Farin. d. quest. 70. n. 23. Amat. Roderic. in præl. videndi, seu examinandi processum, c. 7. num. 56.

Sextus casus est quando testes deponunt de consanguinitate, quia tenentur efficacem causam, & probabilem rationem dicti sui reddere, Ranchin. part. 4. conclus. 409. Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 6. tit. 47. num. 10. pag. 196. Ioseph. Ludouic. tom. 3. commun. tit. de probat. conclus. unica versic. infertur 123. Mascal. conclus. 69. & conclus. 410. num. 22. & conclus. 1. 96. num. 25. Menoch. consil. 321. num. 6. cum seqg. Farin. d. quest. 70. num. 88. Veluti si deponat de fraternitate, Rot. decis. 167. n. 8 apud Farin. p. 1. recent.

Septimus casus est quando testes deponunt aliquem non esse culpabilem, quia etiam non interrogati debent causam dicti sui reddere, Crot. de testib. num. 307. in fin. vers. non fallit, Farinac. d. 970. num. 24.

Octauus casus est quando agitur de reprobatione, instrumenti, nam tunc etiam non interrogati testes tenentur reddere rationem dicti sui, Crot. de testib. n. 305. vers. tertio fallit. Rebuff. de reprob. testimoniū, n. 457. & n. 465. Menoch. de arbitr. casu 105. n. 3. & num. 33. Farin. d. 970. n. 8.

Nonus casus est quando deponunt super qualitate personarum, veluti super nobilitate, dignitate, grauitate, gradu, puritate sanguinis, & simili, quia tenentur reddere rationem dicti sui etiam non interrogati, Antop. Gom. tom. 3. var. cap. 12. num. 19. & vers.

vers.

534 Collectanea Doct. in lib II Decretal.

vers. & idem est, Farinac. d. q. 70. n. 45. Hoed. de incomparib. benefic. p. 1. c. 2. 3. num. 140. Rot. in Legione. puritatis sanguinis 26. Maij 1631. coram R. P. D. Quicpo.

Decimus casus est quando deponunt testes super dominio, quia etiam non interrogati tenentur reddere rationem dicti sui, Caffan. in consuet. Burgund. rubr. 1. §. 2. num. 15. cum seqq. fol. 26. Pinel. ad l. 2. C. de resind. vendit. p. 3. c. 4. n. 11. Anton. Gom. d. n. 10. vers. quod idem subintellige, Mafcard. concl. 1369. n. 5. & 12. Menoch. conf. 626. n. 19. in fine, Farin. d. q. 70. num. 46.

Vndeclimus casus est quando testes deponunt de infamia, quia tenetur dicti sui rationem reddere, Farin. in praxi crimin. q. 47. n. 308.

Duodecimus casus est quando testes deponunt de notorio, Rebuff. de reprob. testium, n. 467. Mafcard. concl. 1105. n. 2. Gattier. de iuram. confirm. p. 1. c. 70. n. 6. Farin. d. q. 70. n. 52.

Decimusterius casus est quando testes deponunt super etate in qua etiam non interrogati omnino rationem reddere tenentur, Mafcard. de probat. conclus. 679. n. 5. Farinac. d. q. 70. n. 84. vbi n. 171. subdit quod bona ratio erit si dicant, quia vicini, vel consanguinei.

Decimusquartus casus est in testibus deponentibus super interesse, nam & hi etiam non interrogati debent dicti sui rationem reddere, Rebuff. de reprob. testium, n. 449. Mafcard. concl. 1369. n. 29 Surd. de alimen. it. 1. q. 45. n. 43. D. Barbos. in l. 2. in princip. p. 1. n. 52. ff. solito matrim. Valasc. conf. 107. n. 11. Farin. d. q. 70. n. 53.

Decimusquintus casus est in teste deponente de dolo, quia tenetur dicti sui rationem reddere, Mafcard. concl. 1369. n. 28. Farin. d. q. 70. n. 89. vbi n. 184. subdit quod non est bona ratio si dicat, quia vicinus vel coniunctus.

Decimussextus casus est in testibus deponentibus de furore, quia tenetur rationem dicti sui reddere etiam non interrogati, Iason. in l. furiosum, n. 6. C. qui testam. facere poss. Burg. de Pace conf. 7. num. 3. Bonacol. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 30. num. 148. vers. & an probet. pag. 550. Brunnor. à Sole in locis communib. verbo furor, numer 2. Mafcard. conclus. 827. & conclus. 1371. num. 13. & conclus. 1369. n. 4. & 13. Valasc. confil. 145. num. 17. Farin. d. quest. 70. num. 59. Aloys. Ricc. in collect. decis. p. 5. collect. 1557. vers. inferius terio.

Decimusseptimus casus est in testibus deponentibus de sana mente, quia etiam non interrogati tenentur dicti sui rationem reddere, vt per Burg. de Pace confil. 11. num. 20. Calderin. conf. 2. 4. num. 25. versio. item furor, Rot. in Peruina hæreditatio 12. Iunij 1617. coram Buratto inter eius impressas decis. 256. num. 9.

Decimusoctauus casus est quando testes deponunt de ebrietate, quia etiam non interrogati tenentur dicti sui rationem reddere, Salzed. ad Bernard. in præf. c. 77. lit. B. vers. ex quo fit, Mafcard. conclus. 1369. n. 17. & conclus. 578. n. 3. & 4.

Decimusnonus in probatione hæresis, in qua testis etiam non interrogatus debet reddere rationem dicti sui, Mafcard. conclus. 855. n. 12. & 13. Farinac. d. q. 70. n. 90.

Vigesimus casus est in probatione adulterij, in quo testis etiam non interrogatus debet reddere rationem dicti sui, Mafcard. conclus. 65. n. 8. & conclus. 1369. num. 48. Farin. d. quest. 70. num. 60. vbi num. 183. subdit quod non est bona ratio, quia vicinus, vel consanguineus.

Vigesimusprimus casus est quando testis deponit de turbatione, Farin. d. q. 70. num. 74. aut super vi illata, Socin. reg. 401. limit. vlt. Farinac. d. quest. 70. num. 81.

Vigesimussecundus casus est quando deponit aliquem fuisse vagabundum, tunc enim reddenda est ratio, quamvis non petatur, Nell. de testibus, n. 134. vers. idem si veler, Farin. d. q. 70. n. 77.

Vigesimustertius casus est quando agitur de probanda morte alicuius, quia tunc testes etiam non interrogati debent reddere rationem dicti sui, Farinac. d. q. 70. n. 82. vbi n. 172. ait quod bona ratio est si dicat, quia vicinus, vel consanguineus.

Vigesimusquartus casus est quando testis deponit de amicitia, vel inimicitia, quia etiam non interrogatus debet dicti sui rationem assignare, Mafcard. conclus. 900. n. 8. & conclus. 1369. n. 21. Farin. d. q. 70. n. 61. & q. 43. n. 127.

Vigesimusquintus casus est quando testis deponit aliquem esse iracundum, tunc enim etiam non interrogatus debet rationem dicti sui reddere, Farin. d. q. 70. n. 69.

Vigesimussextus casus est in testibus prodigalitem probantibus, quia debent deponere de actibus eam inferentibus, Mafcard. conclus. 1234. n. 12.

Vigesimusseptimus casus est in probatione metus, quia tunc testis etiam non interrogatus debet dicti sui rationem reddere, Flamin. Paril. de resignation. benefic. lib. 1. q. 1. n. 109.

Vigesimoseptauus casus est quando testes deponunt de valore, pretio, & aestimatione rei, quia tunc tenentur dicti sui rationem assignare, Gam. Lusit. decis. 37. num. 4. & decis. 178. num. 8. & decis. 105. & decis. 291. num. 3. & 4. Bart. in tract. de testib. col. 2. vers. testis dixit, num. 7. Cagnol. in l. 2. num. 237. C. de resind. vend. Gemin. de viris commento 1. §. 8. num. 169. & commento 2. §. 5. num. 126. Rebuff. de reprob. testium, num. 468. Mafcard. conclus. 1369. num. 14. Valasc. confil. 43. num. 14. Farin. d. quest. 70. num. 62. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 2. 28. ex num. 24. Amat. Roderic. in præf. videndi, seu examinandi processum, cap. 7. de forma probat. num. 56. vers. estque insuper, declara cum Ferentil. in annotat. ad decis. 538. Buratti lit. D.

Vigesimusnonus casus est in probatione clericatus, quia testis non probat nisi rationem adiciat, quod scilicet videt clericum ordinari, Mafcard. conclus. 1369. n. 31. & seq. Farin. d. q. 70. n. 73.

Trigesimus casus est in probatione consuetudinis in qua testis etiam non interrogatus tenetur dicti sui rationem reddere, Roland. conf. 2. n. 123. Mafcard. conclus. 4. 4. n. 66. Rebuff. de reprob. testium, n. 453. Ioseph. Ludou. Perus. decis. 62. n. 36.

Illiud in hac materia est singulari nota dignum quod possidere probatur per testes deponentes se vidisse possidere etiam scilicet actus possessorum non referant, nec aliquam scientis causam reddit, Bart. in l. stipulatio ista, §. hac quoque, num. 1. & 2. ff. de verbis oblig. Bero. in cap. licet causam, num. 52. de probat. & in cap. cum ad sedem, n. 92. de restit. spoliat. & ibi Abb. n. 21. Dec. confil. 400. n. 3. Casl. de Graffis decis. 14. n. 2. & 3. de testib. Rot. decis. 307. num. 1. & 6. p. 1. recent. & in ciuitatis Castelli honorum 28. Maij 1614. coram Cardin. Verospio, & in Nicien. decinmarum 27. No. nembris 1626. coram R. P. D. Merlino, & in Romana dotis, seu Salvianni 10. Iunij 1626. coram R. P. D. Duran & in alia Romana domus, & Salvianni 11. Decembris 1628. coram R. P. D. Verospio, & in Medio lanen. honorum 7. Februario 1629. coram R. P. D. meo Coccino Decano.

Volen

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 535

7. *Volentes autem effravatam m^utitudinem, &c.*] Notatur ad hoc quod effravatus testium numerus à iudice est cohibendus, vt per Campeg. de testib. reg. 272. Menoch. de arbitr. casu 249. & cors. 467. num. 39. Mafcard. de probat. concl. 107. n. 1. & concl. 181. Farin. in praxi crimin. q. 80. n. 114. cum seqq. Bernard. Graue. ad practic. Camera Imper. lib. 1. concl. 91. confid. 1. n. 9. Amat. Roderic. de modis, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 2. 1.
8. *Quadagenarum numerum, &c.*] De iure Canonico per text. in praesenti, conceditur vt in qualibet causa examinari possint testes quadraginta. De iure vero Ciuiili, in l. quatuor, vbi Bart. C. de naufrag. lib. 1. o. super vnoquoque articulo recipi possunt tres testes, & non plures. Apud nostros Lulitanos per Ordinat. Regiam lib. 3. tit. 5. §. 2. constitutum est vt super vnoquoque articulo viginti testes possint recipi. Apud Romanos, per Statutum Urbis, lib. 1. rub. de numero testium, cap. 73. in qualibet causa ultra septem testes partes dare non possunt, vt refert Farin. d. q. 80. n. 16. Apud Castellanos per l. tit. 6. lib. 4. noua recip. super qualibet articulo recipi possunt tringinta testes, & non plures, vt referant Cur. Philip. p. 1. §. 17. n. 10. Amat. Roderic. d. c. 7. n. 21. Vbi vero super testium numerum aliquid constitutum non fuerit, iudex secundum magnitudinem causae, & personarum qualitatem indicabit quis sit sufficiens, & effravatus testium numerus, Menoch. d. casu 249. n. 3. cum seqq. Mafcard. concl. 107. à n. 3. Farin. d. q. 80. n. 15. cum seqq. Illud denique ex hoc aduentum duxi quod si adiunguntur inquisitiones testium alterius processus, huiusmodi testes numerari non debent in certo numero à statutis supradictis requisito, cum talis probatio non dicatur fieri per testes, sed per scripturam, ex Hypoll. cors. 92. n. 12.
9. *Ratas habere voluerint, &c.*] Notatur ad hoc quod attestationes testium licet sint invalidae, de consensu tamen partium conualidari possunt, vt per Duen. reg. 2. 3.
10. In gloss. *De causis*, ibi, *quia nemo tenetur producere se, &c.* Intelligit gloss. in praesenti procedere in iudicio anima, sed Anton. Gom. var. lib. 3. tit. de probat. delict. n. 5. in fine, at hoc intelligendum esse extra iudicium, vel etiam in iudicio, nulla tamen precedente diffamatione aut iusta causa, secus si praecedat iusta causa, diffamatio, seu indicia, que eius loco subrogantur, quia tunc reus respondendo, vel confitendo delictum, non se ipsum prodiit, sed diffamatio, vel indicia eum produnt, & manifestant. Refert Buccar. de differ. inter iudicia ciuilia, & crimin. differ. 3. num. 17. alias enim mortaliter peccaret iudex, si sine indicis reum interrogaret super crimen, vt per Sarmien. scel. c. 13. n. 4. Nauar. in rub. de iudic. §. decimum tertium principalius, ex n. 1. cum seqq.
11. In gloss. *Compellas*. Notatur ad hoc quod testes si impediuntur de facto deponere contra inquisitum, habentur pro productis contra ipsum, vt per Marc. Anton. Genuensi. in practicabil. Ecclesiast. quæst. 780. num. 4.
- In gloss. *Volverit, vlt. ibi*, possunt adhuc idem testes iterato induci, &c. Aduerte in repetitione testium esse partem citandam, Cœf. Barz. Bononiae decis. 137. At vero cum testis primo loco examinatus postmodum dictum suum obcurum declarare vult, in tali declaratione non est necessaria partis citatio, vide Hypoll. in l. de unoquoque, num. 76. ff. de re iud. & in l. 1. §. fin. num. 34. ff. de quæst. Camil. Borrel. in summum omnium decis. tit. 44. de citat. n. 445. Rot. decis. 592. num. 1. & 4. p. 1. dicens.
12. Notatur ad hoc quod testes nulliter recepti per
- iudicem possunt & debent iterum examinari etiam post publicationem, vt per Soar. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 316. pag. 553. Farin. in praxi crimin. p. 2. 975. n. 358. cum seqq. An autem sufficiat si testis sollemniter postea examinatus referat se ad primum dictum inutiliter examinatum, quæstio est dubia, in qua Bald. per illum text. in l. fin. n. 7. C. de testib. queri sequuntur Paul. cors. 168 n. 2. lib. 1. & Felin. in cap. riam in tua. v. 1. infra hoc ist. tenet testem referre extensem dictum suum, nec sufficere, si referat se ad prius dictum inutili: sed quamvis haec sententia in puncto iuris sit verissima, contraria tamen est communiorum tenet testem inutiliter interrogatum, si postea solemniter interrogatus referat se ad primum dictum, propter subsequtam repetitionem, & confirmationem sollemmem validare prius dictum alias inutili, ita Bart. in legata inutiliter 1. n. 3. ff. de legis 1. quem ibi sequuntur Alex. n. 7. & Iason. num. 16. Boët. decis. 108 n. 9. ad fin. Guillelm. in cap. Raynaldus, verbo, Alteroche, Anton. Gom. tom. 1. var. c. 12. n. 2. 3. in fine.
- In ead. gloss. ibi, *Sed si quis testis secundò inductus dicat contrarium, &c.* Notatur ad hoc quod testis dicens ac deponens aliquid extra iudicium sine iuramento, & postmodum iuratus in iudicio contrarium respondens, tunc slabitur secundæ, & posteriori assertione ob iuramenti religionem & iudicis auctoritatem, & testis qui dicit, hegi nescio, potest dicere, hodie scio, vt per Vinian. tom. 1. communum opinion. lib. 4. tit. 10. num. 341. pag. 555. Menoch. de arbitrar. casu 108. num. 22. Couar. lib. 2. variar. cap. 13. num. 7. latè Mench. vñfreg. c. 32. à n. 4. vide ad cap. literas 14. de p. 1. 3.
- In ead. gloss. ibi, *Qui nullam habet iuris dictio[n]em, &c.* Communiter receperit haec glossa secundum Couar. lib. 2. var. c. 13. n. 7. vers. ex quo, Clar. in practic. §. fin. 9. §. 3. n. 13 ad finem, Boët. decis. 108 n. 2.

S V M M A R I V M

1. *Attestationes receptæ in summario fidem non faciunt in plenario iudicio, & illarum publicazione non obstante iidem, vel alij testes super eisdem articulis recipi possunt.*
2. *Sententia executionem etiam trium conformium tertius impide potest, si incontinenti de suo interesse probare velit.*
3. *Tertius in iudicio possessorio potest intervenire ad eum effectum ut sibi, & non spoliato res restituatur de domino suo docendo.*
4. *Sententia executionem tertius impide non potest, quando sciatis literam agitari, & acquiescatis donec sententia effeta lata.*
5. *Acta facta in iudicio summario non faciunt fidem in plenario.*
6. *Reprobatio contra testes in causis summaris non admittitur.*
7. *Testes, qui alias non sunt idonei, in subdium repudiantur idonei; quando alias persona haberit non possum.*
8. *Testes de Capitulo pro, & contra Capitulum admitti possunt.*
9. *Excommunicatus testimoniorum dicere non potest, limitata ut ibi.*
11. *Domicili admittuntur in testes in his, quæ domi geruntur.*

CAP. Veniens. iij. XXXVIII.

Testes iterum produci possunt etiam post publicationem attestatione quando diuerso modo super eodem articulo agitur. Item ea quae in Capitulo aguntur per Canonicos uti testes probari possunt, qui quoad hunc effectum ab excommunicatione, si opus fuerit, absoluuntur. Colligunt ex Ord. Abb. antiquis. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Host. Bald. Felin. Henric. Boich. Butr. Myning. Aretin. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viu. in ratione 2. libri iuris Pontif. pag. 171. Alagonia in compendio iuris Canon. pag. 269. remissione Cafal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. referunt ab Anton. August. collect. 3. Decretal. lib. .it. 12. c. 11.

Quod sua intererat, &c.] Notatur ad hoc quod tertius sententia executionem impedit potest si incontinenti de suo interest probare velit, vt per Boer. decis. 79. a. n. 1. Cour. practic. c. 16. n. 1. Tiraq. de retrah. lig. §. 1. gloss. 2. n. 51. & in tract. le mort. p. 2. declar. 4. n. 9. Azin. in praxi. §. 31. c. 2. lim. 5. Viuian. Neapol. decis. 304. n. 3. Ioseph. Ludouic. Peruf. decis. 26. n. 1. Parlad. lib. 2. verum quotid. p. 5. §. 11. n. 58. Menoch. conf. 319. n. 8. Cald. Pereira q. foren. lib. 2. q. 36. n. 20. D. Barbos. in l. si alienam. n. 19. ff. de indic. cum aliis citatis ad cap. vlt. de re iudic. Amplia tertium etiam trium sententiârum conformium executionem impedire posse, vt per Anton. Gabr. tom. 3. commun. lib. 2. tit. de execut. rei iudicata. concil. 1. n. 19. pag. 143. Farinac. Viuian. Neapol. decis. 495. n. vlt. Bernard. Graue. ad practicam Camera Imper. lib. 1. concil. 70. n. 15. Amplia etiam in iudicio possessorio posse tertium interneire ad cum effectum, vt sibi & non spoliato res restituatur de domino suo docendo, Menoch. conf. 488. a. n. 1. Fachin. lib. 1. contravers. cap. 5. Bernard. Graue. d. concil. 70. confid. 1. Limita tamen quando tertius sciuissest item agitari, & acqueuisisse donec sententia esset lata, nam & hoc casu contra tertium executio competit, vide Gabr. d. concil. 1. num. 20. Myning. in presenti. n. 9. Franc. Marc. delphin. decis. 538. sub n. 6. vers. & maximè p. 2. Hondon. conf. 25. n. 20. vol. 1. Surd. conf. 334. n. 11. & 13. & conf. 405. n. 8. cum seqq. Mendez à Castro in praxi Lusit. lib. 3. cap. 21. num. 41.

Verum attestations, &c.] Notatur ad hoc quod acta facta in iudicio summario non faciunt fidem in plenario, vt per Hippol. sing. 580. Surd. de alimentis, tit. 1. q. 12. 6. n. 4. & 5. plures per Farinac. fragm. crimin. p. 1. lit. A. n. 24.

Non licet eisdem, &c.] Videatur hic text. probare quod in causis summariorum non obstante publicatione, vel apertura testimoniū possunt recipi testes super eisdem articulis, vel directe contraria, ita in effectu Innoc. n. 4. & alij in presenti, Socin. reg. 498. limt. 41. & 43. Rojas sing. 203. Cessat enim ratio subornationis, siquidem testes deponentes in causa summariorum de se deponunt de alia re diuersa ab illa de qua interrogari debent in plenario iudicio, unde respectu ipsius perinde est ac si in quacunque causa, qua incepit, deponerentur.

Dummodo posset obiciere, &c.] Notatur ad hoc quod in summariorum causis contra testes non admittitur reprobatio, vt per Cour. practic. c. 17. n. 4. vers. 7. Capyc. dec. 55. Afflict. decis. 351. n. 2. cum seqq. Menoch. remed. vlt. retin. n. 41. Rebuff. de reprob. testimoniū. n. 6. Amat. Roderic. in practic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, v. 9. n. 21.

Liberè valeant, &c.] Notatur ad hoc quod testes qui alias non sunt idonei, in subsidium reputantur idonei, quando aliae personæ haberi non possunt, vt per Bernard. Diaz. reg. 759. Feder. de Senis conf. 119. Mathel. sing. 168. & 189. Anton. Gabr. commun. tit. de teſib. concl. 7. Latè Joan. Baptista Costa de remed. subſid. remed. 70. per 10. Hippol. sing. 73. Rebuff. de reprob. testimoniū. num. 185. Surd. decis. 326. num. 91. Mor. in emporio iuris, p. 1. tit. 1. in pralnd. num. 77. Stephan. Gratian. discept. foren. cap. 144. num. 28. cum seqg. Cardos. in praxi indicum, verbo, testis, num. 29. Franc. Molin. de ritu nupi. lib. 1. comp. 7. num. 23. nisi testes patenterunt plures defectus, quietus ne in subsidium admitterentur, vt per Eugen. conf. 63. num. 74. Mafcard. concl. 1. 159. in fine, & plures citatos à Joan. Baptista Costa d. remed. 70. num. 21. & num. 29. subdit quod afferens alios non reperiri testes idoneos, neque alter posse veritatem cognosci, tenetur de hoc formare unum capitulum, & probare aliunde quidem quām per assertiōnē testimoniū inhabiliū examinerunt, & n. 32. declarat quoties dicitur testes inhabiles, putā infames, & criminosos falso in subsidium admitti, illis nequaquam simpliciter credi, neque eorum dictum recipi in criminalibus absque eorum tortura, sed in ciuilibus facere aliquid aliqualem probationem.

Non facile possunt nisi per Canonicos, &c.] Notatur ad hoc quod testes de Capitulo pro, & contra Capitulum admitti possunt, vt per Dec. in cap. insuper, num. 5. sup. hoc titul. Rebuff. de reprob. testimoniū num. 60.

Ve ad cauelam absolvatis, &c.] Ergo excommunicatus testimonium dicere non potest, vt per Rot. decis. 3. num. 1. apud Farinac. p. 2. recent. Viuian. tom. 1. communum opin. lib. 4. tit. 1. num. 15. Anton. Gabr. tom. 3. tit. de teſib. concl. 19. num. 1. Corral. lib. 5. misel. cap. 20. num. 3. Rebuff. d. tractat. de reprob. testimoniū. num. 202. Mafcard. de probat. concl. 705. num. 1. & conc. 1. 356. num. 26. Amar. Roderic. in practic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 9. num. 40. latè Farin. in praxi crimin. q. 56. num. 240. cum seqg. vbi n. 263. afferit procedere in excommunicato maiori excommunicatione, & n. 268. limitat in instrumentis, & testamentis, & n. 273. etiam limitat in criminis haeresi.

In gloss. *Vra que ibi, sed si illi etiam, quā primō in ducti fuerunt, convariarum dicunt in secundo iudicio.* Vide Anton. Gabr. tom. 3. commun. opin. lib. 7. tit. de criminalibus. concl. 29.

In gloss. *Incontinenti. ibi, Nota sententiam executioni mandandam, nisi statim probetur exceptio.*] Notatur ad hoc quod tertius vt executionem impedit, deber incontinenti de iure suo docere, alias eius appellationi non defertur, vt per Cour. practic. c. 16. sub n. 10. Boer. decis. 79. n. 1. Cæſ. Contar. in repet. l. unica. C. si de mom. possit. q. 2. 4. n. 11. vers. intellige, Soar. de Pace in pract. p. 4. tom. 1. c. 2. à priv. Cancer. var. resolut. p. 2. 6. 16. ex num. 29. Salgado de protell. Regia tom. 1. p. 4. cap. 8. num. 99.

In gloss. *Canonicos*, vlt. ibi, sic & que domi sua per alios non de facili exprobantur. Notatur ad hoc quod domestici admittuntur in his quae domi geruntur, vt per Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. de teſib. num. 251. pag. 539. Menoch. conf. 353. num. 22. Mafcard. concl. 496. n. 8. & concl. 533. num. 15. & concl. 1359. num. 7. Gutier. alleg. 11. num. 8. Morl. in emporio iuris, part. 1. tit. 5. in pralnd. num. 23. in fine, Bobadil. in sua politica, lib. 3. cap. 8. num. 102. lit. E. Cardin. Mantic. de tacitis, & ambig. conuent. lib. 8. tit. 14. num. 11. Farin. in praxi crimin. quest. 55. n. 36. Don.

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 537

Don Christoph.de Pace in scholis ad leges styl., I.6.2.
num.29.

1. *I*ead.gloss.ibi, *Quia hoc facit compulsa*. Idem in filio testificante contra patrem in crimine morte digno; nam si in his criminibus aduersus patrem coactus, & non sponte testimonium dixerit, non ob id est notandus ingratitudine, vt per Conar. in cap. Raynuitia in princip. n.2.1. de testam. & lib. 1. var. 1.1. num.8.

S V M M A R I V M.

1. *R*eligiosi etiam ad testificandum non admittuntur ab*que iuramento nisi à partibus remittatur.*
2. *T*estes iurare debent quamvis dignitate præfulgeant, alias non probant.
3. *I*uramentum testibus expresso consensu à partibus remitti potest, secus in causa matrimoniali, criminis, & civili ardua.
4. *I*uramenti in remissione à partibus facienda non requiritur indicio confessus.
5. *I*uramentum calumnia an possit remitti à parte parti, ostenditur.
6. *I*uramentum calumnia statuto tolli non potest.

C A P. Tuis quæst. XXXIX.

1. *R*eligiosi in causis monasterij non possunt testificari nisi iurent, potest tamen pars aduersa relaxare iuramentum, si velit. Colligunt ex Ordinari. Abb.antiq. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Innoc. Henric. Anan. Host. Bald. Panorm. Felin. Butri. Anch. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Vinian. in rationali secundi libri iuris Pontificis, pag. 172. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 269. fertur ab Anton. August. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 12. cap. 12.
2. *A*bque iuramenti exhibitione.] Notatur ad hoc quod testes iurare debent quamvis dignitate præfulgeant, alias non probant, vt per Bellacombe, tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 9. num. 13. pag. 494. Vinian. eod. lib. 4. tit. 10. n. 3. 14. vers. & casu quo teste, pag. 550. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 26. & casu 108. n. 30. Cur. Philip. part. 1. 6. 17. n. 17. Anton. Gab. decis. 8. de testib. quem refert Aloy. Ricc. p. 2. collect. 263. Rebuff. de reprobat. testimoniis. n. 284. & in tract. nominat. q. 11. n. 4. Matth. Coler. Germanie decis. 142. n. 1. Mascard. de probat. concl. 1. 3. 4. & lib. 1. q. 5. & n. 6. 4. Surd. decis. 12. n. 7. Seraphin. de privilegiis iuramenti, priuili. 30. Morl. in empiria iuris, p. 1. tit. 1. in tract. n. 30. Lud. Miranda de ordine indic. q. 2. 3. art. 5. Rodolphin. in tract. de suprema, seu absolute Principiis potestate, cap. 6. n. 42. Camil. Borrel. in summa omnium decis. tit. 90. de iuramento. n. 371 cum seqq. Amat. Roderic. in practic. de modo, & forma videndi, seu examinandi processum, c. 7. n. 41. Bernard. Graue. ad practicam Camera Imper. lib. 1. concl. 101. Farin. in præci. crimin. quæst. 74. num. 7. cum seqq. Aldrete de Religiosa disciplina tuenda, lib. 1. cap. 9. num. 6. Paulin. Berti. Lucenf. in præci. criminal. Regul. tit. 11. cap. 1. num. 94. & tit. 14. cap. uniu. num. 8. Alia de hac materia vide ad cap. fraternitatis 17. sup. hoc tit.

3. *N*isi forte à parte remittatur aduersa.] Ergo iuramentum testibus expresso consensu à partibus remitti potest, vt per Alberic. de testib. p. 3. n. 32. Mynsing. hic n. 2. Soar. in thesauro recept. sent. litera T. n. 271. Conar. var. lib. 2. c. 1. 3. num. 1. Rutg. Ruland. de commissar. lib. 6. cap. 10. num. 5. Boër. decis. 1. numer. 4. 8.

Mascard. de probat. in proem. quæst. 5. à num. 103. & concl. 136. 1. num. 19. Mench. success. creat. §. 9. num. 2. & 13. Guttier. in l. nemo potest, num. 1. 34. ff. de legis 1. Farin. in præci. crimin. q. 74. num. 8. Bernard. Graue. d. concl. 101. confid. 2. vbi num. 5. resoluit quod in causa matrimoniali testibus iuramentum non potest remitti, de quo etiam Mascard. concl. 101. n. 19. vbi intelligit quando agitur de dissolendo matrimonio, non vero quando agitur de confirmando. Farin. d. q. 74. n. 92. vbi n. 8. 5. etiam idem dicit in causa criminali, & in civili ardua. Quod autem ad remittendum tale iuramentum requiratur consensus utrinque partis, nec satis sit, si tantum remittat contra quem testes producuntur, dixi ad cap. tertio logo, de probat. in gloss. 2.

A parte.] Ergo non à iudice, Farin. d. q. 74. n. 88. 4. vbi num. 91. afferit in remissione iuramenti à partibus facienda non requiri indicis confessum, de quo Mynsing. hic num. 4. & Bernard. Graue. d. confia. 2. num. 4.

In gloss. Remittatur, ibi. Sed quid dicas de iuramento calumnia an possit remitti à parte parti. Vide Marant. de ordine indic. p. 6. in 2. tit. de iure iuri. in princip. Guttier. præf. lib. 1. q. 99. & in repet. d. 1. nemo potest, n. 127. Vinian. Neapol. decis. 109. n. 2. Matth. Coler. decis. 117. n. 4. & 5. Morl. in empiria iuris, p. 1. tit. 11. in tract. n. 23. vers. unde, Vincent. Carot. de iuram. litis, decis. q. 23. n. 6. Anton. del Re Tiburtin. de iuram. calumnia, c. 7. n. 5. cum seqq. Camil. Borrel. in sum. omnium decis. tit. 51. de iuram. calumnia, à n. 9. Mench. illuſtr. c. 31. n. 41. Leand. Galganet. de iure publico, lib. 2. tit. 28. n. 1. vbi quod nec consuetudine illud remitti potest, Stephan. Grarian. discept. forens. c. 208. à n. 15. ex quo. rum dictis colligitur iuramentum calumniae non posse remitti à partibus, quia introductum fuit ob utilitatem publicam, & procedere text. in l. 2. §. sed gnia veretur, C. de iure iuriando propter calumniam; si tamen omittatur (dummodo ab altera partium exactum non sit) processum indicij accidentalem, & procedere text. in c. 1. de iuram. calumnia, lib. 6.

Vnde iuramentum calumniae statuto tolli non posse resolvunt Vinian. d. decis. 109. n. 5. Vincent. Carot. d. q. 13. princ. n. 7. Anton. del Re d. c. 1. n. 1. Surd. decis. 18. n. 8. Nec consuetudine, Vinian. d. decis. 109. n. 3. Carot. d. q. 13. num. 7. Anton. del Re d. cap. 13. num. 4. Nec Principis rescripto, nisi exprefsis verbis deroget, Anton. del Re d. c. 13. n. 2. 4. Ludou. Rudolphin. de supra, seu absolute Principis potestate, c. 6. n. 43.

S V M M A R I V M.

1. *D*elegatus necessarius in testem remonetur à iudicando, & alius subrogatur.
2. *F*ormina ex privilegio Apol. possunt habere ius conferendi beneficia Ecclesiastica.
3. *I*ndex datus ad caufam quando non venit ad sententiam, vel fui recusatus, aut compromissum expiravit, potest esse testis.
4. *I*ndex testimonium ferre non potest in causa coram eo vertente, vel in qua fui index.
5. *I*ndex si de re, super qua litigatur, veritatem sciata, potest recusari, ut testificetur.

C A P. Dilecto. XL.

Dilectus quando cognoscitur esse necessarius à ad testificandum pro aliqua parte, remonetur à delegato

538 Collectanea Doct. in lib II. Decretal.

delegatio, & alius substitutur. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imola. Innocent. Anania. Host. Bald. Panorm. Felin. Henric. Anchar. Mynsing. Martin. Vran. Aretin. Butr. Guid. Pape. Cujac. Vinian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 172. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 269. remissiuë Calaf. in annot. & Ximen. in concord. pars. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 3. Decretal. lib. 2. tit. 2. cap. 13.

Probat hic text. Acta necessitate testimonij posse litigantem postulare, ut index ab officio indicandi remoueat, & in causa suum proferat testimonium, ita gloss. verbo unicum, & verbo testis defecit, Abb. à n. 4. Imol. n. 2. Bellam. n. 5. & Mynsing. n. 3. in presenti. Anfrer. de reprob. testimoniis n. 60. Ioan. Baptista Costa Subsid. remed. 70. ill. 2. Intellige procedere quando legitime constat semota fraudis suspicione alios deficeret testes per quos causa probari possit, ut eum in cuncta verba huius text. ibi, non nisi per ipsum, & alium unicum tantum testem, & c. quibus verbis aperte constat non existere alios testes per quos causa, de qua agitur, probari possit, confirmatur etiam ex aliis verbis, ibi, eius infiria valeat deprire, quibus aperte text. significat deficiente indicis testimonio posse amittiri ins partis, quod quidem non aliter contingere potest, nisi quando alii deficiunt testes, per quos causa, de qua agitur, probetur. Intellige text. sic explanatum procedere etiam quamvis delegatus non in totum, sed quoad aliquam partem vices suas alteri commiserit, cum enim adhuc iudex manere dicatur, iuxta text. in cap. super questionum §. porrò, de officio delegati, & sic manens index in eadem causa testis esse nequeat, vtque text. testificandi necessitate talis delegatus remouebitur: non sic dicendum est si in totum, & nihil sibi retinendo vices suas subdelegaverit, cum enim delegatus, de quo in presenti, sit delegatus Pontificis, patet ibi, duixerimus committendum, & vii talis habeat potestatem subdelegandi, ut probat text. in cap. pastoralis, 28. in princ. de offic. delegati, vtque facta subdelegatione in totum iam delegatus index dici non potest, sed persona particularis, ac proinde propter necessitatem testificandi iam remoueri nequit ab officio, quod non habet, iuxta regulam text. in decim. ff. de verbis oblig. in cap. ad disponentium, de despons. impuber. sic fane iste talis non solum in causa poterit testificari, verum etiam coram illo, cui facta fuit subdelegatio, prout in specie tenet Bellam. n. 9. & 11. post gloss. hic verbo recusat.

Et Comitissam Flandrensem.] Notatur ad hoc quod feminæ, ex priuilegio Apost. possunt habere in conferendi beneficia Ecclesiastica, ut per Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gl. 2. n. 13. & plures alios citatos ad cap. dilecta 12. sup. de maiorit. & obed.

Testimonium Decani, &c.] Notatur ad hoc quod index datus ad causam, quando non venit ad sententiam, vel fuit recusatus, aut compromissum expirauit, potest esse testis, ut per Rebuff. de reprobatione testimoniis, num. 277. Index enim testimonium ferre non potest in causa coram eo vertente, vel in qua fuit index, vide Tiraq. cœssante causa, in princ. n. 248. Cur. Philip. p. 1. §. 17. num. 11. Menoch. de arbitr. lib. 1. quest. 73. Matcard. de probat. conclus. 950. à princ. & precipue à n. 7. & concl. 13 § 7. num. 37. Cald. Pereira quest. forens. lib. 1. quest. 9. num. 15. Farinac. in praxi crimin. quest. 60. num. 8. & cum seqq. Rota decis. 259. n. 8. apud Farinac. p. 1. recent.

Ne igitur ob testis, &c.] Notatur ad hoc quod si index de re, super qualitatem, veritatem sciat, potest recusari, ut testificetur, ut per Rebuff. de tract. de

reprob. testimoniis, n. 282. vbi etiam tenet quod si index faciat se nihil scire, non poterit recusari.

S U M M A R I V M.

- 1 Testes, quos reus induxit, recipiuntur & publicantur citato adversario, ne probationis copia pereat.
- 2 Testes ad perpetuam rei memoriam examinari possunt ante item contestatam ex parte rei, intellige, vs. nnn. 6.
- 3 Ecclesia in dubio presumitur libera nisi probetur subiecta.
- 4 Elogia non probant deficiente partis citatione.
- 5 Insiparonatus transfit ad heredes quiscumque.
- 6 Opponi potest contra receptionis testes ex parte rei ante item contestatam.
- 8 Creditor potest debitorem suum conditionaliter, vel in diem compellere, ut faciat sibi instrumentum debiti ad faciliorum probationem.

C A P. Significavit. X L I.

Testium & probationis copia quando timetur ne processu temporis deficit, index citata parte aduersa ut intersit, debet examinare testes defensores, quos altera pars offert, reducendo eorum dicta in publica instrumenta: similiter conficiat instrumentum super denuntiatione facta parti aduersa ut intersit. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anchar. Imol. Anania. Hostiens. Butr. Panormit. Bald. Innoc. Henric. Boich. Felin. Mynsing. Aretin. Martin. Vran. Pape. Cujac. Vinian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 172. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 270. remissiuë Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. August. collect. 2. Decretal. lib. 3. tit. 12. cap. 14.

Timens ne processu temporis, &c.] Notatur ad hoc quod ex parte rei possunt testes examinati ad perpetuam rei memoriam ante item contestatam, ut per Anton. Gom. tom. 3. vay. cap. 1. num. 19. Matcard. de probat. concl. 68. 3. num. 1. Bernard. Gratianum ad practicam Camera Imper. lib. 1. concl. 102. confid. 2. Farinac. in praxi crimin. part. 2. de oppositione contra examen testimoniis, quest. 67. à num. 63. vbi num. 63. afferit quod ille, qui potest esse actor, & reus testes ad perpetuam rei memoriam ante item contestatam examinare valet.

Liberam eam esse volentes.] Notatur ad hoc quod Ecclesia in dubio presumitur libera nisi probetur subiecta, ut per Matcard. concl. 58. 5. à n. 1. Nam iulianus patronatus est quodam Ecclesia servitus, & quid Ecclesia onerosum, Roch. de iure pat. verbo, & dotavit 1. Menoch. conf. 90. n. 1. Matcard. concl. 58. 5. n. 2.

Pundationis tempore, &c.] Notatur ad hoc quod iulianus patroatus acquiritur etiam ab aliis referentiatione dummodo expresè non sit remissum, ut per Abb. n. 1. Felin. n. 2. in presenti Rot. decis. 5. de iure pat. in antiq. Roch. in verbo Ecclesiastica fundavit. q. 8. n. 12. Lambert. lib. 1. p. 1. q. 2. art. 4. n. 12. & 14. & q. 6. art. 2. n. 11. Staphil. de literis gratia, t. ii. de modo & formi imperat. § sequitur videtur, n. 5. Bero. rub. de iure pat. n. 81. & 82. & in c. 3. n. 5. illotis. Rot. decis. 167. n. 4. p. 2. divers. & decis. 800. n. 4. p. 4. divers. & decis. 421. n. 1. & decis. 674. n. 1. p. 2. recent. ubi quod saep in aliis causis Rot. sequitur est hanc opinionem, ut in decis. 5. 17. n. 2. p. 1. recent. & decis. 421. n. 1. p. 1. recent. refers & sequitur Florent. in annot. ad decis. 1. Buratt. n. 1. lit. B.

Denum

De Testibus, & attestationibus, Tit. XX. 539

Dennuntiando.] Notatur ad hoc quod deficientे partis citatione elogia non probant, vt per Farin. p. 1. cors. 75. num. 105. Non sufficit tamen hoc casu denuntiatio ad domum, Tiraq. de retractu lig. §. 9 gloss. 2. num. 5.

Vel corum hereditibus.] Notatur ad hoc quod inspatronatus transfit ad haeredes quoquecumque, vt per Cou. var. lib. 2. c. 18. n. 6. Perez l. 1. verbo *deuen succeder in sus-derecho*, tit. 6. lib. 1. Ordin. pag. mibi 139.

In gloss. *Testes ibi, & nota quid hac publicatio, &c.* Notatur ad hoc quod ex parte rei possint testes examinari ante item contestatam, & ad perpetuam rei memoriam, quando reus examinat testes pro sua defensione, sine exceptione; secus si pro actione, & impugnatione, vt per Farin. d. 9. 76. n. 75.

In ead. gloss. ibi, *Item contra illos, &c.* Notatur ad hoc quod contra receptos testes ex parte rei ante item contestatam potest opponi non solum contra eos cum dicta, sed etiam contra personas, vt per Farin. d. 9. 76. num. 80. vbi num. 81. intelligit ante publicationem.

In gloss. *Monumenta.* Notatur ad hoc quod creditor potest debitorem suum conditionalem, vel in diem compellere ut faciat sibi instrumentum debiti ad faciliorem probationem, ne poeta super debito debeat litigare, vt per Anton. Gomez. l. 40. *Tauri*, n. 2. 9. vers. secundo, Vinian. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 2. n. 169. pag. 463. Nam generale est vt quis possit petere instrumentum sibi fieri de contratu, cogatur que altera pars ei instrumento conficiendo contentire, vt per Tiraq. de retractu lig. §. 29. gl. 5. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 *Testes etiam antiqui publicatis attestationibus pos-sunt produci si materia antiqui capitulo reputatur aliquo addito, quod subiectur necessitate probandi, & n. 2.*
- 3 *Testis, qui semel productus dicit se nescire, & nunc iterato deponit super eodem negotio, non dicitur varius.*
- 4 *Contractus tempus inspicendum est.*

C A P. Cūm causa. X L I I .

Estes iidem qui fuerunt pro una materia in uno Capitulo, possunt iterum recipi in eadem materia pro alio Capitulo, vt qui testificati sunt excessum deceptionis, possunt testificari quantitatem valoris. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Hof. Henric. Anch. Butt. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 173. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 270. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Ang. collect. 3. Decret. lib. 2. sub tit. de empt. c. 2.

Hanc eandem concil. ex hoc text. desumit Xuat. alleg. 5. n. 5. vbi etiam tenet quod nouns articulus dicitur ille, qui directè contrariatur primo, si addatur aliqua qualitas non deducta, quia tunc censetur nonum caput.

In gloss. *Ad alium.* Notatur ad hoc quod testis, qui semel productus dixit se nescire, vel recordari, & nunc iterato deponit super eodem negotio, non dicitur varius, vel vacillans, imo valet eius dictum, vt per Hyppol. in lex libero, in princ. n. 12. ff. de quest. Bernard. reg. 754.

In gloss. *Tempore, ibi, tempus enim contractus inspi-*

ciendum est. Vide Perez l. 2. gloss. pag. 340. in princip. tit. 2. 3. lib. 2. Ordinam.

C A P. Albericus. X L I I I .

Ententia lata à indice si per scripturam non apparet, debent recipi testes, & in publicam scripturam redigi, v.g. sententia diuotij, si non appetat in scriptis, probari potest per testes, ne filii sint illegitimi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Panorm. Anch. Hof. Bald. Felin. Henric. Boich. Butt. Mynsing. Aret. Martin. Vran. Guid. Papæ. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 173. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 270. remissione Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. Ang. collect. 4. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 2.

Quod in scriptis redacta non fuit.] Dum text. iste dicit recipiendos esse testes ad hoc, vt constet de sententia prolatâ, iam probat illam quidem valere, licet in scriptis non proferatur, quæ quidem resolutio est contra communem Doctorum sententiam, quos citauit in collect. ad lib. 2. tit. 19. c. 11. n. 39. & hac communis sententia retenta, quam etiam probant Boët. de cœl. 258. n. 60. Abb. Felin. & Alij in presenti, respondentum est cum gloss. verbo in scriptis, & Doctoribus communiter in cap. quoniam contra, de prob. text. in presenta procedere specialiter in causa matrimoniali, de qua agit patet ibi, matrimonij questio venteretur & ibi, lata fuit diuotij sententia. Vel melius dicendum puto hunc text. non agere utrum sententia definitiva in scriptis, vel illis proferenda sit, sed supposito (vt sunt termini habiles iuxta communem DD. sententiam) quod in scriptis profertur, illius publicatio sit redigenda in acta, & per notarium publicum adhuc effectum scribenda, quæ reducitur facienda est ad hoc ut actis judicialibus publicam fidem faciat, patet ex text. ibi, in scriptis redacta non fuit.

Redigi faciente.] Notatur ad hoc quod tenor scripture, quæ pro forma requiritur, si sit amissa, probatur per testes, Anton. Gomez ad l. 41. *Tauri*, n. 2. Qualiter vero probetur amissa, vide Seraphin. de priuilegiis iuramenti, priuile. 37. Surd. conf. 109. n. 8. cum seqq. Farin. fragment. crimin. p. 1. lit. A. n. 2. c. 7. cum seqq. Bernard. Grævum ad practicam Camera Imper. lib. 2. concil. 37. n. 7. Viuian. tom. 1. communium opin. lib. 4. tit. 9. n. 75. vers. declaratur etiam, pag. 486 in fine, Bellacomb. tom. 2. lib. 7. tit. 14. n. 91. pag. 264. Alex. Trentacinq. var. resol. lib. 2. tit. de fide instrum. resol. 6. Vinc. Hondon. conf. 9. vol. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 *Summarium collige propterea in conclusione text.*
- 2 *Senioribus maior fides adhibetur.*
- 3 *Testes examinati in uno iudicio ad unum finem non prohibentur quandoque in alio iudicio recepti ad alium finem.*
- 4 *Testes in matrimonij probatione publicatis attestationibus examinati possunt.*
- 5 *Testis dicat contrarium in secundo iudicio ei, quod dicit in principio, non valet dictum eius.*

C A P. Cūm in tua. X L I V .

Vando esset fama quod contrahentes sint con-sanguinei, & ad tollendum scandalum duode-

504 Collectanea Doct. in lib II Decretal.

¹ cim propinquii inrant nullam esse consanguinitatem, si post contractum matrimonium tres, vel quatuor testantur esse parentelam, tunc si primi testes iterum inrant, vel alij non esse consanguinitatem illi praeualebunt, alia secundi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Felin. Butr. Bald. Panorm. Anch. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in ratione secundi libri iuris Pontificij, pag. 174. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 271. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 2. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 3.

² Antiquiores tempore.] Notatur ad hoc quod senioribus maior fides adhibetur, vt per Tiraq. in prefat. de iure primog. na. 48. cum seqq. Macard. de probat. concl. 1295. & concl. 1296. n. 4. Menoch. de presumpt. lib. 6. pref. 47. n. 3. Rebuff. de reprob. testium, n. 15. Carol. in praxi iudicium, verbo, testis, n. 7. 9. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 65. n. 175.

³ Quoniam autem ad aliud, &c.] Notatur ad hoc quod testes examinati in uno iudicio ad unum finem non prohibentur quandoconque in alio iudicio repeti ad aliun finem, vt per Farin. in praxi crimin. q. 66. n. 301.

⁴ Quod partes testificata didicerant, &c.] Notatur ad hoc quod in matrimonij probatione possunt testes publicatis attestacionibus, iisdemque didicitiis examinari, vt per Macard. de probat. concl. 1024. n. 1. cum seqg. Macard. de arbitr. lib. 1. q. 34. n. 7. Aloys. Ricc. in collect. decisorum, p. 5. collect. 1769. latè Farin. d. p. 2. q. 75. n. 583. cum seqg.

⁵ In ead. gloss. In hoc casu, vlt. in fine, ibi, tamen si testis dicat contrarium in secundo iudicio ei, quod dixit in principio, non valer distinx eius. vide Perez. l. 3. gloss. 1. pag. 105. col. 1. ante med. tit. 4. lib. 8. Ordin.

S V M M A R I V M.

- 1 Summarium collige propt in conclusione text.
- 2 Nobiles tenentur de facinoribus suorum famulorum.
- 3 Delictum à famulo, vel filio, aut amico perpetratum presumptum factum de mandato dominij, patris, vel amici, in cuius commodum resultauit.

C A P. Constitutis. j. X L V.

¹ Excommunicari potest presumens impedire aliquem in producendis testibus. Item qui iurat veritatem non dicere, tenetur seruare iuramentum. Item quando consanguinei rei presumuntur impeditre aliquem ne testificetur contra reum, punietur ipse reus & si sit Archiepiscopus suspenditur à Pontificibus, dum eius consanguinei impediunt, ne quis testificetur ipsius simoniam, quia presumuntur impedimentum non dari reo inuito, & sic suspenditur donec parentes desistant à tali presumptione. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. And. Imol. Anan. Host. Felin. Hostiens. Bald. Panormitan. Butr. Anch. Aretin. Henric. Boich. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 174. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 271. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 4. Decret. lib. 2. tit. 7. cap. 4.

² Quia verisimile est, &c.] Notatur ad hoc quod nobiles tenentur de facinoribus suorum famulorum, vt per Tiraq. de nobilit. c. 37. n. 134.

[Si quis autem de consanguineis, &c.] Notatur ad hoc quod delictum à famulo, filio, consanguineo, vel amico perpetratum presumptum factum de mandato domini, patris, consanguinei, & amici, in cuius commodum, utilitatem, & satisfactionem tale delictum resultat, vt per Franc. Marc. decif. 423. n. 5. & 6. p. 1. Plac. de delictis, lib. 1. c. 14. n. 4. Menoch. conf. 53. n. 3. cum seqg. D. Barbos. lib. 1. si mora, n. 32. ff. soluto maritum, ubi intelligit si delictum famulorum habet causam successivam, & dominus patitur famulos in illos persistere, nam absolute verum non est delictum presumti factum de mandato domini. Anton. Gom. var. tom. 3. c. 3. n. 47. Menoch. de presumpt. lib. 5. pref. 47. Macard. de probat. concl. 1023. n. 36. & concl. 1012. n. 2. & concl. 1300. n. 1. cum seqg. Farin. p. 4. conf. 26. n. 9. & conf. 55. n. 29. & p. 5. q. 134. n. 70. & 89. Surd. de alim. tit. 9. q. 26. n. 117.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes etiam alias productos procedere potest qui testificata non didicit, nec renuntiavit testibus producendis super antiquis capitulis, seu articulis.
- 2 Marchio non definit nobilis appellari.
- 3 Mulier etiam se defendendo sortitur forum viri.
- 4 Testes alios nominare & producere potest qui ultra iam nominatos, & examinatos ante didicita testificata.

C A P. Constitutis. j. X L VI.

Q Vando impeditur ingressus ad indicem, potest appellari a sententia que fertur. Item si parentes adhuc non didicerunt testificata, nec renuntiavint testibus producendis, possum iterum idem, vel alij testes produci in alio iudicio. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imola, Anania, Hostiens. Anch. Butr. Panorm. Felin. Bald. Aretin. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontificij, pag. 175. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 271. remissione Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 3. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 5.

Nobilis viri Marchionis,] Notatur ad hoc quod Marchio non definit nobilis appellari, vt per Tiraq. de nobilit. c. 6. n. 5.

¹ Propterea ad ipsum, &c.] Notatur ad hoc quod mulier etiam se defendendo sortitur forum viri, vt per Tiraq. l. 1. comib. gl. 1. p. 1. n. 3. 3.

² Cum non renuntiaverint testibus producendis,] Notatur ad hoc quod ante didicita testificata, etiam post publicationem potest quis alios testes nominare, & producere ultra iam nominatos, & examinatos, vt per Surd. decif. 1. 53. n. 1. in fine, & 112. Farin. p. 4. conf. 73. n. 1. non prohibito quod quis non possit didicita testificatis alios testes examinare, locum non habet, quando non essent testificata, vel omnino, vel non plenè didicita, Macard. de probat. concl. 1239. n. 29.

S V M M M R I V M.

¹ Testimonium de auditu ad probandam consanguinitatem in causa matrimoniali quibus concurrentibus valeat, offenditur.

² Consanguinitatem probant testes de auditu si sunt personæ graues, & deponant a maioribus audiuisse ante item motam.

³ Affinitas,

De Testibus, & attestationibus, Tit. X X. 541

- 3 Affinitas, & consanguinitas potest probari per testes.
- 4 Antiquioribus magna fides adhibetur.
- 5 Iuramentum quando requirit quod propria manu aliquius fiat, non potest iurari per alium.
- 6 Testes de auditu ad probandam consanguinitatem debent specificare singulos gradus dempto stipite.
- 7 Qualitas probanda est ab eo, qui in eae fundat.
- 8 Opinio aliquius Doctoris matrimoniorum sustinentis prefertur sententia illud impugnantium.

C A P. Licet ex quadam. XLVII.

Olim quando impedimentum consanguinitatis erat usque ad septimum gradum, licet admittentur testes de auditu, nunc quia est ad quartum gradum non a mittuntur, nisi forte essent personae graues, que ante motam item audierint haec a suis antiquioribus saltem duobus non infamibus, & suspectis, sed fide dignis, & omni exceptione maioribus. Item sufficit si unus audiuit a pluribus, vel si multi infames ab hominibus bona vita audierint. Item tales testes in suo iuramento iurent etiam quod non odio, amore, timore, vel commodo testificentur, & singulos gradus ab utroque latere nominando, vel circumloquendo personas distinguant, & iurent se accepisse a maioribus quod deponunt, & credere ita esse; iurent etiam le vidisse personas saltem in uno praedictorum gradum constitutas se pro consanguineis habere, nam tolerabilius est diffidemt aliquos copulatos contra statuta hominum quam legitime coniuges contra statuta rei diffolueri. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butr. Felin. Henric. Boich. Anch. Martin. Vran. Myrsing. Aretin. Gnid. Papae. Cujac. Viian. in ratione 2. libri. iur. Pont. pag. 175. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 271. remissiu Cafal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2. defumitur ex Concil. generali Lateran. sub Alex. III. c. 52. refutur ab Anton. Aug. collect. 4. Decret. lib. 2. tit. 7. c. 6.

2 Collige ex text. testes de auditu consanguinitatem probare si sint personae graues, & deponant a maioribus audiuisse ante item motam, nam si post item motam nullam fidem facerent, etiam interuenientibus aliis in hoc text. requisitis, quorum si unum deficiat, nullam penitus fidem testes faciunt, vide Gregor. l. 1. tit. 9. p. 4. Con. de spons. p. 2. c. 6. §. 10. n. 1. Mich. Grall. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 10. n. 18. 1. pag. 532. & n. 190. pag. 533. Nauar. conf. 2. sub tit. de consanguinitate in novis. Rebuff. de reprobatione testium, n. 51. vers. saluator, Mafcard. de probat. concl. 410. & concl. 511. & concl. 104. & concl. 395. & concl. 103. n. 10. Guttier. canon. lib. 1. c. 11. n. 34. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 18 §. 1. n. 5. Surd. decif. 145. Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 7. 1. n. 11. Guttier. ed. tract. c. 36. n. 11. Cald. Pereira de empt. & vendit. c. 2. 1. n. 15. Perez de Lara de capellaniis, & annineras. lib. 2. c. 4. n. 12. Fulu. Pacian. de probat lib. 1. c. 9. n. 43. latè Farin. in praxi crimin. q. 69. n. 103. cum seqq. Et extra casum matrimonij, & successionis celare dispositionem huius text. afferit Cabed. Lusit. decif. 73. n. 1. 3. p. 2. vbi etiam tenet quod quando agitur de consanguinitate non propter consanguinitatem, sed propter aliud consequendum, sufficit probare quod possessionem consanguinitatis. Aduerte quod super hunc text. Ioan. Baptista Costa de remed. subsid. remed.

3 Testes.] Ergo affinitas, & consanguinitas potest probari per testes, vt per Mafcard. de probat. concl. 69.

Tom. I.

Ab antiquioribus.] Antiquioribus enim magna fidis adhibetur, vt per Tiraq. de iure primog. in prefat. n. 148. cum seqq.

Proprio iuramento.] Notatur ad hoc quod quando iuramentum requirit quod propria manu aliquius fiat non potest iurari per alium, vt per Cou. in cap. quoniam pastum, de pastis, lib. 6. p. 1. §. 5. n. 9. col. 3. Rebuff. in tract. nominat. q. 10. n. 12.

Singulos gradus.] Notatur ad hoc quod testes de auditu modo supra relato ad probandam consanguinitatem debent specificare singulos gradus consanguinitatis dempto stipite, vt per Farinac. d. quest. 69. num. 117.

Notatur etiam ad hoc quod qui vult tanquam ex agnatis, cognatis, vel descendentiibus, succedere, qualitatem illam probare debet, vt per Cou. var. lib. 2. c. 6. n. 6. Tiraq. de retracta lig. §. 1. gloss. 16. à n. 1. Dec. conf. 156. Mafcard. de probat. concl. 410. n. 21. Menoch. conf. 52. n. 6. cum seqq.

Tolerabilis est aliquos, &c.] Notatur ad hoc quod singularis opinio aliquius Doctoris matrimonium sustinentis praefertur, vt per Sanch. de matrim. lib. 1. disp. 18. n. 7. & lib. 7. disp. 103. n. 5.

In gloss. Persona. De granitate morum dixi ad cap. 9. cum in cunctis, verbo, grauitas morum, sive de elect. In gloss. Ab uno. Notatur ad hoc quod testibus de auditu fides non adhibetur si ab uno tantum dici audierint, vel non nominarent a quibus audierint, vt per Cald. Percira de empt. & vendit. cap. 21. n. 15. in fine.

S V M M A R I V M.

- 1 Attestationum publicatione facta non possunt ad partis instantiam testes ullo pacto repeti, nisi per malitiam, vel negligientiam examinatio ritè facta non esset. & n. 2. & 3.
- 4 Testes super omisso interrogatoriis non modo ante publicationem, sed etiam post eam repetendi sunt.
- 5 Testis si culpa partis diminuit, & imperfectè deposita, non potest index ad instantiam partis post publicationem testium eundem examinare, nisi contrarium partem grauando, secus si culpa indicis male examinatus sit.

C A P. Per tuas. XLVIII.

Honor. III.

Si pars post interrogationem testium petat iterum Sinterrogari, non est andienda nisi ex malitia, vel negligientiam examinatorum non sussent interrogatum super certis articulis. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Collect. Innoc. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Auan. Anch. Panorm. Host. Bald. Butr. Felin. Aretiu. Myrsing. Martin. Vran. Cujac. Viian. in ratione. secundi libri iuris Penit. pag. 176. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 272. remissiu Cafal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1.

Collige ex text. quod facta attestationum publicatione non possunt ad partis instantiam testes ullo pacto repeti, vt per Clar. §. fin. q. 53. vers. quartus eff. casus, ad fin. Paul. de Castr. conf. 369 incip. in casu. Alex. conf. 104. circa primum, vol. 5. latè Farin. in praxi crimin. p. 2. tit. de opposit. contra dicta testium, q. 66. num. 2. 55. cum multu seqq. vbi num. 2. 56. ampliat etiam si fiat ad effectum declarandi dubiam testium depositionem, & num. 276. limitat ad effectum, vt rationem dicti reddant.

§ 42 Collectanea Doct. in lib. I I. Decretal.

reddant, & n. 294. quando ad eos non i perennit notitia ex meliori forte recordatione, & n. 295. quando testium depositiones essent deperdita, & n. 298. de consensu partium, & à n. 299. plures alias refert limitationes. An antem in depositione testium sit pars citanda, vide Cas. Barz. Bonon. decis. 2. 37. Camil. Borrel. in summa omnium decis. tit. 4. de citat. n. 445. Hypol. in l. de uo quoque n. 76. ff. de re indic. & in l. 1. §. fin. n. 34 ff. de questionibus.

3 *Idque malitiae, vel negligentie, &c.*] Notatur ad hoc quid super articulis possunt testes repeti iam pridem attestatio cum publicatione facta, vbi vel per malitiam, vel per negligentiam examinatio ritè facta non esset, ut per Gabr. commun. lib. 1. tit. de testib. concil. 21. n. 20. cum seqq. Farin. d. q. 6. n. 280. & n. 282. resoluti quid in dubia testis non bene examinatus, indicis dolo, & negligentia praesumitur non bene examinatus.

4 Notatur etiam ad hoc quid non modo ante publicationem, sed etiam post eam testes super omissis interrogatoriis repetendi sunt, ut per Mynsing. in presenti, n. 4. & centur. 1. obseru. 32. Anton. Gabrd. conclus. 2. 1. n. 21. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 34. n. 15. Bernard. Graue. ad præf. Camera Isp. lib. 1. concil. 95. confid. 2. num. 4.

5 In gloss. *Audiundura*, 1. Notatur ad hoc quid si culpa ipsius partis testis diminutus, & imperfecte deponat, ut quia deficit aliquid in interrogatoriis, tunc iudex ad instantiam partis post publicationem testium minime poterit eundem examinare, nisi contraria partem granando, secus si culpa iudicis male examinatus est vel obscurè deponat, vide Tiraq. in l. bones, §. hoc sermone, n. 11. limit. 1 ff. de verbor. signif. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 34. n. 15. Guttier. præf. lib. 1. quæst. 5. 7.

S V M M A R I V M.

- 1 Testes probat prios, & reprobat orios probatiorum reprobare licet, sed reprobat orios reprobatiorum non licet.
- 2 Repulsa testium sunt defensiones.
- 3 Testes non improbati in prima instantia possunt in seundi improbari, præcipue si pars ignorauerit viua, &c.
- 4 Repulsa testium si non recipiantur, potest appellari.
- 5 Exceptionem infamatoriam contra testem opponens, & non probans tenetur actione iniuriarum.

C A P. Licet dilectus. ij. X L I X.

1 *T*estes contra personas testium in negotio principali admittuntur, & similiter secundum testes contra testes, sed ultra non licet admittere quartos testes reprobatios, ne lis diutius protrahatur. Colligunt ex Ordinat. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarell. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Butr. Anch. Felin. Panorm. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Vinian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 177. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 272. remissiuæ Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

2 *M*andamus quatenus recipiat, &c.] Nam repulsa testium sunt defensiones, Lap. allegat. 82. num. 9. Auendan. resp. 2. 1. n. 1. vers. i. h. tam. in fine, Amat. Rodet. in præf. de modo, & forma videndi sen examinandi processum, c. 9. de repulsis. contra dicta testium, 3. n. 2. 1. Itavt testes non improbati in prima instantia

possunt in secunda improbari, præcipue si pars ignorauerit vitia testium, vel repulsa falsitatis, aut corruptionis sit, vide Afflct. decis. 226. Auend. d. resp. 2. 1. n. 7. lib. 1. Garc. Mastrillo Sicil. decis. 7. 8. Thesaur. Pedem. decis. 259. n. 1. Guttier. præf. lib. 1. q. 6. 4. Perez l. 1. gloss. tachar los testigos, vers. dubitatur, tit. 4. lib. 3. Ordinan. Alphons. à Villadieg. ad l. 8. n. 2. tit. 4. lib. 2. del fuero iusgo, Soar. de Pace in præf. tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 7. Et 4 si non recipiantur huiusmodi repulsa possit appellari, Menoch. remed. 4. adipisc. n. 8. 17. Ioseph. Ludou. Peruf. decis. 38. n. 4. & 7. Valaf. conf. 47. n. 6. Surd. decis. 36. n. 17. Aduertere tamen oportet improbanti bus testes, ut iniuriosa repulsa in indicio non afferant, nisi illam probare possint, quia si exciperent contra testes, actorem, vel acclimatorem, illos infamando, & talem infamatoriam exceptionem non probauerint, iniuriarum actione tenerentur, vide Clar. in præf. lib. 5. §. fin. q. 3. n. 4. Gregor. Lopez l. 14. tit. 14. p. 5. Boët. decis. 145. in fin. Perez d. lib. 1. vers. dubitari solet, pag. 556. Bellacomb. tom. 2. commun. opin. lib. 9. tit. 25. n. 56. pag. 519. Rebuff. de reprob. test. um. n. 2. Soar. de Pace d. p. 1. temp. 9. n. 22. Cnr. Philip. p. 1. §. 17. num. 13. Farinac. in praxi crimin. pars. 3. q. 105. n. 233. cum seqq. & addit. ad eius conf. 30. vers. sic & ex cipiens, plures refert Cened. ad Decret. collect. 146. n. 4 in med.

*V*oluerit reprobare, &c.] Notatur ad hoc quid reprobatio testium est de sui natura odiosa, ut tenent in presenti, Innoc. in fine, Host. n. 1. Butr. n. 3. Aret. n. 8. Card. & Abb. n. 1. in fine. Marant. de ordine indic. p. 6. in 3. actu, n. 2. 1. Butr. decis. 51. n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Attestationes recepta per arbitrum fidem faciunt in indicio si testes morui sunt, si viuunt, & in optione illius; contrarium testes produci sunt, an velit attestatione recipere, an testes de novo deponere.
- 2 Praelatus sub nomine dignitatis compromittens super rebus Ecclesiæ compromissum transit ad successorem eo mortuo.
- 3 Compromissum per absentiam expirat.
- 4 Testimoniū dicta coram arbitrio receptorum in ordinario iudicio non contradicente aduersa parte probatum inducunt, ii. idem vero reproductionis tempore mortuis etiam aduersario relutante fides adhibetur.

C A P. Præsentata. L.

Arbitri postquam acceperunt testes, & publica- runt attestations, si contingat arbitrium dis solui propter mortem, vel absentiam arbitrorum, scriptura sigillate deferri debent ad iudicem Ordinarij, iudex autem dare debet optionem, ut vel ad mittat contra se testifications receptas eorum, qui adhuc viuunt, vel si eas nolint, consentiant ut iterum de novo iidem testes recipiantur, salvo tempore in die testium. Colligunt ex Ordinat. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Anch. Felin. Panorm. Bald. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ, Cujac. Vinian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 177. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 272. remissiuæ Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Quondam predecessor suum.] Notatur ad hoc quod quondamque Praelatus sub nomine dignitatis compe-

De Testibus, & attestationibus, Tit.X X. 543

compromisit super re ipsius Ecclesie, tunc compromissum transit ad successorem eo mortuo, ut per Duen. reg. 12. 8. limit. 4. Conar. in cap. requisisti, num. 5. de testam. vbi ampliat cum Aretin. bie col. 1. etiam factum sit nomine proprio Praelati expresso, & contra eundem Aretin. etiam ampliat, quamvis compromissum fiat inter Ecclesiam, aut Praelatum super re Ecclesie, & priuatum aliquem, nam quamvis hoc compromissum non transeat ad hæredes illius priuati, transit tamen ad successorem Praelati, quia nomine Ecclesie censetur factum, qua morte non extinguitur.

3. *Qui dicit per duodecim diatas, &c.]* Notatur ad hoc quod per absentem exipit compromissum, ut Aret. hic n. 4. & Felin. n. 2. Rota decif. 398. n. 7. apud Farin. p. 1. recent. vbi intelligit de absencia longæua, & diuturna.

4. *Iuxta huiusmodi acta fine debito terminetis.*] Notatur ad hoc quod dicta testium coram arbitrio receptorum in ordinario iudicio non contradicente aduersaria parte, probationem inducunt, ut per Bernard. Graue. ad practicam Camera Imper. lib. 1. concl. 103. confid. 1. Iisdem verò reproductionis tempore mortuis etiam aduersario reluatante fides adhibetur, ut per Mafcard. de probat. concl. 33. n. 12. Honded. conf. 17. num. 70. vol. 1. Viuiian. Neapol. decif. 78. num. 1. Surd. decif. 103. num. 3. Farin. in præxi crimin. quæst. 75. num. 16. Nisi parti, quæ his testimonii nititur, aliqua culpa quare eos viuentes non potuisse repetiri, imputari queat, Vincent. de Franc. Neapol. decif. 345. sub num. 9. versic. hoc tamen deciso, Bernard. Graue. d. confid. 1. num. 4. vbi num. 5. post Farinac. resoluti quod dicta testium coram arbitrio receptorum ab aduersario acceptata absque repetitione probant. An autem testes coram arbitrio recepti postea repetendi de novo iurare tenentur? vide Mynsing. hic num. 9. Mafcard. concl. 33. num. 9. Farinac. in d. præxi crimin. quæst. 74. num. 48.

Vel eas respicientes, &c.] Ex hoc text. colligunt non nulli Doctores attestations receptas in uno iudicio, & in codice non publicatas in alio etiam intek easdem personas non esse admittendas, idem videatur probare text. in cap. causam, que 19. ibi, & eorum attestations publicatae, supra hoc tit. tradunt in effectu gloss. verbo proponantur in cap. fin. de probat. & verbo documentum, in cap. inter dilector. §. porro, de fide instrument. Bald. in l. 2. à n. 2. vbi Alexand. num. 22. C. de edendo, Mafcard. de probat. concl. 33. à princip. Intellige procedere quando testes non à iudice, sed ab arbitrio sunt recepti, patet ex litera huius text. ibi, super hoc arbitrios elegerant, quo casu text. inbet, ut referuata maneat optio circa receptionem testium, de quibus agit, & illorum repulsionem ad effectum, ut iterum examinentur, patet ex versic. Discretione. Vnde huic explicationi iam non refragatur text. in d. cap. causam, que, vbi agens de testibus receptis à iudicibus, patet ex principio ciuidem, ibi: *Iudicibus const. uit illos non alter coram aliis iudicibus in alio iudicio eff. admittendos, quām si illorum dicta fuerint publicatae*, patet ex eodem text. in versic. iudicibus, ibi, & eorum attestations publicatae, &c. Respondeatur enim in illo text. non supponi defectum receptionis in testibus propter defectum publicationis, sed propter alium defectum, quem poterant habere, quin immo potest retrorqueri text. ille si aduertas ibi ea de causa fuisse factam mentionem de publicatione attestationum, quia prætentebatur ostendit quod noua testimonia receptione non impediabatur propter publicationem, quæ præcesserat, iuxta tradita in cap. presentium, super hoc titulo, tantum abest, ut defectus illius induce-

Tom. I.

ret nullitatem testium, qui ibidem à iudicibus fuerunt recepti.

S V M M A R I V M.

1. *Testi etiam Religioso non creditur qui sine iuramento depone.*
2. *Religiosus potest esse testis interueniente superioris licentia.*
3. *Professio non presumitur, sed probanda est quoties facta negatur.*
4. *Religiosi possunt adhiberi testes in testamento, in quo eorum Monasterium haeres institutum est, vel illi legatum.*
5. *Testi, qui non iurant, minimè creditur.*
6. *Baptizatus utrum aliqua sit, creditur unu testi.*
7. *Consecratio Ecclesia probatur per unum testem.*

C A P. Nuper. L I.

N VII testi quamvis Religioso credi debet in praindicium alterius nisi iuret. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabarel. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Bald. Panorm. Butr. Anchur. Aretin. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuiian. in ration. secundi libri iuriis Pontif. pag. 17. 8. Alagon. in compend. iur. Canon. pag. 272. remissi Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Collige ex text. religiosum posse esse testem, ut per Iaf. in auct. ingressi. n. 20. C. de sacro Ecol. vbi Tapias. §. ideoque nec de his. c. 1. n. 93. Clar. §. testament. 9. 55. n. 7. Burg. de Pace l. 3. Tauri. p. 1. n. 406. Molin. de instit. tr. 2. disp. 117. §. utrum autem Farin. in præxi crimin. quæst. 6. 1. n. 126. Sanch. in præcepta Decalogi. tom. 1. lib. 6. c. 13. n. 100. vnamiter refoluentes religiosum posse esse testem tam iudiciale, quam cuiuscunq; instrumenti, seu testamenti, interueniente tamen superioris licentia, vt tenent Campe. de testib. reg. 94. Bellet. disquisit. cleric. p. 1. tit. de clericis teste. §. 3. n. 1. Anton. Fab. in suo C. sub hoc tit. de fin. 10. num. 2. Sanch. d. o. 13. n. 103. licet enim nullam exigere superioris licentiam, vt Monachus testis instrumentarius sit, defendant Greg. l. 9. verbo, ni los sieruos, tit. 1. p. 6. Sanch. d. cap. 13. n. 106. & plures quos referunt, & sequitur Burg. de Pace vbi proxime. n. 407. & 408. verius multo est prædicta licentia opus esse, prout refolunt Mafcard. de probas. concl. 260. num. 2. & 3. Ioan. de Amicis cons. 137. n. 22. Farin. d. q. 6. 1. n. 130. Ceterum si religiosus testificatur absque superioris licentia coram iudice non suo, valet eius testimonium, Burg. de Pace d. n. 407. Molin. citato loco, Farin. d. q. 6. 1. m. 134. Fulu. Pacian. conf. 1. 6. 2. n. 7. 5. vol. 1. Sanch. d. c. 13. n. 108. Bellet. d. §. 3. n. 4.

Quodam Ordinis sui testes induxit.] Notatur ad hoc quod professio non presumitur, sed probanda est quoties facta negatur, per Mafcard. de probat. concl. 12. 3. n. 2. cum seqq. & probari potest per testes, secundum Bald. n. 5. Felin. n. 1. vers. item facit, & Aretin. n. 4. in præsenti, Bero. confil. 29. num. 10. lib. 1. Caualer. decif. 27. 1. n. 4.

Quodam Ordinis sui testes induxit.] Notatur ad hoc quod testes Monachi, ac fratres minores possunt adhiberi in testamento, in quo eorum Monasterium haeres institutum est, vel illi legatum, seu donatio pro fabrica Ecclesie relinquuntur, ut per Armil. in sum verbo testamentum. num. 8. Mandol. de priu. gis ad instar. gloss. 7. & 8. Farin. in præxi crimin. p. 2. q. 60. n. 468. Viui. tom. 2. commun. opin. lib. 6. tit. 13. num. 8. 4. pag. 56. Sanch. d. c. 13. n. 102.

Z z 2 N 6

530 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

- 5** *Nisi iuratus deposuerit.*] Notatur ad hoc quod dum testes interrogantur a iudicibus, ut eorum dictum valcat, debet ab eis sumi instrumentum, quia testi, qui non iurat, minimè creditur, etiam si sit Cardinalis, ut per Fr. Emman. q. Regul. tom. 2. q. 23. art. 8. Aldrete de religiosa disciplina tuenda, lib. 1. c. 9. n. 6.
- 6** In gloss. *Nisi*, fin. ibi, *pata virium aliquis sit baptizatus.* Notatur ad hoc quod creditur vni testi afferenti aliquem fuisse baptizatum, ut per Bajard. ad Clar. S. affixum, n. 17. Paul. Comitol. responsorum mod. lib. 1. q. 1. Farin. in praxi crimin. q. 63. n. 24.
- 7** In ead. gloss. ibi, *Vel utrum esset Ecclesia consecrata.* Notatur ad hoc quod Ecclesiae consecratio probatur per unum testem, vide Mascard. de probat. concl. 415. n. 4. Azor. inst. moral. p. 1. lib. 10. c. 26. q. 11.

C A P. Venerabili. LII.

- 1** **T**estes etiam si agatur de vita & miraculis alium in canonizandi, sunt recipiendi & examinandi sigillatim, & cum diligentia. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Host. Butt. Anch. Felin. Panorm. Bald. Henric. Boich. Aretin. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viu. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 178. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 273. remissiu. Ximen. in concord. p. 1. & 2.
- 2** Collige ex texti super miraculis, quæ omnimodè ad canonizationem alii requiruntur, testes diligenter esse examinandos, & sigillatim inducendos, nec sufficere aliquem deponere de uno miraculo, & alterum de alio, sed requiri, ut frequentia miraculorum probetur a pluribus testibus rationem dicti sui redditibus, ut per Mascard. concl. 262. n. 39. cum seqq. Rebuff. de reprob. testimoniis, num. 460. Marc. Anton. Genouens. in praxi Archiepisc. Neapol. c. 49. n. 3, in v. l. impref. quos refero ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 97. n. 6.

Examinare sigillarim currit.] Notatur ad hoc quod testes insimul deponente nullam fidem faciunt, cum unus alius instruere possit, ut per Abb. in cap. quia proper. n. 14. & 15. de elect. Alexand. cons. 1. 37. n. 9. lib. 2. Farin. in praxi crimin. p. 2. de testib. q. 80. n. 9. cum seqq. Rot. in Pacen. Capellania 10. Nouembris 1625. coram R.P.D. Merlino, statim in princip.

S V M M A R I V M.

- 1** *Testis, qui obscurè depositus, iterum est examinandus.*
- 2** *Testes facta publicatione possunt repeti iudicis officio ad effectum declarandi dubiam depositionem.*

C A P. Cum clamor. LIII.

Gregor. IX.

- 1** **I**udex si post testimonia publicationem inueniat eos obscurè depositos, sunt iterum examinandi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Host. Panorm. Bald. Butt. Felin. Henric. Boich. Anch. Martin. Vran. Mynsing. Aretin. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontificij, pag. 179. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 273. remissiu. Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Collige ex texti quod testes facta publicatione possunt repeti iudicis officio ad effectum declarandi dubiam depositionem, ut per Menoch. de arb. lib. 1. q. 34. n. 17. Hecht. Emil. in tract. de arb. verbo, testis ambiguè deponens, n. 13. fol. 152. Eymer. in direcc. Inquisit. p. 3. q. 6. & ibi Peña schol. 119, latè Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 66. num. 2. 64. & n. 313, resolutus quod in criminalibus multò magis testes officio iudicis repetuntur ad declarandum eorum dubium dictum.

In gloss. *Ita deposuere confusè.* Dicunt notabilem, 3 pluraque de eius materia tradunt Azeued. l. 1. n. 63. tit. 1. lib. 8. noue recop. Farin. d. q. 66. n. 309.

S V M M A R I V M.

- 1** *Perseuerans in criminis repellitur à testimonio tam in causa civili, quam criminali, emendatus vero non infamis, nec perius admittitur in civili, & etiam in criminali ciuiliter nota.*
- 2** *Perius à testimonio repellitur.*
- 3** *Testis criminis in dubio emendatus presumitur.*
- 4** *Perius etiam emendatus de perius à testimonio repellitur.*
- 5** *Testis, qui in criminis detinetur, sine in civili causa, sine in criminali repellitur.*
- 6** *Testis, cui obicietur crimen, non possit obiciere quod obiciens sit criminis, remissione.*

C A P. Testimonium. LIV.

Perseuerans in criminis, si opponatur de eo, repellitur à testimonio tam in causa ciuili, quam in criminali. Si vero emendatus est de criminis, & non est infamis, nec perius, est recipiendus in causa ciuili, & in criminali ciuiliter intentata. Item in causa criminali si testis in alio iudicio accusatus fuit de criminis commissus, vel confessus, vel si nunc per exceptionem coniunctur, aut eius opinio fuit gravata, ex eo quod quandoque fuit tali modo repulsus, est remouendus à testimonio licet paenitentiam egredit, quaprovis in ciuilibus repulsi admittatur. Colligunt ex Ordinari. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Joan. Andr. Imol. Anan. Host. Butt. Felin. Bald. Panorm. Anch. Aretin. Henric. Boich. Mynsing. Martin. Vran. Guid. Papæ. Cujac. Viuian. in ration. secundi libri iuris Pontif. pag. 179. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 273. & 10. 4. repet. in ure Canonico ad secundum Decret. lib. Paul. de Eleazaris, remissiu. Casal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Merito reprobatur.] Notatur ad hoc quod perius a testimonio repellitur, Viuian. tom. 1. commun. opinion. lib. 4. tit. 1. o. 1. 33. pag. 525. Mascard. de probat. concl. 1. 16. 8. Rota decisi. 1. n. 2. & decisi. 5. n. 1. apud Farin. p. 2. recent. nam testi, qui alias fuit perius, fides non adhibetur, Menoch. de presumpt. lib. 2. pref. 60. n. 10. cum seqq. Et argum. text. colligit Steph. Gratian. discept. forens. c. 144. n. 16. cum seqg. non confitentem peccata sua in anno tanquam in mortali peccato existentem à testimonio repelliti.

Collige ex texti criminofum in testem non admitti, idem probat text. in cap. constitutum, 3. q. 5. & in cap. si restes, versic. item lege Iulia il. 1. 4. q. 3. & in cap. parvuli 32. q. 5. & in o. 1. de except. & in cap. super eo 14. hoc titulo, & in cap. 2. ante finem hoc titulo, lib. 6. & in l. 3. §. de Iulia, vbi Bartol. num. 3. & in l. ob crimen 21. ff. hoc titulo, tradunt gloss. verbo crimen, Innoc. & Abb. in præf. Felin. à num. 4. & 18. Imol. à n. 3. & alijs

De Testibus, & attestationibus , Tit. XX . 545

in presenti , gloss. verbo electionis , in cap. dudum il se-
cundo , de eleet. Alberic. de testibus , p. i. in princ. & in
tit. quando ratione criminis , à princ. Aufrer. de testib. à
n. 23. Marant. de ordine indic. p. 6. tit. de repulsa , n. 3.
Cou. pral. c. 18. num. 1. Maſcard. de prob. concl. 464. à
princ. Intellige vt procedat in quocunque crimen
attento iure Canonico , non tamen leui , si modū in
illo testis perfenerat , licet in alio iudicio non fuerit
conuictus , patet ex verbis huius text. ibi , si in cri-
mine perfenerat , quibus verbis text. requirit perfene-
rantiam in crimine , vt testis propter illud à testimoni-
oio repellatur ; & ex aliis verbis , ibi , apponitur cri-
men , qua quidem verba magis verificantur in illo ,
qui adhuc conuictus non est de crimen , quam in
illo , qui per sententiam iudicatus est , hic enim à cri-
mine per pœna satisfactionis liberatus dicitur , vt
probatur text. in c. de his de accusat. ille verò adhuc cri-
mine tenetur : deinde patet ex text. in d. cap. 1. de ex-
cept. ibi , sicut Canon. instituta declarat , vbi Pontifex
expresè ius Canonicum considerat , & ad illud in
illis verbis se refert. Non obstat c. constitutus , de pur-
gat. canon. quia respondetur testes de quibus ibi , pro-
priè testes non censi , eo quod non de certa scien-
tia , sed tantummodo de credulitate , & opinione de-
ponunt , & vt tales purgatores , seu potius landato-
res appellari solent , vt in specie aduertit Simanch. de
carhol. c. 6. n. 10. Nec etiam obstat cap. per iusas 32. de
simon. cui variè respondent DD. vt videre est per
Felin. ibi n. 4. Bart. in questionibus , n. 1. ff. ad legem
Iul. maieſt. Hippol. conf. 20. n. 27. Villad. debet q. 13.
n. 13. quia obtinuit communis regulam nostri text.
non procedere in criminibus exceptis , quale putant
esse crimen simoniae , de quo agit text. dicto cap. per
iusas. Sed hoc reiecto intellectu mihi dicendum vi-
detur Pontificem in d. cap. per iusas , in odium cri-
minis simoniae de quo ibi , de æquitate illos criminosos
admisſe , & contra rigorem iuris , secundum eandem
particularē æquitatem negotiū diffiniuisse , iuxta
regulam text. in c. in causis , de sententia , & re indicata ,
provt etiam potuit efficiere in c. fin. de ius , que fuit à
maiori parte cap. secundum unum intellectum , & in
cap. cum vniuersorum , de rerum permis. sic sanè necel-
larior fatur Pont. in d. cap. per iusas , attento rigore
iuris in specie illius text. illos criminosos admitten-
dos non esse , quantumcumque emendati propone-
rentur. Neque prædictæ explicationi refragatur text.
in praefent. , in versic. si verò , vbi data emendatione
criminis secundum iuris rigorem in causa ciuilis cri-
minosi admittuntur , siquidem respōletur Innocentiu-
m III. auctorem dicit. cap. per iusas loquuntur fuſile
secundum rigorem iuris , qui eo tempore obſer-
batur iuxta text. in d. c. super eo , & in d. c. 1. de except.
qui Pontifex floruit ab anno Domini 1198. & post
multum temporis ſpatium anno Domini 1227. flo-
ruit Gregor. IX. huius Decretalis auctor , conſtituit
data emendatione criminosos in causa ciuilis regula-
riter in teſtem effe admittendos.

Amplia in causis ſummaris , cap. veriens 38. ſup.
hoc iur. Abb. n. 10. Felin. num. 13. & DD. communi-
ter in praefenti , Roman. ſing. 283. Cou. pral. c. 17.
num 4. versic. 7. Auend. de exeg. mand. cap. 4. num. 14.
quicquid dicant Bart. in extranag. ad reprobandum , ver-
bo , & figura iudicii , verſic. publicario , Afflīct. decif. 151.
num. 9. Marant. de ordine indic. part. 6. cap. de teſtim
repulſa , num. 14. Limita non procedere , quando alij
teſtes deficiunt , maximè vbi res ſua natura diſſi-
ciliſt est probationis l. penult. in fine , C. de heret. gloss.
verbo invamento in fine , vbi Abb. num. 2. & alij , in
cap. ultim. de teſtim. cogent. Alex. conf. 64. lib. 1. Roland.
confil. 72. num. 25. lib. 1. Maſcard. concluſ. 465. à num. 9.

Tom. I.

& à n. 15. Limita etiam non procedere interne-
niente Principis dispensatione , c. in fidei fauorem , de
bareſit l. 6. Add. ad Roman. fin. 449. Afflīct. decif. 220.

Si verò fit de crimen emendatuſ. &c.] Aduerte quod
in dubio teſtis criminosus emendatus preſumitur , ex
Maſcard. d. probat. concl. 465. n. 5. vbi n. 7. reſoluſ. quod
emendatus preſumitur , qui crimen conuicit occul-
tū , & confessus eſt Sacerdoti , & n. 10. tenet cri-
minosum preſumti purgatum , & emendatum ſi trium
annorum intervallo ab improbè factis abſtinuerit ,
& honesti ſe exercerit , de quo plures refert Do-
ctores , Dionys. Paul. de vera quatuor Patriarchalium
ſedium ereditione , n. 10. c. 18. n. 53. & n. 44. ex Simanch.
de carhol. iſiſit. c. 16. n. 11. afferit hinc ottum eſſe
ſtylum ſacri Inquisitionis Fidei tribunali , in quo
pœna perpetui caſeris remitti ſoleat illi , qui per tri-
enium incluſus , humiliſ , ac verè pœnitens apparuit.
Sic etiam idem Maſcard. concl. 600. n. 10. afferit quod
ad probandum quidem eſſe emendatum non ſatis eſt
illum eſſe contritum , & confessum , ſed exteriorem
requiri ſatisfactionem , &c. 2. quod emendatio per
absolutionem à crimen probari potest , & n. 15. quod
emendatus preſumitur , qui poſt peccatum operatur
bonum. Denique aduerte onus probandi in culbere
dicenti criminosum eſſe emendatum à crimen , Maſ-
card. concl. 465. & concl. 600. à princ. egi latè ego ipſe
de offic. & poſet. Epifc. p. 2. alleg. 43. n. 22. & seq.

Praterquam pro reatu perirej. Notatur ad hoc quod
periuersus etiam emendatus de peririo à teſtimonio
repellitur , vt per Viu. d. n. 133. verſimmo die , Maſcard.
de probat. concl. 1168. n. 16. vbi n. 19. tenet quod periu-
rus de crimen emendatus nec in ciuilibus , nec in
criminalibus teſtis idoneus eſt , & n. 18. quod nec
poſt peractam pœnitentiam , de quo Rebuff. de repro-
bat. teſtim. n. 399. Perez. l. 1. gloss. 1. pag. 184. col. 2. poſt
princip. tit. 6. lib. 8. Ordinam.

In gloss. Crimine , l. ibi , nota quod teſtis , qui in crimen
detinetur , ſive in ciuilis cau/a. ſive in criminali , repelli-
tur. Vide Perez. l. 1. gloss. 3. ſir. 19. lib. 2. Ordinam.

In gloss. In hoc caſu. ibi , ſed nunquid teſtis , cui obici-
tur crimen , poſt obiciere quod obiciens ſit criminosus.
Disput. Céuall. communiam contra communias , q. 369.
n. 4. cum seqq.

C A P. VItra tertiam. L V.

P Eteni quartam productionem , id eſt dilationem
ad producendos teſtes , concedenda non eſt , niſi
cum ſolemnitate iuret quod non per ſe , nec per alios
ſubtraxerit teſtificate , vel percontatus fuerit. Item
quod non per dolum , vel arrem petit quartam pro-
ductionem , ſed quia hos teſtes ante haſere nequi-
uerit. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Collect. Innoc.
Zabar. Bellar. Ioan. Andr. Imol. Anan. Anch. Panorm.
Hofz. Bald. Butr. Felin. Aretin. Mynſing. Martin.
Vran. Cujac. Viu. in ration. 2. libri iuriſ Pontif. pag. 180.
Alagona in compend. iuriſ Canon. pag. 274. r. milſine Ca-
ſal. in annos. & Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Collige ex text. non poſte concedi ſecundum Ca-
nones aliam dilationem vi tra tertiam , vt per Lap.
alleg. 8. Roman. conf. 225. & seqq. Benin. decif. 6. ſ. n. 1.
& 2. Azin. in praxi §. 2. 1. cap. 1. num. 2. Surd. conf. 8. à
n. 3. quos refert , & ſequitur Marc. Anton. var. reſolut.
lib. 1. reſol. 08. num. 3. Ex cau/a tamē quarta dilatione
dari poſet , vt per Mynſig. centur. 1. obſeru. 7. Burg.
Roland. de commissar. part. 1. lib. 1. cap. 10. ſub num. 9.
Benintend. Bononiæ decif. 45. Bernard. Graue. ad pra-
etitam Camere Imper. lib. 1. concl. 91. confid. 2. latè Card.
Tulch. lit. D. concl. 440. Roman. conf. 225. & 226. vbi

multa

546 Collectanea Doct. in lib. II. Decretal.

multipliciter ampliat, & limitat, tam in civilibus,
Azin. in praxi Florent. §. 2. c. 1. quam in criminalibus,
Farin. in praxi crimin. q. 39. n. 5.

CAP. Non debet. LVI. & fin.

Accusatus de crimine pendente sua accusatione non potest esse testis in alia causa criminali, imo non potest accusare, nec suscipere Ordines, nisi prius se probaverit innocentem. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Host. Anch. Butr. Bald. Felin. Aretin. Panorm. Mynsinger. Martin. Vran. Guid. Papae. Cujac. Viuian. in rationali secundi libri iuris Pontif. pag. 181. Alagona in compendio iuris Canon. pag. 274. remissione Ximen. in concord. p. 1.

2. Collige ex text. accusatum pendente accusatione criminis reprobari in causa criminali, ut per Rebus. de reprobatione. testium, n. 27. Maſcard. de probationib. concl. 27. Specul. in tit. de testis, §. 1. vers. item quid pender accusatio sub n. 8. Farin. in praxi crimin. q. 56. n. 167. Hieron. Buccaron. de different. inter indic. civil. & crimin. differ. 92. vbi etiam cum Rimini. sen. consil. 30. n. 58. col. 1. & Farin. d. q. 56. n. 165. intelligit, si delictum de quo quis accusatur sit graue, capitale, & infamatorium. Secus si leue, late & eleganter illustrif. D. mens Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 3. dist. 81. & vide dicta ad cap. omnipotens. de accusat. & ad c. 2. supr. hoc tit. n. 3. cum segg. vbi omnes refero, qui tanquam viles, & infames à testimonio repelliri possunt.

De Testibus cogendis.

TIT. XXI.

VPER hanc rubr. scripsierunt Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Butr. Anch. Bald. Panorm. Felin. Cujac. Guillelm. Durand. in breuiario aureo iuris Canon. fol. 67. vers. 8. Petri. de Rauen. in compend. iuris Canon. Martin. Mefnart. in epitom. Decretal. fol. 71. Dan. Venat. in analysi method. iuris Pont. à pag. 263. Goffred. & Host. in summ. huius tit. Alex. Callan. & Anastas. Germon. in paratitlis ad quinque libros Decret. sub hoc tit. Barthol. Carthag. in exposit. sit. iuris Canonici.

De materia huius tit. agunt Ordin. Regia Luis. lib. 3. tit. 55. §. 11. vbi parens meus, & apud Castellanos. l. 2. tit. 16. p. 3. vbi Gregor. & 1. 6. tit. 6. lib. 4. noua recop. vbi Azued. Clar. lib. 5. §. fin. q. 24. n. 21. Anton. Gom. var. lib. 3. c. 12. n. 24. Menoch. de arbitrio casu 487. Rebuff. de reprobatione. testium, num 69. Cacheron. Pedem. decif. 46. Surd. decif. 190. Soar. de Pace in pract. tom. 1. p. 1. temp. 8. n. 16. Fr. Ludouic. Miranda de ordine indic. quæst. 2. 4. art. 1. concl. 3. Farin. in praxi crimin. p. 2. tit. de opposit. contra examen testium, quæst. 78. à n. 1. Sigism. Scac. de iudicio. lib. 2. c. 10. nonissime Hieron. Buccaron. de different. inter indic. civil. & crimin. differ. 72. cum sequentib.

SUMMARIUM.

1. Testes in causa aiuili moneendi & inducendi sunt ad testificandum, & si se subtrahunt odio, gratia, &c. compelli debent;

2. Testes à dicendo testimonio se subtrahentes, gratia, odio vel timore facere presumuntur.
3. Testes, qui sunt habiles, & idonei, compelluntur iniuriis dicere testimonium.
4. Veritatem qui occultat, peccatum committit mortale.
5. Senes cogi non possunt venire ad testificandum, sed debet index ad domum illorum mittere pro testimonio ferendo.

CAP. Casuam matrimonij. I.

Alexand. III.

TEstes ab alterutra parte induci in causa matrimonij, vel alia civili, sunt diligenter monendi, ne veritatem occultent, sed si odio, gratia, vel amore se subtrahunt sunt compellendi directione Ecclesiastica ad testificandum coram indice, vel eius nuntio ad hoc misso. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Innoc. Collect. Zabar. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Anan. Felin. Host. Bald. Panorm. Butr. Anch. Guid. Papae. Viuian. in ratione 2. libr. iur. Pont. pag. 187. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 276. remissione Casal. in annot. & Ximen. in concord. part. 1. & 2. refertur ab Anton. August. collect. 1. Decretal. lib. 2. tit. 14. cap. 2.

Ne veritatem occultent. 1. Notatur ad hoc quod testes à dicendo testimonio se subtrahentes, gratia, odio, vel timore facere presumuntur, ut per Menoch. de pra. lib. 2. pra. 55. n. 4. præcipue quando veritas aliter haberi non potest. Farin. in praxi crimin. q. 78. n. 11. Et testis latitans ut veritas non innueniatur an sit falsarius, & an lege Cornelia de falsis tenetur, vel potius criminis stellionatus? Vide Farin. in praxi crimin. q. 67. n. 28. Hieron. Buccaron. de different. inter indic. civil. & crimin. differ. 77. n. 20.

Diligentius monas, & inducas.] Notatur ad hoc quod 3 testes, qui sunt habiles, & idonei, compelluntur iniuriis dicere testimonium, ut per Anton. Gom. tom. 3. var. c. 1. 2. n. 24. in princ. Soc. reg. 317. vers. quarto limita.

In gloss. Occultent. ibi, & qui veritatem occultat per 4 catum committit mortale. Vide D. Thom. 2. 2. q. 70. art. 1. Folter. in pract. crimin. canon. part. 2. c. 8. n. 3. Farin. d. q. 78. n. 13. Mar. Anton. var. resol. lib. 3. res. 13. num. 13. Sigism. Scac. de indic. lib. 2. c. 10. n. 6.

In gloss. Eorum nuntio, ibi, si fuerint debiles, vel infra 5 mi. Idem si sine fenes, quos non posse cogi venire ad testificandum, sed debere indicem ad domum illorum mittere pro testimonio ferendo, per l. i. u. t. ff. de testib. resolut. Farin. d. q. 78. n. 59. vbi n. 97. idem dicit de muliere grauidi, de quo etiam Bajard. ad Clar. q. 6. n. 75. Casdol. in pract. indicum, verbo, mulier. n. 30.

In ead. glossib. Vel intellige illud in criminali, &c.] 6 Notatur ad hoc quod in criminalibus, & contra accusatum testes apud indicem sunt representandi, ut per Clar. §. fin. q. 2. n. 3. Anton. Scap. de iure non scripto, lib. 5. in tit. de probat. faciend. c. 80. Carav. super ritu 87. magna Curia. n. 5. Buccaron. de different. indicia civilia, & crimin. differ. 82. n. 3. vbi subdit testes apud indicem in criminalibus esse representandos ad effectum, ut ipse videre possit, quo vultu, qua constantia, quove sermone loquantur; & ideo index non potest committere Notario examen testium presentium, & etiam in loco iudicij existentium, secundum Lanfranc. de testib. n. 19. vers. in criminali auct. Boff. in pract. crimin. in tit. de opposit. contra testes, num 26. Marsil. in pract. §. nunc videndum, n. 30. Farin. in praxi crimin. p. 2. q. 77. num. 196. Buccaron. de differ. 85. post num. 9. vers. secunda autem. Quod quidem locum obtinet etiam testes